

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

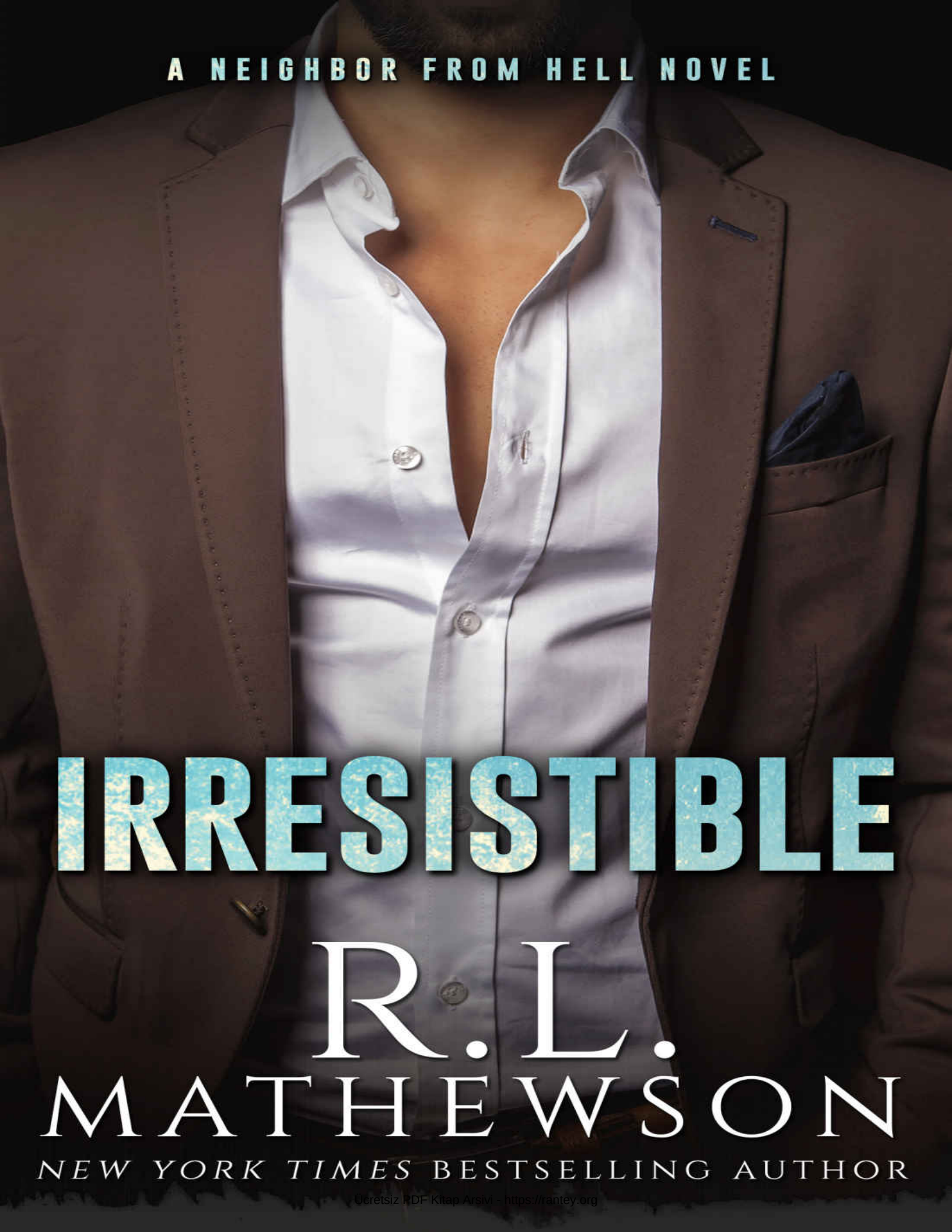
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A close-up photograph of a man's torso. He is wearing a brown suit jacket over a white dress shirt. The shirt is unbuttoned at the collar, revealing a dark beard and chest. The lighting is dramatic, with shadows on the suit and shirt. The background is dark.

A NEIGHBOR FROM HELL NOVEL

IRRESISTIBLE

R.L.

MATHEWSON

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

BRADFORD SOYAĞACI

Timothy ve Regan Bradford'un çocukları:

1. Jared, Megan ile evli, oğulları Jason Bradford, (eşi Haley) Cole, Elizabeth ve Joshua'nın babası.
2. Sarah, vefat etti. Oğlu Trevor, Zoe ile evlendi ve Jonathan, Sebastian, Mathew ve Jessica'nın babası oldu.
3. Mary ile evli olan Ethan'ın çocukları Duncan (Necie ile evli), Danny (Jodi ile evli), Lucifer (Rebecca ile evli), Kenzie, Arik, Garrett, Reese (Kasey ile evli, Mikey adında bir çocuğu var, ikiz erkek ve bir ikiz daha yolda), Darrin (Marybeth ile evli, üçüz kızları var) ve Aidan.
4. Mark, Jessie ile evlendi, oğulları Reed ve Matt.
5. Ryan, Amanda ile evli, çocukları Eric ve Theo.
6. Shane, Caylee ile evli, oğlu Devin (Dustin ve Abbi'nin babası)
7. Thomas, Heather ile evli, kızı Nikki.

James Ailesi (Bradfordların Kuzenleri)

Wes ve Beth Bradford tarafından yetiştirildi:

Boşanmış olan David James, Rory (Connor ile evli, iki çocuk), Bryce, Johnny, Craig, Brian ve Sean adlı çocuklarını tek başına büyötmüştür.

PROLOGUE

"*D* Yara bandın var mı? Çünkü düşerken dizimi çizdim.
için Sen," Aidan dedi, izliyor olarak
ve

Onu ilk gördüğünden beri düşünmeden edemediği
inanılmaz güzellikteki kadın gülümsedi.

"Yine de duyduğum en kötü tavlama cümlesi değil," dedi
Melanie, kardeşinin kiracısı ve birlikte olmaması
gereken kadın, sıcak bir gülümsemeyle, Aidan orada
oturmuş, dalgın dalgın içkisini bitirirken onu izliyor, onu
sinirlendiren şeyin ne olduğunu merak etmekten kendini
alamıyordu.

Gergin.

Bu yetersiz bir ifadeydi çünkü kız onu mahvetmişti.
Geçtiğimiz iki hafta boyunca Aidan onu düşünmeden
edememişti. Kendini onu unutmaya zorlamaya çalıştı ama
başaramadı ve nedenini de bilmiyordu. Daha önce bir
kadına hiç böyle tepki vermemiştir. Normalde bir kadından
etkilendiğinde ona çıkma teklif eder, kadın hayır derse de
hiç düşünmeden yoluna devam ederdi. Melanie ile...

Öğleden sonra Rebecca'nın laboratuvar sonuçlarının
kendisini beklediğini gördüğünde, ya şimdi ya da asla diye
düşünmüş ve sonuçları onu görmeye gitmek için bir bahane
olarak kullanmıştı. Melanie'yi görür görmez, içinde bir
şeyler yerine oturdu.

tam olarak açıklayamıyordu ama oyun oynamayı bırakma zamanının geldiğine karar vermişti.

"Bir adın var mı yoksa sana sadece benim diyebilir miyim?" Aidan onun için sipariş ettiği tekilaya uzanarak sordu ve tekilayı yudumlayıp bir tane daha içmek için işaret verirken en son ne zaman bu kadar çok içtiğini merak etmekten kendini alamadı.

Melanie içkisini alıp bir yudum alırken acıyan bir bakışla, "Denemiyorsun bile gibi geliyor," dedi ve-

"Oh, bu kötü," dedi sevimli bir kaş çatmayla ve içkinin geri kalanını yüzünü buruşturarak bitirirken kıkırdamasına neden oldu.

Aidan birasını alırken, "Shotları sipariş eden sendin," diye hatırlattı ona.

Melanie ciddiyetle başını sallayarak, "Senin sevimsiz tavlama cümlelerini atlatmama yardımcı olacak bir yiyeceğe ihtiyacım vardı," dedi.

"O kadar da kötü değiller," dedi Aidan, öyle olmalarına rağmen, ama onu gülümsetecekse ve kesinlikle gülümsetmek istiyorsa, yıllardır duyduğu saçma sapan tavlama cümlelerini tekrarlamaktan çok mutluydu.

Melanie birasından bir yudum alırken kıkırdayarak, "Gerçekten öyleler," dedi.

"Seni eve kadar takip edebilir miyim? Çünkü ailem bana her zaman hayallerimin peşinden gitmem gerektiğini söyledi," diyerek Aidan'ı güldürdü.

"Bu hatlardan herhangi biri işe yarıyor mu?" diye sordu, adam orada otururken, bu kadını ne kadar çok istediğine inanamıyordu.

"Bilmiyorum. Bunu bana sabah söylemen gerekecek," dedi Aidan, aldığı alkolün etkisiyle mi yoksa onu düşünmeden edemediği için mi eğilip onu öptüğünden emin değildi, karşı koyamadığı kadını öpmenin nasıl bir şey olduğunu öğrenmek için bir dakika daha bekleyemezdi.

BÖLÜM 1

Altı Ay Sonra...

"**I** düşünmek Ben gidiyor için olmak hasta,"
Melanie acınası bir şekilde mırıldandı.

Ağzında patates kızartması, onu buraya getiren hayat tercihlerini bir kez daha sorgulamak zorunda kaldı.

"Gerçekten mi? Nedenini hayal bile edemiyorum," dedi ilkokuldan beri en iyi arkadaşı ve eski ev arkadaşı olan Rebecca masum bir ifadeyle ve Melanie'nin karşısındaki masada oturmuş, açıkça eğleniyordu. Melanie onu masanın altından tekmelemeyi düşündü ama şu anda bu çok fazla iş gibi görünüyordu. Bu yüzden onun yerine lezzetli patates kızartmasından bir ısırik daha almakla yetindi.

"Kaçtım," dedi Melanie sersemlemiş bir halde, her şeyin nasıl olup da bu kadar çabuk ve korkunç bir şekilde ters gittiğini anlamaya çalışarak.

Bir dakika önce hemşire ona sesleniyordu, bir dakika sonra ise arabasına binmiş, otoparktan hızla çıkıyor ve Rebecca'nın geçen yıl yaptığı öneriyi kabul edip İsviçre'ye taşınmanın artılarını ve eksilerini tartışıyordu.

Melanie kızartmasını ketçaba batırıp trajik bir iniltiyle ağzına atarken, her zaman yardımsever olan Rebecca, "Sanırım paytak paytak yürümek daha uygun bir terim," diye ekledi.

"Panikledim," dedi Melanie, tabağındaki yarısı yenmiş hamburgere bakarken derin bir iç çekerek.

"Evet, evet, yaptın," dedi Rebecca dalgınca ve Melanie'nin en iyi arkadaşının, kocasının delicesine büyük kaslarının şişmesine neden olan bir şey yapmasını izlerken muhtemelen dudaklarını yaladığını anlamak için kafasını kaldırmamasına gerek yoktu.

En yakın arkadaşı Lucifer'a çok kötü davranıyordu ve ne yazık ki Melanie'nin onu suçladığı söylenemezdi. Lucifer'a ilgi duyduğundan değil, çünkü gözlerini dikip bakmayı seven erkeklerden hoşlanmıyordu ama Lucifer'ın Rebecca'ya ne kadar hayran olduğunu da fark etmeden edemiyordu. Bu muhtemelen kendisinin asla sahip olamayacağı bir şeydi, diye düşündü ve iç geçirerek ağzına lezzetli bir kızartma daha attı.

Rebecca, "Tekrar deneyebilirsiniz," diye işaret etti.

"Biliyorum," dedi, bugünden sonra o ofise nasıl geri dönebileceğini ve personeliyle nasıl yüzleşebileceğini merak ediyordu.

Bunu yapamayacağını zaten biliyordu, ki muhtemelen en iyisi de buydu. Tek gecelik bir ilişki yaşadığı Aidan'a Ertesi Gün Hapı'nın işe yaramadığını söylemek, onun ofisinde yapmak isteyeceği bir şey değildi.

Öte yandan, altı aylık hamileyken bunu yapmak istemiyordu ama bu konuda fazla seçeneği de yoktu. Ona daha önce söylemek istemişti, aslında daha önce söylemeyi planlamıştı ama bebeğini neredeyse kaybetmek üzereyken ve doktor onu yatak istirahatine almak zorunda kaldığında işler değişti.

Hayatında hiç son beş aydaki kadar hasta olmamıştı. Bebeğini kaybedeceği korkusuyla acil servise gitmeden günü atlatmaya çalıştığı her gün tam bir cehennem gibiydi. Bir süre orada inişli çıkışlı bir seyir izlemişti ama sonunda mide bulantısını kontrol altına almayı başarmışlar ve kilo almaya başlamıştı.

Beş gün önce, doktoru kilosunun iyi olduğunu, sayılarının arttığını ve bebeğin çok küçük olduğunu açıkladı.

Aktif küçük oğlan, tam olarak olması gereken yerdeydi ve artık yatağının sınırlarını terk etmek güvenliydi. Dürüst olmak gerekirse bu hayatının en iyi haberi idi, her ne kadar müzikle yüzleşme zamanının geldiği anlamına gelse de.

Çocuk istemediğini açıkça ifade eden Aidan Bradford'a bir çocuk sahibi olmak üzere olduğunu söylemek zorundaydı. Ona söylemeden önce bebeğin iyi olacağından emin olana kadar beklemişti çünkü bebeğin hayatta kalacağının hiçbir garantisi yokken bir adama baba olacağını söylemekten daha acımasız bir şey düşünemiyordu.

Melanie'nin ona şimdi söylememesi gerekiyordu ama bunu daha fazla ertelemek istemiyordu. Çocuğunu babasından uzak tutmaya çalışan kadınlardan biri olmak istemiyordu, doktorunun bebeği doğurana kadar beklemesi yönündeki emirlerini görmezden gelmesinin nedeni de buydu. Stresin ona ne yapacağından endişe ediyordu. Bebeğini riske atacak bir şey yapmak istemiyordu ama doğru olanı yapmak zorundaydı.

Aidan'a söylemek zorundaydı.

"İstersen ben de seninle gelebilirim," dedi Rebecca, her şey başladığından beri ona attığı o endişeli bakışla.

Melanie başını salladı ve Rebecca'yı tampon olarak yanında götürmek cazip gelse de, "Ona tek başıma söylemem daha iyi olur," dedi. Aidan Rebecca'yı severdi ve o yanında olursa muhtemelen bağırmaya başlamazdı ama yine de kızabilirdi. Bu olay olduğunda Rebecca'nın yanında olmasını isteyip istemediğinden emin değildi, çünkü en iyi arkadaşı onu ağlatırsa muhtemelen onu dövmeyi kendine görev edinecekti. Melanie ayrıca en iyi arkadaşını kefaletle hapisten çıkarmak için yeterli parayı bulabileceğinden de emin değildi.

"Ne zaman?" Rebecca bastırdı, bu son bir haftadır sıkça yaptığı bir şeydi.

Melanie ağzına bir kızartma daha atarken, "Ona söyleyeceğim," diye söz verdi.

"Rebecca, son bir saat içinde sipariş ettiği üçüncü çizburger tabağı olan ve muhtemelen yakında Bradford'a hamile olduğunu ele verecek olan Melanie'nin önündeki tabağa bakarak, "Lucifer bunu anlamadan önce yapsan iyi olur," dedi.

"Çok kızacak," dedi Melanie yavaşça nefes vererek ve son birkaç aydır onunla ilgilendiğı, onu kontrol ettiğı, yemek getirdiğı, onunla oturduğu ve kendi başına yapamayacak kadar güçsüz olduğunda birkaç saatliğine tuvalete sarılabilsin diye ara sıra onu tuvalete taşıdığı onca zamanı düşünmemeye çalışarak.

Kardeşinin babası olduğunu bilmiyordu, çünkü ona söylememişlerdi ve onu karanlıkta bıraktıklarını öğrendiğinde, muhtemelen onunla bir daha asla konuşmayacaktı. Melanie, ekstra tereyağı, şuruplu ve pastırmalı krep siparişinin nerede olduğunu merak ederken bile, bunun gerçekten de en güzel gün olduğunu düşündü.

Rebecca başını sallayarak, "Hayır, yapmayacak," diye söz verdi. "Sadece bunun ona vaftiz babası olmak için daha fazla hak verdiğine karar verecektir."

Bu doğruydı.

Lucifer bebeğın vaftiz babası olmakta oldukça kararlı görünüyordu, diye düşündü Melanie, ona doğru bakınca barda oturmuş, bambaşka bir konuyu gündeme getiren bir yığın kâğıda gözlerini dikmiş baktığını gördü.

"Senin ödev yazıyor olman gerekmiyor muydu?" Melanie dikkatini Rebecca'ya çevirdiğinde diğer kadının omuz silktiğini gördü.

"Bitirdim ama yazı tipi seçimimden memnun değildi ve giriş bölümümün okuyucunun dikkatini çekecek kadar heyecan verici olmadığını düşünüyordu."

Melanie kaşlarını çatarak dalgın dalgın bir kızartma daha yerken, hâlâ ters ters bakan Lucifer'a baktı. "Ödeviniz ne üzerineydi?" diye sormadan edemedi.

Rebecca omuz silkerek, "Zaman yönetimi," dedi.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Melanie düşünceli bir şekilde, Rebecca'nın Lucifer'in OKB'siyle onu öldürmeden nasıl başa çıktığını merak ediyordu.

Yine de, son birkaç aydır onun OKB'sinden faydalandığı için, tam olarak konuşacak durumda değildi. Lucifer sayesinde evindeki her şey artık düzenliydi ve her şeyi kastediyordu. Dondurucusundaki donmuş bezelyelerden banyosundaki fazladan diş ipi paketine kadar her şey son kullanma tarihine, boyutuna, kullanım olasılığına ve mutfağı söz konusu olduğunda, yukarıda bahsedilen tüm kategorilere ek olarak lezzet ve dokuya göre düzenlenmişti.

İlk başta Lucifer'in bu kadar çok şey yapmasından dolayı kendini kötü hissetmişti ama Lucifer'in aslında eğlendiğini fark ettiğinde bu düşüncesi hızla değişti. Ne zaman ona yardım etmeye çalışsa, Lucifer ona ters ters bakıyor, yatak odasını işaret ediyor ve hobisine devam etmeden önce onun yatağa dönmesini bekliyordu ve yeterince hızlı hareket etmezse, piç kurusu annesini arıyordu. Lucifer'in annesinin telefon numarasını nasıl ele geçirdiğinden hâlâ emin değildi ama karşısında oturan küçük kadının bu işle bir ilgisi olduğundan şüpheleniyordu.

"Geceyi Aidan'la geçirmeye nasıl karar verdin?" Rebecca sordu ve Melanie'nin hakkını vermek gerekiyordu çünkü bu soruyu sormayı beklediğinden çok daha uzun süre ertelemişti.

Melanie omuz silkerek, "Çok fazla tekila, biraz bira ve birkaç shot tanımlanamayan alkol" dedi.

Lucifer onları kapı dışarı ettikten sonra Aidan'la birlikte evlerinden ayrıldıklarında neler olduğunu zar zor hatırlayabildiğinden bahsetmemeye karar verdi. Bir bara gittiklerini, bir içki sipariş ettiklerini, Aidan'ın onu duvara yaslayıp öperken ellerini üzerinde hissettiğini hatırlıyordu,

Otele vardıklarında neler olduğuna dair görüntüler.

Bu kadar.

Mükemmel bir netlikle hatırladığı tek şey, ertesi sabah uyandığında Aidan'ı odanın karşısında oturmuş, gece prezervatifin kırıldığını söylerken ona ters ters bakarken bulmasıydı. Bunu takip eden konuşma kesinlikle yakın zamanda unutamayacağı bir şeydi.

Yıllardır yattığı ilk erkek, onunla yattığı için ne kadar pişman olduğunu bilmesini sağlarken akşamdan kalmayla boğuşmak gibisi yoktu; kadın onu terslemiş, onu kızdırdığını umduğu bir şeyler mırıldanmış, kıyafetlerini kapmış ve onu unutmaya fazlasıyla hazır bir şekilde oradan ayrılmıştı.

Ne yazık ki işler böyle gelişmedi.

"İyi. Sakın bana söyleme," diye homurdandı Rebecca kocasına dönüp bakarken ve "Kırmızı kalemi çıkarıyor," diye mutsuzca inledi.

"Eğlenceli bir gece geçirecekmişsiniz gibi görünüyor," dedi Melanie dalgınca, bu gece en iyi arkadaşına işkence etme havasında değildi.

Rebecca omuz silkti. "Dikkati kolayca dağılır."

Ne zaman dairelerinin, Lucifer'ın ofisinin ya da malzeme dolabının önünden geçse duyduğu seslere bakılırsa Melanie de aynı fikirdeydi. Orada oturmuş, dalgın dalgın bir kızartma daha kemirirken, Rebecca'nın Aidan'ı öğrendiğinde Lucifer'ın dikkatini dağıtmak isteyip istemeyeceğini merak etmekten kendini alamıyordu.

"Sence Aidan biliyor mudur?" Rebecca sordu ve Melanie'nin midesinin bulanmasına neden oldu çünkü gerçekten de bilmiyordu.

"Beni görmeden önce ayrıldım ve hemşirenin bir hastanın randevusunu atlatmasını büyük bir olay haline getireceğinden şüpheliyim."

Hemşire muhtemelen resepsiyon görevlisine bundan bahseder, o da bunu not eder ve kendisine bir

iptal ücreti talebinde bulundu. Muhtemelen Aidan'a saat on birde iptal olduğunu söyleyecekler ve bu iş burada bitecekti.

En azından öyle olmasını umuyordu.

Aylardır ilk kez dışarı çıktığı için kendini bitkin hissedenden Melanie ağzına bir kızartma daha attı, kocasını süzmeye devam eden Rebecca'ya bir tane fırlattı ve arka taraftaki dairesine açılan kapıya yöneldi. Şifreyi girdiğinde kapı gürültüyle açıldı ve Melanie yukarı çıkarken, birkaç yıl önce Rebecca'yla birlikte evlat edindiği, hafif kilo problemi olan ve şekerleme yapmayı çok seven iri köpek Mojo'nun merdivenlerin başında onu beklememesi için dua etti.

Sonunda ikinci kata ulaştığında, bir kat merdiveni çıkmanın ne kadar uzun sürdüğünü düşünmek istemeyen Melanie kapıyı açtı, kendisini bekleyen büyük köpek salyası birikintileri olmadığından emin oldu ve dairesine girdi.

Onun üzgün, yalnız dairesi...

Melanie iç geçirerek çantasını bir kenara fırlattı, buzdolabından küçük bir şişe elma suyu aldı ve yatak odasına doğru yürüdü, rahat koltuğunu bırakıp bakmaktan bıktığı yatağa yerleşti. Sadece kısa bir süreliğine, diye hatırlattı kendine, yakında taşınmak zorunda kalacağından nefret ediyordu ama başka ne seçeneği vardı ki? Fire & Brimstone'da tadilat yakında başlayacaktı, bir bebeği olacaktı, iki kat merdiveni zar zor çıkabiliyordu ve kucağında bir bebekle bunu nasıl başaracağından gerçekten emin değildi, ama en önemlisi, artık kirayı tek başına karşılayamazdı.

Melanie iPad'ini kaptığı gibi yatağa oturdu, böyle geceler için sakladığı iki galon büyüklüğündeki fıstık ezmeli M&M poşetine kaldığı yerden devam etti ve iki yatak odası, bahçe küveti, gurme restoranı olan birinci katta bir daire bulmaya çalışarak geçireceği bir geceye daha hazırlandı.

mutfak, jakuzili kocaman bir arka bahçe ve burayı ayda bin dolar ya da daha az bir fiyata kiralamaya hazır bir ev sahibi.

Tercihen daha az, diye düşündü Melanie bir avuç M&M ve hüzünlü bir iç çekişle

Çok daha az.

BÖLÜM 2

"**I** "Ölüyorum," diye dramatik bir şekilde duyurdu Aidan, ambalajı açılmış kutularla dolu geniş yatak odasına, kirli giysiler ve boş abur cubur paketleri, içindeki tıp uzmanını utançla doldurmalıydı ama ne yazık ki öyle olmadı. Aidan, açmayı düşündüğü kutu yığınınına amaçsızca bakarak geçirdiği birkaç dakikanın ardından nihayet hareket edecek motivasyonu buldu. Küçük bir iç çekişle yan dönme yi başardı, böylece ona hâlâ saati ayarlaması gerektiğini hatırlatan ve öğleden sonra üçü gösteren çalar saate bakabildi. Aidan inleyerek uzandı ve saatini yakaladı. ya da en azından denedim.

Bunun yerine, birkaç boş enerji kutusunu, atılmış abur cubur poşetlerini ve bir şekilde gözünden kaçmış olan yarısı yenmiş bir hamburgeri yere devirdi. Sonunda telefonunu almayı başardığında, bir kez daha iç geçirdi ve telefonu omzunun üzerinden attı.

Yine geç kalıyordu.

Saat sabahın altı buçuğuydu ve şimdiden otuz dakika geriden geliyordu, bu da duş almakla işe giderken bir şeyler atıştırmak arasında seçim yapmak zorunda kalacağı anlamına geliyordu. Dün geceyi kuzeni Trevor'ın bir evin içini boşaltmasına yardım ederek geçirdiğinden, bu sabah duş almamak gibi bir seçeneği yoktu.

"Bradford Kahvaltısı" için Dixon'ın fırınına uğramaktan vazgeçecek ve işe zamanında yetişecekti ya da öğle yemeğini atlayıp günün geri kalanını hastalara yetiştirmeye çalışarak geçirmek zorunda kalacaktı. Aidan kaslarının acı içinde bağırmadığını düşünerek ayağa kalktı ve kışını oynatmaya karar verdi.

Yenilemeyi düşündüğü küçük banyoya doğru yöneldi ve omuzlarını yuvarlayarak kaslarındaki katılığı gidermeye çalıştı. Kendini zorlamayı bırakması gerekiyordu ama bunun yakın zamanda gerçekleşmeyeceğini biliyordu. Kendisini bekleyen yarısı yenmiş hamburgeri düşünen Aidan ışıkları yaktı ve tepedeki ışık patlayınca esnedi.

Aidan bir an öylece durup kırık lambaya baktı, sonra omuz silkti, diş fırçasını aldı ve kapıdan çıktı, kırık lambayı da yapılması gerekenler listesine eklemeyi aklına not etti. Geniş oturma odasına yürüdü, dairesinin kapısını açtı, birinci kattaki iki daireyi ayıran küçük koridoru geçti ve burayı satın aldığı anda yenilemeyi planladığı diğer daireye girdi ve şu anda kullandığı geniş oturma odasına girdi...

Bu odayı ne için kullandığından pek emin değildi çünkü buraya attığı onca ıvır zıvırın arasında bir tema yok gibiydi. Esneyen Aidan, bir zamanlar tıp fakültesindeyken birasını soğuk tutan eski mini buzdolabının etrafında dolandı ve banyoya yöneldi. Birkaç dakika sonra mesanesini boşaltmış, dişlerini fırçalamış ve birkaç küfür savuruyordu ki birinci katın su ısıtıcısının hâlâ değiştirilmesi gerektiğini hatırladı.

Hipotermi yüzünden taşaklarını kaybedeceğinden endişe eden Aidan, küçük küvetten tökezleyerek çıktı, yerden kendisine ait olmayan bir havlu aldı ve beline sardı. Havluyu görmezden gelerek

Havludan gelen kokudan rahatsız olan Aidan dairesine geri döndü, annesinin bir noktada getirmiş olması gereken temiz kıyafetlerle dolu bir çamaşır sepetine takıldı ve tüm eşyalarını saklamak için mükemmel bir dairesi varken onu en başta burayı satın almaya iten şeyin ne olduğunu merak etmekten kendini alamadı.

On dakika sonra, dairesini araması sonucunda yapılması gerekenler listesine çamaşır yıkamayla da ekledikten sonra giyecek düzgün bir şeyler bulmak için o kıyafet sepetini karıştırıyordu. Temiz bir gömlek ve bir çift pantolon bulduktan sonra, aceleyle dairesine geri döndü ve yol boyunca kıyafetlerini çekti. Giyindikten sonra, Aidan cep telefonunu bulana kadar odasını didik didik etti ve ardından aynı şeyi oturma odasındaki evrak çantası için de yapmak zorunda kaldı.

Sonunda hazırdı ya da en azından anahtarlarının yanında olduğunu bildiğinden emindi, çöp günü olduğunu ve kiracılarının hatırladığını fark ederek kapıya yöneldi. Eşyalarını yere bırakan Aidan, üzerlerine spreyle boyanmış bir rakamı yazılmış çöp kutularını hızla kaptı ve kiracılarının çöp kutularına katılmak üzere kaldırıma sürükledi. Zamanının iyi geçtiğine karar vererek işe giderken benzin, bir günlük sosisli sandviç ve güne başlamasına yardımcı olacak bir enerji içeceği almak için durdu.

On dakika sonra iş yerine giriyor ve babasının park yerini çalıyordu. Evrak çantasına uzandığında kravatındaki parlak sarı leke dikkatini çekti. Aidan bir kez daha esneyerek hardal lekeli kravatını çekip çıkardı ve diğerlerinin yanına gitmek üzere yere fırlattı.

Aidan evrak çantasını kaptığı gibi arabasından indi ve ailesinin muayenehanesinin arka kapısına yöneldi. Kapıyı açmaya fırsat bulamadan kapı açıldı ve yirmi yılı aşkın bir süredir ailesinin muayenehanesinde çalışan hemşire Raven merdivenlerden tökezleyerek indi.

eline bir hasta dosyası tutuştururken kesinlikle dehşete düşmüştü.

Aidan dosyayı açarken hiçbir şey söylemedi, ama yine de dosyadaki isim ona bilmesi gereken her şeyi anlatırken söylemesine gerek yoktu.

"KREP MI WAFFLE MI EDMUND?" Melanie, bu sabahki seçenekleri düşünürken ayaklarını görmesini imkânsız hale getiren koca göbeğine sordu.

Bebek hoşnutsuzluğunu tekmeleyince, gülümsemekten kendini alamadı. "Edmund'un büyük hayranı değilsin, ha?" Melanie krep yememeye karar verip, dün gece canı Cool Whip çektiği için tavşan terliklerini giyip kapanmadan önce markete gittiği sırada aldığı çörekleri tercih ederek sordu.

Oradayken, bu hafta üçüncü kez market alışverişine çıkmak için iyi bir zaman olduğuna karar verdi. Bir saatini ve iki seferini almıştı ama arabasına iki yüz dolar değerinde abur cubur sığdırmayı başarmıştı. Neyse ki arka otoparka girdiğinde Lucifer dışarıda Mojo'yu gezdiriyordu, bu yüzden tüm o poşetleri iki kat merdivenden yukarı taşıma konusunda endişelenmesine gerek kalmadı.

Çantalar yukarı çıkarılıp Lucifer onları bir kenara koyduktan sonra, bir paket kurabiye ve ekstra büyük bir kutu Cool Whip ile kanepede ona katılmış ve oturmak çok fazla gelene ve yatmaktan başka çaresi kalmayana kadar ona eşlik etmişti. Ondan sonra bir süre yatakta yattı, düşünmemesi gereken her şeyi düşünmemeye çalıştı ve sonunda bu sabah üç civarında uykuya dalmadan önce sefil bir şekilde başarısız oldu.

Şimdi Melanie uyanıktı ve verimli bir gün geçirmeye kararlıydı, on kez kestirmekle bitmeyecek bir gün

yemekten önce. Bir haftadır yatak istirahatinden çıkmıştı ve doktor aşırı tepki gösterip onu tekrar yatak istirahatine almadan önce bazı şeyleri halletmesi gerekiyordu. Melanie lezzetli toz tarçınlı çörekten bir ısırık alıp bugün yapması gereken şeyleri düşünürken, beş ayın fazlasıyla yeterli olduğunu düşündü. Bir gününü daha daire ilanlarına bakarak ve bütçesini biraz daha esnetmenin bir yolunu bulmaya çalışarak geçirmeyi hiç istemiyordu.

Çalışmaya başlayalı beş ay olmuştu, bu da maaş çekini almayalı beş ay olduğu ve birikimleriyle geçinmek zorunda kaldığı anlamına geliyordu. Tasarruf hesabı iyi durumda olsa da, beş ay boyunca ek ödemeler ve testler için ödeme yapmak, mide bulantısıyla mücadele etmek için pahalı ilaçlar satın almak, sayısız acil servis ziyareti ve normal yaşam masrafları ciddi hasar vermişti. Birkaç ay daha ve umarım doğumu karşılayacak kadar birikimi vardı ama bu da ancak başka bir şey olmazsa mümkündü ve gerçekten de başka bir şey olmamasını umuyordu.

Normalde Melanie faturalarını program ve veri tabanı oluşturmak gibi büyük projelerden kazandığı parayla öder, web sitesi ve uygulama tasarımıyla kazandığı parayı da tasarruf hesabını doldurmak için kullanırdı ama şu anda büyük projeler söz konusu bile değildi. Projeleri için genellikle günde on sekiz saat çalışmayı kaldıramıyordu ve şu anda herhangi bir teslim tarihini garanti etmesinin imkanı yoktu.

Daha küçük projelerin üstesinden gelmek daha kolay olacaktı ve Tanrı'ya şükür bu işlere ulaşmak daha kolaydı. Haftada beş ya da altı küçük proje, bebek doğana ve çalışmak için daha fazla zamanı olana kadar onu idare etmeye yetecekti. O zamana kadar bu işi yürütmek için elinden geleni yapması ve harcamalarına dikkat etmesi gerekecekti.

Ne yazık ki, yemek için ne kadar harcadığını kontrol edemiyor gibi görünüyordu, diye düşündü Melanie hüznü bir iç çekişle.

Daha fazla almak zorunda kalacağı lezzetli toz tarçınlı çörekten bir ısırık aldı. Yemeğe ne kadar para harcadığını düşünmek bile istemiyordu. Yemek faturası yüzünden sinir krizi geçirmesini engelleyen tek şey Lucifer'dı.

Her zaman onun için yemek pişiriyor, yeterince yiyip yemediğinden emin olmak için onu kontrol ediyor ve Fire & Brimstone'da yemek yediğinde ödeme yapmasına izin vermiyordu. Bunu ona eziyet etmek için yaşayan güzel gelini Rebecca ile olan ilişkisi yüzünden mi yoksa son birkaç ayda arkadaş oldukları için mi yaptığından emin değildi. Emin olduğu tek şey, o olmasaydı muhtemelen bu kadar ileri gidemeyeceğiydi.

O muhtemelen-

"Aç şu lanet kapıyı!" diye bağırarak korkunç derecede tanıdık bir ses onu ürküttü ve tabii ki elindeki lezzetli çöreği yere düşürmesine ve markete bir kez daha gitmek zorunda kalma ihtimalinin çok yüksek olduğunu fark etmesine neden oldu.

Tabii önce kapısını yumruklayan adam onu öldürmediyse.

BÖLÜM 3

"Melanie," dedi Aidan, orada durmuş, kendisine ait olan daire kapısına bakarken.

Bir daha asla görmemek için dua ettiği kadın. "Şu anda burada değilim, ama adınızı, numaranızı ve kısa bir mesajınızı bırakmak isterseniz, size daha sonra dönerim," demeyi başardı kapının arkasına saklanan ukala, "bip" diye eklemekten önce.

o lanet aklını kaçırmıştı.

"Açık. Kapıyı. Kapıyı aç," diye ısırdı Aidan, bir doktor olduğunu ve hayatını mahveden bu sinir bozucu kadını boğmamaya yemin ettiğini hatırlamaya çalışırken her heceyi telaffuz ediyordu.

Melanie, "Evet, şu anda bunun benim için en iyisi olacağını sanmıyorum," demeden önce hafif bir duraksama oldu. O yüzden, sakinleşmek için biraz zamanın olduktan sonra tekrar gelmek istersen-oh, kahretsin," Melanie, oyun oynamayı bırakıp şansını zorlamaya ve kapının kilitli olup olmadığına bakmaya karar verdiğinde inleyerek sözlerini bitirdi.

Öyleydi.

Kapıyı açtığında Melanie'nin odanın ortasında durduğunu, bir poşet çöreği göğsüne bastırıldığını, hamile olduğunu ve onu gördüğüne çok şaşırması görüldüğünü gördü. Derin bir nefes alan Aidan dikkatini tekrar Melanie'ye verdi.

Karnındaki büyük şişliğe baktı ve kendine bir pislik olmadığını hatırlatmak zorunda kaldı.

Kadınlara bağırmaıdı ve hamile kadınlara da bağırmaıdıından emindi ama şu anda gerçekten bağırmaı istiyordu. Yapacak bir şeylere ihtiyacı olan Aidan ellerini yüzüne sürdü ve tüm bunların içinde masum bir bebek olduğunu, onun olabilecek masum bir bebek olduğunu hatırlamak için kendini zorladı.

Aidan yavaşça nefes vererek ellerini yüzünden uzaklaştırdı ve cevabını zaten bildiğinden korktuğı soruyu sordu. "Benim mi?"

Alt dudağını çiğneyerek gergin bir şekilde kıpırdanan Melanie yavaşça başını salladı.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Aidan, buna ne cevap vermesi gerektiğı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Aslında bu tam olarak doğru değildi çünkü şu anda söylemek istediğı pek çok şey vardı ve bunların çoğunu avazı çıktığı kadar bağırarak söylüyordu. Lucifer onları kovduktan sonra ona asla çıkma teklif etmemeliydi ama onu istediğı için kafasında çalan uyarı zillerini dinlememişti.

Tanrım, onu istemişti.

Güzeldi, inanılmaz derecede seksiydi ve bol miktarda kıvrımı vardı ama onu ilk gördüğünde neredeyse dizlerinin üzerine çökmesine neden olan şey o lanet gülümsemesiydi. Bunu hâlâ açıklayamıyordu ama o gülüşü onu tamamen mahvetmişti. Tatlı, masum ve o kadar kışkırtıcıydı ki aklını kaçırmamasına neden olmuştu. Kardeşinin kiracılarından biri olduğu için ona yaklaşmaması gerekiyordu ama kendine engel olamamıştı.

Aidan onu ilk gördüğü andan itibaren, Rebecca'yı kulağından tutup muayene odalarından birine sürüklerken, onu istemişti. Bundan kurtulmaya çalışmıştı ama aklı sürekli onun gülümsemesine, muayene odasına girdiğinde ona verdiği gülümsemeye takılmıştı. Bu onun her şeyini almıştı.

hastasına ve kardeşinin onu iyileştirme taleplerine odaklanmak zorundaydı.

Başını sallamış, notlar almış ve testler önermişti ama dikkati kapıda barikat kuran ve en iyi arkadaşını dövmekle tehdit eden güzel kadından hiç ayrılmamıştı. Rebecca'ya haberi vermek için evini aramayı önermesinin nedeni oydu çünkü onu tekrar görmek için bir bahane istemişti. Aidan, Rebecca'nın çölyak hastası olduğunu açıklamadan önce karbonhidrat bağımlısının en yakın arkadaşını rahatsız eden her neyse onu bırakmaya söz verdiğini bilmeyi gerçekten çok isterdi.

Melanie'nin en iyi arkadaşını, daha doğrusu karbonhidrat sevgisini abartılı bir şekilde savunması, Aidan'ın onu daha da çok istemesine neden olmuştu. Lucifer onları apartmandan kovduğunda, Aidan yeterince beklediğine karar vermiş ve Melanie'yi kendisiyle bir içki içmeye ikna etmişti. Kız ona o lanet gülümsemesini gösterip Rebecca'yla kalabilmek için onu başından savmaya çalıştığında, Aidan neredeyse aklını kaçırarak ve o anda onu öpecekti.

Her zamankinden daha kararlı bir şekilde Bradford'un cazibesine kapılmış, bir içki ve hayatında yediği en güzel elmalı turtayı önermiş ve onu elde etmişti. Ama şimdi, keşke yapmasaydım diye hayıflanıyordu. Çocuk istemiyordu, hiçbir zaman istememişti ve istemeyecekti ve gezegendeki en büyük pisiğe dönüştüğü o kader sabahında bunu açıkça belirtmişti. Onunla asla o şekilde konuşmamalıydı ama akşamdan kalmaydı, çift görüyordu, midesi bulanmıştı ve bir gece önce olan her şeyi hatırlamaya çalışıp başaramadığı için paniğe kapılmıştı.

Onunla dışarı çıktığını, birkaç kadehten fazla içtiğini, onunla dans ettiğini, erkekler tuvaletinde onu duvara yasladığını ve ellerini üzerinde gezdirirken ona yapmak istediği her şeyi söylediğini hatırlıyordu ama ondan sonra...

Her şey bulanıktı.

Üstüne çıkarken prezervatifin kırıldığını hissetmek onu hızla gerçekliğe geri döndürmüştü. Her zaman dikkatli olmuş, kendi prezervatiflerini kullandığından emin olmuştu çünkü onlara güvenebileceğini biliyordu ama o gece üzerinde hiç prezervatif yoktu.

Aklını kullanıp onları en yakın eczaneye götürmesi için bir taksi çağırmak yerine, bardaki tuvaletten bir avuç prezervatif almış, kadının onu en yakın otele sürüklemesine izin vermiş ve hayatının en büyük hatasını yapmaya devam etmişti. Ertesi sabah ona davranış şekli ikinci hatasıydı ve kendini asla affetmeyeceği bir şeydi. Kızgındı, korkmuştu ve hayatının en kötü akşamdan kalmalığıyla uğraşıyordu ve hıncını ondan almıştı.

Pisliğin tekiydi ve o sabahki en büyük pişmanlığı, onu tersleyip odadan çıkmadan önce taşaklarını tekmelememiş olmasıydı çünkü bunu fazlasıyla hak etmişti. Diğer pişmanlığı ise onunla birlikte eczaneye gidip ertesi gün hapi almasına yardım etmemiş olmasıydı çünkü belli ki bu işi berbat etmişti ve şimdi ikisi de bu hatanın bedelini ödüyordu.

Haptan bahsetmişken.

"ERTESİ GÜN HAPI ALMAMIŞSIN," dedi Aidan, karnına hiç de hoşuna gitmeyen bir bakış fırlatarak.

"Akşamdan kalma olduğumda almamı önerdiğin hapi mı kastediyorsun? Hani şu şiddetli mide bulantısına neden olan hap mı? O hapi mı kastediyorsun?" Melanie neşeyle sordu, sonra tiksintiyle başını salladı, hâlâ sarıldığı poşetten bir çörek daha aldı ve bir gün için yeterince içtiğine karar verdi.

Saatin daha sabahın onu olmasına ya da onun bazı cevapları hak etmesine aldırmayan Melanie arkasını döndü ve uzun adımlarla odasına doğru yürümeye başladı. Eğer konuşmak istiyorsa, sopasını çıkardıktan sonra geri gelebilirdi-

"Ofisime dönerken kimin daha çok çuvalladığını tartışabiliriz," dedi Aidan, omuzlarına dolanan büyük kol sayesinde kendini aniden ters yönde yürürken bulduğunda hoş bir şekilde.

Melanie içini çekerek ve başını sallayarak, "Ofisine gitmiyoruz," dedi ve adamın kolunun altına girmeye çalıştı ama altı aylık hamile olduğu gerçeği bu hareketi imkânsız kılıyordu.

Başarısız kaçma girişimini görmezden gelen Aidan, onu bundan sonra kilitli tutacağından emin olacağı büyük kapıya doğru götürmeye devam etti. Kız adamın kolunu itmeye çalıştı ama adam bu hareketi bir fırsat olarak değerlendirip elindeki çörek torbasını aldı, ceketini omuzlarına doladı ve kız daha ne olduğunu anlamadan onu koridorda yatak istirahatinden daha çok nefret ettiği merdivenlere götürecek olan kapıya doğru götürdü.

"Aidan-" Melanie, onu hadım etmesine saniyeler kaldığı konusunda kibarca uyarmakla, merdivenlerden inmeye başladıklarında nefes alabilmek için durması için yalvarmak arasında karar vermeye çalışırken bile başladı.

"Bunu bir gün yaparız. Ofisime gideriz, testler yaparız, sonogram çekeriz, bir kaba işeriz, öğle yemeği yeriz ve yemek yerken bana baba olacağımı neden bir sır olarak sakladığını açıklarsın. Harika zaman geçireceğiz, göreceksin," diye mırıldandı Aidan ve merdivenlerden inmesine yardım ederken kolunu nazikçe sıktı.

Melanie nefesini tutabilmek için korkuluklara tutunmak zorunda kalmadan önce, "Teste ihtiyacım yok," diyebildi.

Aidan yumuşak bir sesle, "Evet, öyle," dedi.

"Hayır, ben-"

"Bıraktığın idrar örneğinin test sonuçları gelmeden önce ofisten ayrılmışsın," dedi Aidan ve bebeği nasıl öğrendiğini hiç sormadığını fark etmesini sağladı.

Melanie yutkunarak, destek almak için tutunduğu korkuluklara baktı ve geleceğini bildiği kötü habere kendini hazırlarken gözlerini kapadı.

"Kanaman var."

BÖLÜM 4

"W Ne yapacaksın?" diye sordu babası, Aidan masa sandalyesinde arkasına yaslanırken.

Aidan elindeki sonogram görüntüsüne bakarken sessizce, "Hiçbir fikrim yok," dedi.

Bir oğlan.

Bir erkek bebekleri olacaktı, diye düşündü Aidan uyuşmuş bir halde, bunun ne zaman gerçek olmaya başlayacağını merak ediyordu. Bu sabah endişelenmesi gereken tek şey öğle yemeğini kaçırmaktı ve şimdi...

Tanrım, nereden başlayacağını bile bilmiyordu. "Henüz bilmiyor mu?"

"Doktorunun lanet bir aptal olduğunu mu?" Aidan başını yavaşça sallayarak sordu, bakışlarını işlerin değişmek üzere olduğunun kanıtından uzaklaştırdı ve sonogram fotoğrafını tekrar masaya, doktorunun daha önce gönderdiği kalın dosyanın yanına koydu. "Sadece senin ona söylediklerin," diye ekledi ve babasının gözlerindeki hayal kırıklığını görebilmek için sandalyesine geri otururken derin bir iç çekti.

Bu görmeye alışık olduğu bir şey değildi. En azından onun yüzünden değil. Büyürken tüm kardeşleri işleri batırdığı için babasının yüzündeki o ifadeyi defalarca görmüştü ama onun yüzünden hiç görmemişti. O her zaman altın çocuk olmuştu, işleri batırmayan ve batırdığında da hemen düzeltmek için canla başla çalışan.

Bu sefer değil.

Bu sefer cidden uvallamıştı ve bunu nasıl düzelteceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Melanie ve oğullarıyla ilgilenecek, onlara bakacak, ihtiyaç duydukları her şeye sahip olduklarından emin olacak ve elbette oğlunu bytmek için orada olacaktı ama bu her şeyi dzeltmeyecekti.

"Bunu zmen ve o ge hanımın hakkını vermen için sana biraz zaman tanıyacağım ama seninle çok yakında oturup konuşacağız," dedi babası ve ona ne kadar kötü bir durumda olduğunu anlatan bir bakış fırlattı.

"Bu arada," dedi babası, Melanie'nin hasta dosyasına doğru tembelce işaret ederek, "bir daha bir kadınla böyle konuştuğunu öğrenirsem, o lanet olası dişlerini dkerim. Anladın mı?"

"Anlaşıldı," dedi Aidan, babasının bunu şimdi yapmamasına şaşırmıştı ama yine de ikisi de babasının şu anda yapacak daha önemli bir işi olduğunu biliyordu.

"Düzelt şunu," dedi babası ve başını tiksintiyle sallayarak kapıdan çıkıp gitti.

Aidan bir dakika daha dosyaya baktı ve o sabah ne kadar büyük bir pislik olduğunu düşündü. O...

Aidan sandalyesini geriye itip kapıya yönelirken, babasının onun lanet dişlerini kırması gerektiğine karar verdi. Ona söyledikleri için kendini asla affetmeyecekti. Onun yüzünden bunu tek başına yaşamıştı. En başından beri orada olmalı, lanet dilini ısırmalı ve onun yanında durmalıydı.

Tanrım, nesi vardı bunun?

O otel odasından hışımla çıkar çıkmaz peşinden gidip özür dilemek istemişti ama doğru düzgün düşünemeyecek kadar akşamdan kalmaydı. Gururu, ona karşı nasıl bir piç olduğunu anladığında onu avlamaktan alıkoymuştu. Onu aramamak için binlerce bahane bulmuştu.

ama bu onu düşünmekten asla alıkoymadı.

Onu kaç kez düşündüğünü, kaç kez onu aramak için telefona sarıldığını ama sonra fikrini değiştirdiğini ve kaç kez Fire & Brimstone'un yolunu yarılacağını, onu bir an görebilmeyi umduğunu ama sonra saçma sapan bir bahaneyle geri döndüğünü unutmuştu. Kendini Fire & Brimstone'a doğru giderken bulduğu ilk seferde yoluna devam etmeli, onun kapısını çalmalı, eline bir beyzbol sopası vermeli ve kasabaya gitmesine izin vermeliydi.

Aidan'ın ağzını burnunu kırdıktan ve Aidan özür diledikten sonra oturup bu konuyu konuşabilirlerdi. Sonuç değişmezdi ama en azından Aidan ona daha fazla kötü haber veren kişi olmak yerine en başından beri onun yanında olurdu.

"MELANIE? HASSIKTIR! MELANIE, BEKLE!" dedi onu korkudan ödünü patlattıktan sonra, steroidli kliması olan küçük bir muayene odasına götüren ve aslında üzerine oturmayan kâğıt inceliğinde bir muayene önlüğü verdikten sonra doktorunu aramakla ilgili bir şeyler mırıldanan ve beş saat, otuz iki dakika ve on beş saniye süren bir kaybolma numarası yapan pislik.

Onu tamamen yalnız bıraktığından değil. Tıbbi geçmişini alması için bir hemşire, hayati belirtilerini alması için iki farklı tıbbi asistan, kanını alması için dört, daha fazla serbest bırakma formu imzalamasını istemek için üç, onu şaşırtacak şekilde babası tarafından yapılan bir muayeneye hazırlanmasına yardımcı olmak için iki kişi daha gönderecek kadar nazikti ve sonra onu çok kapsamlı bir muayeneden sonra ona yardım etmek için başka bir tıbbi asistan gönderdi.

Dört hemşire, iki tıbbi asistan, bir sekreter ve ofis müdürünü gönderip ona sadece biraz daha uzun süreceğini söylemeden önce utançtan ölüyordu.

Hemşirelerden biri birkaç dakika önce doktorun bir şeyi tekrar kontrol edebilmesi için kâğıt inceliğindeki önlüğü tekrar giyip giyemeyeceğini sormak için kafasını içeri uzattığında, Melanie bir gün için bu kadarının yeterli olduğuna karar verdi. Bir şekilde ayakkabılarını tekrar giymeyi ve düşmeden bağlamayı başardıktan sonra çantasını kaptığı gibi kapıya yöneldi ve yalancı pislikten kendisini bırakmasını istemek yerine eve gitmek için on beş blok yürümeyi tercih ettiğine karar verdi.

Tamam, eve uzun yoldan gitmeye de karar vermişti, böylece Dixon'ın fırınına uğrayıp çantasındaki seksen beş dolar elli beş sent değerindeki unlu mamullerle kendini rahatlatabilecek ve bebeğine ne olduğunu öğrenmek için doktoruna telefonla ulaşmaya çalışacaktı. Planlamadığı şey, onu babasına teslim etmeden önce aptalca bir şekilde onu önemsemediğine inandıran pisliğin peşinden koşmasıydı.

"Melanie, bekle!" Aidan bağırdı ve altı aylık hamile olduğu ve bir kavşakta sıkışıp kaldığı için

Bu.

"Ne oldu?" Melanie, kendisiyle açıkça dalga geçen adamla yüzleşmek için arkasını döndüğünde derin bir iç çekerek sordu.

Onun kendisine doğru koşmasını izlerken Lucifer'la aralarındaki benzerliklere dikkat etmeden edemedi. İkisi de yakışıklıydı, koyu renk saçlarını kısa kesmişlerdi, öldürücü yeşil gözleri ve kusursuz bir bronzlukları vardı, uzun boylu ve yapılıydılar ve iki kardeşin nasıl bu kadar farklı olabileceğini merak etmekten kendini alamıyordu.

Herkes Lucifer'ın bir pislik olduğunu düşünse de ve tamam, onun da bazı anları olduğunu kabul etse de, bu unvanı gerçekten hak ettiğini düşünmüyordu. Öte yandan kardeşi...

Aidan nihayet onun yanına ulaştığında, "Ofise geri dönmen gerekiyor," dedi.

"Böylece beni zatürreye yakalanabileceğim başka bir küçük odaya tıkalabilir, kanımı çektirebilir ve belki bu sefer annenden bana pelvik muayene yapmasını isteyebilirsin?" Melanie parlak bir sesle sordu, her ikisi de onun kendisiyle ya da bu bebekle hiçbir şey yapmak istemediğini bildiğı halde neden zamanını boşa harcadığını merak ediyordu.

Melanie arkasını döndüğünde en azından yüzünü buruşturma nezaketini gösterdiğini fark etti ve keklerinin yanında bir parça tereyağı kremaya yemeyi fazlasıyla hak ettiğine karar verdi. Fazla uzaklaşmadan yolunu kesmeye kararlı bir adamla karşılaştı.

Açıkçası onun oyununun ne olduğundan emin değildi ama artık oynamıyordu. Melanie iç çekerek onun etrafından dolaşmak için hamle yaptı ama o kadar hızlı paytak paytak yürüyemediğı için Aidan yoluna çıkıp onu tekrar engellemeyi başardı.

"Bak, bunun için üzgünüm ama konuşmamız gerek."

"Bebek iyi mi?" Melanie sadede gelerek sordu, çünkü gerçekten önemseydiği tek şey buydu.

"Evet," dedi Aidan ve önemli olan tek şey bu olduğu için onun etrafından dolaştı, ancak bir sonraki sözleriyle tamamen durdu. "Ama sen olmayabilirsin."

BÖLÜM 5

"S o, iş te bu," dedi Aidan kapıyı açarken. için
thesemi-boş daire o o
Melanie'ye artık resmen yatak istirahatine döndüğü
haberini verdikten sonra bir şekilde onu bakmaya ikna etti.

"Evet, şey, hayır," dedi Melanie, arkasını dönüp ön
kapıya yönelmeden önce daireye şöyle bir baktı.

"Bunu konuşmuştuk," diye hatırlattı Aidan ona, kız dışarı
çıkıp bu konuda iki saat daha tartışmak zorunda kalmadan
önce ön kapıyı kapatmak için yanından geçerken.

"Hayır, sen konuştun ve ben dinledim," diye açıkladı
Melanie, elini kapıdan çekmeye çalışarak.

"Bunun en iyisi olduğu konusunda anlaşmıştık," diye
hatırlattı Aidan ona, hızla etrafından dolanıp ellerini
omuzlarına koyarak inatçı kadını sorunlarına mükemmel bir
çözüm olan daireye geri götürebilmek için.

En azından işleri kolaylaştırırdı, diye düzeltti Aidan bir
saniye sonra, hiçbir şeyin bunu düzeltmeyeceğine karar
verdikten sonra.

"Olasılıkları bir düşün," dedi Aidan, onu içeri sokmayı
başarıırken, tüm söylediklerini duymazdan gelmesini
umarak

Her yere atılan pislikler ve son kiracıların geride bıraktığı duvarlardaki hasar ve tüm olasılıklara odaklandı.

Melanie, "Benim zaten bir dairem var," dedi; ikisi de bunun bu işten sıyrılmak için uydurulmuş saçma bir bahane olduğunu biliyordu.

"Ve orada kalamazsın," diye hatırlattı ona, bunun onun en iyi seçeneği olduğunu zaten biliyordu.

"Doktorun biri beni tekrar yatak istirahatine aldığından beri değil," diye ekledi kuru bir sesle ve uzun uzun iç çekerek, kendisine ait olduğundan emin olmadığı bir kutunun etrafından dolanırken.

Aidan onu mutfağa götürürken, "O ve kardeşim binayı tadilattan geçiriyor ve sen de zaten taşınmak zorundasın," dedi ve hemen ardından turun bu kısmını atlamış olmayı diledi.

"Umm, soba yok."

"Biliyorum."

"Peki ya buzdolabı?"

"Kapı kayıp," dedi Aidan, mutfağa dikkatle bakarken burnunun kenarını ovuşturarak, duvarlardaki ve dolaplardaki tüm hasarı fark etti ve bu planı yeniden düşünmeye başladı ama yine de işe yarayabileceği için vazgeçti.

"Bu mutfak tamir edilene kadar benim mutfağımı kullanabilirsin," dedi ve prizlerden bazılarının duvardan söküldüğünü fark etmeden önce onu bu odadan çıkarmanın muhtemelen en iyisi olacağına karar verdi.

"Neden yatak odasına bir göz atmıyoruz?" Aidan onu oturma odasına doğru yönlendirerek öneride bulundu.

"Böyle mi görünüyor?" Melanie, evi satın aldığı anda buraya attığı kutuları ve çantaları göstererek sordu.

Aidan, "Olabilir," diye çekingen bir tavır takındı, acaba bunu daireyi tamir etme fırsatı bulana kadar ertelese miydi diye düşündü, ama hemen vazgeçti, çünkü bu ona sadece kendini bundan vazgeçirmek için bir şans verecekti.

Melanie düşünceli bir ifadeyle başını salladı ve arkasını dönüp paytak paytak kapıya doğru ilerlerken, "O zaman sanırım ben iyiyim," dedi.

"Melanie," dedi Aidan, iç çekerek başını sallarken, onu fuayeye kadar takip etti ve dairesine doğru yönlendirmeyi başardı.

"Bu işe yaramayacak," diye homurdandı acınası bir şekilde, onu oturma odasının ortasındaki dağınıklığa doğru yönlendirmesine izin verirken, tüm o pisliğin altında bir yerlerde bir kanepe olduğundan oldukça emindi.

Bir özür mırıldanan Aidan, elindeki her şeyi bir kenara atma işini hızlıca halletti ve iş beklediğinden biraz daha uzun sürünce ona gülümsedi. Kanepe kirli giysilerden, kitaplardan, eski tıp dergilerinden, abur cubur ambalajlarından ve bu berbat günü daha iyi hale getirmeye yardımcı olacak açılmamış bir Twinkie'den arındığında, Aidan ona oturmasını işaret etti, ancak kanepeye ulaşmak için oturma odasının zeminini kaplayan tüm pisliklerin üzerinden geçmek için çok zaman harcayacağını fark ettiğinde önerisini yeniden düşündü.

Yeni plan.

"Neden mutfakta oturmuyoruz?" Aidan önündeki pisliği tekmeleyip kolunu ona doladı ve o itiraz edemedi onu mutfığa doğru götürürken gülümseyerek öneride bulundu.

Onu mutfığa götürdüğünde,

"Kahretsin!" dedi.

-Mutfığın oturma odasından daha kötü olduğunu fark ettim.

"Aidan-"

"Bir saniye," dedi ve mutfak masasındaki her şeyi kaldırıp, yeniden okumakta olduğu tıbbi dergi yığınının bir sandalyeye vurarak onun için çekebilmesi için onu serbest bıraktı. "İşte geldik," dedi Aidan, gülümseyerek ona oturmasını işaret ederken.

Melanie hafif bir tereddütten sonra yerine oturdu ve hâlâ eşyalarını yerleştirmekte olduğu mutfığa göz gezdirerek boğazını temizledi. "Peki, uzun zamandır mı burada yaşıyorsun?" diye sordu, nereden başlayacağından biraz emin değil gibiydi, ona baktı ve ellerini masanın üzerine koymak için hareket etti, ancak bunu tekrar düşündü ve ellerini karnının büyük şişliğine yerleştirdi, ona bunu tekrar beceremeyeceğini hatırlattı.

"Çok değil," dedi Aidan, beş buçuk ayın tüm eşyalarını yerleştirmek için yeterince uzun olmadığına karar vererek.

"Güzel," dedi Melanie, burnunun kenarını ovuşturarak etrafına bakındı, yarısı boş kutuları, atılmış market poşetlerini, her yere saçılmış dergileri, tezgahı kaplayan ve lavaboyu dolduran boş su şişelerini ve soda kutularını ve-

Lavabolarında ne olduğu önemli değildi. Önemli olan bir bebeklerinin yolda olmasıydı, bu yüzden yatak istirahatine geri döndüğünü açıkladıktan sonra onu buraya sürüklemişti. Ayrıca bu kez onun gitmesine izin vermek gibi bir planı da yoktu.

"GERÇEKTEN bunun işe yarayacağını DÜŞÜNÜYÖRÜM," dedi Melanie, onun teklifinden etkilenmiş olsa da, dürüst olmak gerekirse bunun nasıl işe yarayacağını göremiyordu.

"Neden?" Aidan bunun neden kötü bir fikir olduğunu acı bir şekilde anlaması gerekirken sordu.

"Birbirimizi tanımıyoruz bile," dedi Melanie, tezgahın üzerindeki Little Debbie's kutusunda hiç Swiss Rolls kalıp kalmadığını merak etmekten kendini alamazken bile rahatlamak için kıpırdandı.

"Bunun önemli olduğunu sanmıyorum, ya sen?" Aidan burada bulunma sebebini işaret eden bir bakışla konuştu.

Haklıydı.

O da yoluna devam etti.

"Merdivenler var," dedi Melanie, onu artık Fire & Brimstone'un üstünde kalamayacağına ikna etmek için daha önce ona karşı kullandığı en önemli nedeni kullanmaya karar vererek.

"Nerede?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Ön basamak," diye geveleyerek cevap verince adamın gözleri şüpheyle kısıldı.

Aidan, ona kesinlikle ağabeyini hatırlatan kendini beğenmiş bir bakışla, "Sadece bir adım var," dedi.

"Peki, bunun muhtemelen kınanması gerektiği gerçeğine ne dersin?" Melanie bunu iyice düşünüp düşünmediğini merak ederek işaret etti.

"Kolayca halledilir," dedi Aidan, hâlâ onun hoşuna gitmeyecek kadar kendini beğenmiş görünüyordu.

"Bir gecede mi?"

"Muhtemelen hayır," diye itiraf etti iç çekerek ve ekledi, "ama kesinlikle birkaç gün içinde."

"Peki o zamana kadar?" Melanie onun her şeye bir cevabı olup olmadığını merak ederek sordu.

Anlaşıldığı üzere, o yaptı.

BÖLÜM 6

"T İşte bu," dedi Aidan, yatak odasının kapısını açarken, sadece lanet olası şeyin bu sabah kullandığı rahatsız edici havluya yapışmış.

Kendisini bir ahmak gibi hissettirmeye başlayan o güven verici gülümsemelerinden birini daha fırlatan Aidan, havluyu tekmeleyerek yoldan çekmeye çalışırken kapıyı ihtiyatlı bir şekilde daha sert itti ve sonunda kapı açıldı ve-

"Kahretsin!"

Duvara çarparak kapı tokmağını ikiye böldü ve kapı kolunun duvara gömülmesine izin verdi ve bu sabahtan beri üç katına çıktığını fark etmekten kendini alamadığı, yapması gereken şeylerin çok uzun listesini resmen yaptı. Fark etmemiş olmasını umarak, Aidan ona içeri girmesini işaret etti.

Melanie eğilip yatak odasına şöyle bir baktıktan sonra başını sallayıp arkasını dönerek ön kapıya doğru ilerlediğinde pek de şaşırmamıştı. Gitmesine izin vermek planlarına ters etki yapacağından, hızla ona yetişti, kolunu omuzlarına doladı ve onu geri çevirdi.

"Sanırım bunu seveceksin," diye mırıldandı Aidan, havluyu tekmeleyip onu diğer dairenin tamiratını bitirene kadar kendisine ait olacak odaya götürürken. Aidan bir an için ona bunu vermeyi düşündü

apartman dairesine ve üst kata kardeşiyle birlikte taşınmaya karar verdi ancak işleri olması gerekenden daha da zorlaştıracığı için bu fikri hemen reddetti.

"Peki neden böyle düşünüyorsun?" Melanie, yatak odasını gezerken gerçekten meraklı bir ses tonuyla sordu.

"Geniş olduğu için mi?" Aidan, yarısı boş kutular, kirli çamaşırlar, atılmış yiyecek ambalajları ve dağınık yatakla dolu odaya bakarak, burayı temizleyebilmesi için bir dakikalığına koridora çıkmaya razı olup olmayacağını merak etti.

Ama ona yarım şans bile verse gideceğini biliyordu ve bu sadece işleri daha da zorlaştıracığı için Aidan onu yatağı götürdü. "Neden oturmuyorsun?" diye önerdi ve ona cesaretlendirici bir gülümseme verdi.

Kız ona öylece bakınca, "Doğru," diye mırıldandı, başını salladı ve yerdeki tüm pislikleri toplayıp en yakındaki kutuya tıkmak için hızlıca işe koyuldu. Birkaç dakika içinde Aidan yerleri toplamış, tüm eşyalarını rastgele kutulara tıktırmış ve yatağı bir şekilde hazırlamıştı.

"Aidan-"

"Banyo hemen şurada," diyerek sözünü kesti ve banyo kapısını açıp ışık düğmesine bastı, ancak ışığın sönük olduğunu hatırladı, geriye dönüp baktığında muhtemelen en iyisi buydu.

Banyonun önüne geçen Aidan, daha sonra temizlemeyi planladığı dağınıklığı görmemiş olmasını umarak kapıyı kapattı ve "İşte bu kadar. Sorusu olan var mı?"

"Sanırım ailemle kalacağım," dedi Melanie, koridora doğru ilerlerken ve onu tereddüt ettirirken.

Gitmesine izin vermeliydi
ama... Bu gerçekten bir
seçenek değildi.

Onun çocuğunu doğuruyordu ve bunu yaparken çok iyi vakit geçiriyordu. İlk altı ay yanında olamamıştı ama sonraki üç ayı kaçırsa lanetlenirdi. Bu düşünceyle Aidan onun peşinden gitti, koridorda bu kadar hızlı ilerleyebilmesine şaşırmişti. Yine de, taşıdığı şeyle yerçekimi büyük olasılıkla yardımcı bir faktördü.

"Melanie, bekle!"

"Bak," dedi, yüzünü ona dönerken sesi bitkin geliyordu, "bu bebeği istemediğini biliyorum, bu da bana burada teklif ettiğin şeyi gerçekten takdir etmemi sağlıyor, ama kabul edelim, ikimiz de bunu istemiyoruz."

"Ne istediğimiz önemli değil," dedi Aidan çünkü ona yalan söylemeyecek ve duymak istediğini düşündüğü şeyi söylemeyecekti.

Kadın haklıydı. Çocuk istemiyordu ama bunun bir önemi yoktu çünkü çocuk sahibi olacaktı. Hiç çocuk istememiş olması, adım atmayacağı ve doğru olanı yapmayacağı anlamına gelmiyordu. Oğluna babalık yapacak ve ikisine de bakacaktı. Bu kadar basitti ama kadın ona bir şans vermezse bunu yapamazdı. "Seni tanımıyorum ve dürüst olmak gerekirse Senin gibi," dedi Melanie ve dürüst davranmaya karar verdi.

Aidan duvara yaslanırken, "İşte bu yüzden taşınmanı istiyorum, böylece bebek doğmadan önce birbirimizi tanıma şansımız olur," diye açıkladı, kızın ona biraz merhamet göstereceğini ve bu gecelik bu işin peşini bırakacağını umuyordu. Bir sonraki adımını belirleyebilmek için olan biten her şeyi kafasında toparlamak için biraz daha zamana ihtiyacı vardı.

Melanie, "Bu şartlar altında buraya taşınmanın pek de iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," diye açıkladı ve açıkçası ona daha fazla katılamazdı, ama ne yazık ki ikisi için de o bir Bradford'du, bu da mantığı dinlemeyecek kadar inatçı olduğu anlamına geliyordu.

"Gerçekten ailenin yanına taşınmak istiyor musun?" Aidan onun istemediğini tahmin ederek sordu. Aidan'ın ailesinin nasıl olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ve bildiği tek şey, harika ebeveynler ve onun en iyi arkadaşları olabilecekleriydi ama bildiği bir şey vardı.

Özgürlüğün tadını aldıktan sonra pek çok insan ailesinin yanına geri dönmek istemedi.

"Benden ne istiyorsun Aidan?" diye sordu başını teslimiyetle sallayarak.

"Melanie, ben-"

"Seni anlamıyorum, Aidan. Gerçekten anlamıyorum. Bir dakika önce çekici ve tatlısın, sonra baban bana pelvik muayene yapabilsin diye beni ekiyorsun. Sonra, canıma tak ettiğinde, peşime düşüp kanamanın kaynağını bulamadığını, tansiyonumun yükseldiğini ve kan seviyemin düşük olduğunu söylüyorsun ve sonra, gerçekten korktuğumda, sana taşınmamı öneriyorsun ve gerçekten bunu yapma şansına atlamamı mı bekliyorsun?"

"Şey, ben-" Aidan açıklamaya başladı, ama Aidan onun sözünü kesti, belli ki onu eleştirmeyi henüz bitirmemişti.

"Şaka yapıyor olmalısın!" Melanie inanmayan bir kahkaha atarak onun egosunu biraz kırdı ve ne yazık ki daha bitirmemişti. "Senin yüzünden, yanımda olman, elimi tutman ve bana her şeyin yoluna gireceğini söylemen gerekirken, son altı ayı tek başıma idare etmek zorunda kaldım. Bunun yerine, bunu kendi başıma halletmek zorunda kaldım çünkü doktorum sana hamile olduğumu söylemenin yarattığı stresin bebeği nasıl etkileyeceğinden endişeleniyordu," diyerek, haberi neden ondan sakladığına dair şüphelerini doğruladı ve doktorunun lanet bir aptal olduğu fikrini de onayladı.

"Keşke bana söyleseydin Melanie," dedi Aidan sessizce, bunun yeterli olmadığını biliyordu.

"Gerçekten mi? Beni babana daha erken teslim edebilmek için mi?" diye sordu, yüzünü buruşturmamaya çalışırken gözlerini kırıştıtırarak.

"Senin doktorun olamam Melanie," dedi, onun anlayacağını umarak.

"Oh, bunu anlıyorum. Anlamadığım şey, bir dakika önce elimi tutacağına söz verip bir dakika sonra nasıl ortadan kaybolduğun ve beni o odada tek başıma, bebeğime bir şey oldu diye korkudan aklımı kaçırarak halde bıraktığın!" Melanie tersledi, ilk gözyaşı yanağından aşağı yuvarlanırken sesi sonlara doğru kırıldı.

"I..." Aidan söze başladı ama kendinden tiksinererek başını salladı. "Bunu mahvedip duruyorum," diye inledi ellerini kabaca yüzüne sürerek.

"İşte tam da bu yüzden buraya taşınmamın iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum. Bana yatak istirahatine gitmem gerektiğini söylediniz, bu da yardıma ihtiyacım olacağı anlamına geliyor, sözünü tutmayan birine değil."

"Özür dilerim Melanie," dedi Aidan, yorgun bir iç çekişle ensesini ovuşturarak ve ona her yaklaştığında neden her şeyi berbat ettiğini merak ederek. "Seni bilerek terk etmiyordum. Babam seninle birlikteyken dosyanı karıştırıyor, telefon görüşmeleri yapıyor ve testler yapıyordum. Senin ve bebeğin iyi olduğundan emin olmak istedim ama yine her şeyi berbat ettim."

Kadın tereddüt edince, adam devam etti.

"Benden hoşlanmadığınızı anlıyorum ve sizi suçlamıyorum. Benden nefret etmen için sana yeterince sebep verdim ama bu bir bebeğimiz olacağı gerçeğini değiştirmiyor ve bunu doğru bir şekilde yapabilmemiz için birbirimizi tanımayı ona borçluyuz. Bence bunu yapmamızın en iyi yolu senin yanımıza taşınman," dedi Aidan ve sözünü kesmek için ağzını açtığında devam etmek için acele etti. "Bunu tek başına yapamazsın ve sana yardım etmek için güvenilebileceğin arkadaşların ve ailen olduğunu biliyorum. Ayrıca bunu istemeye hakkım olmadığını da biliyorum, özellikle de sana davranışından sonra, ama bunu telafi etmek ve bir pislik olmadığımı kanıtlamak için gerçekten bir şans istiyorum."

Kadın ona hemen siktir olup gitmesini söylemeyince, Aidan bunu bir zafer olarak kabul etti ve şansını zorladı. "Ve eğer yürümezse, o zaman başka bir şey buluruz, ama senin ve bebeğin yanında olma şansını gerçekten isterim," dedi Aidan ve ona evlilik dışında her şeyi vaat etti.

Onu sevmiyordu, bir zamanlar aklını başından alan bir gülüşü olduğu gerçeği dışında onun hakkında pek bir şey bilmiyordu. Bu, üzerine bir ömür inşa etmek için yeterli değildi. Her ne kadar doğru olanı yapmak üzere yetiştirilmiş olsa da ve bu onunla evlenmek anlamına gelse de, bunu yapamazdı, asla yapmayacağına yemin ettiği bir şeyi tüm yanlış nedenlerle yapmak anlamına geldiğinde değil.

Ailesindeki diğer erkeklerin aksine, Aidan evlenmek ve bir aile kurmak istemiyordu ve bunun asla gerçekleşmemesi için ne gerekiyorsa yaptı. Bağlılıklar kurmadı, gereksiz riskler almadı ya da daha fazlasını istemesi için onu baştan çıkarabilecek herhangi bir kadının on adım yakınına yaklaşmadı.

Melanie'ye kadar.

"Lütfen Melanie. Buna bir şans ver," diyen Aidan, Melanie iç çekerek başını salladığında bunun yeterli olması için dua ederek, "Buna pişman olacağımı biliyorum," dedi.

"Ama buna bir şans vereceksin, değil mi?" Aidan onun cevabını beklerken nefesini tutarak sordu, onun kalmasını ne kadar çok istediğini fark edince şaşırmıştı.

"Peki, bir şans vereceğim," dedi Melanie, ona bundan sonra kaç şans daha vermek istediğini anlatan bir bakış atarak.

Kesinlikle hiçbiri ve onu suçlayamazdı, bu da bunu tekrar berbat etmediğinden emin olmak için elinden gelen her şeyi yapması gerektiği anlamına geliyordu.

BÖLÜM 7

D Bakma!

Kutsal olan her şey aşkına, açma
Gözlerin! Melanie içinden kendi kendine bağırdı ve odayı karıştırmaya devam ederken kendi kendine küfreden çılgın adamın uyanık olduğunu fark etmemesi için dua etti.

Aidan'ın fark edemeyeceği kadar meşgul olduğunu umarak Melanie yavaşça yan döndü ve dalgın bir şekilde yatağın alıştığından daha küçük olmasına rağmen şaşırtıcı derecede rahat olduğunu fark etti.

Yine de bir doktordan başka bir şey beklemeli miydi?

Melanie temizliğin yanı sıra, Aidan'ın dağınık yatak odasında tökezleyerek kutuları karıştırmasını izleyebilmek için bir gözünü açarken, o da yan yatmış, Aidan'ın uyanık olduğunu fark edip "onunla ilgilenmeye" karar vermeden önce aradığı şeyi bulması için dua ediyordu, çünkü buna daha fazla dayanabileceğinden emin değildi.

"Kahretsin!" Aidan, aramayı taşıdığı banyodan bağırarak çıktı ve kadının hemen gözlerini kapatıp bir mucize olması için dua etmesini sağladı.

Belki de koşarak gitmeli, diye düşündü Melanie, gözlerini açmanın artılarını ve eksilerini tartışarak, adam uyandığını fark etmeden önce kapıya ulaşmaya çalışmanın risklerini tartabildi. Tekrar içeri tıklılmanın verdiği dehşetle gözlerini sımsıkı kapadı ve endişeyle ön kapının arkasından kapandığını duyacağı anı beklemeye başladı.

"Kahretsin!" Aidan'ın tökezleyerek yatak odasına geri döndüğünü duyduğunda sertçe fısıldadı, o anda dehşet içinde kıvrılmıştı, dün gece dehşet saltanatı başlamadan önce onu sakladığı aynı yatak odasıydı.

Bunu asla kabul etmemeliydi, diye düşündü Melanie, adamın ne yaptığını görebilmek için bir gözünü açma isteğine karşı koymaya çalışarak, onu elinde yeni kesilmiş sebzelerden oluşan bir tepsiyle yatağın yanında dikilirken ya da elinde bir battaniyeyle onu tekrar yatırmaya hazır bulacağından korkarak. Bildiği tek şey, burada kalmayı kabul etmesinin bir hata olduğuydu; bu hata muhtemelen boğularak öldürölmesiyle sonuçlanacaktı ve bu da bir başka korkunç düşünceyi gündeme getirdi.

Ya orada durmuş yastığını tekrar kabartmak için bekliyorsa?

Gecenin bir yarısı uyandığında Aidan'ı başında dikilmiş, yastığını kabartacağı anı beklerken bulduğunu hatırlayınca içi ürperdi. Gerçekten de hayatının en korkunç deneyimlerinden biriydi. Çığlık attığında, ki gerçekten kim çığlık atmazdı ki? Aidan sadece gülümsemiş, özür diler gibi bir şeyler mırıldanmış ve o ani hareketler yapmamaya çalışarak yatarken yastıklarını kabartmaya başlamıştı.

Eğer buradan canlı çıkmayı başarırca, ki her geçen saniye bu ihtimal azalıyordu, koca ağzını kapalı tutmayı öğrenecekti. Tanrım, bunu kabul ederken ne düşünüyordu acaba?

Kendini savunmak gerekirse, Melanie ondan bu kadarını beklemiyordu. Birkaç gece burada kalacağını, böylece ona dürüstçe bir şans verdiğini söyleyebileceğini ve bakıcılık yapmakla ilgilenmediğini anladığında da onu mutlu bir şekilde ailesinin yanına göndereceğini düşünmüştü. Beklemediği şey, onun yeni rolünü bir gülümseme ve gerçeklikten psikotik bir kopuşla kucaklamasıydı.

Kelimeleri ağzından daha yeni çıkarmış, buna bir şans vermeyi kabul etmişti ki birden kendini bir şişe ılık su ve bir Twinkie ile büyük bir kutunun üzerine oturmuş buldu. O orada oturmuş, adamın Twinkie'yi nereden bulduğunu düşünmemeye çalışırken, adam yatak odasında koşturmuş, temiz, en azından öyle olduğunu umduğu çarşafı bulana kadar kutuları karıştırmış ve hızla yatağı hazırlamıştı.

Melanie gözlerini kırpmaya fırsat bulamadan kendini banyoda, elinde onun gömleklerinden biri, bir çift boxer ve bir el feneriyle buldu. Boxer şortunu giymeyi zar zor başarmıştı ki kendini yatak odasında buldu ve geceyi geçirmek üzere yatağına uzandı.

Ya da öyle sanıyordu.

Onu o kadar sıkıca sarmıştı ki, hareket etmek şöyle dursun nefes bile alamıyordu, muhtemelen hastaları için mükemmelleştirdiği gülümsemelerinden birini daha takınmış, battaniyeleri yırtmış ve onu tekrar sarmıştı. Bundan sonra bir süre ortadan kaybolmuş, daha fazla gürültü çıkarmış ve oturma odasından aşırıldığı yetmiş inçlik televizyonu taşımakta zorlanarak yatak odasına dönmeden önce birkaç küfür daha okumuştı.

Kız ona yardım etmeyi ya da en azından incinmemesi için birkaç şeyi yolundan çekmeyi teklif ettiğinde, kız tekrar uzanıp yorganı çekene ve bir kez daha hayatındaki seçimleri düşünene kadar ona ters ters baktı. Komodini odanın diğer tarafına sürükledikten ve televizyonu tutmayacağına karar verdikten sonra

tekrar ortadan kayboldu, ancak daha önce koridorda gördüğü kutular ve giysilerle kaplı büyük büro ile odaya geri döndü, giderken her şeyi yolundan çekti.

Aidan televizyonun fişini takar takmaz, bir bloknot ve kalem bulana kadar odasını karıştırdı, yatağa onun yanına oturmak için hamle yaptı ama sonra bir kez daha düşünüp yere oturdu ve bir alışveriş listesi hazırlamasına yardımcı olması için tıp dergilerine danışmak üzere onu görmezden geldi. Listesini bitirdiğinde, ona bir şişe ılık su daha uzattı, televizyonu açtı ve hemen ortadan kayboldu.

Bitkin bir halde başını salladı, derin bir iç çekti ve gözlerini kapattı. Sadece dakikalar sonra uyanmış ve adamın hayati değerlerini kontrol ettiğini görmüştü. Panik yapmaya fırsat bulamadan kendini banyoya doğru sürüklenirken bulmuş ve bir kez daha kendini yatağa sıkışmış bulmadan önce uyanmak için zar zor zaman bulmuştu.

Yerleştiğinden emin olduktan sonra, yoğurt, çiğ sebzeler ve bir tabak çırpılmış yumurtayla dolu bir tepsiyi kucağına koydu. Sağlıklı ikrama bir göz attı, öğürdü, başını salladı, tepsiyi kucağından itti, elini ağzına götürdü ve banyoya doğru koştu ve adam çantasını karıştırıp mide bulantısını önleyici ilacını bulana kadar orada kaldı.

Melanie midesinin rahatladığını hisseder hissetmez ona titrek bir gülümseme vermiş, yardımını kabul etmiş ve yatak odasına dönmüştü ama hemen geri döndüğünde kendini bir kez daha karanlık banyoda soğuk fayans zeminde diz çökmüş, Aidan ise orada oturmuş, iPad'inde "Beklerken Sizi Neler Bekler" kitabını okurken garip bir şekilde Melanie'nin sırtını ovarken bulmuştu.

Kız orada diz çökmüş, tuvalete sarılırken, adam gizlice yatak odasına geri dönmüş, pisliği temizlemiş ve yatağın altını üstüne getirip onu beklemeye başlamıştı.

kendini utandırmayı bitirmişti. Onu yatağına yatırır yatırmaz tekrar ortadan kayboldu ve onu orada, yan yatmış, Aidan'ın yandaki daireyi parçalama seslerini duymamazlıktan gelmeye çalışırken, dairenin ince duvarları olduğunu dalgınlıkla not ederken bıraktı.

Bir noktada Melanie uykuya daldı, ancak gece boyunca birkaç kez onu kontrol ettiğinde, ona atıştırmalıklar getirdiğinde, üstüne daha fazla battaniye yığdığında, onu yatırdığında, yastığını kabarttığında, ona daha fazla su getirdiğinde ve yan tarafta ne yapıyorsa ona dönmeden önce ona şekersiz elma püresi ittiğinde irkilerek uyandı. Yaklaşık bir saat önce Aidan geri geldi, yerden bir havlu aldı, ortadan kayboldu, birkaç küfür savurdu ve bir süre sonra kıyafetlerini giymek için uğraşırken tökezleyerek odaya geri döndü.

İşte o anda Melanie uyuyormuş gibi yapmasının herkes için en iyisi olacağını düşündü. Şimdi yattığı yerden adamın gitmesini bekliyordu ki rahatlayabilsin ve belki de burada kalma kararını yeniden düşünebilsin; adamın bu noktada kendisini ihmal edeceğini ya da terk edeceğini düşündüğü için değil, terk etmeyeceğinden korktuğu için.

Bu noktada daha fazla şekersiz elma püresini kaldırabileceğinden gerçekten emin değildi.

Aidan, temiz olduğunu umduğu gömleğini çekip kapıyı çalan kişinin Melanie'yi uyandırmamış olması için dua ederek ön kapıya doğru koşarken, "Lanet olsun," diye iç geçirdi, ancak kapıyı açtığında Rebecca'yı yanında birkaç büyük bavulla kapısının önünde dururken bulduğunda, "Bunun için çok erken," diye devam etti.

Son beş aydır kötülüğün varlığını kanıtlamış olan küçük kadın gülümseyerek, "Muhtemelen bunu konuşmalıyız," dediğinde bir adım geri çekildi ve büyük olasılıkla kendisine kurduğu tuzak için omzunun üzerinden bakma dürtüsüne bir şekilde direndi, ancak gözlerini önünde duran kadından asla ayırmamayı öğrenmişti.

Oh, öğrenmiş miydi...

Son beş aydır, onun hayatını cehenneme çevirmek için yeni ve ilginç yollar bulmaktan büyük keyif alıyordu. Karaoke ile başlamıştı ama kısa sürede aile toplantılarında "yanlışlıkla" kucağına çeşitli sıvılar dökmeye, onu çıldırtmak için dairesine cırcır böcekleri salmaya, cüzdanını çalmaya ve sonra Black Jack Pizza'ya parasını ödeyemeyeceği yemekler getirtip değerli pizzasını alıp gitmelerini izlemek zorunda bırakmaya, ona sim bombaları göndermeye ve onu gey arkadaşlık sitelerine üye yapmaya kadar tırmanmıştı ki eğer onun gey olamayacak kadar sıkıcı olduğuna karar vermeselerdi bu o kadar da kötü olmazdı.

Piçler.

Ama şimdi, neden onun hayatını cehenneme çevirmek için elinden geleni yaptığını biliyor gibiydi, diye düşündü Aidan, ellerini kabaca yüzüne sürerken derin bir iç çekerek. En iyi arkadaşını koruyordu ve-

Rebecca omuz silkerek, "Kendimi tuttum," dedi.

"Ne?" Aidan kaşlarını çatmaktan kendini alamayarak baldızına sordu.

"Daha kötüsü de olabilirdi, ama dürüst olmak gerekirse, kalbim gerçekten bu işte değildi," diye itiraf etti Rebecca bir kez daha omuz silkerek, bu ifadeyi merak etmemesinin muhtemelen en iyisi olacağına karar vererek orada dururken.

Aidan kapalı yatak odasının kapısına bakarken, "Anlıyorum," diye mırıldandı.

"Peki, şu konuşma hakkında. Neden gidip koridorda yapmıyoruz?"

Başını sallayarak isteksizce onu koridora kadar takip etti.

"Tam olarak ne hakkında konuşmak istiyordun?" Aidan kapıyı arkasından kapatırken sordu.

"En iyi arkadaşımı hamile bıraktığın gerçeğine ne dersin? Tabii hava durumunu tartışmak istemiyorsan," dedi Rebecca, gözlerini kırıştırarak. "Hava durumunu mu tartışmak istiyordun?"

"Onunla ben ilgileneceğim," dedi Aidan, bu tartışmanın sona ermesini umarak, böylece Melanie'yi kontrol edebilecek ve babasına kendisine kızması için bir neden daha vermeden bu sabahki randevularını ertelemenin bir yolunu bulabilecekti.

Rebecca başını sallayarak, "Kaçırılma olayını zaten anlamıştım," dedi.

"O zaman ne bilmek istiyorsun, şeytani olan?" Aidan ensesini ovuştururken derin bir iç çekerek sordu.

"Bunun iyi bitmeyeceğini biliyorsun, değil mi?" Rebecca telefonunu sırt çantasından çıkarırken dalgınca sordu, bu konuşmadan çoktan sıkılmıştı.

"Neyin sonu iyi bitmeyecek?" Aidan başını duvara yaslayıp gözlerini kapatırken sormaktan kendini alamadı, bitkinliğin de ötesindeydi.

Gecenin büyük bir bölümünü diğer daireyi temizlemeye çalışarak geçirmiş, ancak dairenin tamamen temizlenmesi gerektiğini fark etmişti. Aidan bir çöp konteyneri sipariş edene ve eline bazı aletler alana kadar yapabileceği pek bir şey olmadığını anladığında, gecenin geri kalanını Melanie'nin dosyasını inceleyerek, onu kontrol ederek ve bu işi nasıl yapacağını bulmaya çalışarak geçirdi.

Rebecca, "Seninle evlenmeyecek," diyerek onun kaşlarını çatmasına neden oldu.

Aidan ona bakabilmek için gözlerini açarken iç çekerek, "Sorduğumu hatırlamıyorum," dedi.

"Muhtemelen en iyisi bu," dedi telefonunda bir şeyler yazarken. "Çünkü onun tipi değilsin."

"Anlıyorum," diye mırıldandı düşünceli bir şekilde, "peki bunu size söyleten nedir?"

Artık Melanie'yle ilgilendiğinden değil, çünkü ilgilenmiyordu ve ilgilense bile bu artık bir seçenek değildi. Bebek yoldayken olmazdı. Bu yeterince zor olacaktı ama birkaç şeyi merak ediyordu.

Rebecca omuz silkerek, "Pek çok şey," dedi. "Bunu açıklığa kavuşturmayı düşünmüyor musun?"

"Hayır, ama neyi merak ediyorum biliyor musun?" dedi, adam orada durup gözlerini ona dikmişken duvara yaslanırken sıkılmış gibiydi.

"O da ne?"

"Bunu nasıl düzeltmeyi planlıyorsun?" Rebecca ona meraklı bir bakış fırlatarak sordu.

"Ben zaten her şeyle ilgileniyorum," diye söz verdi Aidan, bunun yeterli olacağını umarak, ama elbette değildi.

"Gerçekten mi? O zaman bana her şeyi anlatan en iyi arkadaşımın neden derdini anlatmayı reddettiğini ya da neden sürekli ağlayacakmış gibi görüldüğünü anladsın mı?" Rebecca bu soruya nasıl cevap vereceğini düşünürken, iç çekerek başını salladı ve "Hiçbir fikrim yok" dedi, çünkü gerçekten de bu konuda ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

BÖLÜM 8

"Oh, kah retsin!" Melanie fısıldayarak saklanacak bir yer, herhangi bir yer aradı ama bulamadı.

Mutfak masasının altına sürünmek istemediği sürece gidecek hiçbir yeri yoktu ve tekrar ayağa kalkabileceğinden emin olmadığı sürece bunu yapamazdı.

"Melanie?" Aidan oturma odasına doğru yürürken dalgınca seslendi, Melanie dağınık mutfakta bir çıkış yolu arıyordu, kirli giysiler, market poşetleri, çöpler ve gerçekten düşünmek istemediği şeylerden oluşan yığınlara bakıyordu ama gidecek hiçbir yer yoktu.

Arka kapı hariç, Melanie birkaç saniye sonra mükemmel kaçıışı çok geç fark ettiğinde inleyerek değiştirdi.

"Yataktan kalkmış ne yapıyorsun?" Aidan kaşlarını çatarak, birkaç yıl önce dolabının arkasına attıklarına benzeyen iki büyük valizi bir kenara fırlatarak sordu.

"Neden yataktan çıktım?" Melanie, yatak istirahatinde olması ve dinlenmesi gereken bir kadının, bu sabah yatağın yanında ömür boyu yetecek kadar havuç ve kereviz çubuğu bırakmışken neden mutfakta yiyecek aradığını açıklayacak makul bir açıklama düşünmeye çalışırken kendine biraz zaman kazandırmayı umarak sordu.

"Her şey yolunda mı?" Aidan hemen onun yanına gelerek sordu ve-

"Nabzımı mı kontrol ediyorsun?" diye sordu, nasıl cevap vermesi gerektiğinden emin değildi çünkü bu onun için kesinlikle bir ilkti.

"Evet," dedi Aidan dalgın dalgın, kızın elini bırakıp sandalyenin arkasından siyah bir stetoskop aldı, lekeli kravatını çıkardı, gömleğini kaldırdı ve stetoskopun soğuk metal ucunu karnına dayadı, kız orada öylece dururken, evet, evet, bunun gerçekten de tuhaf olduğuna karar verdi.

"Neden yatakta değilsin?" Aidan dikkatini kadının karnındaki başka bir noktaya kaydırarak sordu.

"Acıkmıştım," diye isteksizce itiraf etti Melanie, midesi guruldayıp ona burada olmasının bir nedeni olduğunu hatırlatırken. Karbonhidratını aldığı ve hemen aldığı sürece bunun kurabiye, Pop-Tart, çörek ya da günlük ekmek şeklinde olması umurunda değildi. Önemsemediği tek şey, onu lanet olası aklından çıkaran kısır isteklerin ortadan kalkmasını sağlamaktı.

"İşte bu yüzden buradayım," dedi Aidan, anlayışlı bir gülümsemeyle odasına doğru işaret ederek.

"Tanrıya şükür," diye mırıldandı Melanie, sonunda gerçek bir yemek yiyeceği için rahatlamış bir halde, onu odasına götürmesine izin verirken.

"Hadi seni yatıralım. Sonra sana biraz yulaf ezmesi ve belki bir kepekli kek alıp sen farkına bile varmadan geri döneceğim," dedi Aidan, ona neredeyse önemli bir şeyi kaçırmasına neden olan o iyi uygulanmış gülümsemesini vererek.

"Yulaf ezmesi mi?" Melanie onu yanlış duymuş olması için dua ederek sordu, çünkü gerçek yemek olmadan bir saat daha hayatta kalabileceğini gerçekten düşünmüyordu.

"Mmhmm," diye mırıldandı Aidan, telefonunu cebinden çıkarıp e-postalarını gözden geçirmeye başlarken.

Farkına vardığında "Anlıyorum," diye mırıldandı.

Ona bir hasta gibi davranmaya kararlıydı ve bu onun için işe yaramayacaktı.

"AIDAN?"

"Hmm?" diye mırıldandı e-postalarını karıştırırken, bazılarını sekreterine iletti, bazılarını sildi, bazılarını işaretledi, bir yandan da Melanie'nin kahvaltısına eklemek için taze erik almaya gitmeyi ve kendisi için biraz krep ve yumurta almayı düşünüyordu.

Tanrım, biraz krep yiyebilir. Ve patates kızartması.

Belki biraz pastırma.

"Aidan?"

"Öyle mi?" diye sordu, gününe son dakika hastası eklenmediğinden emin olmak için programını iki kez kontrol etti.

"Yulaf ezmesi istemiyorum."

"Bebek için iyi olur," dedi Aidan dalgın bir şekilde, şu anda kendisiyle konuşmayan babasına bir e-posta göndererek ve-

Melanie küçük elini adamın kravatına dolayıp neredeyse göz göze gelecekleri şekilde çekiştirirken, "Bunu bir kez ve sadece bir kez söyleyeceğim," dedi. "Benimle yemeğimin arasına girme yoksa canını yakarım."

"I-"

"Canını yakacağım, Aidan. Bana bir tane daha bebek havucu ya da sade, yağsız yoğurt itersen, seni çıplak ellerimle parçalarım," dedi Melanie, taşaklarından başlayacağını belli eden bir bakışla.

"I-"

"Ben senin hastalarından biri değilim," diye bilgilendirdi onu. "I-"

"O zaman bana öyle davranmayı bırak," dedi Melanie, kravatını aniden çözüp arkasını dönerek yatağa doğru paytak paytak yürümeye başladı, ancak yatağa geri tırmanmadan önce onun için bıraktığı taze sebze tepsisine taşaklarını korkuyla sıkıca yukarı çeken bir bakış atmak için durakladı, yan tarafına kıvrıldı ve ona bir bebek havuç daha sunması için cesaretlendiren bir bakışla ona baktı.

Hamileliği sırasında çok çeşitli meyve ve sebzelere ihtiyacı olduğunu belirtmek için ağzını açtı ama kadının ona bakışı Aidan'ın hemen çenesini kapatıp boğazını temizlemesine neden oldu. "Sizin için ne getirebilirim?"

Saniyeler içinde bakışlar kayboldu ve yerine, Aidan'ı o gün kıçının üstüne deviren o güzel, tatlı gülümseme geldi. ilk seferinde.

Oh, lanet olsun...

Melanie, "Fire & Brimstone'dan bir Bradford Special gerçekten işime yarayabilir," derken Aidan başını sallayarak onayladı çünkü o da kesinlikle bunlardan birini kullanabilirdi.

Belki de ona zarar verme tehdidinde bulunmamalıydı? Melanie dikkatini adamın birkaç dakika önce kendisine uzattığı krep dolu tabaktan, yerde oturan ve bir yandan iPad'inde bir şeyler yaparken bir yandan da bitirmeyeceğini umduğu yumurtalı sandviçi yiyen adama kaydırırken düşündü. Tekrar özür dilemek için ağzını açtı ama adam son özrünü duymazdan geldiği için bundan vazgeçti ve onun yerine "Kahvaltı için teşekkür ederim" dedi.

"Bir şey değil," dedi Aidan dalgınca, yanındaki dosyayı alıp bir şeyleri kontrol ettikten sonra iPad'ine döndü ve onu orada öylece bıraktı, söyleyecek başka bir şey bulmakta zorlanıyordu, ancak ona ne söyleyeceği konusunda kesinlikle hiçbir fikri olmadığını fark etti.

Yatağında otururken Melanie onun hakkında gerçekten hiçbir şey bilmediğini fark etti. Hangi okula gittiği, neden doktor olmak istediği, nelerden hoşlandığı, neleri sevmediği ya da bebek sahibi olmak üzere olduğu bir adam hakkında gerçekten bilmesi gereken binlerce şeyden herhangi biri hakkında hiçbir fikri yoktu ve görünüşe bakılırsa, onun için boşlukları doldurmak için acelesi yoktu.

Bunu nasıl yapacaklarından gerçekten emin değildi ama küçük oğlu için Melanie bir yolunu bulacaktı. O anda, bebeğinin hayatında olmak istediği sürece bu işin yürümesi için elinden gelen her şeyi yapacağına dair yemin etti ve onun sandviçini, gerçekten güzel görünen mücver tepsisine geri koymasını izlerken açlıkla dudaklarını yaladı.

"Bu Rebecca olmalı. Bu sabah uğrayıp eşyalarını bırakacağını söylemişti," dedi Aidan, kapı zilinin sesi geniş dairede yankılanırken ağzına bir mücver tıktırarak.

"Tamam," dedi Melanie dalgın dalgın, adam bir mücver daha alıp ağzına tıktırırken ve kapıya yönelirken midesini guruldatan yumurtalı sandviçi bırakırken dudaklarını yalayarak.

Tabağındaki büyük krep yığınınına, sonra da orada tek başına paketlenmiş halde duran ve çöpe gideceği belli olan sandviçe baktı ve-

"Orospu çocuğu!" Aidan bağırdı ve bunu Lucifer'ın ona duyulmayan bir şeyler fırlatması ve önemli bir şeyi fark etmesini sağlayan acı dolu homurtu sesleri izledi.

Sandviçi soğumaya başlamıştı.

"Lucifer'a Aidan'dan bahsettim," diye açıkladı Rebecca yatak odasına girip Dixon'ın pastanesinden aldığı birkaç büyük poşeti yatağın üzerine bıraktıktan sonra Aidan'ın terk edilmiş sandviğine doğru yürüyüp onu aldı.

Melanie, şu anda dünyadaki her şeyden çok sevdiği en iyi arkadaşından gelen sandviçi kabul ederken, diğer odadan gelen homurtuları, inlemeleri ve duyulmayan bağırırşları duymazdan gelerek, "Anlamıştım," dedi. "Bana kızgın mı?" diye sordu paketle oynarken, şu anda bir kişinin daha ona kızgın olmasını kaldıracıebileceğinden emin değildi.

"Oroşpu  ocuğu!" Lucifer bağırdı.

"Hayır. İçecek bir şey ister misin?" Rebecca sordu.

Melanie, Aidan'ın sandvi inden bir ısırık alırken, "Hayır," dedi, "ben iyiyim."

Rebecca başını sallayıp yatakta ona katılırken Aidan "Seni piç!" diye bağırdı.

"İyi karşılıyor," dedi Melanie, o nefis kokulu poşetlerin içinde ne olduğuna bakarken bir ısırık daha aldı.

Rebecca başıyla onayladı. "Evet, resmi bir amca ve vaftiz babası olacağı için çok heyecanlı."

"Tebrikler, pislik!" "Piç demek istiyorsun!"

Melanie, Aidan'ın sandvi inin son lokmasının tadını çıkarırken, "Anlayabiliyorum," diye mırıldandı ve Aidan'ın patates kızartmasını bitirmesine aldırıp aldırmayacağını merak etti. Aidan'ın acı dolu nefesini ve hızlı bir ölüm için yalvarışını duyunca, kendisine yardım etmeye karar verdi.

BÖLÜM 9

Pazartesi

"O kay, hadi yapalım şunu," dedi Melanie kararlı bir baş hareketiyle, taze fıstık ezmesi torbasını çekerken.

Rebecca'nın bir süre önce bıraktığı M&M'ler yaklaştı, yastıklarını üst üste koydu, uzandı ve bu pozisyonda tam olarak nefes alamadığını fark etti, yastıklarını geriye itti, oturdu, biraz kaydı, yastıklarını tekrar geriye itti, sonunda rahat etmeye çalışmaktan vazgeçene kadar tekrar kaydı, televizyonun kumandasını aldı ve ilk Indiana Jones filmini başlattı.

"Bu o kadar da kötü değil," dedi ve bakışları köşedeki kutulardan birinin üzerinde boş boş duran dizüstü bilgisayara kayarken bile ağzına bir avuç M&M attı.

Belki biraz kod yazabilir, diye düşündü Melanie, tam o sırada, oturmak artık bir seçenek olmadığına göre, tekrar uzanmasının en iyisi olacağına karar verdi. Elini karnının üzerine koyarak yastık yığınının itti, yan tarafına doğru kıvrıldı ve tekrar nefes alabildiğinde rahatlayarak iç çekti.

Kendi kendine bunun iyi, iyiden de öte olduğunu söyleyerek dikkatini önündeki büyük televizyona verdi ve kendini bir Indiana Jones filminde kaybetmeye karar verdi

Maraton, dördüncüsü zihninde var olmadığı için sadece ilk üçü, tam da ihtiyacı o l a n şeydi. Bir avuç dolusu daha fıstık ezmeli bonibon alan Melanie, iç çekerek onları ağzına attı, biraz kıpırdandı, yutkundu ve bir süre sonra ihmal ettiği bilgisayarına bakmaya geri döndü.

Çalışmayı, hayatta tuvalete zamanında gitmekten başka bir amacı olmasını özlemişti.

Tuvaletten bahsetmişken, muhtemelen o yöne doğru paytak paytak yürümeye başlamalıydı. Ağzına bir avuç şeker daha atan Melanie filmini durdurdu, oturmak için çabaladı ama vazgeçti, kenara doğru kıpırdandı ve gerisini yerçekiminin yapmasına izin verdi.

Ayağa kalkar kalkmaz Melanie paytak adımlarla banyoya doğru yürüdü, Aidan'ın kirli kıyafetlerinin yanından geçip lazımlığa oturdu, ancak beş dakika sonra oğlu mesanesini değiştirdiğinde aslında tuvaleti kullanmasına gerek olmadığını fark etti. Ellerini yıkamayı bitirdikten sonra Melanie mutfağa yöneldi ve bir şişe su, küçük bir şişe elma suyu aldı ve hafif bir tereddütten sonra Rebecca'nın bu sabah bıraktığı yiyecek paketlerinden birini alıp yavaşça Aidan'ın yatak odasına doğru ilerledi.

Oraya vardığında, Melanie bir on dakika daha rahat etmeye çalıştıktan sonra pes etti, garip bir şekilde yan yattı ve çantayı açtı, ancak aldığı çantanın çeşniler, plastik kaplar, rulolar ve el mendilleriyle dolu olduğunu fark ettiğinde yenilgiyle inledi.

Mutfağa geri dönemeyecek kadar yorgun olan Melanie, küçük bir paket ballı hardal açıp ekmeğini içine batırdı ve yarının daha iyi olmasını umarak içini çekti.

Salı

Melanie soğuk banyo zemininde uzanmış, mide bulantısının nihayet geçmesini beklerken içinde ıslanmak için cinayet işleyeceği küçük küvete bakarken iç çekerek, GECELERİ YAPTIĞI BANYOLARI ÖZLEDİĞİNİ düşündü. Gözlerini kapatarak yavaşça nefes verdi ve-

"Melanie?"

-Saatin ne kadar geç olduğunu fark etti. Kendisini ölümüne emzirmeye kararlı olan adamın dikkatini çekecek bir şey yapmadığına dua eden Melanie, ayağa kalktı, Aidan'ın yatağına gitti, yatağa tırmandı, yastıklara yaslandı, sadece küfredip yan tarafına kıvrıldı ve doğal davranmaya çalıştı.

"Günün nasıl geçti?" Aidan dalgınca sordu, yatak odasına girdi ve onu kontrol etmeye gelirken kravatını bir kenara attı.

"Peki," dedi Melanie, Aidan bebeğin iyi olduğundan emin olmak için beş dakikalık rutinini uygularken kendini yatmaya zorlayarak iç geçirdi. Bebeğin iyi olup olmadığını kontrol etmeyi bitirdiğinde, stetoskobu başlığın üzerine geri attı, gömleğini tekrar aşağı çekti ve onu yatırmaya gitti ama Melanie uzanıp ondan önce davranınca kaşlarını çatı.

"Fire & Brimstone'dan akşam yemeği ve Dixon'dan tatlı aldım. Tamam mı yoksa başka bir şey ister misin?" Aidan çoktan cep telefonunu çıkarıp kapıya yönelmiş, bir yandan da kızın hayati değerlerini dünkülerle karşılaştırıyordu.

"Teşekkür ederim, kulağa harika geliyor. Nasıldı-" Melanie sormaya başladı ama adam çoktan odadan çıkmıştı ve Melanie kendini bir kez daha yalnız buldu.

Çarşamba

"Aman Tanrım, bir insan neden böyle bir şey paylaşır ki?" Melanie kendi kendine mırıldandı, Facebook'ta dehşet içinde bir video izlerken diğer odadaki kanepede sızmış olan adamı uyandırmamaya dikkat ediyordu.

Telefonunda bir sonraki videoyu izlemek için parmağını kaydırırken bile "Bu çok yanlış," dedi.

Küçük oğlu kaburgalarına sert bir tekme indirdiğinde yüzünü buruşturan Melanie, diğer tarafına dönüp rahatlamaya çalışırken dalgınca karnını ovuşturdu ama yine iç çekerek pes etti. Uykusuz bir geceyi daha sadece Facebook'un kendisine eşlik etmesiyle geçirmeye razı olan Melanie, sırtına giren krampı ve gecenin büyük bir bölümünde kendisini ayakta tutan şiş bacaklarını görmezden gelmeye kendini zorladı.

En azından çalışabilseydi muhtemelen o kadar da kötü olmazdı ama yatak istirahatine bağlı olduğu sürece bu mümkün değildi. Aidan ona birkaç hafta içinde yatak istirahatinden çıkmasına izin verebileceklerini söylemişti ama o nefesini tutmuyordu. Muhtemelen erkek bebeği dünyaya gelmeye hazır olana kadar bu yatakta sıkışıp kalacaktı. Sadece üç ay uzakta olmamasını diliyordu.

"Oh, kahretsin!" Melanie diğer odada bir hareket duyunca telaşla fısıldadı. Elleri titreyerek telefonunu kapatmaya çalıştı ve yastığının altına soktu, gözlerini kapattı ve adamın buraya gelip yastıklarını kabartmaması için dua etti.

Bir dakika sonra battaniyenin hareket ettirildiğini hissettiğinde, Melanie kendini tutamadı ama ürperdi. Sonsuzluk gibi gelen bir sürenin ardından battaniye omuzlarına kadar çekildi. Adamın saçlarını nazikçe süpürdüğünü hissetti ve-

Aidan nabzını kontrol ederek dudaklarının seğirmesini sağladı.

İşini bitirdiğinde Melanie onun uzaklaştığını duydu. Geri gelmeyeceğinden emin olur olmaz telefonunu çıkardı, Facebook'a geri döndü ve

ve umutsuzluğa kapılıp zaman geçirmek için Bieber memlerine bakmaya başlamadan önce yorgunluğunun geçmesini umuyordu.

Perşembe

"Tutulan bir kadın olarak YAŞAM sizin için nasıl gidiyor?"

"Senden nefret ediyorum," dedi Melanie, bugün en iyi arkadaşına düzgün bir şekilde eziyet edecek gücü kendinde bulamadığı için orada yatarken usulca iç çekerek.

"Bu iyi mi?" Rebecca yatağa tırmanıp birbirlerine bakacak şekilde yan tarafına kıvrılırken sordu.

"En iyisi bu," dedi kuru bir sesle, gülümsemeye zorlamaya çalışıp başaramayınca.

Rebecca iç çekerek uzandı ve Melanie'nin sarı saçlarından bir tutamı yüzünden uzaklaştırdı. "O kadar kötü mü?"

Omuz silkerek, "Sorun değil," dedi.

"Bize taşınabilirsin," diye teklif etti Rebecca ve her ne kadar evet demek istese de bunu en iyi arkadaşına yapamazdı.

Hayallerindeki adamla evlenmişti, yenilemesi gereken bir restoranı vardı, okula gidiyordu ve Melanie bunları onun için mahvetmeyecekti. Rebecca'nın katlandığı onca saçmalıktan sonra, biraz mutluluğu hak ediyordu ve Melanie bunu elde etmesi için elinden geleni yapacaktı, bu da yüzüne bir gülümseme yerleştirip, "Sorun değil, gerçekten. Sadece yorgunum."

Bir an için en iyi arkadaşı hiçbir şey söylemedi ama sonra Rebecca iç çekerek başını salladı ve "Bu muhtemelen şimdiye kadar yaptığımız en sıkıcı konuşma" dedi.

"Hiç şüphesiz," diye hemen kabul etti Melanie.

Cuma, cumartesi, vesaire.

BAHSEDILMEYECEK KADAR İÇ KARARTICI.

BÖLÜM 10

Bir Ay Sonra...

"**I**. Will. Öldürecek. "Dört dakikası kalan öfkeli hamile kadın banyodan homurdandı Orada durmuş başını sallıyordu çünkü bu onun için işe yaramayacaktı.

"Üç dakikan var," dedi Aidan, işe gitmeden önce onu güvenli bir şekilde yatağına geri götürmek için dördüncü dakikayı bir tampon olarak kullanmaya karar vererek.

"Aman Tanrım! Yine banyonun dışında mı dikiliyorsun?" Melanie, onun orada olmasından pek de memnun görünmüyordu. "Bunu konuşmuştuk!"

Her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için burada olduğu çok açık olması gerekirken, "Yardıma ihtiyacın olabilir," diye işaret etti.

"Git başımdan!"

"Bunu yapamam," diye hatırlattı Aidan ona, Lucifer'ın yardımıyla hazırladığı günlük programa bakarken, o koca piç kurusu onu döverek bebek için tebrik ettikten sonra bu işi bir daha berbat etmemesi için ikisi birlikte birkaç buz torbası ve Advil aldıktan sonra.

"Ben hasta değilim!" Melanie yine tersledi.

"Biliyorum," dedi Aidan, hazırladıkları programa bakarak ve Melanie'nin programını kabul etmekte neden bu kadar zorlandığını merak ederek. Üç hafta sonra bu işi halletmiş olması gerekirdi ama ne yazık ki inatçı kadın, Aidan ve programı için yolun her santiminde onunla mücadele ediyordu.

"Hayır, yapamazsın!" Melanie tersledi ve bu sabah çörek taleplerini yerine getirmediği için hâlâ kızgın olduğu belli olduğu için onu görmezden geldi ve bugün yapması gereken her şeye odaklandı.

"Aidan?"

"Evet," dedi, dikkatinin dağılmasına şükrederek.

"Önümüzdeki iki ay boyunca bana bir hasta gibi davranmayı mı planlıyorsun?" Melanie açıkça bu konuyu kapatmaya hazır olmadığı için sordu.

"Sana bir hasta gibi davranmıyorum," dedi Aidan, tam da bunu yaptığına dair kötü bir his olmasına ve çok iyi bir nedeni olmasına rağmen.

Onun yanında nasıl davranacağını bilmiyordu. "Buna ne diyorsun?"

"Seninle ilgileniyorum," dedi Aidan, ona bir hasta gibi davranmanın işe yarayan tek şey olduğunu belirtmedi çünkü ona ne söylemesi gerektiği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Aidan ona eski sevgilisiymiş gibi davranamazdı çünkü sadece bir gecelik bir ilişki yaşamışlardı. Ayrıca ona arkadaş da diyemiyordu çünkü bir ay sonra bile onun hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyordu. Onun hakkında bildiği tek şey, inatçı olduğu, iştahının onu utandırdığı, karbonhidrat bağımlılığının onu gerçekten korkuttuğu ve onun yanında kendisi kadar rahatsız olduğuydu.

Ne zaman aynı odada olsalar.

Garip.

Dairesinde çalışmak yardımcı oldu. Şimdi, onunla ilgilendikten ve yeterince yediğinden ve susuz kalmadığından emin olduktan sonra, dairesi üzerinde çalışmaya başlayabilir ve

Gecenin geri kalanını nasıl konuşacağı hakkında hiçbir fikri olmayan bir kadınla nasıl çocuk yetiştireceğini anlamaya çalışarak geçirdi.

"Kendi başımın çaresine bakabilirim," diye işaret etti Melanie banyodan, yatağa doğru paytak paytak yürümesi gerekirken.

Aidan programını gözden geçirip bu gece acil serviste bir vardiyada çalışacağını not ederek, "Ve programın iki dakika üzerinde çalışıyorsun," dedi.

Kahretsin!

"Rebecca'nın akşam yemeğinde sana yardım etmek için gelme ihtimali var mı? Ya da belki annen?" Aidan annesinden uzak durmayı umarak sordu, çünkü kadın o yokmuş gibi davranmayı seviyordu. Bunu hak etmediğinden değil ama yine de...

Melanie hafif bir tereddütten sonra, "Evet, eminim onlardan biri uğrayabilir," dedi ve babasından ona bakabilmesi için yerine bakmasını isteyip istemeyeceğini düşündü, ama babası zaten Aidan'ın gün boyunca onu kontrol edebilmesi için isteki boşluğunu doldurduğundan, şansını zorlamak istemedi.

"Güzel," dedi Aidan, haftanın geri kalanı için programı kontrol ederken iç geçirdi ve önceki sorusunu değiştirdi. "Haftanın geri kalanında onlardan birinin gelip akşam yemeğinde sana yardım etme şansı var mı?"

"Eminim bir sorun çıkmayacaktır," dedi şimdi onları programın beş dakika gerisinde koşturan kadın, kapıyı açıp yatağa doğru paytak adımlarla ilerlerken, onu da peşinden gitmek zorunda bıraktı ve aptal gibi başını salladı çünkü ona başka ne söylemesi gerektiği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Belki de söz verdiği gibi Rebecca'yı aramalıydı? Melanie inleyerek düşündü, çünkü bunu yapabilmesinin başka bir yolu yoktu, yavaşça banyo duvarına yaslandı ve nefesini tutmaya çalışırken gözlerini kapattı. Kesinlikle annesini aramalıydı, çünkü annesi Aidan eve gelene kadar gitmeyi reddedecekti, sırf onu tekrar görmezden gelme şansını elde edebilmek için.

En azından cep telefonunu yanında getirmeliydi. Alışkanlıktan olsa gerek, cep telefonunu komodinin üzerinde bırakmıştı, komodin sadece üç metre uzağındaydı ama şu anda yüz mil ötede bile olabilirdi. Aidan dönene kadar orada oturmaya razı olan Melanie, ki Aidan'ın yakında döneceğini gerçekten umuyordu, daha rahat etmek için yerinden kaydı.

Midesi bulanıyordu, bitkin düşmüştü ve günü sonlandırmaya, kıvrılıp uyumaya hazırdı. Ama burada oturup mide bulantısının geçmesini beklemekten başka bir şey yapamıyordu, böylece kendi yatağı yeni dairesine taşınana kadar sıkışıp kaldığı oldukça rahat yatağa geri dönebilecekti, aynı daireye gerçekten parasının yeteyeceğinden emin değildi.

Şu anda burası bir çöplüktü ama temizlendikten sonra, şehir merkezine yürüme mesafesinde, birinci katta, iki yatak odalı bir daireyi karşılayabilmesinin imkânı yoktu. En azından çalışmadan olmazdı ve şu anda böyle bir şey söz konusu bile değildi. Bugün biraz iş yapmaya çalışmıştı ama oturmak artık bir seçenek olmadığından, bilgisayarda çalışmak onun için pek de iyi olmamıştı.

Şu anda yapabildiği tek şey yan yatıp kıvrılmak, televizyona bakarak büyük güne kadar gün saymak ve küçük oğlunun onu bekletmemesini ummaktı. Yatarak büyük günün gelmesini beklemek ve daha önce parasız kalmamayı ummak

sonra çoğu gece uyutmadı, ağrıyan sırtı ve bacakları da geri kalan zamanlarda uyutmadı.

Hâlâ gece banyosunu yapabiliyor olsaydı muhtemelen o kadar da kötü olmazdı ama yardım almadan küvete girip çıkamayacak noktaya gelmişti ve Aidan'dan yardım istemekten rahatsız oluyordu ki bu aptalcaydı. Aidan'ın onu zaten çıplak görmüş olmasının yanı sıra, o bir doktordu ama ondan yardım istemek garip geliyordu. Zaten onun için çok şey yapıyordu ve daha fazlasını istemekten nefret ediyordu.

Aidan bu sabah mırıldanarak, "Akşama görüşürüz," dedikten birkaç dakika sonra, kendini Aidan'ın kazara canı çeker diye buzdolabında sakladığı kereviz çubuklarından birini kemirirken bulmuş ve bunun açlığını bastırmaya yeteceğini ummuştu. Bu onu rahatlatmak yerine, aniden Aidan'ın banyosunu daha iyi tanıma ihtiyacıyla doldurmuştu. Kerevize dokunmamalıydı ve eğer bunu atlatırsa bir daha asla dokunmayacaktı.

Aslında, bu hamilelikten sağ çıkarsa sebzeleri bırakmaya hazırdı, hem de fazlasıyla, diye düşündü Melanie, midesi bir kez daha şiddetli bir şekilde guruldarken ve midesi yemek mi istiyordu yoksa yaşadığı sürece bir daha sebze dokunmamasını mı sağlamaya çalışıyordu emin olamıyordu.

Kesinlikle başka bir sebze dokunmayacağım, diye karar verdi Melanie, küvete ağır ağır yaslanarak, banyodan başka bir yerde, Aidan'ın bir aylık kirli giysileriyle çevrili olmayı diledi. Bunu gerçekten diledi-

"Aman Tanrım!" diye irkilmiş bir ses geldi ve dikkatini kapıda duran, elinde boş bir çamaşır sepeti tutan ve onu gördüğüne gerçekten şaşırmış görünen yaşlı kadına çekti.

Gözlerini kapatan Melanie rahatlamış bir şekilde içini çekti ve bu kadın her kimse elindeki boş kovayı yerine koyacağını umdu.

Aidan'ın kirli çoraplarından oluşan bir yığının yanında bayılmak zorunda kalmasın diye onu etrafını saran korkunç karmaşadan kurtarmak için çamaşır sepetini kullandı.

BÖLÜM 11

"H Hala yaşlı," dedi Aidan, kız kardeşi Kenzie ona dilini çıkardığında kıkırdayarak, ama en azından kolunu inceleyebilmek için kıvranmayı bırakmıştı. "Kıpırdamadan duruyorum," dedi Kenzie dalgın bir ifadeyle.

telefonuna bakıyor, tamamen sıkılmış görünüyordu, o ise orada oturmuş dikiş atılması gerekip gerekmeyeceğine karar vermeye çalışıyordu. Tanrım, gerçekten de dikiş atılması gerekmemesini umuyordu çünkü bugün bununla başa çıkabileceğinden emin değildi.

"Bu nasıl oldu?" diye sordu, temiz bir gazlı bezi kolundaki yaraya bastırarak.

"Çürümüş bir zeminden düştü," dedi Trevor, masa sandalyesinde uzanan piç kurusu, içindeki her şeyin kıpırdamadan durmasını sağlayarak.

"Yerden mi düştün?" Aidan sordu, bakışlarını kuzenine çevirdiğinde Trevor'ın kaşlarını çatarak Aidan'ın çerçeveletmiş olduğu oğlunun sonogram resmine baktığını gördü.

"Bu kim?" Trevor çerçeveli resme doğru başıyla işaret ederek sordu.

"Neden ambulans çağırmadın?" Aidan soruyu duymazdan gelerek kuzeninin nesi olduğunu merak etti ve bir kalem ışığı alıp kız kardeşine odaklanarak göz bebeklerini kontrol etti.

"Birinci kattan üç metre yükseklikteki bir sürünme boşluğuna düştüm ve ayaklarımın üzerine düştüm. Endişelenecek bir şey yok," diye açıkladı Kenzie kalem ışığını yüzünden uzaklaştırırken.

"Şimdi buna dönelim," dedi Trevor, çerçeveli fotoğrafı kaldırarak. "Bu kim?"

"Seni ilgilendirmez," dedi Aidan, çünkü annesine söylemeye fırsat bulamadan kuzenine oğlundan söz etmesine imkân yoktu, o da tanıştığı herkese yeni bir torun sahibi olmak üzere olduğunu söyleyecek ve böylece onu bunu yapmak zorunda kalmaktan kurtaracaktı. Tek yapması gereken, çok az tanıdığı bir kadınla tek gecelik bir ilişki yaşadığını ve onu öldürmeden hamile bıraktığını annesine söylemenin bir yolunu bulmaktı.

Trevor omuz silkerek resim çerçevesini yerine koydu ve masasını karıştırmaya geri döndü. Aidan'ın kurabiye zulasını bulduğunda sandalyede arkasına yaslandı ve kız kardeşinin kesliğini temizlemeyi bitirirken Aidan'a meraklı bir bakış atarken ağzına bir kurabiye attı. "Ne zaman oldu senin son tetanos vuruldun mu?" Aidan sordu,

Yakın zamanda olması için dua ediyordum, yoksa...

"İhtiyacım yok," dedi inatçı kız kardeşi, onu tartışmaya cesaretlendiren öldürücü bir bakışla.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Aidan, Trevor'a iri piçin anlaması için dua ettiği bir bakış gönderirken bile yeni bir gazlı bez açtı. Trevor başını sallayarak ağzına son bir kurabiye attı ve yapılması gerekeni yapmaya hazır bir şekilde ayağa kalktı. Aidan da ayağa kalktı ve Trevor'ın işi berbat etmemesi için dua ederek kapıya yöneldi.

"İğne yok, Aidan. Şaka yapmıyorum," dedi Kenzie, dikkatini telefonuna verip soğukkanlı davranmaya çalışarak, ama ofis kapısına yönelttiği hesapçı bakışları gözden kaçırmadı.

Aidan ofis kapısını arkasından kapatıp koridorda ilerlerken "İğne yok," diye yalan söyledi.

Babası koridora çıktığında, bu konuda kendisine yardım etmeleri için birkaç kardeşini ve kuzenini çağırmayı düşünüyordu.

"Bekle... Ne yapıyorsun? İğne yok dedi!" Kenzie bağırdı, tam o sırada acı dolu bir homurtu kulaklarına ulaştı ve Trevor bir küfür mırıldandı.

"Neler oluyor?" diye sordu babası, Aidan'ın kapalı ofis kapısına sorgulayan bir bakış fırlatarak.

"İğne yok dedi!"

"Kenzie burada mı?" diye sordu babası kaşlarını çatarak.

"Yine çürümüş bir zemine düştü," dedi Aidan iç çekerek, ellerini yüzüne sürerken, ofisinin kapısı açıldığında yeni bir azar işitmek üzere olup olmadığını merak ediyordu. Ona suçlayıcı bir bakış fırlatan Kenzie koşarak ofisten çıktı ve çıkışa yöneldi ama daha iki adım atmıştı ki Trevor onu yakaladı ve taşaklarına doğru hamle yaptığında acı dolu bir homurtuyla onu yere serdi.

"İğne yok demiştin!" Kenzie kurtulmak için kıvranmaya çalışırken çaresizce bağırdı ve tam kuzeninin onu tutmasına yardım edecekken, yine çuvalladığını haber veren telefon geldi.

"Reçeteleriniz birkaç dakika içinde hazır olacak, Dr. Bradford."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Aidan dalgınca, sonunda gerçeklerle yüzleşirken başını ellerinin arasına alıp otururken başını kaldırmaya zahmet etmedi.

Ne yaptığına dair hiçbir fikri yoktu. Hem de hiç.

Bildiği tek şey, bu işi berbat etmeye devam ettiğiydi. Çok az tanıdığı bir kadın ona güveniyordu.

Kendisi, hâlâ gerçek hissetmediği bir bebek, evde ona bağırarak için bekleyen annesi ve bunu nasıl düzelteceğine dair hiçbir fikri yoktu. Sadece ihtiyacı olan-

"Kendi kışımı kendim silerim," diye gururlu bir açıklama yapan Aidan başını kaldırdığında karşısında Süpermen pijamaları giymiş sevimli bir çocuğun durduğunu ve ciddiyetle başını salladığını gördü.

Aidan dudakları seğirerek, "Ben de," dedi ve elini yumruk yapmak için kaldırdığında küçük çocuk minik yumruğuyla mutlu bir şekilde vurdu.

Küçük çocuk başını sallayarak, "Çünkü biz büyük çocuklarız," dedi.

"Gerçekten de öyle," diye onayladı Aidan.

"Tampona ihtiyacım yok," diye ekledi küçük çocuk. "Benim de yok," dedi Aidan kıkırdayarak.

"Annem biliyor," dedi küçük çocuk, dalgın dalgın arkasını işaret ederek.

"Anlıyorum," dedi Aidan, küçük çocuğun dikkatini elindeki Örümcek Adam yara bandına vermesini izlerken gülümseyerek.

Aidan'ın incelemesi için elini kaldırarak, "Kedim kötü, gördün mü?" dedi.

"Bu gerekir var incindim." Aidan mırıldandı ile sempatik bir baş sallama.

"Öyle oldu. Neredeyse ölüyordum," diye hemen kabul etti çocuk.

"Hayatta olduğun için şanslısın," dedi Aidan başıyla onaylayarak.

Aidan'ın yanındaki sandalyeye tırmanırken başını sallayarak, "Biliyorum," dedi.

"Annen nerede?" Aidan söz konusu kadını bulmak için dükkânın etrafına bakınarak sordu.

Küçük çocuk, "Mağazada neden süper tampon bulunmadığını merak ediyorum," dedi ve ücretsiz reçeteli dergilerden birine uzanırken omuz silkti.

"Bunu ben de merak etmiştim," dedi Aidan, tamamen bitkin görünen bir kadının bir kolunda bir bebek, diğerinde bir el sepetiyle koşarak gelmesini izlerken.

"Timmy, annem çekip gitmekle ilgili ne dedi?" diye sordu iç çekerek.

Timmy, "Bir gün seni içmeye itecekti," deyince Aidan gülümsemesini ısırarak geri çekerken, kadının dudakları kıkırdarken bile gözleri küçük çocuğa dikildi.

"Gerçekten öyle," dedi dikkatini Aidan'a çevirmeden önce. "Sizi rahatsız ettiyse özür dilerim."

Aidan cevap vermek için ağzını açtığı anda Timmy, "Kendi kışını da siliyor anne," dedi.

"Umm, bu güzel," diye mırıldandıktan sonra boğazını temizledi ve "Gitmeye hazır mısınız?" diye sordu.

"Süper tamponlarını buldun mu anne?" Timmy itaatkâr bir şekilde sandalyeden inip şu anda kırmızının ilginç bir tonuna bürünmüş olan annesine katılırken sordu.

"Hayır, hayır, yapmadım," diye mırıldandı, utanmış görünüyordu. "Bu demek oluyor ki, o zaman bunları kullanmak zorunda kalacaksın."

Yine mi bebek bezi şeysi?"

"Sizinle tanıştığım memnun oldum," dedi yüzünü buruşturarak, arkasını dönüp mağazanın önüne doğru giderken Aidan'ın bakışlarıyla tam olarak buluşamıyordu, Aidan orada oturmuş, oğlunun Melanie'ye böyle eziyet edip etmeyeceğini merak ediyor ve kendini kıkırdarken buluyordu çünkü ne de olsa oğlu bir Bradford'du.

Oh, kahretsin...

Aidan orada otururken bir oğlu olduğunu fark etti ve-

"Timmy! Hayır, Timmy, bekle! Kıyafetlerini çıkarma.

Timmy tüm ihtişamıyla Aidan'ın yanından geçip banyoya doğru koşarken, "Çişim geldi!" diye içten bir yakarıшта bulunurken, Aidan oturduğu yerde gülümsemekten kendini alamadı çünkü bir oğlu olmuştu.

Şimdi tek yapması gereken, nasıl konuşacağı hakkında hiçbir fikri olmayan bir kadınla bunu nasıl yapacağını bulmaktı.

BÖLÜM 12

P Belki de yardım çağırmalı?
"Tek gecelik bir ilişki mi yaşadın?"

Belki de değildir, diye düşündü Melanie ağır bir iç çekişle, kendisini yavaş yavaş erik haline getiren soğuk suyu boşaltabilmek için yavaşça musluğa yaklaşıırken. Oturma odasındaki tartışmayı görmezden gelmek için elinden geleni yapan Melanie, birkaç dakika sonra musluğu kapatıp biraz daha sıcak su ekledi ve bir sonraki hamlesini düşünürken aslında bir hamlesi olmadığını fark etti.

"Anne-"

"Seni bundan daha iyi yetiştirdik!" diye bağırان annesi, Aidan'ın söylemek üzere olduğı şeyi kesmiş ve Melanie'nin sempatiyle irkilmesine neden olmuştu çünkü bu konuşma, onlara bebekten bahsettikten sonra ailesiyle yaptığı konuşmaya ürkütücü bir şekilde benziyordu.

Birkaç saniye sonra, kimsenin ağlamadığını ya da histerik çığlıklar atmadığını ve Aidan'a hayatını mahvettiğini söylemediğini fark ederek, ağlamalar dışında, diye düzeltti. Şanslı piç, diye düşündü Melanie arkasına yaslanırken, ancak küçük oğlu kaburgalarına iyi yerleştirilmiş bir tekmeyle hoşnutsuzluğunu ifade ettiğinde hemen geri oturdu.

"Tamam, tamam," dedi yüzünü buruşturarak, küvette doğrulup ellerini karnına koyarken, adamın onu beş dakikalığına tekmelemeyi bırakmasını ve böylece rahatlayabilmeyi diliyordu. Bu

Onu bütün gece ayakta tutması yeterince kötüydü, ama bir aydan uzun süredir yaptığı ilk banyoyu mahvetmesine hiç gerek yoktu, diye düşündü Melanie sefil bir şekilde, rahatlamak için yer değiştirirken, bebeği tekrar tekmelemeye başlayınca inleyerek durdu.

"Hadi tatlım, bırak da annen biraz rahatlasın," dedi Melanie, gözlerini kapatıp yavaşça nefes vererek onun sakinleşmesini beklerken, ama uzun bir gece daha geçireceğini hissediyordu.

"Bana söylemek istediğin bir şey mi var?" Aidan aniden sorarak onu şaşırttı ve bağırışların kesildiğini fark etmesini sağladı.

Melanie gözlerini açtığında Aidan'ın küvetin kenarında oturmuş onu izlediğini görünce, evet, evet, aslında ona söylemeyi çok istediği birkaç şey olduğunu fark etti.

"KAHRETSİN!"

"Senin neyin var böyle?" Aidan şampuan şişesinin önünden eğilerek kaçarken Melanie, sırlıklam olmuş bir yüz beziyle göğsüne vurulmasını istedi.

"Melanie, kahretsin!" diye homurdanarak sözlerini bitirdi, çünkü banyodan tökezleyerek çıkarken bir kez daha eğilmek zorunda kaldı ve saç kremi şişesi kapıya temas ettiği anda kapıyı arkasından çarparak kapattı.

"Kapıyı çalmayı öğren!" diye tersledi nankör kadın, Aidan orada dikilmiş, sırlıklam gömleğini çıkarıp bir kenara atarken kapıya bakıyordu.

"Ben sadece yardım etmeye çalışıyordum!" diye karşılık verdi, ayakkabılarını çıkararak vücut yıkamayla kaplanmış pantolonunu ittirebildi.

"Dışarıdan yardım edebilirsin!"

"Gerçekten mi?" Aidan sormadan edemedi. "Peki o küvetten tam olarak nasıl çıkmayı planlıyordun?"

Melanie, "Annen hâlâ burada mı?" diye sormadan önce uzun bir duraksama oldu ve sesi gerçekten umutlu geliyordu.

"Hayır," dedi Aidan kapıya dik dik bakarak ve kızın ulaşabileceği her şeyi zihninden geçirip hâlâ bir kutu tıraş jeli ve bir şişe saç kremi kaldığını fark etti.

"Bu kadar inatçı olmayı bırak da yardım edeyim," dedi, başını tiksintiyle sallayarak, bir yandan da kızın bu konuda neden bu kadar büyük bir bebek gibi davrandığını merak ediyordu.

"Hayır!"

"Melanie, yardımına ihtiyacın var," diye hatırlattı Aidan ona, bugünkü olaydan sonra inatçı kadın için bu çok daha açık olmalıydı.

"Ben iyiyim," diye mırıldandı mantıksız kadın, adamın inanamayarak başını sallamasına neden oldu çünkü kadın hiç de iyi değildi.

"Melanie, iyi değilsin," dedi Aidan, lanet olası kadınla ne yapacağını anlamaya çalışırken ellerini kabaca yüzünde gezdirerek.

"Her şey yolunda," dedi Melanie inatla, taşaklarına gelebilecek riski hesaplayıp riske girmeye karar verdiğinde, çünkü bu konuşmayı bir kapının arkasından yapmıyordu.

"Sana yardım etmeme izin verecek misin?" Aidan hafif bir duraksamadan sonra, bunu onun için kolaylaştıracağını umarak sordu.

"Yardıma gelmeleri için Rebecca'yı ya da annemi çağırma şansın var mı?" Melanie banyonun kapısını açıp mırıldanarak içeri girerken sordu: "Hayatta olmaz."

Kızın irkilerek attığı çığlığı duymazdan gelen Aidan, küvete doğru giderken büyük bir havlu kaptı, aşağı uzandı, fişi çekti, havluyu omzuna attı ve kız ona tokat atamadan uzanıp ayağa kalkmasına yardım etti. Hareketlerini ve bakışlarını profesyonelce tutmasının herkes için en iyisi olacağına karar verdi.

Hayatında gördüğü en muhteşem göğüslerin kuzeyindeydi.

Tam savaşı kaybedeceğini ve bu durumu çok daha karmaşık bir hale getirecek bir inilti çıkaracağını düşündüğü anda, kızın hırıltılı itirazlarını duymazdan geldi, havluyu ona sardı, elini tuttu ve onu banyodan dışarı çıkardı. Oradan onu tişörtlerinden birine, bir çift boxer'ına ve yatağına sokmayı başardı.

Bunu yeterince ertelediğine karar veren Aidan, onun yanındaki yatağı tırmandı, onu kollarına çekti ve "Şimdi biraz konuşalım, olur mu?" dedi.

"Peki bu konuşmayı başka bir yerde yapamaz mıydık?" Melanie oturmaya çalışırken kıpırdanarak sordu, adam arkasını dönüp onu kendine doğru çekti, böylece yan yatıp başını onun omzuna koydu ve-

"Aman Tanrım!" Melanie soluk soluğa kaldı, daha da yaklaşırken gözlerini bir iniltiyle kapattı.

"Daha iyi misin?" Aidan dudaklarının seğirdiğini hissederek sordu.

"Hiçbir fikrin yok," diye inledi ona daha da sokulurken.

"Konuşmaya hazır mısınız?" Aidan boştaki eliyle uzanarak sordu ve hafif bir tereddütten sonra elini kadının iri göbeğinin üzerine koydu.

"Elinden geleni yapman hakkında mı yoksa ölmek istediğin gerçeği hakkında mı?" Melanie hülyalı bir iç çekişle sordu, bu konuşmayı Melanie biraz uyuyana kadar ertelemeleri gerekip gerekmediğini düşündü, ama sonra burada kiminle uğraştığını hatırladı ve bu konuşmayı şimdi yapmanın en iyisi olduğuna karar verdi.

"Benden sakladığın tüm o şeyler hakkında konuşabileceğimizi düşünüyordum," dedi Aidan, bebeklerinin elini ittiğini hissettiğinde ona karşı hareketsiz kaldığını dalgınlıkla fark ederek.

"Neden bahsediyorsun sen?" Melanie hafif bir tereddütten sonra sordu, neredeyse gözlerini devirmesine neden olacaktı çünkü neden bahsettiğini çok iyi biliyordu.

"Anneme söylediğin ama nedense bana söylememeye karar verdiğin tüm o şeyler," dedi Aidan, onun bu kadar çok sorunu olduğunu fark edemediği için hâlâ kendine kızgındı.

"Seni rahatsız etmek istemedim," diye homurdandı uykulu uykulu.

"Bu yüzden mi mide bulantısı ilaçlarının artık işe yaramadığını ya da beni rahatsız etmek istemediğin için uyumakta zorlandığını söylemedin?" Aidan, oğlu elini ittiğinde gülümsemekten kendini alamayarak sordu.

"Ben hallettim."

"Banyoda yere yığılıp kalarak mı?" Aidan arkasına yaslanıp gözlerini kapatırken karnını hafifçe ovarak sordu.

"Mola vermiştim."

"Ve banyo zemini bunu yapmak için en iyi yer gibi mi göründü?" diye sordu kıkırdayarak.

Melanie daha da sokulurken, "Evet, evet, öyle oldu," diye mırıldandı.

"Rahat mı?" Aidan sormadan edemedi.

"Oldukça," dedi dudaklarını kıpırdatarak.

"Bana başka bir şey söylemek ister misin?" Aidan, konuşmaları gereken son bir şey daha olmasına rağmen geceyi bitirmeye fazlasıyla hazır bir şekilde sordu.

"Pek sayılmaz," diye mırıldandı Melanie uykulu bir şekilde, kolunu onun göğsüne koyarken.

"Anlıyorum," dedi Aidan, uyanık kalmak için mücadele ederken onun esnemesine kendi esnemesiyle karşılık vererek, ama onun kollarında olduğunu ve oğlunun elini ittiğini hissetmek onu yavaşça uykuya daldırıyordu.

"Güzel," diye mırıldandı Melanie ve onun kendisine doğru gevşediğini hissettiğinde Aidan ne kadar kötü durumda olduğunu fark etti.

Bu işi yürütmek istiyordu ve artık sadece doğru olanı yapmak için değil, oğlunu istediği için.

BÖLÜM 13

"Oh, hadi be!" diye bağırdı diğer daireden gelen oldukça öfkeli bir ses gibi.

Melanie orada uzanmış, bir sarılma sürtüğü olduğu gerçeğini kabullenmeye çalışıyordu.

Keşke bunun bir şans olduğunu, yorgunluktan onun kollarında bayıldığını ve uyanıp ne olduğunu anladığında aralarına çok ihtiyaç duydukları bir mesafe koyduğunu söyleyebilseydi...

Melanie bunu söyleyebilmeyi çok isterdi ama söyleyemezdi.

Tuvaleti kullanmak için ilk kez uyandığında, hızlıca paytak paytak yatağa geri dönmüş ve neredeyse kendini tekrar onun kollarına atmıştı ve onun hoşuna gidecek kadar hızlı sarılmadığında, hırlamış, ağlamış ya da ikisinin korkunç bir kombinasyonunu yapmış olabilirdi. Bir dahaki sefere kalkmak zorunda kaldığında, bebeğinin kollarını bırakması için mesanesine üç tekme atması gerekmiş ve ancak o zaman histerik bir şekilde ağlamaya başladığında biraz endişelenmiş ve tuvalete gitmesine yardım etmişti.

Ona bir içecek ve atıştırmalık getirmek için yataktan kalkma hatasını yaptığında...

Bu utanç verici olayın üzerinde durmaması muhtemelen en iyisiydi, dedi Melanie kendi kendine, alarmı çaldığında neler olduğunu düşünürken acınası bir iç çekişle.

bu sabah çaldı ve işe gitmek için kalkması gerektiğini söyledi, ancak bir kez daha bunun unutulması gereken bir an olduğuna karar verdi. Bu da başka bir ilginç soruyu gündeme getirdi, işte olması gerekmiyor muydu?

alar saate bir göz attığında adamın şu anda kesinlikle işte olması gerektiğini anladı. Öte yandan, muhtemelen şu anda televizyona bakıyor olması gerekiyordu ama umursuyormuş gibi yapamayacak kadar dikkati dağılmıştı ve tüm bunlar diğer dairede bir şeylere vuran adam sayesinde oluyordu.

Melanie artık onun hakkında ne düşüneceğini bilmiyordu. Ondan nefret etmeliydi ama bunu yapamıyordu. Onun aslında bir pislik olmadığını anlaması sadece bir gününü almıştı ve otel odasındaki o sabah onun için gerçekten kötü bir gündü, tokat yemesi gereken bir gündü ama kesinlikle kötü bir gündü. Lucifer'ın Aidan'ı tebrik etmeyi bitirdikten sonra aynı şeyi söylemiş olması da onu incitmemişti.

Yanlış anlamayın, Aidan'ın gerçekten bir pislik olmadığını bilmek harikaydı, ama onun hakkında bildiği tek şey buydu. Bir de muhtemelen geceleri oğullarını yatırmaktan sorumlu olmamalıydı, diye düşünen Melanie, tam olarak ne olduğunu anlayamadığı adam odaya girip gri tişörtünü çıkarıp bir kenara fırlatarak onun için iyi stoklanmış mini buzdolabına yöneldiğinde iç çekerek gülümsedi.

Orada uzanıp manzaranın tadını çıkarırken, Melanie o gece onunla çıkmayı kabul ederken ne düşündüğünü merak etmekten kendini alamıyordu. Bir kadının Aidan Bradford'a neden evet dediğini anlamak zor değildi, diye düşündü Melanie gözlerini Aidan'ın sırtında gezdirirken, Gatorade'i alıp başını arkaya eğerek içerken altın rengi kaslarının hareket edişinden büyülenmişti.

İnanılmaz derecede yakışıklıydı, bunu tartışmaya gerek yok, diye düşündü Melanie, dikkati güneşe, düşük pantolonuna ve onu ısırtan biçimli poposuna kayarken.

İç çekti. Gerçekten güzel bir kıcı vardı ama ne yazık ki başka zaman hayır diyecekken evet demesinin ya da ne kadar sarhoş olabileceğini görmeye karar vermesinin nedeni bu değildi. Adam olmasaydı, muhtemelen Aidan'ı bir kez bile düşünmeyecekti çünkü adam onun liginin o kadar dışındaydı ki komik bile değildi.

Adam'ın, onun aradığı kişi olmadığını anlamasının üzerinden üç yıl, kendisinin de aynı şeyi söyleyebilmesinin üzerinden ise iki yıl geçmişti. Onu unutmak muhtemelen hayatında yaptığı en zor şeydi ama bunu başarmıştı. En azından, Melanie'nin kız kardeşi Caitlyn ona söylemeye fırsat bulamadan annesi arayıp haberi verene kadar başardığını düşünüyordu.

Adam sonunda soruyu patlatmıştı.

Gerçi Melanie kız kardeşinin, hayatının geri kalanını birlikte geçireceğini düşündüğü adamlarla çıktığını bilmiyordu, bu yüzden onun kız kardeşiyle evlendiğini öğrenmesi bir nevi şok etkisi yaratmıştı. Anlaşıldığı üzere ailesi, ilişkilerinin bir yere varıp varmadığını öğrenene kadar ona Caitlyn ve Adam hakkında hiçbir şey söylememeye ve onu üzme riskini almamaya karar vermişti.

Orada oturmuş annesinin her şeyin yoluna gireceğini ve bunun herkes için en iyisi olduğunu anlatmasını dinlerken, dünyası başına yıkılıyormuş gibi hissediyordu. Adam'ın nihayet ailenin bir parçası olacağı ve Caitlyn'in nihayet yuva kuracağı için herkesin rahatladığı harika bir haberd. Annesi düğün hakkında konuşmaya başladığında Melanie, Adam'ın kendisinden ayrılırken söylediği tüm nedenleri düşündü ve bunca zamandır kız kardeşini tarif ettiğini fark etti. Caitlyn dışa dönüktü, güzeldi, zayıftı, seyahat etmeyi severdi, her zaman dışarı çıkıp yeni bir şeyler denemeye hazırdı, şakacıydı, sevecendi, çıktığı her erkeğin üzerine titrerdi ve Melanie'nin yapmadığı her şeyi yapardı.

On altı yaşından beri Adam'la birlikteydi. Adam onun elini tutan, onu öpen ve sayılabilecek diğer tüm ilkleri yapan ilk erkekti ve her zaman onun son erkek olacağını düşünmüştü. Bir noktada işler değişti ya da belki de sorun onun değişmemiş olmasıydı. Adam daha fazlasını istiyordu ve o bunu ona verememişti ama görünüşe göre Caitlyn vermişti.

Annesi bunu kabullenmeleri ve Caitlyn'in iyiliği için anlayışlı olmaya çalışmaları gerektiğini anlatmayı bitirdikten sonra Melanie telefonu kapatıp kanepeye oturdu, kendini uyuşmuş hissediyordu ve tam o sırada Aidan Rebecca'ya test sonuçlarını vermek için kapıyı çaldı. Aidan'ın bunu nasıl yaptığından hâlâ emin değildi ama birkaç dakika içinde Rebecca'nın yüzünde bir gülümseme yaratmış ve ona o telefon konuşmasını tamamen unutturmuştu. Muhtemelen Aidan'ı başından savmak ve Fire & Brimstone'un alt katında birkaç saat vakit öldürmek yerine onunla çıkmayı kabul etmesinin ve gelecek yılı yüzünde bir gülümsemeyle nasıl geçireceğini düşünmesinin nedeni de buydu.

Aidan arkasını döndüğünde, terden sırılsıklam olmuş siyah saçlarından inanılmaz yakışıklı yüzüne, onu izleyen yoğun yeşil gözlere dikkatle bakmaktan kendini alamadı. Bir süre sonra bakışları, dün gece sarılıp yattığı o muhteşem göğsüne ve karın kaslarına, mükemmel "V" sine ve pantolonunun fermuarının arkasında kaybolan karanlık mutlu izine kaydı. Adamın geri kalanının neye benzediğini merak etmekten kendini alamadı.

Bu koşullar altında böyle bir şeyi merak etmek yanlıştı, çok yanlıştı, ama Melanie kendine engel olamıyordu. O geceyi çok düşündü ama Adam'ın neye benzediğini ya da nasıl hissettiğini kaç kez hatırlamaya çalıştıysa da bir türlü hatırlayamadı. Adam ortalama biriydi, iyi ve düşünceli bir sevgiliydi, karşılaştıracak hiçbir şeyi olmasa da bunu söyleyebilirdi.

Bu yüzden, tabii ki, yattığı diğer tek erkeği merak edecekti.

Melanie ne yaptıklarını, Adam'ın ona ne yaptığını, onun da Adam'a ne yaptığını ve Adam'ın Adam'la yaptığı şeyi yapıp yapmadığını merak ediyordu-

"İyi misin?" Aidan kaşlarını çatarak ona baktı ve bu durumu daha da garipleştirmeden önce gözlerini kaçırmak için kendini zorladı.

Melanie bir saniye sonra boğazını temizleyip, "Evet," diye mırıldanırken, "Tamam, zaten olduğundan daha da garip," diye düzeltti.

Aidan dalgın dalgın başını sallayarak Gatorade'ini bitirdi ve boş şişeyi Rebecca'dan onun dağınıklığını engellemek için gizlice almasını istediği çöp kutusuna attı, ardından bir şişe daha aldı ve "Dairen bitti," dedi.

Yatağın kenarına doğru kıpırdandı ve doğrulup oturdu.

Aidan kıkırdayarak ona doğru uzandı ve ayağa kalkmasına yardım etti. "Teşekkür ederim" diye mırıldandıktan sonra, Melanie paytak paytak yürüyerek onun dairesine girdi, Aidan'ın oraya buraya bıraktığı dağınıklıkların arasından geçerek kapıdan çıktı, küçük koridoru geçti ve-

Asla karşılayamayacağı bir daire.

"Rebecca tasarımına yardım etti," dedi Aidan, bu da bir zamanlar lekeler, ezikler ve deliklerle kaplı kirli beyaz olan daire duvarlarının şimdi neden beyaz döşeme ve siyah kapılarla vurgulanan sıcak bir gri olduğunu açıklıyordu. Daireye küf kokusu veren lekeli halı artık yoktu ve onun yerine, geçen ay bir noktada taşınmış olan mobilyalarından zemini korumak için vurgulu kilimlerle güzel bir ahşap zemin vardı.

"Mutfığa bayılacaksın." Bundan korkuyordu.

Adam kolunu ona dolayıp mutfağa doğru yönlendirdiğinde, Melanie duvarları kaplayan beyaz kaplamaları ve güzel dökme demir aydınlatma armatürlerini görmezden gelmek için elinden geleni yaptı ve uğruna seve seve cinayet işleyebileceği bir mutfağa girdi. Bir zamanlar mutfak zeminini kaplayan hasarlı muşamba zemin artık yoktu ve onun yerine, nefesini kesen Fransız tarzı güzel bir mutfak adasını çevreleyen İspanyol fayansları vardı.

"Beğenmediğin bir şey olursa değiştirebilirim," diye teklif etti Aidan, o orada durup hayalindeki mutfağı oluşturan yeni dolapları, granit tezgahı ve siyah paslanmaz çelik aletleri incelerken.

"Hadi gidip banyoya bakalım," diye mırıldandı Aidan, kolunu ona doladı ve onu hiç çıkmak istemediği odadan yavaşça dışarı çekti.

"Banyo mu?" Melanie dikkati dağılmış bir şekilde mırıldanırken, adamın onu oturma odasına geri götürmesine izin verdi ve-

Melanie büyük banyoya girip siyah mermer duşu, yeni döşenmiş zemini ve iki kişilik lavaboyu inceledikten sonra, "Tanrım," diye mırıldandı, ama önündeki büyük bahçe küvetini görünce inledi.

Tüm hayallerini gerçekleştirecek olan küveti sevgiyle okşamaya fırsat bulamadan, adam onu tekrar odadan dışarı, oturma odasına ve-

"Burası çocuk odası," dedi Aidan ve bir kapıyı açarak duvarları yeni maviye boyanmış büyük bir odayı gösterdi ve o daha içeri adım atamadan, Aidan'ın kolu tekrar ona dolandı ve onu odanın yanındaki odaya götürdü.

Aidan, yumuşak leylak rengi duvarları olan güzel yatak odasının kapısını açarken, "Ve işte burası da senin odan," diye duyurdu, odadaki tüm eşyaları sevgiyle yerleştirilmişti ve yatağın yanında, şimdiye kadar gördüğü en güzel beşik duruyordu.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu oğullarına bir ev yapmak için inanılmaz bir iş çıkarmış olan adam.

Melanie dudaklarını yalayarak söyleyebileceği tek şeyi söyledi: "Sanırım hasta olacağım."

BÖLÜM 14

"**I** "İyyim," dedi onu yavaşça içmeye iten kadın, yattığı yerden top gibi kıvrılmış bir şekilde.

Geçen hafta döşediği zeminde, bir banyo havlusunu göğsüne sarmış ve kesinlikle perişan görünüyordu.

"Evet, sen bir kayasın," dedi Aidan kuru bir sesle, oturduğu yerde her şeyi nasıl berbat edip durduğunu anlamaya çalışırken.

Bir şey açıktı, bunu yapmaya devam edemezlerdi.

"Aidan," diye mırıldandı Melanie, solgun bebek mavisi gözlerini kaçırırken pembe bir kızarıklık boynuna doğru süzüldü ve endişe verici derecede solgun yanaklarını boyadı, "Bu daireyi karşılayamam."

"Bir şey beklemiyorum," dedi Aidan, oturduğu yerde iç çekerek, bu işi nasıl berbat ettiğini anlamaya çalışıyordu.

Çocukken bile kimseyle konuşurken sorun yaşamamıştı ve her bir heceyi bozmadan bir kelimeyi bile zar zor söyleyebiliyordu ama ne zaman onun yanında olsa...

Kız onu sinirlendiriyordu ve neden olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Bu konuda kendimi rahat hissetmiyorum, Aidan," dedi Melanie, garip bir şekilde boğazını temizledikten sonra, "Sanırım bir süre ailemle kalmam en iyisi olacak. En azından bebek doğana kadar" dedi ve eğer gerçekten

İstediği buymuş gibi geldi, gitmesine izin verecek ve bu işi yürütmek için başka bir yol bulacaktı.

Ama bunu söyleme şekli adamın gözlerini kapatmasına ve fikrini değiştirmesi için dua ettiği tek şeyi söylemesine neden oldu.

"Eskiden yatağımı
ıslatırdım." "Ummm..."

"On yaşındayken kardeşlerim annemin sütyenini giymem için bana iki dolar ödediler, fotoğraf çektiler ve sonra arkadaşlarıma göstermemem için benden yirmi dolar aldılar."

"Şey, bu-"

"Şu şekerlemeleri biliyor musun?" Aidan derin bir iç çekerek sordu.

"Öyle mi?"

"Beni çok korkutuyorlar," dedi isteksizce, gizli utancını itiraf ederek.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Melanie düşünceli bir şekilde, "Bütün bunları bana anlatmanın bir nedeni var mı?" diye sormadan önce.

Başını sallayarak, "Bu benim beş şeyim" dedi.

"Bana sadece üç şey söyledin," dedi Melanie, sesi eğlenmiş gibi çıkıyordu.

Aidan küvete uzanıp suyu açabilmek için gözlerini açtığı anda bile, "Çünkü hızlanıyorum," dedi.

"İçin...?"

"Şey, acele etmek istemiyorum."

"Ve bana kendinle ilgili tamamen rastgele beş şeyi aynı anda anlatmak işleri aceleye getirmek mi olur?" Melanie ona gözlerini kırpıştırarak sordu.

Derin bir iç çekerek, "Evet, evet, olur," dedi.

"Pekala, birazdan gerçekleşecek olan dünyayı sarsacak iki ifşaata kendimi hazırlamak için biraz zaman ayırmalı mıyım?"

Aidan tıpayı bırakıp büyük küveti doldurabilmek için hareket ederken, "Bu muhtemelen iyi bir fikir olur," dedi.

Melanie onun yardımıyla dikkatlice doğrulduğunda gülümseyerek, "Kalbimin bu heyecanı kaldırabileceğinden emin değilim," dedi.

"Hazır mısın?" Aidan onun ayağa kalkmasına yardım ederek sordu. "Başka bir seçeneğim var mı?" diye sordu Aidan

Su.

"Korkarım hayır," dedi çaresiz bir omuz silkmeye, "Bir keresinde kardeşim Garret sandviçini paylaşmayı reddettiğinde, onu görünmez olduğuna ikna etmiştim."

"Vay canına," dedi Melanie şaşkınlıkla başını salladıktan sonra, "Peki bu ne kadar sürdü?" diye sordu.

Omuz silkti. "Bir yıl, aşağı yukarı birkaç ay, ama o zamana kadar Arik ve Reese onu evlatlık olduğuna ikna etmişlerdi."

Kıkırdadı. "Çok kötüsün."

Aidan iç geçirerek, "Doğru, ama ona yaptığımız en kötü şey bu değildi," dedi.

"Muhtemelen bilmek istemiyorum."

"Bu en iyisi olabilir," diye omuz silkerek kabul etti.

"Peki, senin hakkında kesinlikle bilmem gereken beşinci tamamen rastgele bilgi nedir?" Melanie alaycı bir gülümsemeyle sordu.

"Bu," dedi Aidan, kot pantolonunu çıkarırken ona göz kırparak, "banyo yapmayı seviyorum."

"İyi mi?" diye sordu, garip ve biraz da rahatsız edici ıvr zıvırları kullanarak onu bir şekilde kendisiyle banyo yapmaya ikna eden adam, kollarını ona sarıp ellerini karnının üzerine koyarken.

"Peki, ne?" Melanie mırıldandı, ne kadar inanılmaz derecede rahat olduğu için biraz dikkati dağılmıştı.

Son birkaç ayını rahat etmek için mücadele ederek geçirdikten sonra cenneteydi. Bu sadece onun daha önceki şüphelerini doğruluyordu.

O an için umurunda bile değildi. Bu küvetten hiç çıkmak istemiyordu, diye düşündü Melanie iç çekerek, daha rahat etmek için kıpırdanırken, Aidan tişörtünü üzerini örtecek şekilde ayarladığında, "Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

"Senin beş şeyin," dedi adam, kadın daha da geriye yaslanıp kollarını onun boxer şortlu kalçalarına dayarken.

"Peki tam olarak neden beş şeyi paylaştığımızı sorabilir miyim?" Melanie, Aidan'ın karnının üzerinde erkek bebeklerinin hareket ettiği yerlerde dalgınca daireler çizmesini izlerken gülümsemekten kendini alamayarak sordu.

"Birbirimizi tanımaya başlıyoruz."

"Ve bunu tamamen rastgele beş şeyi paylaşarak mı yapıyoruz?" Melanie başını onun göğsüne yaslariken sormadan edemedi.

"Mmmhmm, hızlandırılmış versiyonu tercih etmemizin daha iyi olacağını düşündüm," diye mırıldandı Aidan, oğulları elini tekmelediğinde kıkırdadı.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Melanie, dudakları eğlenerek seğirirken, "O zaman banyoyu paylaşmak da bu hızlandırılmış programın bir parçası sayılmamalı mı?" diye sordu.

Derin bir iç çekti. "Benimle derin ve karanlık sırlarını paylaşmak istemediğini düşünmeye başlıyorum."

"Peki bu derin ve karanlık sırlar nelerden oluşuyor?"

"Her zamanki şeyler, en sevdiğin renk, en sevdiğin dondurma, daha sonra sana şantaj yapabilmem için en utanç verici sırrın. Her zamanki şeyler," dedi Aidan ve onu gülümsetti.

"Bilmiyorum. Sana en sevdiğim dondurmanın ne olduğunu söylemek çok ileri gitmek olabilir."

"Ama en utanç verici sırlarınızı paylaşmakta bir sakınca görmüyorsunuz?"

"Oh, kesinlikle." "Kulağa mantıklı geliyor."

Melanie ciddiyetle başını sallayarak, "Ben de öyle düşünmüştüm," dedi. "Ne var ve önce Öge

üzerinde senin liste?" Aidan sordu,

Ellerini nazikçe karnının üzerinde gezdirebilmek için yer değiştirdi.

"Derin karanlık sırlarımla başa çıkabilecek misin bilmiyorum. Seni ömür boyu yaralayabilirler."

"Bu riski almaya hazırım," dedi kıkırdayarak.

"Riskleri bildiğin sürece," dedi Melanie, "On dört yaşına kadar Noel Baba'ya inandım," diye itiraf etmeden önce etkili olması için iç çekti.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Aidan düşünceli bir şekilde, "Peki bunu nasıl başardınız?" diye sormadan önce.

"İnkâr," diye itiraf etti.

"Peki ya Paskalya Tavşanı?" diye sordu.

Melanie, "Sanırım tamamen rastgele olan ikinci şeye geçsek daha iyi olacak," dedi.

"Muhtemelen haklısın."

"Genelde öyleyimdir," dedi Melanie, daha rahat etmek için yer değiştirirken başını sallayarak onayladı.

"Bunu hatırlamaya çalışacağım," dedi Aidan kıkırdayarak.

"Gerçekten yapmalısın," dedi başını sallayarak ve ardından "Bu benim ikinci şeyim sayılır mı?" diye sordu.

"Oyalıyor musun?"

"Kesinlikle."

"İkinci şey yoksa fişi çekerim," dedi sinsî piç.

"Peki," dedi Melanie, itiraf etmeden önce sinirli görünmeye özen göstererek, "Altı yaşındayken kız kardeşimi bağlayıp dolaba kilitledim."

"Yaşlı mı genç mi?"

"Daha büyük."

"Etkileyici," diye mırıldandı Aidan ve Caitlyn bunu başardığında öfke nöbeti modunda olduğu için başını sallayarak onaylamaktan kendini alamadı.

"Peki ya ailen?"

Melanie içini çekerek, "Beni cezalandırmayı ne hikmetse unutmuş," dedi ve o gece babasının gizlice odasına soktuğu bir dilim balkabağı turtasını anımsadı.

Tanrım, turta yiyebilirdi.

Ve biraz da dondurma.

"Peki ya üçüncü şey?"

Derin bir iç çekerek, "Korkarım devam edemeyecek kadar güçsüzüm," dedi.

Aidan kıkırdayarak, "Sen sinsi küçük bir şeysin, değil mi?" dedi.

"Evet, öyleyim," diye itiraf etti Melanie, hiç utanmadan, eğer bu ona pasta kazandıracaksa.

BÖLÜM 15

"O Tamam, hadi yiyelim," dedi Aidan, balkabağı turtasıyla dolup taşan büyük kaseyi ona uzatırken ve ekstra kremalı Fransız vanilyalı dondurma, o sinsî küçük şey onu kendisi için almaya ikna etti.

"Bu Dixon'dan mı?" Melanie umutlu bir ifadeyle sordu, o da yatağında ona katılırken kıkırdadı, dalgınlıkla bu yatağın kendisinininkinden daha büyük olduğunu ama onun kadar rahat olmadığını fark etti.

"Elbette," dedi Aidan, ne kadar bitkin olduğunu görmezden gelmek için elinden geleni yaparken bile yerleşti.

Son bir aydır, işe gitmeden önce onu kontrol etmek ve onunla ilgilenmek için bir saat erken kalkıyor, sadece öğle tatilinde aceleyle geri dönüp onu kontrol ediyor, işe geri dönüyor ve aceleyle geri dönmeden önce beş saat daha çalışıp gece boyunca onunla ilgileniyordu. Bunu her gece evinde beş altı saat daha çalışarak ya da acil serviste bir vardiya çalışarak geçiriyor, sonunda kanepede sızıp kalıyor ve ertesi gün her şeyi yeniden yapıyordu.

Ne yazık ki günleri hep böyle geçiyordu. Kışını yataktan kaldırır, işe gider, öğle yemeği boyunca çalışır, dışarı çıkma vakti gelene kadar çalışır, acil serviste bir vardiya alır ya da kardeşlerine ve kuzenlerine daha önce ne işleri varsa yardım ederdi.

Eve gidip yatmak ve ertesi gün her şeyi yeniden yapmak. Tanrım, en son ne zaman bir randevuya çıktığını bile hatırlamıyordu. Önümüzdeki iki haftayı gerçekten dört gözle bekliyordu, diye düşündü Aidan gözlerini kapatırken, ancak bir dakika sonra kendini yüzüstü yatmış ve bir yastığa sarılmış halde buldu.

Kaşlarını çatarak başını kaldırdığında Melanie'nin sandviçinden bir ısırık aldığını gördü. "Ve gerçekten utanç vericiydi ama sonunda üstesinden geldim," dedikten sonra omuz silkerek, "Tamam, sıra sende," dedi.

"Ne için benim sıram?" Aidan, "Sıradaki beş şeyin" dediğinde kaşlarını çatmaktan kendini alamayarak sordu.

Aidan sırt üstü dönerken esneyerek, "Hâlâ senin sıran," diye işaret etti.

"Az önce acımı paylaştıktan sonra mı?" Melanie başını iki yana sallayarak sordu. "Hayır, hayır, bunu bir daha yaşayamazdım... bir daha olmaz."

Gerçekten güzel görünen sandviçini bitiren kadına şüpheyile gözlerini diken Aidan, telefonuna uzandı ve-

"Sadece on dakikadır uyuyorum," diye belirtti telefonunu komodinin üzerine geri atarken.

"Acımı paylaştığım on acımasız dakika," dedi Melanie, adamın gözlerini ona dikmesine neden olan içten bir iç çekişle.

"Paylaşmaya başla yoksa pastanın geri kalanını ben yerim," dedi Aidan, küçük veledin sandviçini çalmak istedi ama Melanie ile yemek arasına girmenin ne kadar tehlikeli olduğunu zaten bildiği için ona ters ters bakmakla yetindi.

Melanie omuz silkerek, "Onu beş dakika önce bitirdim," dedi.

"Bana üç şey borçlusun kadın," diye hatırlattı ona. "Bana bir turta daha getirir misin?" diye sordu. ona hayır derse ne olacağını söyleyen değerlendirici bir bakış fırlatmak için ısırıldı.

Taşaklarına değer verdiği için Aidan başını salladı.

"Peki. Eskiden sütyenlerimi doldururdum," dedi Melanie omuz silkerek ve dikkatini sandviçine verirken, adam orada yatıyordu, kuşkusuz sadece bir tişört giymiş iri göğüslerine bakıyordu, neden onu doldurmak zorunda olduğunu anlamaya çalışıyordu-

"O zamanlar on yaşında olduğumu ve annemin 40DD sütyenlerini çalıp kardeşimin toplanmış spor çorapları ve tuvalet kağıtlarıyla doldurduğumu belirtmeliyim."

"Anlıyorum," dedi Aidan, dikkatini kızın göğüslerinden uzaklaştırıp sandviçe yöneltmek için kendini zorlayarak-

Aidan isteksiz bir iç çekişle yataktan kalkıp kadının boş tabaklarını alarak mutfığa yöneldi ve bir sandviç daha yapıp bir şişe meyve suyu ve bir kase üzüm alarak kendi dairesine gitmeden önce kadının tabağını hızlıca bulaşık makinesine yerleştirdi ve şu anda yatağın ortasında oturmuş, yastığını göğsüne bastırmış ve ona karşı koyamadığı tatlı bir gülümseme fırlatan kadının yanına döndü.

"Ee, madem işe gitmiyorsun..." Melanie umutlu bir gülümsemeyle arkasındaki, biri hariç tüm yastıkları yatak başlığına yığıldığı yeri işaret etti.

"İki hafta izin aldım," dedi Aidan, yatağa tırmanmadan önce her şeyi komodinin üzerine koydu ve bacaklarının arasına oturabilmesi için arkasına yaslandı.

"Gerçekten mi?" Melanie ona yaslanıp memnuniyetle içini çekerken sordu.

"Birbirimizi tanımak için biraz zaman kullanabileceğimizi düşündüm," dedi ve "Rahat mısın?" diye sordu.

"Mmmhmm," diye mırıldandı Melanie dalgınca, gözlerini kapatıp ona yaslanırken.

"Dördüncü şeyin mi?" Aidan telefonuna uzanırken pek bir şey beklemeden sordu.

"Beş yaşındayken bodrumu havuza çevirmeye karar verdim," dedi Melanie kıpırdanmaya devam ederken

Bir yandan da hastalarıyla ilgili her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için mesajlarını kontrol ediyordu. "Ve bazı nedenlerden dolayı babam mutlu değildi," dedi ve dudaklarının seğirmesine neden oldu.

"Nedenini hayal bile edemiyorum," dedi Aidan kuru bir sesle ve onun kıkırdamasına neden oldu.

"Japon balığı mutlu görünüyordu."

"Eminim öyledir," diye mırıldandı Aidan, bir kolunu ona dolayarak onu kendine çekti.

"Gerçekten de öyleydiler," dedi ciddiyetle başını sallayarak. "Ta ki kedi yüzebildiğine karar verene kadar. Ama neyse ki ondan sonra babam arka bahçeye bir havuz yaptırmaya karar verdi de her şey yoluna girdi."

"Peki ya Japon balığı?"

Melanie, "Anlaşıldığı kadarıyla küveti tercih etmiş," diyerek onu kıkırdattı.

"Peki ya tamamen rastgele olan beşinci şey?" Aidan dikkatini kız kardeşinden gelen ve intikamını alacağını bildiren bir mesaja kaydırarak sordu.

Aidan, ona internette bulabildiği en büyük iğnenin resmini göndererek karşılık verirken, onun için endişelenmekten kendini alamasa da çok tatlı olduğunu düşündü. Çenesini kapalı tutmayı asla kabul etmemeliydi. Belki de kabul etmeseydi, kız asla-

"Bunu sana söylemeli miyim, söylememeli miyim bilmiyorum."

"O zaman bana kesinlikle söylemelisin," dedi Aidan, güzel bir gülümsemeden çok daha fazlası olduğunu fark etmeye başladığı kadının söylediği dünyayı sarsacak duyuruya odaklanabilmek için telefonunu bir kenara fırlatarak.

Melanie titrek bir nefes alıp, "Ben bir Yankees taraftarıyım," demeden önce başını sallayarak, "Mantıklı görünüyor," diye mırıldandı ve Tanrı yardımcısı olsun, çünkü bunun bu işi yürütme şanslarını ciddi şekilde mahvedeceğini düşünmeseydi, onu hemen o anda öpebilirdi.

BÖLÜM 16

"T şapka sayılmaz."

Melanie ciddiyetle başını sallayarak, "Gerçekten öyle," dedi.

Aidan'ın birkaç dakika önce kendisine uzattığı iPad'in bir sonraki sayfasına geçerken.

"Aidan onun arkasına geçerek defterine bir şeyler yazdı ve "Sonraki sayfa," diye ekledi.

Başını sallayarak dosyasının bir sonraki sayfasına geçti ve laboratuvar raporu gibi görünen bir şeyin üzerine geldi. "Neden sayılmıyor?" Melanie, Aidan'ın bu sabah saat ikide canının çekmesi üzerine koşup sokağın aşağısındaki benzin istasyonundan aldığı Hostess turtalarından bir ısırık alarak sordu.

"Kurallara aykırı," dedi Aidan, bir şeyler yazmadan önce uzanıp komodinin üzerinden küçük elma suyu şişesini aldı ve ona uzattı.

"Bekle. Hangi kurallar?" Melanie şişeyi kabul ederken sordu.

Ardından gelen uzun ve acılı iç çekiş dudaklarını gülümsemeye zorladı. "Dün gece konuştuğumuz kurallar."

Elma suyundan bir yudum alırken dikkati yatağın üzerinde duran ve özellikle lezzetli görünen limonlu Hostess turtasına kayınca "Öyle mi?" diye sormadan edemedi.

"Yaptık. Gerçekten yaptık," dedi Aidan, bir yandan başka bir şey yazarken bir yandan da tişörtünün üzerinden karnını nazikçe okşarken.

"Bu kuralları tartışırken uyanık mıydım?" Melanie elma suyunu geri verirken sordu ve limonlu turtaya geçebilmek için Hostess elmalı turtasını bitirmeye odaklandı.

"Muhtemelen hayır," diye mırıldandı Aidan, şişesini tekrar komodinin üzerine koyarken, "Sonraki sayfa," dedi.

"Anlıyorum," dedi ve bir sonraki sayfaya geçti.

"Hafızanı tazelememi ister misin?" Aidan bir not daha almayı teklif etti.

Melanie elmalı turtasının son lokmasını bitirirken, "Duruma göre değişir," dedi.

"Neye göre değişir?"

"Kurallar tartışılabilir mi?" Melanie limonlu turtaya uzanarak sordu.

Aidan elindeki yalnız limonlu turtaya bakarken, "Bu, onu benimle paylaşıp paylaşmayacağına bağlı," dedi ve-

"Peki, nedir bu kurallar?" Melanie, paylaşmamayı tercih ettiği lezzetli ikramı elinde tutarak sordu.

Aidan kıkırdayarak onun için turtasını açtı. "İlk kural, zaten bildiğim bir şeyi bana söyleyemezsin."

Melanie kaşlarını çatarak limonlu turtadan bir ısırık aldı ve- "Ama benim unlu mamullere olan takıntımı bilmiyordun," dedi.

Oh, Tanrım, bu çok iyiydi, diye düşündü bir iniltiyle. "Şanslı tahmin," dedi Aidan kuru bir sesle.

"İkinci kural nedir?" Melanie bakışları tekrar atıştırmalık yığınının üzerine kayarken sordu ve Hostess çikolatalı keklerin ne kadar lezzetli görüldüğünü fark etmekten kendini alamadı.

"Sonraki sayfa," dedi Aidan, bir not daha yazarak. "Yalan söylemek yok."

"Bunun gerçekten belirtilmesine gerek var mı?" Melanie üzgün bir şekilde başını sallayarak sordu.

"Yeterince adil. O zaman şuna ne dersin? Her beş şey arasından bana başka kimsenin bilmediği bir şey söylemelisin," dedi Aidan, kaşlarını çatarak.

Melanie, yıllar boyunca en iyi arkadaşından sakladığı birkaç şey olduğunu itiraf etmek zorunda kalsa da, "Ama Rebecca'ya her şeyi anlatıyorum," dedi...

"Görünüşe göre ikinci kuralı çoktan çiğnedin," dedi Aidan, "Sonraki sayfa."

"Peki bunu nereden biliyorsun?" Melanie bir sonraki sayfaya geçerken sordu.

"Doktor sezgisi," dedi Aidan, bir not daha alarak. "Böyle bir şey var mı ki?" Melanie dudakları titrerken bile sordu Oğullarının sonogram resmine bakarken yüzünde bir gülümseme belirdi.

"Tıp fakültesine gitme sebebim bu."

"Bu iyi bir neden," diye onayladı Melanie, limonlu turtasından bir ısırık daha alırken ve buzdolabında spagetti kalıp kalmadığını merak etmekten kendini alamazken ciddiyetle başını salladı.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Aidan, kıkırdayarak kadının karnını hafifçe okşarken. "Şimdi, şu ilk kural hakkında..."

"Gerçekten en iyi arkadaşşıma söylemeyeceğim her şeyi sana söylememi mi bekliyorsun?"

"Sadece iyi şeyler," dedi Aidan, onu gülümseterek.

"Peki ya sıkıcı şeyler?"

"Muhtemelen bu konuyu atlamalıyız. Yani, işleri garipleştirmenin iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," diye açıkladı Aidan tembel bir ses tonuyla ve bir not daha aldı.

"Hayır, bunu istemeyiz. Bu işleri garipleştirebilir," dedi Melanie daha rahat etmek için kıpırdanırken ve adamın ne kadar güzel koktuğunu fark etmekten kendini alamadı. Bu onda fark ettiği ilk şeylerden biriydi. İkincisi ise gözleriydi. Çoğu kadının gözlerini

muhtemelen onun ne kadar yakışıklı olduğunu fark ederdi, ama gözlerinde bir şey vardı...

"Biz de bunu istemezdik," dedi Aidan kıkırdayarak, bir önceki sayfaya geri dönebilmek için karnını ovmayı bırakırken.

"Bir sonraki kurala hazır mısınız?" diye sordu, sonunda ona bir mola veren oğullarını yatıştırmaya devam edebilmek için elini karnına geri götürdü.

"Kendimi hazırlamalı mıyım?" "Hazırlanmak isteyebilirsin."

Melanie turtasını bitirdi ve çikolatalı kek paketine uzandı ve onun açması için paketi havaya kaldırdı. Paketi açtıktan sonra yanlarındaki yatağın üzerine koydu, bir kek aldı, bir ısırık aldı ve başıyla onayladı. "Tamam, ben hazırım."

"Emin misin?"

"Yani, böyle bir şey söz konusu olduğunda gerçekten hazır olabilir misiniz?"

Aidan kıkırdayarak başka bir şey daha yazdı. "Doğru. O halde, sanırım bunu daha fazla ertelemek için bir neden yok," dedi ve "Sorular" diye eklemekten önce etkili olması için durakladı.

Melanie gözlerini kırpıştırarak, gerçekten de çok lezzetli olan çikolatalı kekini ısırırken başını geriye doğru eğdi ve kaşlarını çatarak rahat bir yastık gibi duran adama baktı. "Sorularınız mı var?"

"Bekleniyorlar. Sonraki sayfa," diye mırıldandı Aidan başka bir şey yazarken dikkati dağılmış bir halde.

Sorulardan bahsetmişken.

"Tam olarak ne yapıyorsun?" Melanie bir sonraki keki alırken sordu.

"Bir iyilik isteyeceğim," dedi Aidan dalgın dalgın, onun çizelgesinden aldığı notlara bakarken.

"Ne iyiliği?"

"Kardeşime kazık atan pislik bir çocuk doktoru," dedi ve kaşlarını çatı çünkü

Bradford klanıyla ilişkili bildiği sadece bir doktor daha varmış.

"McDreamy'yi mi kastediyorsun?" Adamın ısırarak mırıldandığı küfre bakılırsa doğru tahmin etmişti.

"Bu bir TV programından değil mi?"

"Çok televizyon izliyorum," diye açıkladı Melanie başını sallayarak, azalan ikram yığınınına bakıp geceyi çıkaramayacağını anladığında.

Sadece iki Twinkies ve bir kutu Ding Dongs ile değil.

Aidan, "O kadar da yakışıklı değil," dedi.

Melanie ona bakabilmek için başını geriye doğru eğerken, "Gerçekten de öyle," diye güvence verdi.

"Ben daha ateşliyim."

"Gerçekten öyle misin?" Melanie sempatik bir yüz ifadesiyle sordu.

"Roger'ı nereden biliyorsun?" Aidan onun üzerinde çok sevdiği o inanılmaz yeşil gözlerini kısarak sordu.

"Dedikoduya bayılırım," dedi başını sallayarak.

"Dedikoduyu sever misin?" diye sordu şaşkınlıkla

kaşlarını çatarak. "Bunun için yaşıyorum," diye itiraf etti Melanie iç çekerek. "Gerçekten mi? Ne duydun?"

"Üzgünüm, sana söyleyemem," dedi Melanie üzgün bir ifadeyle başını sallayarak ve dikkatini tekrar bu geceden önce yenilemesi gereken ikram yığınınına verdi.

"Neden olmasın?"

Seçeneklerini düşünürken dalgınca, "Çünkü dedikodu yapmıyorum," dedi.

"Ama seviyorsun?"

Melanie başını sallayarak, "Her şeyden çok," dedi. "Peki. O zaman en azından bana ondan neden nefret ettiğini söyle?" "Çünkü ondan nefret etmeye yeminliyim."

"Sormadın mı?"

"Neden olur I sorabilir miyim?" Melanie sordu, çatık kaşlı karışıklık içinde.

"Neden sormuyorsun?" Aidan karşı çıktı.

"Bu işler böyle yürümez," dedi Melanie, başını hüzünle sallayarak derin bir iç çekti.

"Neden olmasın?"

Melanie bunu anlamamanın neden bu kadar zor olduğunu merak ederek, "Kurallar var," dedi.

"Hangi kurallar?"

"Üzgünüm, bu konuda konuşamam," dedi, ki bu gerçekten utanç vericiydi çünkü McDreamy bilseydi muhtemelen ondan bu kadar nefret etmezdi-

"Kadınları asla anlayamayacağım," dedi Aidan, defteri alıp kalemle birlikte komodinin üzerine fırlatırken ağır bir iç çekişle başını sallayarak.

"Muhtemelen hayır," diye mırıldandı Melanie onaylayarak.

"Peki. O zaman en azından sıradaki beş şeyini söyle," dedi Aidan, iki elini de karnının üzerine koyarak.

"Sıranın sende olduğunu sanıyordum," dedi ve umutlu bir gülümseme göndermek için başını arkaya eğdi.

"Yanlışı düşünmüşsün," dedi Aidan alaycı bir bakışla. "Dedikoduya olan takıntım sayılır mı?"

Aidan, bebekleri ellerini ittiğinde dudakları tatlı bir gülümsemeye dönüşürken, "Bana bildiklerini anlatmadıkça olmaz," dedi.

"Korkarım bunu yapamam."

"Daha sonra sana turta getireceğime söz versem?" diye teklif etti.

"Neyden sonra?" Melanie, o turtayla birlikte ekstra mantarlı biftek ve peynirin de gelip gelmediğini merak etmekten kendini alamasa da sordu.

"Göt herif gittikten sonra," dedi Aidan ve onun nefesini kesti. "McDreamy buraya mı geliyor?" Melanie sordu, çoktan

yatağın kenarına doğru kıpırdanıyor, yer değiştiriyor ve bu ikisinin garip bir kombinasyonunu yapıyordu.

"Pislik herif sana bakmaya geliyor. Neden?" Aidan ona yardım etmek için uzanırken bile bacağını onun yolundan çekerek sordu.

"Gidip üstümü değiştirmeliyim!"

"Bekle. Neden?" Aidan oturmak için hareket ederek sordu.

"Çünkü McDreamy geliyor!" Melanie banyoya giderken telefonunu eline aldı ve önce o turtayı almak için yeterli zamanları olup olmadığını merak ettiğini söyledi.

BÖLÜM 17

"T Beni davet ettiğiniz için teşekkür ederim," dedi Rebecca iç çekerek ve bir Hershey daha kaptı. Yanında getirdiği büyük Ziploc poşetinden bir öpücük çıkardı ve açtı.

"Rica ederim," dedi Melanie, yanında duran ve onu nereden tanıdığını anlamaya çalışıyormuş gibi Melanie'ye bakarken kaşlarını çatan adamdan, köşede duran ve yanındaki pisliğe ters ters bakan küçük kadına bakarken ağzına bir Hershey Kiss atarken, Aidan orada durmuş, pek çok şeyden pişmanlık duyuyordu ama nereden başlayacağını bilmiyordu.

Birkaç dakika önce kontrol randevusu için uğrayan Kenzie, hâlâ Melanie'ye bakmakta olan Roger'ı işaret ederek, "Bana neden tekrar burada olduğunu açıkla," diye sordu.

Melanie ağzına bir Hershey Kiss daha atarken, "Bizi eğlendirmek için," dedi ve suç ortağı başıyla onaylayarak, "Gerçekten de öyle," diye mırıldandı.

"Seni nereden tanıyorum?" Roger dikkatini elindeki iPad'e vermeden önce Melanie'ye meraklı bir bakış fırlatarak sordu.

Aidan, Roger'ın aniden hareketsiz kalışını izlerken Melanie ciddi bir baş hareketiyle, "Rom ve kola," dedi.

"Başka kimse bilmiyor," diyen Rebecca, Roger'ın bakışları Melanie'nin dosyasına odaklanmadan önce Kenzie'ye kayınca omuz silkti.

"Neyi biliyor?" Kenzie, yataktaki ikilinin boş bakışları arasında sordu.

"Neyi biliyor?" Melanie masumca göz kırparak tekrarladı.

Gözlerini kısan kız kardeşi bir an Melanie'yi inceledikten sonra dikkatini Rebecca'ya çevirdi ve sonra tekrar geri dönüp yavaşça başını sallayarak mırıldandı: "Anlıyorum."

Melanie ciddiyetle başını sallayarak, "Bu işimizi kolaylaştıracak," dedi.

İkili dikkatlerini tekrar Roger'a çevirip devam etmesini işaret etmeden önce Rebecca sempatik bir gülümsemeyle "Gerçekten öyle olacak," diye onayladı.

"Şimdi, nerede kalmıştık?" Melanie ağzına bir Hershey Kiss daha atarken sordu.

Rebecca, Kenzie'ye doğru umut dolu bir bakış göndererek, "Biz de eğlenmek üzereydik," dedi.

"Sadece bir sorum var," dedi Kenzie, odanın içinde tembelce dolaşarak. "Burada tam olarak neler oluyor?"

Ağızlarına bir Hershey Kiss daha atan ikili ona baktı.

"Seninle dışarıda görüşebilir miyiz, Kenzie?" Aidan bunu nasıl açıklayacağını düşünürken sordu. Aslında asıl anlamaya çalıştığı şey, annesinin neden hâlâ herkese söylemediği idi. Kardeşleri annelerine büyükanne olmak üzere olduğunu zar zor söyleyebilmişlerdi ki, anneleri bu haberi yaymaya, bebek partileri planlamaya ve "Dünyanın En Büyük Büyükannesi" tişörtü giyiyor.

Son iki gündür hiçbir şey yoktu. Ne bir kelime, ne bir e-posta, ne de kardeşlerinden ya da kuzenlerinden herhangi biri gelip kafasını karıştırmadı, bu da annesinin çok kızgın olduğu anlamına geliyordu. Bunu nasıl telafi edeceğini daha sonra düşünecekti, diye karar verdi Aidan odadan çıkarken

Ona eziyet etmek için yaşayan kadın onunla işinin bitmediğine karar verdiğinde.

"Ona haberi vermedin mi, pookie?" Rebecca masumca göz kırparak sordu.

"Ne haberi?" Kenzie, Melanie'nin inleyerek gözlerini kapattığı ve en yakın arkadaşına "Yapma" dediği sırada sordu, ama Rebecca şeytan olduğu için...

"Evet, ne haber Aidan?" Rebecca ağzına bir Hershey Kiss daha atarken gözlerinde hesapçı bir bakışla sordu.

"Baba olacağım," dedi Aidan, Kenzie'nin kaşlarını çatarak ona baktığını görünce dikkatini başka yöne çevirdi, sonra yavaşça Melanie'ye baktı ve-

"Özür dilerim. Tekrar edebilir misiniz?" Kenzie ona sorgulayan bir bakış fırlatarak sordu çünkü onun çocuk sahibi olmayı hiç planlamadığını herkesten iyi biliyordu.

Rebecca ağzına bir Hershey Kiss daha atarak, "O bir baba olacak ve ben de bir vaftiz annesi olacağım," dedi.

Kenzie ağzını açtı ve-

"Bekle. Neden sen vaftiz annesi oluyorsun?" Kenzie kaşlarını çatarak sordu.

Rebecca düşünceli bir ifadeyle dudaklarını büzerek, "Adı ne?" diye sordu ve Melanie'yi işaret etti. Kenzie kaşlarını çatarak orada dururken, derin bir iç çekerek ağzına bir Hershey Kiss daha attı.

Kenzie yavaşça başını sallayarak, "Yeterince makul," dedi.

"Devam edelim," dedi Rebecca, dikkatini tekrar Roger'a çevirerek. Roger'a devam etmesini işaret ederken ağzına bir Hershey Kiss koydu, ancak Kenzie "Biriyle görüştüğünü bile bilmiyordum" dediğinde derin bir iç çekti.

"Bunu gerçekten çok kolaylaştırıyorsun," dedi kötülüğün timsali omuz silkerek ve başını üzgün bir şekilde sallayarak.

"Bunu sonra konuşuruz," dedi Aidan, başının ağrımaya başladığını hissederek.

"Şimdi bu konu hakkında konuşmak istemiyor musun, ufaklık?" Rebecca gözlerinde hesapçı bir bakışla sordu.

Bir iç çekiş oldu ve ardından Rebecca Melanie'ye ters ters bakarken, en iyi arkadaşı durumu daha da kötüleştirmeden önce bir avuç Hershey Kiss'i Rebecca'nın ağzına tıkmayı kendine görev edindi. Ağzına tıktırılan çikolatayı yemeyi bitirdiğinde en yakın arkadaşı ona ters ters bakarak oturmak zorunda kalırken, Melanie asil bir el hareketiyle, "Devam edebilirsin," dedi.

"Nasıl hissediyorsun, Melanie?" Roger dosyasına bakmaya devam ederken sordu.

Melanie, Rebecca onu becermek için ağzını açtığı anda küçük baş belasının ağzına bir avuç çikolata daha tıkarırken bile, "Canım çok sıkılıyor," dedi.

"Nasıl uyuyorsun?"

"Tamam," dedi Melanie, Aidan gözlerini Melanie'ye dikmişken kıpırdanıp boğazını temizlerken ona tam olarak bakamıyordu.

"Mide bulantısı mı?"

"Daha iyi," dedi, cevap verirken hâlâ ona tam olarak bakamıyordu.

"Bana yalan söyleyeceksen sana yardım edemem," dedi Roger, Melanie'nin alt dudağını dişlerinin arasında sıkıldığını görünce başını kaldırıp bakarak.

Melanie isteksizce, "Hâlâ oldukça kötü," diye itiraf etti.

Roger dalgın dalgın başını sallayarak, "Doktorunuz tam bir aptal," dedi.

Melanie ciddiyetle başını sallayarak, "Ben de öyle duydum," dedi.

"Sen ne düşünüyorsun?" Aidan bunu onun için kolaylaştıracak bir şeyler yapabileceklerini umarak sordu.

"Baban ilaçlarını değiştirdiğinden beri rakamları daha iyi görünüyor ve bebek de öyle, ancak

Hamileliğinin büyük bir bölümünü yatak istirahatinde geçirdiği gerçeği," dedi Roger, daha önceki laboratuvar raporlarından birine geri dönerek.

"Ona tembel kıcını kaldırmasını söyledim," dedi Rebecca üzgün bir şekilde başını sallayarak ve ağzına bir Hershey Kiss daha atarken iç çekerek.

Melanie ters ters bakarak, "Seni yalancı orospu," dedi.

"Beni odama kilitledin ve yataktan her kalktığımda kıcıma şaplak atabilsin diye annemin telefon numarasını evlendiğin o müstehcen i r i piç kurusuna verdin!" "Yine mi yalanlar?" Rebecca içtenlikle sordu "Senin için dua edeceğim." diye eklemeyen önce iç çekti ve başını acıyarak salladı.

"Gluten ye, sürtük," dedi Melanie, Rebecca'nın dudaklarının seğirmesine neden olarak.

"Odaklanabilir miyiz hanımlar?" Aidan, Melanie'nin en yakın arkadaşıyla şakalaşacak kadar iyi hissetmesinden içten içe memnun olsa da, iç çekişini bastırarak sordu; Melanie'nin kendisiyle yaşamaya başladığından beri bunu yapmadığını fark etmişti.

Roger başka bir laboratuvar raporuna geçerken, "Yatak istirahatinin derhal kaldırmanı istiyorum," diye açıkladı.

Melanie ciddiyetle başını sallayarak, "Bunu yapabilirim," dedi.

"Aşırıya kaçma ve yorulduğunda şekerleme yap, ama bence daha aktif olman hem senin hem de bebeğin yararına olur. Yürüyüşlere çıkın, yüzmeye gidin, basit tutun, ama en iyi seçeneğiniz seks," diye mırıldandı Roger dalgınca.

"Seks mi?" Melanie şaşkınlıkla kaşlarını çatarak sordu.

"Kan akışını iyileştirme, yatak istirahati sırasında kaybettiğiniz kas tonusunu geri kazanma, stresi azaltma, uykuyu iyileştirme ve bazı ağrı ve rahatsızlıklarınıza yardımcı olmanın yanı sıra pelvik kaslarınızı güçlendirmeye yardımcı olma gibi ek faydalarla birlikte sorunlarınızın çoğunu hafifletecektir, ki istediğimiz de budur," diye açıkladı Roger, Melanie orada otururken, bir kez daha onun yönüne bakmaktan kaçınarak.

"En son ne zaman seks yaptınız?" Roger, Aidan'a sorgulayan bir bakış atarak sordu, Kenzie dalgın bir şekilde başını salladı, "Ben gidip oturma odasında bekleyeceğim, çünkü bu sorunun cevabını gerçekten bilmek istemiyorum."

O gittiğinde herkes Rebecca'ya baktı, o da ağzına bir Hershey Kiss daha attı ve mırıldanarak "Ben olduğum yerde iyiyim" dedi.

"Yedi aydan biraz fazla," diye cevap verdi isteksizce Melanie'nin karnına bakarak.

"Peki ya ondan önce?" Roger tekrar laboratuvarına bakarak sordu.

"Bir buçuk yıl," diye itiraf etti Aidan, bu işin nereye varacağına dair kötü bir his vardı içinde.

"Ve sanırım test edildiniz?"

"Temizim," dedi Aidan ve Roger'ın saatine bakmadan önce dalgınca başını sallamasını izledi.

"Hamilelik sırasında seks yapmanın pek çok faydası var, ancak bu size bağlı Melanie. Babayla korunmasız seks, onun sperminden elde edilen faydalar nedeniyle tercih edilir. Eğer bakmak istersen makaleleri Aidan'a e-posta ile gönderebilirim. Şu an için en önemli şeyin seni yatak istirahatinden kurtarmak ve tekrar hareket etmeni sağlamak olduğunu düşünüyorum. Bu noktada tahlil sonuçlarını takip etmek ve her şeyin doğru ilerlediğinden emin olmak için seni haftada bir görmek istiyorum," diye açıkladı Roger iPad'i Aidan'a geri verirken.

Melanie zayıf bir sesle, "Tamam," diye mırıldandı ve Aidan Melanie'yle kaydettiği ilerlemenin bir anda yok olduğunu anladı.

BÖLÜM 18

M Belki de enfeksiyon kapmıştır? Kenzie sarmış olduğu taze bandaja bakarken merak etti bu sabah kolunu soktu. Kaşınmaya devam edince, Aidan ona bir iğne daha yapmadan önce kesinlikle kaçması gerektiğine karar verdi. Kararını verdiğinde ayağa kalkmak için hareketlendi ama kendini nazikçe kanepeye geri itilmiş ve sargısını dikkatle çıkarmaya başlayan adamın önündeki sehpa oturmış olduğunu gördü.

"Bu sefer ne yaptın?" Roger oturduğu yerde, kendine unutmamasını söylediği onca şeyi düşünmemek için kendini zorlayarak sordu.

Kenzie, birinden bu kadar nefret etmenin nasıl mümkün olabileceğini merak ederek, "Bir tavan boşluğundan düştüm," dedi.

Dalgınca başını sallayan Roger gazlı bezi çıkardı ve Kenzie'nin kolundaki yarayı görünce acıyarak yüzünü buruşturdu. "Daha dikkatli olmalısın, Kenzie," diye mırıldandı ve daha iyi görebilmek için kolunu nazikçe çevirdi.

"Ben iyiyim," dedi, kolunu çekmek için hamle yaptı ama adam kolunu sıkıca kavradı ve-

"Beni hiç affedecek misin?" Roger, kendisini hayatının geri kalanında peşini bırakmayacak olan koyu mavi gözlere bakarken buldu.

Ona cevap vermek için ağzını açtı ama Rebecca onun yerine cevap verince kaşlarını çatı. "Muhtemelen hayır," dedi insanların kafasını karıştırmaktan gerçekten hoşlanıyor gibi görünen baldızı, başını üzgün bir şekilde sallayarak.

"Rebecca ön kapıya doğru ilerlerken, "Missy'nin o mektupta yalan söylediğini ve senin ona hiç dokunmadığını bilmiyor. Bir de Reese'i hayatının en büyük hatasını yapmaktan kurtarmak için yaptıklarını, hakkında konuşmamamız gereken o sır yüzünden kendini suçlu hissettiğin için yaptığın gerçeği var."

Roger gözlerini ona dikince Rebecca ekledi: "Melanie dedikodu yapmaz. Ben de oradaydım, bu yüzden senin bir aptal olduğunu düşünüyorum," diyerek omuz silkti ve kapıdan çıkarak Kenzie'nin son bir yıldır mücadele ettiği kararı kolaylaştırdı.

Gitme vakti gelmişti ve bu sefer geri dönmeyecekti.

"BACAKLARIMI TRAŞ ETTİM," dedi onunla seks yapmak istemediğini mümkün olduğunca kibar bir şekilde nasıl açıklayacağını bulmaya çalıştığı adam.

"Özür dilerim, bu da ne şimdi?" Melanie kendini sorarken buldu, şu anda hâlâ ona bakamıyordu çünkü gerçekten de seks yapmak istiyordu.

Sadece onunla değil.

Tamam, bu tamamen doğru değildi, diye itiraf etti Melanie kendi kendine. Sadece şişman, şişkin ve...

O sadece...

Bunu yapamazdı.

Çok az tanıdığı bir adamla yatamazdı.

Tamam, belli ki yapabilir, diye düşündü Melanie, iri göbeğine bakarken yüzünü buruşturdu, ama bu

çok fazla tanımlanamayan alkolün ve gerçekten anlaması gereken bir şeyi öğrendikten sonra verdiği ani tepkinin yardımıyla olmuştu. Caitlyn istediğini elde etmediği sürece mutlu değildi. Çocukluklarından beri böyleydi.

Caitlyn istediği bir şeyi gördüğünde, onu elde etmek için ne gerekiyorsa yapardı ve ne yazık ki etrafındaki herkes için Caitlyn genellikle başkasının sahip olduğu şeyi isterdi. Küçükken bu, öfke nöbetleriyle, bağırıp çağırımlarla, ağlamalarla ve Caitlyn istediğini elde edene kadar nefesini tutup bayılana kadar beklemekle uğraşmak anlamına geliyordu. Büyüdükçe, öfke nöbetlerine başvurmak zorunda kalmadan istediğini nasıl elde edeceğini bulmuştu. İstedini nazlı gülümsemelerle, sahte pohpohlamalarla ve-

Melanie, Caitlyn'in kendisine böyle bir şey yapacağını hiç düşünmemişti. Daha iyi bilmeliydi, diye düşündü iç çekerek, ama birden kendini ayakkabılarını taşımasına yardım eden adama bakarken bulunca kaşlarını çatı.

"Umm, ne yapıyorsun?" Melanie merak etmekten kendini alamadı.

Aidan ona cevap vermek yerine, "Ağda yaptırmayı düşündüm ama çok zahmetli bir iş gibi geldi," dedi.

"Ağda mı?" Adam ayağa kalkıp Melanie'nin ayağa kalkmasına yardım etmeden önce bağcıklarını bağlamayı bitirirken Melanie sordu.

Aidan onun elini tutup kapıya doğru götürürken dalgın dalgın, "Tıraş olmak daha kolay görünüyor," dedi.

"Özür dilerim. Biraz kafam karıştı. Bunu bana neden anlatıyorsun?" Çantasını ona uzatırken Melanie sordu.

Ağır bir iç çekiş ve ardından, "Bu benim sonraki beş işim, kadın. Buraya ayak uydurmaya çalışmana gerçekten ihtiyacım olacak."

Melanie gülümsemesini bastırarak sordu: "Peki bacaklarını tıraş etmenin bir nedeni var mı?"

"Kardeşlerim pislik herifler," diye sordu ona kapıyı açarken.

"Ben de öyle duydum," diye mırıldandı ve adam onu arabasına götürüp kapıyı kapatmadan önce içeri girmesine yardım ederken ciddiyetle başını salladı.

Aidan kapıyı açıp içeri girer girmez, "Bacaklarımı tıraş edersem futbol takımına girme şansımın artacağına, çünkü bunun beni daha hızlı yapacağına beni ikna ettiler," diye açıkladı.

"Peki işe yaradı mı?" Melanie kemerini bağlarken sordu. Aidan kıkırdayarak, "Biraz bile değil," dedi.

Melanie kollarını göğsünde kavuşturarak, "Kural kitabını görmek istiyorum," dedi ve hamburgerini bitirirken güzel mavi gözlerini ona dikti.

"Bunu konuşmuştuk," diye yalan söyledi Aidan, çünkü bu konudan uzaklaşmalarının kendi yararına olacağını düşünüyordu.

Masadan bir tatlı menüsü alırken başını üzgün bir şekilde sallayarak "Gerçekten yapmadık," dedi.

"Gerçekten de öyle," dedi Aidan ve konuyu değiştirmeyi umarak bir menü kaptı ama karşısındaki güzel kadın bu işin peşini bırakmayı reddetti.

"Bana gerçekten bir şey anlatmaya başlayıp sonra durabilir misin? Bu kurallara aykırı değil mi?" Melanie ona biraz fazla hoşuna giden alaycı bir gülümseme atarak sordu.

"Fikrimi değiştirdim."

"Bunu gerçekten yapabilir misin?" Melanie düşünceli bir ifadeyle sordu.

"Kurallar kitabında yazıyor," dedi Aidan, kızın gülümsemesinden ve yeniden onun yanında rahat görünmesinden memnun olduğunu itiraf ederek.

Bir an için, her şeye yeniden başlamak zorunda kalacaklarından endişelenmişti ve bunun için zamanları yoktu, hele de bebek yoldayken. İki yıldan az zamanı vardı.

Bu işi nasıl yürüteceğini bulmak için ayları vardı ve herhangi bir gecikmeyi göze alamazdı. Bir ailesi olmasını planlamamış olabilirdi ama artık bir ailesi vardı ve bu işi yürütmek için elinden gelen her şeyi yapacaktı.

Oğlunun hayatının bir parçası olmak istiyordu ve bunun gerçekleşmesi için mahkemelere başvurmak zorunda kalmak istemiyordu. Oğlunu istediği zaman görebilmek, doğum günlerinde, tatillerde ve aradaki her şeyde yanında olmak istiyordu. Oğlunu iki haftada bir hafta sonları, dönüşümlü tatillerde görmekle yetinmek ve yaz boyunca ona kimin bakacağı konusunda tartışmak istemiyordu. Oğlunun yanında olmak, onunla ilgilenildiğinden ve sevildiğinden emin olmak istiyordu ve bunu Melanie ile birlikte yapmak istiyordu.

Bu işte birlikteydiler.

Trevor'ın babası gelmeyi bıraktığında Aidan sadece dört yaşındaydı ama ne zaman babasından bahsedilse kuzeninin yüzündeki ifadeyi hatırlıyordu. Trevor'ın babasının gerçekten de aile etkinliklerine geldiği zamanları, ziyaret ve nafaka konusundaki çılgınlıkları, ağlamaları ve bunun Sarah Teyzesini nasıl mahvettiğini hatırlıyordu.

Trevor'ı tek başına büyütme için mücadele etmiş, masaya yemek koyabilmek için iki işte çalışmış ve Trevor için her şeyi yapmak için geriye doğru eğilmişti. Trevor'ın babasının gelmesi için yalvarmış ve gelmediğinde de Trevor'a sarılmıştı. Mücadele etmişlerdi ve Aidan oğlu için bunu istemiyordu. Oğlunun kendisinden nefret etmesini ya da o yokken ağlamasını, neyi yanlış yaptığını merak etmesini istemiyordu ve Melanie'nin ağlamasının nedeni olmak istemediğinden de emindi.

"Bu kural kitabını çıkarabilir misiniz?" Melanie, tatlı seçeneklerini düşünürken çenesini yumruğuna dayayarak sordu.

"Korkarım ki bana güvenmek zorundasınız," dedi çikolatalı kek ile balkabağı turtası arasında tartışırken.

"O zaman korkarım bana on beş yaşındayken yatak odanın duvarında neden Jonas Brothers posterini olduğunu söylemek zorunda kalacaksın," dedi başını üzgün bir şekilde sallayarak ve iç çekerek.

"Bunun yerine sana her tatlıdan bir tane alsam nasıl olur?" Aidan, karbonhidrat sevgisini ona karşı kullanmayı umarak, "Bunun yerine sana her tatlıdan bir tane alsam?" dedi.

Melanie hiç vakit kaybetmeden, "İki olsun," diyerek iyi geçineceklerini belli etti.

BÖLÜM 19

Bir Hafta Sonra...

"Veto," dedi Melanie derin bir iç çekerek ve onun bunu ne zaman ciddiye almaya başlayacağını merak etti.

"Gage'in nesi var?" Aidan küvetin kenarına yaslanıp dikkatini yanındaki hasta dosyaları yığınınına verirken sordu.

"Pet Semetary," dedi Melanie küvette arkasına yaslanıp, ağrıyan kasları ve şişmiş ayakları üzerinde yavaşça sihrini gösteren sıcak suyun tadını çıkarırken.

"Filmlere ve televizyona dayalı isimleri veto etmeye devam edecek misiniz?"

"Gerçekten öyleyim," dedi Melanie, adam bir kez daha uzun uzun iç çekince dudaklarının seğirdiğini hissetti.

"Çok bakımlısın, kadın."

Melanie gözlerini kapatıp rahatladığını hissederken, "Bana da öyle söylendi," diye itiraf etti.

"Chris hakkında ne düşünüyorsun?" Aidan sordu.

"Chris Hemsworth gibi mi?" diye sordu, ancak o inanılmaz seksi aktörü düşündüğünde iç geçirdi.

"Veto," diye ısırdı Aidan ve kaşlarını çattı.

"Bekle. Kendi önerini veto mu ediyorsun?" Melanie gözlerini açtığı anda onu dosyaya bakarken buldu ve sordu

kucağında.

"Evet," diye mırıldandı dalgınca başka bir dosya alırken.

"Ya ben senin vetonu veto edersem?" diye düşünmeden edemedi.

Aidan, "Ben olsam bunu veto ederdim," diyerek onun kıkırdamasına neden oldu.

"Peki ya Drew?" Melanie onun için getirdiği elma suyuna uzanıp bir yudum alırken sordu.

"Drew Bradford?" Aidan mırıldandı, ismi test etti ve...

Melanie oğlundan farklı bir soyadı alacağını fark etti. Bu, şimdiye kadar hiç düşünmediği bir şeydi. Her zaman ayaklarını yerden kesecek doğru adamla tanışacağını, aşık olacaklarını, evleneceklerini, bir aile kuracaklarını ve birlikte yaşlanacaklarını düşünmüştü ama bu olmamıştı. Hiçbir zaman olmayabilirdi, diye fark etti, erkek bebeğinin karnına bastırıldığını hissettiğinde gülümsemekten kendini alamadı.

"Drew'u seviyor musun, bebeğim?" diye sordu, ellerini karnının üzerine koyarak, Drew ellerini ittiğinde kıkırdadı.

"Hoşuna gidiyor mu?" Aidan, onun utançtan ölmeden banyo yapmasına izin veren konuşulmamış anlaşmalarına saygı göstererek, arkasına uzanıp bakmadan elini onunkinin üzerine koyabilecek şekilde kayarak sordu.

Melanie gülümseyerek, "Sanırım öyle,"

dedi. "O zaman Drew Bradford, öyle."

"BUNU NEDEN IZLIYORUZ?" Aidan, yanındaki bir sürü battaniyeye sarınmış küçük kadın, son bir saattir gözünü diktiği yaban mersinli kekli çörekten dalgınca bir ısırık alırken merak etmekten kendini alamadı.

"Araştırma," dedi Melanie dalgın bir şekilde ve başını sallayarak.

tıkınırcasına izlemek ve tekrar geri dönmek.

"Araştırma mı?" diye tekrarladı, ancak saatin kaç olduğunu görünce rahatlayarak iç çekti.

"Bir yürüyüş daha yapma zamanı," dedi Aidan, kumandayı bir kenara atmadan önce duraklattı.

"Ama asidin ceset üzerinde neden işe yaramadığını henüz bulamadım," dedi Melanie hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle, dizüstü bilgisayarını kapatmadan önce üzerinde çalıştığı şeyi isteksizce kaydederken, böylece eski dizüstü bilgisayarının hamileliğe uygun olmadığı ortaya çıktığında dün onun için aldığı dizüstü bilgisayar masasını bir kenara koyabilirdi.

"Yürüyüşün bitene kadar beklemen gerekecek," dedi Aidan, her ne kadar dört saat daha buna katlanmasına imkân olmasa da.

"Peki," diye mırıldandı Melanie sevimli bir surat ifadesiyle, battaniyeyi itti, dikkatlice ayağa kalktı ve ayakkabılarını giymek için yatak odasına doğru yürümeye başladı.

Aidan'ın günde en az yüz kez kendisine hatırlatmak zorunda kaldığı seksin bir seçenek olmadığını kendine hatırlatarak dikkatini okuduğu makaleye geri verdi. Eğer bu işin yürümesini istiyorsa, bu çizgiyi aşmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmüyordu. Geceleri onun kollarında ne kadar iyi hissettiğinin ya da o gecedan beri onu ne kadar düşündüğünün bir önemi yoktu. Ne yazık ki, hiçbir şey olmayacağını bilmek bile onu o geceyi düşünmekten alıkoymuyordu.

O geceyle ilgili hatırladığı tek şey, prezervatifin kırılmasının ne kadar iyi hissettirdiğiydi. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti. Onun üzerinde hareket ederken sıkı kılıfının onu sardığını hissetmişti, duvarlarının hissi, onun üzerinde hareket ederken ıslak bir öpücükle horozunun ucunu okşayan sıcak bir bal gibiydi ve-

Burada oturup bunu düşünmenin kötü bir fikir olduğuna karar veren Aidan ayağa kalktı ve Melanie'nin yardıma ihtiyacı olup olmadığını görmek için yatak odasına doğru yöneldi. Yatak odasına girdi

ve yürüyüşe çıkabilmeleri için hazırlanması gereken kadının yatağa kıvrılmış, derin bir uykuya dalmış olduğunu görünce iç geçirdi, sadece iç geçirdi.

Aidan bir an için onu uyandırmayı düşündü ama bunun iyi sonuçlanmayacağını zaten bildiği için uyumasına izin vermeye karar verdi. Muhtemelen bu zamanı hasta dosyalarını takip etmek ya da iPad'inde onu bekleyen makaleleri okumayı bitirmek için kullanmalıydı ama onun uykuya ihtiyacı vardı ve kollarında daha iyi uyuduğunu biliyordu. En azından kıyafetlerini çıkarıp sandalyenin üzerine atarken kendine böyle söylüyordu. Boxerına kadar indiğinde, Aidan dikkatlice onun arkasındaki yatağa tırmandı ve kendine bir kez daha hiçbir şey olmayacağını hatırlatırken kolunu ona doladı.

Onda ciddi bir sorun vardı, diye karar verdi Melanie, yattığı yerde başını sallayarak onaylamaktan kendini bir şekilde alıkoymayı başararak, muhtemelen bunu garip hale getirecek bir iniltiyi bastırmak için gözlerini kapadı.

Gerçi bunun mümkün olduğunu düşünmüyordu.

Tanrım, çok iyi hissettiriyor, diye düşündü Melanie, kışına bastırıldığında iyi hissetmiyormuş gibi davranmak için elinden geleni yaptığı bu çok büyük şeyi geri itme dürtüsüne karşı mücadele ederken. Kendi kendine hareket etmesi gerektiğini söyledi, ancak bunu geri itmemesi gerektiğini hatırlatarak düzeltti çünkü bu yanlış olurdu.

Çok yanlış.

Tamam, harekete geçecekti, dedi Melanie kendi kendine, bir an daha sadece tüm olasılıkları hayal etmesine izin verirken bile...

Bu mümkün değildi.

Seks bir seçenek değildi.

En azından kendine sürekli bunu söylüyordu ama McDreamy önerdiğinden beri ikisi de seks konusunu açmadıkları için bundan tam olarak emin değildi. Hayır, seksin bir olasılık olmadığından kesinlikle emindi, dedi Melanie kendi kendine, seks yapmayı çok ama çok istemesine rağmen.

Seksi hiç son birkaç haftada olduğu kadar istememişti. İlk altı ayı, doktoru sabah bulantılarını kontrol altına almanın bir yolunu bulamazsa neler olabileceğini düşünmemeye çalışarak geçirmişti. Şimdi Melanie tuvalete zamanında yetişip yetişemeyeceğini düşünmek yerine kendini seksi düşünürken buluyordu.

Hepsi. O. Zaman.

Çoğu zaman dikkatini dağıtabiliyordu ama gecenin geç saatlerinde uyumakta zorlandığında düşünebildiği tek şey buydu. Onu geri iterse ne olacağını, Aidan'ın elini bacaklarının arasına sokmadan önce ellerini üzerinde gezdirmesinin ne kadar iyi hissettireceğini merak etti ve-

Kendi kendine bunun asla gerçekleşmeyeceğini söyledi.

BÖLÜM 20

İki Hafta Sonra...

"D Aşırıya kaçma," diye uyardı nedense ona güvenmeyen adam.

Melanie, Aidan ona ters ters bakmaya devam ederken gözlerini kırpıştırarak, "Bakmayacağım," dedi.

"Dün gece de böyle demiştin," dedi Aidan ve teknik olarak bu sabah aniden çocuk odasını yeniden düzenleme ihtiyacı hissetmiş olmasına rağmen, çoğunlukla o bakış yüzünden bunu belirtmemeye karar verdi.

"Ve artık bitti, rahatlayabilirim," dedi Melanie ve bittiğini söylememeye karar verdi çünkü Aidan onu çocuk odasının ortasında oturmuş, alt değiştirme masasının hangi tarafa konması gerektiğine karar veremediği için histerik bir şekilde ağlarken bulduğunda ona yardım etmek zorunda kalmıştı. "O zaman neden birkaç dakika önce seni mutfak dolaplarına bakarken buldum?" Aidan, iPad'ini çantasına tıktırırken gözlerini ona dikerek sordu ve neyse ki işe geri dönme endişesini bir kenara bırakıp Onu burada yalnız bırakmak.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum," dedi Melanie, muhtemelen ona mutfağı yeniden düzenlemeyi planladığını söylememesi gerektiğine karar vererek.

çok ihtiyacı olan bir şeyler pişirmeye başladı, çünkü bu sadece, bol bol mola vermeyi planladığı için duymaya ihtiyaç duymadığı bir başka sakın olma dersiyle sona erecekti.

"O kanepeden ayrılma, kadın," dedi Aidan, şu anda en sevdiği battaniyeleri, dizüstü bilgisayar ve atıştırmalıklarıyla sarıldığı kanepeyi göstererek.

"Daha fazla egzersiz yapmam gerektiğini sanıyordum?" Melanie çikolatalı sütünden bir yudum alırken ona hatırlattı.

"Öğle yemeğinde seni yürüyüşe çıkarmak için döneceğim. O zamana kadar o kanepeden kalkma," dedi Aidan, çantasını kapıp kapıya yönelirken Melanie'ye ters ters baktı, ancak durup son bir kez daha ters ters baktı ve sonunda gitti. Melanie orada oturmuş, iç çekerek başını sallıyor, battaniyelerini kenara itip kanepeden inerken neden ona güvenmediğini merak ediyordu.

Adamın kesinlikle güven sorunları vardı, diye düşündü Melanie üzgün bir iç çekişle mutfağa doğru ilerlerken ve ona keklerle sürpriz yapması gerektiğine karar verdi... ve brownilerle. Kesinlikle browni, diye karar verdi Melanie, ancak iPad'ini yatak odasında unuttuğunu fark edince hemen geri döndü. Yirmi dakika ve bir tuvalet molasından sonra mutfağa geri dönmüş, KaseyCooks.com'da tariflere bakıyor ve iki farklı brownie tarifi arasında karar vermeye çalışıyordu.

Çok ihtiyaç duyduğu bir ruh arayışından sonra, Melanie bu konuda başka bir seçeneği olmadığını fark etti. İkisini de yapmak zorundaydı. Kararını verdi, kendine bir bardak daha çikolatalı süt doldurdu, karıştırma kaplarını aldı ve işe koyuldu. Yirmi dakika sonra, her iki brownie hamurunu da fırına koymuştu ve bir şekilde canı yulaflı kuru üzümlü kurabiye çektiğinde kendini çikolatalı kurabiye için bir karıştırma kabı alırken buldu. Bu bir şekilde lazanya, fettuccini alfredo ve ayranlı bisküvi aşermesine yol açtı ve sonunda mutfağın ortasında durup kurabiyesine sarılmasına neden oldu

spatulayı göğsüne dayadı ve zamanlayıcıyı izlerken ağlamamak için kendini zor tuttu, kanepeye kıvrılıp kendinden geçeceği anı bekledi.

Ne yazık ki lazanyanın bitmesine daha otuz dakika, kurabiyeler soğurken yaptığı ev yapımı Fransız vanilyalı dondurmanın yanına koymaya karar verdiği elmalı cipsin bitmesine de yirmi dakika vardı. Kekleri yaptıktan sonra biraz mola vermiş olmayı dileyen Melanie, uzanıp söz konusu keklerden birine uzanarak kendine yardım ederken bir çıt sesi çıkardı ve-

"Dr. Bradford?" diye çaresiz bir ses duyuldu ve ardından Aidan'ın kapısına vurulduğu anlaşıldı. Meraklanan Melanie bir parça kek kopardı ve neler olduğunu görmek için koridora yöneldi.

Uzun kıvrırcık siyah saçlarını at kuyruğu yapmış ve Black Jack tişörtü giymiş küçük kadın, Melanie'nin Fire & Brimstone'da gördüğü Bradford Construction tişörtü giyen iri yarı, inanılmaz yakışıklı adama dik dik bakarken, "Seni öldüreceğim," diye bağırdı.

"Ne kadar sevimli bir şeysin sen öyle, değil mi?" dedi Bradford olduğu anlaşılan adam, uzanıp kızgın görünen kadının başını okşarken.

Öldürücü bir bakışla, "Bana kendini öldürtme" diye mırıldanarak adamın elini tokatladı.

"Canın yanıyor balkabağım," dedi adam derin bir iç çekerek ve Melanie'nin elindeki keki dalgınca alıp bir lokmada bitirirken Melanie orada durup olanları anlamaya çalıştı ve anladığında da...

"Oh, kahretsin," dedi, alt dudağının titreyişinden karnının büyük şişliğine ve tekrar geri dönüşüne bakarken gözleri büyüdü ve bir "Oh, kahretsin" daha ekledi.

"Neyin var senin?" diye sordu diğer kadın, elindeki beyaz zarfı Aidan'ın yüzüne vururken.

Kapıya bir bant yapıştırdıktan sonra tiksintiyle başını sallayarak uzaklaştı.

"Pek çok şey," diye mırıldandı dalgınca, dikkatini Melanie'ye verirken. "Özür dilerim."

"Benim," sniffle, "kekim."

"Gerçekten özür dilerim," dedi ellerini teslimiyetle havaya kaldırarak. "Benim adım Arik ve ben bir pisliğim."

Sniffle, "Biliyorum," dedi Melanie üzgün bir şekilde başını sallayarak arkasını dönüp içeri girerken, Arik de onu takip edince pek şaşırmadı.

Bir molayı fazlasıyla hak ettiğine karar veren Melanie kanepeye oturdu ve battaniyesine sarıldı. Arik büyük olasılıkla tekrar özür dilemek için ağzını açtığı anda, Melanie sadece elini kaldırıp mutfağı işaret etti. Arik kaşlarını çatarak el hareketini takip etti ve-

Tüm yiyecekleri gördüğünde saygılı bir fısıltıyla "Aman Tanrım," dedi.

"Süre dolmak üzere," dedi Melanie rahatlamaya çalışırken, ancak pes etti, ayağa kalkmak için mücadele etti ve paytak paytak yatak odasına doğru yürüdü.

Otuz dakika sonra yan tarafına kıvrılmıştı ve Aidan eve gelene kadar beklemeye karar verdi.

"Belli ki bir Bradford taşıyorsun," dedi Arik yüzünde düşünceli bir ifadeyle, elinde yemek dolu iki tabakla odaya girip onun yanındaki yatağı otururken.

"Kimsin sen?" Arik tabaklardan birini kızın yanındaki yatağı bırakırken sordu.

"Melanie," diyerek çatalını aldı ve fettuccini'den bir ısırik aldıktan sonra, "Rebecca'nın sürtüğü," diye ekledi.

"Ve Aidan da babası," diye doğru tahmin eden Arik, Aidan'ın onun için komodinin üzerine bıraktığı su şişelerinden birine uzanıp kendine yardım etti.

"Evet," dedi Melanie, dikkatini adamın kendisi için tereyağladığı bisküvilerden birine kaydırarak.

"Annemin haberi var mı?"

"Evet," dedi Melanie, ancak bebek onu tekmeleyip doğrulmaya zorlayınca irkildi.

Arik tek kelime etmeden tabakları komodinin üzerine yerleştirdi ve kız rahat etmek için çabalamaya devam edince yatağın diğer tarafındaki yastıkları kapıp kızın arkasına doldurdu.

"Ve annem çok kızdı," diye doğru bir tahminde bulunurken, Melanie rahatlamaya çalışırken kaymak, kıpırdamak ve inlemek zorunda kaldı.

"Öyle de denebilir," dedi Melanie, bir kez daha rahat etmeye çalışmaktan vazgeçmek zorunda kaldı ve orada yatmaya razı oldu, kaburgalarına bir tekme daha gelene kadar mutsuzca iç geçirdi, bir kez daha hareket etti, yer değiştirdi, iç geçirdi ve tekrar yer değiştirdi.

"Rahat mısın?" Arik eğlenmiş gibi bir sesle sordu.

Şimdi o söyleyince...

BÖLÜM 21

"A Bana burada ne yaptığını söyleyecek m i s i n ?"
Aidan bir dakika daha geçtikten sonra sordu.

Saat on bir randevusu orada oturmaya devam etti ve ona ters ters baktı.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum," dedi Jason, pislik kuzeni ve migreninin tutmasına neden olan kişi sert bir fısıltıyla.

"Bak, Jason, ben-"

"Bu şekilde yaşamaya devam edemem," dedi Jason kısık bir sesle.

"Ne gibi?" Aidan burnunun kenarını sıkarken derin bir iç çekerek sordu, babasına hakkını teslim etmek zorundaydı çünkü adam hayatını nasıl cehenneme çevireceğini kesinlikle biliyordu.

Aidan Melanie'nin bugün ihtiyaç duyacağı her şeye sahip olduğundan emin olmaya çalışırken, babası da Aidan'ın ne kadar kızgın olduğunu bilmesini sağlamakla meşguldü. Aidan'ın vaka yükünü değiştirmiş ve Aidan'ın bugün görmesi gereken tüm hastaları tek tek seçmiş, öğleden sonra hasta ziyaretleri, bitlenme ve bir buz torbası ve birkaç Advil ile halledilebilecek acil durumlar için programını açık tutmaya özen göstermişti.

"Sadece bir dakikaya ihtiyacım var," dedi babası sayesinde birlikte olduğu pislik, kollarını kendine sararken titreyen bir iç çekişle.

"Lütfen seni öldürmek zorunda bırakma beni," dedi Aidan, kuzeninin onu biraz rahat bırakıp sadede gelmesini umarak, çünkü bugün bunu kaldırılabileceğinden gerçekten emin değildi.

"Seni duyarsız piç kurusu," diye fısıldadı Jason, elini kaldırıp köşede sessizce oturan ve Kindle'ında bir şeyler okuyan küçük kadına doğru bir parmağıyla işaret ederek ürpertici bir iç çekmeden önce. "Beni öldürmeye çalışıyor!"

"Bunu konuşmuştuk," dedi Haley, gözlüklerini burnuna geri iterken Kindle'ından başını kaldırma zahmetine katlanmadan.

Jason başını üzgün bir şekilde sallayarak, "Buna daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum," deyince Aidan bir sonraki hastasının kim olduğunu anladığında cebinden çıkardığı küçük Excedrin paketine uzandı.

"Neyi alayım?" Aidan arka cebinden cep telefonunu çıkarıp Melanie'nin ona mesaj atıp atmadığını kontrol ederken sordu, ancak kendisini bekleyen mesajı görünce bir iniltiyi bastırdı.

Jason, Haley'ye suçlayıcı bir bakış atarak, "Bana yaptığı bütün o pis şeyler," dedi.

"Yine mi bu?" Haley bir sonraki sayfaya geçerken başını üzgün bir şekilde salladı ve sıkılmış bir iç çekişle sordu.

"Evet, yine bu!" Aidan aspirinleri ağzına atıp kuru kuru yutarken Jason tersledi.

Kuzeninin saçmalıklarından faydalanmaya karar veren Aidan programını kontrol etti ve bir sonraki randevusunun iptal edildiğini ve saat ikiye kadar hiçbir şey planlamadığını fark etti. Bu ona Melanie'yi öğle yemeğine çıkarmak için yeterli zamanı veriyordu ve kuzeninin ona acıyıp bu saçmalığı kesmesi ve Melanie'yi görmeye gidebilmesi için dua ediyordu.

"Aşırı tepki veriyorsun," dedi Haley, hâlâ Kindle'ından başını kaldırıp bakma zahmetine katlanmadan.

"Belki de buna doktorun karar vermesine izin vermeliyiz."

"Belki de bana neler olduğunu anlatmalısın," diye karşı çıktı Aidan, bunun bir süre daha devam edebileceğini biliyordu.

Jason dikkatini tekrar Aidan'a vermeden önce karısına ters ters bakarak, "Mutlulukla," dedi. Jason, Aidan'ı şaşırtarak, "Hamile ve söz dinlemeyi reddediyor," dedi.

"Hamile misin?" Aidan Haley'ye dönüp baktığında, Melanie'nin ona bir erkek çocukları olacağını söylediğinde takındığı gülümsemenin aynısını takındığını gördü. Bu gülümseme ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu. Melanie oğullarını zaten seviyordu ve onu mutlu ve güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapacaktı, buna güveniyordu.

"Evet, bu da onun sakın olması ve pis ellerini üzerimden çekmesi gerektiği anlamına geliyor!"

"Doktorun sana yatak istirahati yapmanı mı söyledi?" Aidan, Jason'a dönüp baktığında iri piçin ona ters ters baktığını gördü.

"Ne dediği umurumda değil. Dinleniyor olmalı," diye ısırdı Jason.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Aidan, son on beş yıldır kuzeninin saçmalıklarına bir şekilde katlanmayı başaran sevimli küçük şeye baktı ve "Herhangi bir sorun yaşıyor musun?" diye sordu.

"Sadece o," dedi Haley, öfkeyle soluyan adama doğru tembelce işaret ederek.

"Ben senin hayatının aşkıyım!"

"Bunu ikinci kocama kadar bilemeyeceğim," dedi omuz silkerek ve Aidan'ın gülümsemesini bastırmasına neden olan sempatik bir yüz ifadesiyle.

"Sanki beni hiç terk edecekmişsin gibi."

"En azından yedek bir plan olmadan olmaz," diye mırıldandı Haley düşünceli bir şekilde ve omuz silkti.

"Aman Tanrım," dedi Jason tiksintiyle başını sallayarak. "Başından beri planın buydu, değil mi? Beni sadece vücudum için kullanıyordun!"

Haley, bir mesaj Aidan'ı ertelemesinin nihayet sona erdiği konusunda uyarırken, "Hemen hemen," dedi.

"O KADINI MEMNUN ETMENİN HİÇBİR YOLU YOK!" kuzeni Theo Melanie'nin odasından tökezleyerek çıktı, Aidan orada durup ailesinin neden burada olduğunu merak ederken tişörtünü giymekte zorlanıyordu.

Çantasını kapının yanına bırakan Aidan, Melanie'nin dairesinin etrafında oturan kardeşlerine ve kuzenlerine, Fire & Brimstone ve Dixon's Bakery'den gelen yiyecek torbalarına ve mevcut her yüzeyi kaplayan yemek dolu tencerelere baktı ve kendini şu anda elinde bir tabak yemekle köşede somurtmakta olan Theo'ya odaklanmış buldu.

Merakla yatak odasına doğru ilerleyen Aidan, Lucifer'ın mırıldanarak, "Bu iş bana göre değil," demesine aldırmadan çocuk odasının önünden geçerken, ailesinin kendisine attığı bakışları ve kardeşlerinin neden Melanie'yle yatakta olduğunu merak ederken buldu kendini. Aslında merak ettiği şey, Danny'nin neden Melanie'nin kollarında yarı çıplak bir şekilde yatakta olduğuydu.

"Kimi aramamız gerektiğini biliyor musun?" Kasey, Aidan'ın öldüreceği piçin yanında, kocasının kollarında kıvrıldığı yerden sordu.

Trevor'ın bacaklarının arasında yerde oturan Zoe, "Roger," dedi.

Kasey, kocasının kendisine ters ters bakmasına neden olan hülyalı bir iç çekişle, "Tanrım, bu adam sarılabilir mi?" dedi.

"Gerçekten de yapabilir," dedi Necie, Aidan bakışlarını Melanie'ye çevirip onun rahatlamaya çalıştığını ve bitkin görüldüğünü fark ettiğinde başını sallayarak onayladı.

"Çık dışarı," dedi Aidan, ayakkabılarını çıkarırken kravatına uzanmaya başlamıştı bile.

Danny bir şey söylemek için ağzını açtı ama Aidan'ın yüzündeki ölümcül ifadeyi görünce çenesini kapalı tutmaya karar verdi ve dikkatlice Melanie'nin arkasından çıktı. Melanie'nin sırtı yastıklara çarpmadan önce Aidan oradaydı, arkasına tırmanmış ve kollarını ona dolamıştı.

"Görünüşe göre Bradford laneti tam olarak etkisini göstermiş," dedi Danny ve karısının ayağa kalkmasına yardım etmeden önce sandalyeden gömleğini alıp tekrar üzerine geçirirken ona göz kırptı.

Aidan piç kurusuna ters ters bakmaya devam ederken bile, "Lanet saçmalık," dedi.

"Peki bunu nasıl açıklıyorsun?" Danny, ailesindeki erkekler nesilden nesile aktarılan ve kafalarını karıştırmak için uydurulan saçma sapan masallara inandıkları için çoktan uykuya dalmış olan Melanie'yi işaret ederek sordu.

"Çok yorgun," dedi Aidan, bugün ailesinin saçma sapan inançlarıyla uğraşacak halde değildi.

Ailesindeki erkeklerin çoğu bu sonsuza dek mutlu olma saçmalığına inanırken... bu ona göre değildi. Hiçbir zaman sıradan bir kaçamaktan fazlası için vakti olmamış, bundan daha fazlasıyla ilgilenmemişti. Hayatını ve onunla birlikte gelen özgürlüğü her zaman sevmişti ama bunu da sevdiğini kabul etmek zorundaydı.

"Sen öyle diyorsan," dedi Danny ve omuz silkerek kapıya doğru yönelirken duraksadı: "Yarın siz isteyken onunla kalacak biri gelecek. Hâlâ bir çözüm bulmaya çalışıyoruz ama bir daha yalnız kalmamasını sağlayacağız."

"Teşekkür ederim," dedi Aidan, artık onun için endişelenmek zorunda kalmayacağı için rahatlamış bir halde gözlerini kapadı ve kardeşlerinin kıkırdamaları ve Bradford laneti hakkındaki mırıldanmalarıyla kendinden geçtiğini hissetti.

Melanie gözlerini açtığında Aidan'ın kendisine ters ters baktığını görünce, "Beden eğitimi dersinden kurtulmak için bir yıl boyunca regl olduğum YALANINI söyledim," diye itiraf etti.

Adam bir şey söylemeyince, "Altı yaşındayken ailemi kız kardeşimi bir köpek yavrusuyla takas etmemizin daha iyi olacağına ikna etmeye çalışmıştım." diyerek devam etti.

Bunu, "Paniklediğim için Tetris'in ilk seviyesini hiç geçemedim?" cümlesi takip etti ve o da ters ters bakmaya devam etti.

Melanie yüzünü buruşturarak, "Yemek yapmayı severim," dedi. "Ve?" Aidan ısırdı.

"Biraz abartmış olabilirim," diye itiraf etti adam gözlerini ona diktiğinde.

"Bir anlaşmamız vardı," dedi Aidan, uzanıp kızın saçlarını nazikçe yüzünden çekerken bile kızgın görünüyordu.

Melanie başını sallayarak, "Biliyorum, ama hafifletici nedenler vardı," dedi.

O değildi.

"Peki tam olarak neydi onlar?" Aidan yan yatıp yüzünü ona dönerken sordu.

"Sana sürpriz yapmak istedim?" Elini karnına koyarken Melanie umutlu bir gülümsemeyle "Seni şaşırtmak istedim" dedi.

Aidan, "Ve seni kardeşlerimle yatakta bulduğuma kesinlikle şaşırdım," diyerek onun irkilmesine neden oldu.

Melanie, bunu nasıl yapması gerektiği konusunda hiçbir fikri olmamasına rağmen, "Bunu açıklayabilirim," dedi.

"Ve bunu duymak için sabırsızlanıyorum," dedi Aidan, olanları açıklamak için ağzını açtığında karnını nazikçe okşayarak, sadece kapattı, kaşlarını çattı, iç çekti ve sonunda itiraf etti, "Senin kadar rahat değillerdi."

"Anlıyorum," diye mırıldandı Aidan, kızın karnını okşamaya devam ederken düşünceli görünüyordu, kız orada uzanmış onu izlerken düşünceli görünüyordu.

Gerçekten de yakışıklıymış, diye düşündü Melanie, uzanıp parmak uçlarını adamın çenesinde gezdirirken, parmak uçlarına değen kirli sakalın verdiği hissin tadını çıkarıyordu. Aynı zamanda kibar, tatlı ve ilk tanıştığı adama hiç benzemiyordu. Onunla ilk tanıştığında, her kadının duymak istediği şeyleri söyleyen, aynı derecede çekici bir gülümsemeyle büyüleyici biriydi ve-

Melanie bu Aidan'ı daha çok sevdi.

Onun her zaman ne söyleyeceğini bilememesini ve gülümsediğinde de gülümsemenin kolayca gelmesini seviyordu. Kendisini rahat hissetmesi için elinden geleni yapmasını, mide bulantısı ilaçları işe yaramadığında ve daha fazla dayanabileceğinden emin olmadığında gülümsemesiyle dalga geçmesini ve ona sarılarak oğullarını kucaklarına aldıklarında her şeye değeceğine dair söz vermesini seviyordu.

"Sana bir şey söylemem gerek," dedi Aidan, eğilip alnına bir öpücük kondurmak için.

"O da ne?" Melanie bu kadar basit bir öpücüğün nasıl bu kadar iyi hissettirebileceğini merak ederek sordu.

"Annem bizi bu akşam yemeğe davet etti," dedi derin bir iç çekerek.

"Neden dünyanın sonu gelmiş gibi bakıyorsun?" Melanie kaşlarını çatmaktan kendini alamayarak ve bu kadar büyütülecek ne olduğunu anlayamayarak sordu.

"Çünkü ailenizi de davet etti."

BÖLÜM 22

"W "İstemiyorsan bunu y a p m a k zorunda değilsin," dedi Aidan, gözlerini karşısındaki adama dikerek.

Melanie'ye döndüğünde onu öldürmek istercesine, akşam yemeğine kadar onu oyalayacak bir atıştırmalık almazsa ona ne yapacağını en ince ayrıntısına kadar sakın bir şekilde anlattığında almak zorunda kaldığı, çok çeşitli şekerlemeler ve Hostess ikramlarıyla dolu alışveriş çantasını karıştırırken buldu.

"Sence geri dönüp başka Hostess limonlu turtaları var mı diye bakacak vaktimiz var mı?" Melanie alt dudağını dişlerinin arasında sıkarak sordu, dikkati bir kez daha ön kolunda denizci dövmesi olan iri yarı adama çekilmişti, adam orada oturmaya devam ediyor, parmak uçlarını babasının en sevdiği koltuğun kol dayama yerine dalgınca vururken Aidan'a bakıyordu.

"Nasılsınız Bay Robinson?" Aidan sordu, ancak Melanie'nin babası ona ters ters bakmaya devam edince bir iç çekişi ısırmak zorunda kaldı.

Aidan dikkatini karşısında oturan kadına çevirdi ve annesi gözlerini ona dikince dikkatini tekrar Melanie'ye odaklamaya karar verdi. Melanie'nin Hostess kekiyle Hostess elmalı turtası arasında bocaladığını görünce, üzgün bir ifadeyle, "Karar veremiyorum," diye mırıldandığında gülümsemekten kendini alamadı.

"Ah, o çöpü yememelisin," dedi minyon bir sarışın, onaylamayan bir iç çekişle uzanırken ve-

"Seni öldürmek zorunda bırakma beni," dedi Melanie, annesi, "Onu rahat bırak, Caitlyn," dediğinde, atıştırmalıklar arasında tartışmaya devam ederken başını kaldırıp bakmaya zahmet etmedi.

"Bebek için iyi değil," dedi hakkında o kadar çok şey duyduğu ama hiçbirisi iyi olmayan kadın, yüzünde mahcup bir gülümseme olan adamı pencerenin yanındaki koltuğa doğru çekip oturturken Melanie'nin elindeki atıştırmalıklara dikkatle bakarak ve kışının yastığa çarpmasına fırsat vermeden yanına sokularak.

Aidan, Melanie'nin ailesi gelemeyeceğini söyledikten sonra onun burada ne aradığını merak etmekten kendini alamasa da, "Bebek iyi," diye ona güvence verdi.

"Burada ne yapıyorsun Caitlyn?" diye sordu annesi şaşkın bir ifadeyle, babası ise boyun eğmiş bir iç çekişle.

"Neden burada olmayayım ki?" Caitlyn, odaya girdiğinden beri Melanie'ye bakmaktan vazgeçmeyen adamla parmaklarını birleştirirken kendini beğenmiş bir gülümsemeyle sordu.

"Çünkü davet edilmedin," dedi babası, bakışları hâlâ Aidan'a kilitlenmiş bir halde.

"Biz neden davet edilmeyelim ki?" Caitlyn, mükemmel bal sarısı saçlarını omzunun üzerinden geriye atarken kafası karışmış bir ifadeyle sordu.

Melanie çantayı karıştırmaya devam edebilmek için ona limonlu turtayı uzatırken dalgın dalgın, "Sorun değil," diye mırıldandı.

"Bunlar kızımız Caitlyn ve nişanlısı Adam," dedi annesi, Aidan Adam'ın Melanie'ye nasıl baktığını fark ederken ve-

"Dört yılın ardından nihayet evleniyoruz!" Caitlyn mahcup bir gülümsemeyle sol elini kaldırıp yüzük parmağını sivri bir şekilde oynattı.

"Tanrım," dedi babası, annesinin yüzündeki zoraki gülümseme donup kalırken ve Melanie... Melanie mükemmel atıştırmalık arayışına kısa bir ara verip mutlu çifte baktı ve "Tebrikler," diye mırıldandıktan sonra tekrar elindeki poşete odaklandı. Aidan oturduğu yerden onu izliyor, alt dudağını ısırışına ve elindeki plastik poşeti sıkıca kavrayışına dikkat ediyordu.

"Neden gidip annemin odama bıraktığı eski bebek eşyalarımın olduğu kutuya bir göz atmıyoruz?" Aidan uzanıp Melanie'nin titreyen elini tutarken öneride bulundu.

"Ooooh, bebek eşyalarına bayılıyorum!" diye bağırdı kız kardeşi, ayağa kalkıp onlara katılmak için hareketlendi ama anne ve babası ona aynı şekilde bakınca suratını asarak geri oturdu.

Aidan Melanie'yi nazıkçe çekiştirerek ayağa kaldırdı ve odadan çıkarıp üst kata götürdü. Eski odasına vardıklarında Melanie ağlıyordu ve Aidan hayatında ilk kez birini öldürmek istiyordu.

"Tanrım, ne kadar aptalım," dedi yüzüne akan gözyaşlarını silerken esprisiz bir kıkırdamayla. "Hayır, değilsin," dedi Aidan, küçükken saatlerini geçirdiği çift bölmeli pencereye doğru yürürken onu izledi, diğer çocukların oynamasını seyrederken, ona katılıp katılamayacağını sormak için cesaretini toplamaya çalıştı. Onlar.

Hiç yapmadı.

"Evet, öyleyim," dedi Melanie, kollarını kendine sararken tiksintiyle başını sallayarak.

"Nedenmiş o?" diye sordu yatak odasının kapısını kapatırken.

Başını sallayarak, "Çünkü bunun olacağını bilmeliydim," dedi.

Aidan dalgınca başını sallayarak kapıya yaslandı ve ona biraz zaman vermeyi düşündü, ama bu gerçekten bir seçenek değildi, bu da demek oluyordu ki...

"Lucifer size hiç eskiden konuşma güçlüğü çektiğimi söyledi mi?"

"Şimdi olmaz, Aidan," dedi Melanie, kapıdan uzaklaşıp odayı geçerken yüzünü öfkeyle silerek.

"Aslında oldukça kötüydü. Dört yaşına kadar tutarlı bir ses çıkaramadım ve bu iki yıllık konuşma terapisinden sonraydı. Tüm uzmanlar aileme özel ihtiyaç okullarını araştırmaya başlamaları ve muhtemelen hiçbir zaman konuşamayacağım gerçeğini kabullenmeleri gerektiğini söyledi," diye başladı Aidan pencerede ona katılırken.

"Ailem benden vazgeçmeyi reddetti. Annem her gün beni gülümseyerek uyandırır ve beni ne kadar çok sevdiğini söylerdi. Sonra günün geri kalanını konuşarak geçirirdi, sadece herhangi bir şey ve her şey hakkında konuşurdu, böylece seslerin nasıl çıktığını duyabilirdim. Gününden bahseder, rastgele düşüncelerini paylaşır, eline geçen her şeyi benim için yüksek sesle okurdu, yemek kitapları, broşürler, tabelalar, kardeşlerimin öğretmenlerinin eve gönderdiği rahatsız edici notlar ve konuşacak bir şey kalmadığında her şeye yeniden başlardı. Gecenin sonunda, yorgunluktan bitap düşmüş bir halde beni yatağıma yatırır ve beni tekrar sevdiğini söylerdi."

"Kardeşlerim de yardım ederdi. Bana çizgi romanlarını okurlar, günlerini anlatırlar ve birbirlerini nasıl becereceklerini söylerlerdi," dedi Aidan, son gözyaşlarını silerken dudaklarının nasıl seğirdiğini fark ederek.

"Babam eve gelir gelmez annemin bıraktığı yerden devam ederdi. Beni omzuna atar ve gününü, elindeki vakaları, hangi ilacı neden yazdığını anlatmaya başlardı. Acil serviste nöbet tuttuğu günler benim favorimdi. Bana dikiş atmanın en iyi yolunu, dikkat etmem gereken şeyleri ve elini sabit tutmak için kendi kendine öğrendiği numaraları anlatırdı. Daha konuşmaya başlamadan doktor olmak istediğime karar vermiştim."

"Dört yaşına geldiğimde sesleri boğuk boğuk çıkarabiliyordum ve okula başladığımda annemin söylediği anlamsız sözleri mırıldanabiliyordum.

bugün bile anlayabildiğine yemin ediyor. Öğretmenlerim benimle çalışmayı denediler ama sonunda hüsrana uğradılar ve beni anlayamadıklarında başımı masama koymamı istediler."

"Peki ya çocuklar?" Pencereden dışarı bakarlarken Melanie sordu.

"Benim sınıfımdakiler iyiydi. Okulun ilk günü müdür onlarla bir konuşma yaptı ve anlayışlı olmalarını istedi. Onlar da bunu beni rahat bırakın olarak algıladılar. Diğer çocuklar o kadar anlayışlı değildi. Çoğunlukla, kardeşlerim yüzünden beni yalnız bıraktılar ama-"

Melanie yumuşak bir sesle, "Çocuklar acımasız olabiliyor," dedi.

"Evet, yapabilirler. Ağzımı açma hatasını her yaptığımda benimle alay ettiler ve hayatımı cehenneme çevirdiler. Bu beni daha çok çalışmaya itti, umutsuzluğa düşürdü, öyle ki her gece eve gelip bayılana kadar seslerimi çalışıyordum. Bunun yardımcı olduğunu sanıyordum ama aslında her şeyi daha da kötüleştirdi. Sesleri karıştırdım, onları çıkarmak için mücadele ettim ve daha da sinirlenmeye başladım."

"Ailemden hiç kimse bir şey söylemedi. Önemli bir şey değilmiş gibi davrandılar, bu yüzden okuldaki çocuklar bir şey söyleyene kadar kardeşim Christopher'ın adını yanlış söylediğimi hiç fark etmedim. Ona Lucifer diyordum ve bu yüzden benimle dalga geçme hatasına düştüklerinde, onları bir güzel pataklayıp adının bu olduğunu söylemişti," dedi Aidan sevgiyle gülümseyerek, kardeşinin yanlış söyleyenleri, hatta müdürü bile nasıl düzelttiğini hâlâ hatırlıyordu. Aileleri için eğlenceli bir telefon görüşmesi olmuştu.

"Ondan sonra ne oldu?" Melanie başını kaldırıp ona bakarak sordu.

"Konuşmayı bıraktım," dedi Aidan hüzünlü bir gülümsemeyle, uzanıp kızın yanağını hafifçe okşayarak son gözyaşını silerken.

"Neden?" Melanie orada öylece durmuş, gözlerinin ne kadar güzel olduğunu daha önce neden hiç fark etmediğini merak ederek sordu.

"Pes etmeyi denedim ama Lucifer buna izin vermedi. Her gün beni erkenden yataktan kaldırır, bir kase Lucky Charms ve Kenzie'nin bebek kitaplarından biriyle masaya oturtur ve tekrar konuşmaya başlayana kadar benimle çalışırdı. Sen onu Drew'in vaftiz babası olarak seçmeseydin, ben seçerdim," dedi Aidan onun yanağını okşarken, daha önce hiç bu kadar yumuşak bir şey hissedip hissetmediğini merak ederken, aklı yine o geceye gitti.

Orada durup onun yanağını okşarken, Aidan kendi kendine o gece ne olduğunu önemli olmadığını söyledi, ama bunun bir hata olduğunu bilse bile, kendini ona yaklaşırken buldu, ona ne kadar güzel olduğunu söyleyip söylemediğini, ellerini vücudunda gezdirmek için zaman ayırıp ayırmadığını merak etmekten kendini alamadı.

"O gece ne olduğunu hatırlamıyorum."

BÖLÜM 23

"W Şapka?" diye sordu yanağını nazikçe okşayan adam.

Melanie aniden kuruyan dudaklarını yalayarak "O gece ne olduğunu hatırlamıyorum Aidan, ama neden çok fazla içtiğimi ve tanımadığım bir adamla çıktığımı biliyorum."

"Kız kardeşin," diye tahmin etti, sadece...

"Adam," dedi Melanie, onun başını sallayarak elini bırakmasıyla birlikte anlamaya başladığını gördü.

"Ona aşıksın," dedi Aidan, bir küfür savurarak ondan uzaklaşırken ensesini ovuşturarak.

"Onun hayatımın aşkı olduğunu sanıyordum," dedi Melanie hüznü bir gülümsemeyle, yanıldığını biliyordu. Adam ona kendisini sevdiğini söylerken, görünüşe göre aynı şeyi kız kardeşine de yapıyordu.

Dört yıl.

"Bunu ne değiştirdi?" Aidan, güzelce parlatılmış ve üst tahtasına karmaşık bir tasarımla baş harfleri kazınmış bir büroya yaslanırken onu izleyerek sordu.

"Caitlyn," dedi umursamaz bir omuz silkmeye.

"Ne kadar zamandır onunla birlikteydin?" Aidan kravatını gevşeterek sordu.

"On altı yaşımdan beri ve üç yıl önce bitti. Birlikte olduklarını bilmiyordum ta ki-"

"O gece," diye bitirdi başını sallayarak ve ekledi, "Ben ribaunttum."

"Özür dilerim Aidan," dedi Melanie, bunu düzeltmek için başka ne söyleyebileceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Eğer haberlere verdiği tepkiyi vermeseydi ya da normalde hayır diyeceği halde evet deseydi, bu durumda olmazlardı ve Aidan-

"Beni sinirlendiriyorsun."

"Ne?" diye sordu. Melanie, onun başını sallayarak bürodan uzaklaşmasını izlerken kaşlarını çatmaktan kendini alamayarak sordu.

"Beni geriyorsun, Melanie. Başından beri. Normalde kadınlarla konuşurken sorun yaşamam, hiç yaşamadım ama sen..." Aidan başını yavaşça sallayarak, "Beni geriyorsun ve nedenini hiç bilmiyorum. Rebecca'ya haberi evde vermek istememin nedeni sensin çünkü seni görmek istiyordum."

"Öyle mi?" Melanie onun kendisine doğru yürümesini izlerken kendini sorarken buldu, küçük oğulları o anı seçip onu tekmeleyerek dikkatini çekmek isteyince yüzünü buruşturdu.

"Evet," dedi Aidan yumuşak bir sesle, ellerini Melanie'nin iri göbeğinin üzerine koyarak ve ellerini yatıştırıcı bir hareketle hafifçe gezdirerek bebeklerini anında sakinleştirdi. Bir an için ikisi de bir şey söylemedi, Aidan onun karnını nazikçe okşamaya devam etti ve sonra, "O gece pek çok hata yaptım Melanie ve eğer tekrar yapmak zorunda kalsaydım, her şeyi farklı yapardım, ama yine de sana çıkma teklif ederdim," dedi.

"Neden?" Melanie, adamın yavaşça başını kaldırıp Melanie'nin bakışlarıyla buluşmasını izleyerek sordu.

"Çünkü beni sinirlendiriyorsun," dedi Aidan bakışları kızın ağzına kayarken ve-

"Yemek hazır," anonsuyla dikkati kapı aralığına yöneldi ve babasının kollarını göğsünde kavuşturmuş, kapı aralığına yaslanmış onları izlediğini gördü.

Aidan gözlerinde okunamayan bir bakışla kadının karnını son bir kez okşadıktan sonra ellerini bıraktı ve dikkati bir kez daha ön bahçeye bakan geniş cumbalı pencereye dönerken ondan uzaklaştı. Kaşlarını çatarak, güven verici bir gülümseme ve mırıldanarak, "Hemen geliyoruz," diyen Ethan'a baktı.

Başka ne yapması gerektiğinden emin olamayan Melanie başını sallayarak aşağıya indi ve merdivenlerin dibinde kendisini bekleyen kişiyi görünce hemen yukarıda kalmış olmayı diledi.

Adam.

Aidan orada durmuş, dalgın dalgın başını sallarken, babası derin bir iç çekerek, "Bunu berbat edemezsin, Aidan," dedi.

"İnan bana, biliyorum," dedi, ellerini kabaca yüzüne sürterek, nesi olduğunu merak ediyordu.

Son bir buçuk aydır onun yanında dikkatli davranıyor, bunu olması gerekenden daha zor hale getirecek bir şey yapmamaya ya da söylememeye çalışıyordu ve sonra bu gece...

"Onunla oynanmasından daha iyisini hak ediyor," dedi babası pencere kenarında ona katılırken.

"Onunla oynamıyorum," dedi Aidan başını sallayarak çünkü ne yaptığını bilmiyor olabilirdi ama bunun onun için bir oyun olmadığını biliyordu.

"O zaman ne yapıyorsun?" diye sordu babası ona meraklı bir bakış fırlatarak.

"Gerçekten hiçbir fikrim yok," dedi Aidan, kendisinin de bunu merak ettiğini itiraf etmek zorunda kalsa da.

"Onu istiyor musun?"

"Tanrım, evet," dedi Aidan, keşke öyle olmasaydı. "O zaman sorun ne?"

"Drew," diye açıkladı Aidan, pencere pervazına yaslanırken yavaşça nefes verdi.

"Ben Özür dilerim. Kimin Drew?" onun Baba sordu, kafası karışmış görünüyor.

Aidan gülümseyerek, "Oğlumuz," dedi.

"Drew Bradford," dedi babası memnun bir gülümsemeyle. "Bunu onun için berbat etmek istemiyorum."

"Bunu onun için berbat edeceğini düşündüren nedir?" diye sordu babası, pencere pervazının diğer tarafına yaslanarak.

"Jeff," dedi Aidan babasının kaşlarını çatmasını izlerken derin bir iç çekerek.

"Trevor'ın babası mı?" Ethan başını sallayarak, "Asla o pislik gibi olamazsın," diye açıklamadan önce sordu.

"Oğlumun hayatını kaçırmaktan korkuyorum. Onun büyümesini izlemek istiyorum ve eğer bu işi batırırsam bunu yapamayacağım."

"Melanie'yi o kadar iyi tanımıyorum ama ağabeyin ve Rebecca'nın onun hakkında bana anlattıklarına bakılırsa, bu konuda endişelenmene gerek yok. Drew'u seviyor ve seni onun hayatında istiyor," dedi babası, Aidan dışarı bakarken.

"Benden nefret etmesini istemiyorum," dedi Aidan yumuşak bir sesle.

Ethan başını sallayarak duvardan uzaklaştı ve mırıldanarak, "O zaman ona bir sebep verme," dedi.

BÖLÜM 24

"H "Nasıl d a y a n ı y o r s u n ?" Adam ona doğru uzanırken yüzünde acıyan bir ifadeyle sordu.

Melanie'nin şu anda kesinlikle taptığını belirtmek istediği Rebecca, "Lütfen kaltağıma dokunma," dedi ve Adam'ın elini iterek Melanie'nin önüne geçti.

Gözlerini kırpıştıran Adam, bir adım geri çekilip omzunun üzerinden bakmaya başladığında fark edilir bir şekilde yutkundu, ancak durdu ve sanki gözlerini ondan ayırmaya korkuyormuş gibi dikkatini tekrar Rebecca'ya odakladı. "Burada ne yapıyorsun?" Adam bir adım daha atarken omzunun üzerinden bakmamaya çalışarak sordu.

"Neden burada olmayayım ki, genişliğim? Beni özlemedin mi?" Rebecca masumca gözlerini kırpıştıtararak sordu, Melanie orada durmuş, Adam'ın bir şeyler mırıldanıp boğazını temizlerken yüzündeki tüm kanın çekilmesini izliyordu ve-

Adam bir şey söylemek için ağzını açtığında Rebecca omuz silkerek, "Kendimi tutmadım," dedi ama sonra vazgeçti.

"Affedersiniz" diye mırıldanarak odadan kaçtı.

"Onda ne bulduğunu gerçekten anlamıyorum," dedi Rebecca derin bir iç çekerek ve Melanie'nin elini tutup onu ters yöne doğru çekti. Melanie

omzunun üzerinden geriye, Adam'ın kaybolduğu yöne baktı ve-

Caitlyn'in ona tutunarak fuayeye geri adım atışını izlerken aynı şeyi merak ettiğini fark etti. Bir zamanlar onun için dünyaları düşünmüştü ama şimdi Melanie nedenini merak etmekten kendini alamıyordu. On altı yaşındayken onun inanılmaz derecede yakışıklı, tatlı ve bir erkekte isteyebileceği her şeye sahip olduğunu düşünmüştü. Ama şimdi...

Hiçbir zaman ortak bir yönleri olmadığını itiraf etmekten kendini alamadı. O her zaman bilgisayarda çalışmaktan, battaniyelere sarınmaktan ve yanında bir yığın abur cuburla televizyonun karşısında oturmaktan mutlu olurken, o mutlu olmamıştı. Daha fazlasını istiyordu, dünyayı gezmek istiyordu ve her şeyin en iyisini istiyordu. Çok fazla para harcıyor, başkalarının onun hakkında ne düşündüğünü çok fazla önemsiyordu ve dürüst olmak gerekirse, onun etrafında olmak onu her zaman bitkin hissettiriyordu.

"Umarım açsınızdır," dedi Bayan Bradford, ya da ona hitap ettiği şekliyle Mary, geniş yemek odasına girdiklerinde kibar bir gülümseme ve gergin bir bakışla, Melanie'ye endişelenmesi gereken daha büyük sorunları olduğunu hatırlatarak.

"Her şey harika görünüyor," dedi Melanie büyük yemek masasını kaplayan tüm yiyecekleri incelerken.

"Teşekkür ederim," dedi Mary hafif bir tereddütten sonra ve Melanie'nin oğluyla tek gecelik bir ilişki yaşadığı gerçeğini nasıl atlatacaklarını düşünürken yüzünü buruşturmasına neden oldu.

"Ne hakkında konuşmuştuk?" Lucifer elinde folyo kaplı bir tabakla odaya girerken annesine dik dik baktı.

"Birçok şey mi?" Mary masanın başına oturdu ve Melanie'ye yanına oturması için dalgınca bir işaret yaptı. Başka bir seçeneği olmadığını bilen Melanie oturdu ve bir hafta boyunca bir şeylerin üstesinden gelmeye razı oldu.

Adam, yanında Caitlyn ile onun karşısına oturduğunda inanılmaz derecede garip bir akşam yemeği.

Lucifer folyo kaplı tabağı masaya, Adam'a gülümsemekle meşgul olan Rebecca'nın önüne koyarken, "Karımın yemeğinin yanında glüten yedin," diye ısırıldı.

"Ne? Hayır, yapmadım. Bu konuda çok dikkatliyimdir," dedi Mary, kafası karışmış görünüyordu.

Lucifer, Rebecca'nın diğer tarafına otururken gözlerini suçlayıcı bir şekilde annesine dikerek, "Ekmek tabağını onun yemeğinin üç metre yakınına koymuşsun, kadın," dedi. Rebecca itiraz etmek için ağzını açtığı anda Lucifer ısırarak, "Ölçtüm," dedi.

"Sen her zaman zor bir çocuk oldun," dedi Mary üzgün bir ifadeyle başını sallayarak, Melanie masada otururken, bu yemeği atlatmak için karbonhidrata ihtiyacı olacağını bildiğinden, masanın etrafındaki ekmeklere bakıyordu.

"Gerçekten de öyleydi," dedi Ethan, yanında anne ve babası olduğu halde odaya girerken.

Anne ve babası Adam'ın karşılarında oturduğunu görünce gözleri kısıldı ve Aidan odaya girdiğinde babası ona doğru bir adım atmak üzere hareketlendi. "Aşağı in" derken Adam'a bir bakış bile atmadı. Garip bir şekilde boğazını temizleyen Adam yüzüne kibar bir gülümseme yerleştirdi ve Caitlyn'e anne babasının Melanie'nin karşısına oturabilmesi için aşağı inmekten başka seçenek bırakmadı.

Bu iş bittikten sonra Aidan masanın etrafında yürüdü, Rebecca'nın sandalyesini geri çekti, onu kucağına aldı ve kardeşi onu öldüremeden Lucifer'in kucağına bıraktı. Rebecca kocasının kucağında daha rahat etmek için yer değiştirirken, Aidan onun yanında yeni boşalan koltuğa oturdu ve bakışlarını Adam'a kilitledi. Lucifer derin bir iç çekerek onun folyo kaplı tabağını aldı ve Rebecca'yı koltuğa bırakmadan önce diğer tarafına yerleştirdi.

Adam'ın her hareketini izlemeye devam ederken yanındaki sandalyeye oturdu.

"Her şey harika görünüyor," dedi annesi, Melanie Aidan'ın annesine bakarken ve-

Sandalyesini daha yakına mı çekti? Mary "Teşekkür ederim" diye mırıldanıp herkesin yemeğe başlamasını işaret ederken Melanie merak etti. Kendi kendine bunu hayal ettiğini söyleyen Melanie, babasına baktı ve-

Bir kez daha Mary'nin sandalyesini kendisine yaklaştırıp yaklaştırmadığını merak ederken, Aidan'ın annesine dönüp baktığında onun yüzünde masum bir ifadeyle oturduğunu ve... Melanie'nin dudaklarının seğirmesine neden olacak şekilde yaklaştığını gördü. Bu kesinlikle ilginç bir aile, diye düşündü Melanie babasına dönüp bakarken ve-

"Bakabilir miyim?" diye fısıldayan Melanie'nin dikkatini çeken sözcükler, Mary'nin zayıf bir şekilde karnını işaret ettiğini gösterdi.

"Elbette," dedi Melanie, Aidan'ın annesi oradaydı ve ellerini Melanie'nin karnına koyarak, "Büyükannenin küçük oğlu kim? Sensin!" Melanie nasıl cevap vereceğini bilemeden öylece otururken Mary heyecanla konuştu.

Dr. Bradford iç çekerek, "Zavallı şey dayanabildiği kadar dayandı," dedi ve onun soru dolu bakışları karşısında, "Sizi korkutmaktan korkuyordu," diye ekledi.

"Oh, seni seviyorum! Evet, seviyorum! Tatlı bebeğimi seviyorum!" Drew onu selamlamak için elini iterken Mary memnuniyetle gülümsedi.

"Adı ne?" Mary ona bakarak sordu. "Drew," dedi Melanie, kendini tutamayarak ama rahatlayarak. Mary'nin yüzündeki kocaman gülümsemeyi gördüm.

Mary başını sallayarak dikkatini tekrar Melanie'nin iri karnına verdi. "Büyükannen seni seviyor, Drew! Evet, seviyor!" Drew ellerini ittiğinde Mary kocaman bir gülümsemeyle "Evet seviyor!" dedi. "Sen büyükannenin küçük bebeği misin? Evet, öylesin!"

Ağır bir i çekiş ve ardından, "Bırak yesin kadın, vaftiz oğlum aç."

"Ben tatlı küçük oğlumla konuşurken beni rahatsız etme!" Mary homurdanarak tersledi ama Lucifer akıllıca çenesini kapalı tuttu ve onu yalnız bıraktı.

Melanie, yanında oturan ve odaya girdiğinden beri kendisine hiçbir şey söylemeyen adamın acı verici bir şekilde farkında olarak, "Sorun değil," dedi.

Onun kendisini sinirlendirdiğini söylemişti ama Tanrım, gerçekten de onu sinirlendiriyordu. Ondan hoşlanıyordu, onunla vakit geçirmekten hoşlanıyordu, ama geceleri ona sarılışını seviyordu ve ona doyabileceğini hiç sanmıyordu-

Caitlyn herkesin dikkatini çekerek, "Bir dakika, vaftiz anne ve babası biz olacağız sanıyordum," dedi.

Rebecca, kocasının kendisi için hazırladığı glütensiz yemeğin folyosunu i çekerek çıkarırken başını hüzünlü bir şekilde sallayarak, "Sanki seni ağlatmamı istiyorsun," dedi.

"Neden onlar vaftiz ebeveynleri oluyor?" Caitlyn kollarını göğsünde kavuştururken suratını asarak sordu.

Kaşlarını atmaktan kendini alamayan Melanie, "Neden seni seeceğimi düşündün ki?" diye sormaktan kendini alamadı.

"Ah, kız kardeşin olduğum için mi?" Melanie gözlerini kırpıştırarak, "Ve?" diye sordu.

Caitlyn, Adam'a bir şeyler söylemesinin onun yararına olacağını söyleyen bir bakış göndererek, "Ve biz de vaftiz ebeveynleri olmalıyız," dedi.

"Lucifer ve Rebecca, Drew'un vaftiz anne ve babası," dedi Aidan, ağzına kadar rostoyla dolu tabağa uzanıp Melanie'nin tabağını doldurmaya başlarken.

"Neden?" Caitlyn suratını asarak sordu, ancak Aidan "ünkü ben öyle dedim," deyince boğazını temizleyip kollarını indirdi.

BÖLÜM 25

"Y "Ne düşündüğümü biliyor musun?" diye sordu kötülüğün timsali, Aidan oturduğu yerden kalkamazken.

gözlerini Melanie'den ayıramaz.

"Alev almamak için dini kalıntıların yanına yaklaşmamanın senin yararına olacağını mı?" Aidan, Melanie'nin birkaç dakika önce annesinin kendisine uzattığı fotoğraf albümüne gülümsemesini izlerken dalgınca sordu.

Aidan oturduğu yerde kendi kendine bunun kötü bir fikir olduğunu söylemeye çalışırken Rebecca iç çekerek ve başını sallayarak, "Hayır, ama bu muhtemelen iyi bir fikir," dedi.

"Peki, sen ne düşünüyordun?" Aidan dikkatini sağ tarafa kaydırırken dalgınca sordu ve annesi ile erkek kardeşinin bebek partisini kimin planlayacağı konusunda bir kez daha birbirlerine girdiklerini görünce bunu yapmamış olmayı diledi.

Aidan kendini bir kez daha Melanie'yi izlerken bulduğunda Rebecca, "Ona bakmayı kesmek isteyebileceğini düşünüyordum," dedi.

"Peki neden?" Aidan hâlâ onun hakkında ne yapması gerektiğini düşünürken sordu.

"Tüyler ürpertici olmaya başladı."

"Peki, Adam'a yaptığın şeye ne diyorsun?" Aidan dalgın dalgın sordu, bu durumdan şikâyetçi olduğundan değil

Ailesi büyük kızlarının saçmalıklarından bıkip onları da terk etmeden önce nişanlısıyla birlikte o pisliği de kovalamıştı.

Rebecca omuz silkerek, "Sürecimin bir parçası," dedi. "Peki neymiş o?"

"Öğrenmek istemezsin," dedi Rebecca, onun kolayca görmezden geldiği sivri bir bakışla.

"Bu bir uyarı mı?" Aidan arkasına dönüp baktığında ağabeyi ile annesinin hâlâ göz göze geldiklerini gördü.

Rebecca ona ters ters bakarak, "Bu bir söz," dedi.

"Bana geri çekilmemi söyleyeceğin kısım bu mu?" Aidan, annesinin Dixon'ın pastanesinden aldığı büyük keklerden birini yerken, her hareketini izleyen küçük kadını düşünerek sordu.

"Bunu asla yapmam," dedi Rebecca ve masumca göz kırparak ekledi, "ama bu, ona zarar verecek bir şey yaparsan hayatını cehenneme çevirmeyeceğim anlamına gelmez."

"Yani, bu işin bir yere varıp varmayacağını görmeye karar verirsem sorun yok," dedi Aidan, annesinin gitmeden önce kardeşine son bir bakış atmasını izlerken lezzetli kekten bir ısırık alarak.

"Ben öyle bir şey demedim, değil mi?" Rebecca, annesinin kendisi için aldığı glütensiz keklerden birine uzanırken kaşlarını kaldırdı.

Aidan başını sallayarak, "Doğru," diye mırıldandı ve kardeşine dönüp baktığında gerçekten başka bir seçeneği olmadığına karar verdi.

"Anlaştığımıza sevindim," dedi Rebecca brownie'sinden bir ısırık alırken.

"Ben de," diye mırıldandı Aidan düşünceli bir şekilde, kekini bitirip paketini Rebecca'nın kucağına fırlatmadan önce. Kız kaşlarını çatarak keki aldığı anda, Aidan ona göz kırparak, "Tanrım, o keki yemedin, değil mi Rebecca?" dedi.

"Bekle. Ne dedin? Hayır, yapmadım-" demeye başladı ama artık çok geçti.

Ağır bir iç çekiş ve ardından, "Sana dikkatli olmanı söylemiştim."

Rebecca başını çılgınca sallayarak Aidan'ı işaret etti, "Hayır, hayır, hayır, anlamıyorsunuz, o-"

"Sana bunun glütensiz olmadığını söylemiştim," dedi Aidan başını hüzünle sallayarak, Lucifer bir iç çekişle daha ona doğru yürürken. Kek paketini Aidan'ın elinden aldı ve geride kalan küçük bir kırıntıyı kontrol etti. Derin bir iç çekerek kek paketini bir kenara fırlattı ve karısını kaçmadan önce yakalamak için uzandı.

"Bana tuzak kurdu!" Rebecca, kocası onu omzuna attığında gömleğinin arkasına tutunmak zorunda kaldığı için çaresiz bir sesle konuştu.

"Bu sadece glütenin konuşması," dedi Aidan acıyan bir bakışla ve öldürücü bir bakış kazandı.

"Bunun bedelini ödeyeceksin!" Rebecca ısırdı ama Lucifer "Uzun bir gece olacak," deyince irkildi.

"Umarım daha iyi hissedersin," dedi Aidan, ayağa kalkarken ona göz kırptı ve bunun nereye gittiğini görmenin zamanının geldiğine karar verdi.

"Şimdiye kadar yediğin en iyi elmalı turtayı yapan bir yer biliyorum," dedi Aidan, kızın baktığı fotoğraf albümünü kucağından alıp sehpanın üzerine koyduktan sonra ona elini uzattı.

"Ne yapıyorsun?" Melanie uzanıp elini onun elinin içine koyarken bile sordu.

Elini bırakırken çocuksu bir gülümsemeye, "Karbonhidrat sevgini sana karşı kullanıyorum," dedi.

"Peki bunu neden yapmak istiyorsun?" Melanie, Aidan yüzünü ellerinin arasına alıp eğildiğinde, dudaklarını yavaşça Melanie'nin dudaklarına değdirerek tatlı bir öpücük kondurdu ve mırıldandı: "Çünkü yeniden başlamak istiyorum."

"Tekrar mı?" Aidan parmak uçlarını Melanie'nin çenesinde gezdirdikten sonra ellerini bırakıp Melanie'nin ellerini kendi ellerinin arasına alırken Melanie kendini güçsüzce sorarken buldu.

Aidan karşı koyamadığı gülümsemesiyle başını salladı ve onu kapıya doğru çekmek için elinden tuttu. "Bunun iyi bir fikir olacağını düşündüm."

"Nedenmiş o?" Melanie kendini dışarı çıkarılırken buldu ve sordu.

"Çünkü ben de o geceyi hatırlamıyorum," diye itiraf ederek onu şaşırttı.

Aidan iç çekerek ona yolcu kapısını açtı ve ekledi: "Normalde o kadar içmem ama o gece gerçekten çok gergindim."

"Ah," diye mırıldandı Melanie, dikkatle arabaya tırmanırken kaşlarını çatmaktan kendini alamadı.

"Aynen öyle," dedi Aidan başını sallayarak ve kapıyı kapatıp arabanın etrafında dolanırken o da oturduğu yerde bunun iyi bir fikir olup olmadığını düşündü.

Daha yeni iyi arkadaş olmaya başlamışlardı ve bunu riske atmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmüyordu, dedi Melanie kendi kendine, orada oturup gözlerini ondan ayıramazken bile. Bu kötü bir fikirdi, diye kendi kendine söylemeye çalıştı, gergin bir şekilde dudaklarını yalayarak. Arabaya biner binmez bunu ona söyleyecekti, emniyet kemerini kucağına çekip kemerini bağlarken zayıf bir baş hareketiyle karar verdi.

Aidan sürücü kapısını açarken Melanie kendi kendine "Kesinlikle kötü bir fikir" dedi ve-

Aidan arabaya tırmanırken, "Gülümsemen yüzünden," dedi. "Ne?" diye sordu Melanie. Melanie kaşlarını çatmaktan kendini alamayarak sordu.

"Aklımı başımdan alıyor."

BÖLÜM 26

"W "Burayı hatırlamıyor muyum?"

"Çünkü buraya kadar hiç gelemedik." Aidan ailesinden bir şekilde saklamayı başardığı küçük lokantanın kapısını açarken söyledi.

Bunu nasıl başardığından hâlâ emin değildi ama başardığı için mutluydu. Burası ihtisasının son yılında akıl sağlığını korumasına yardımcı olmuştu. Kafasını boşaltması gerektiğinde, kötü bir gün geçirdiğinde ya da hastalarından birine duymak istemedikleri bir şeyi nasıl söyleyeceğini bulması gerektiğinde buraya geliyordu. Melanie'yle her şeyi berbat ettiği o sabahtan sonra da buraya gelmişti.

"Ah, bar," diye mırıldandı Melanie, başını sallayarak onu anladı ve irkilmesine neden oldu.

Küçük lokantaya girdiklerinde Aidan, "Barı atlamalıydık," dedi.

"Muhtemelen," diye mırıldandı Melanie dalgınca, hüznü bir gülümsemeyle karnına bakarken ve-

Bu işi zaten berbat ettiğini fark etmesini sağladı.

Aidan onun elini tutarak eğildi ve "Drew'dan pişman değilim" diye fısıldadı.

"İstemiyor musun?" Melanie alt dudağını dişlerinin arasında sıkarak sordu.

Aidan onu boş lokantanın arka tarafındaki en sevdiği kabine doğru götürürken, "Birazcık bile değil," diye söz verdi.

Onun elini güven verici bir şekilde sıktıktan sonra, karşısına oturmadan önce oturmasını bekledi ve- Ona ne söylemesi gerektiği hakkında kesinlikle hiçbir fikri olmadığını fark etti ve masanın karşısından çaresizce ona bakmasına bakılırsa, tek kişi o değildi. Birkaç uzun ve acı dolu dakika boyunca, kadın boğazını temizleyene kadar birbirlerine bakarak orada oturdular ve "Burası güzel bir yer." dedi.

"Evet, öyle," dedi otomatik olarak ve sonra... Hiçbir şey.

Birkaç garip anın ardından, Aidan onları bara geri götürmediği için pişman oldu çünkü şu anda gerçekten bir içki içebilirdi. Tanrım, çok gergindi, diye düşündü ellerini kabaca yüzüne sürerken. Son birkaç haftadır aynı yatakta yatıyor olmalarının ve bir bebekleri olmasının bir önemi yokmuş gibi görünüyordu, söyleyecek bir şey bulamıyordu ve bunun kötü bir fikir olup olmadığını merak ediyordu. Belki de-

"Sekiz yaşındayken American Pie'ı izlemiştim," dedi Melanie ve adamın dikkatini bir menü okurken buldu.

"Ne?" Aidan ellerini bırakarak sordu.

Melanie yüzünü sevimli bir şekilde buruşturarak, "En azından bir kısmını," dedi. "Ailem bunun bir aile filmi olduğunu düşünüyordu."

"Anlıyorum," dedi Aidan, dudaklarının seğirdiğini hissederek.

Melanie burger seçeneklerine bakarken, "İsim yanıltıcıydı," dedi.

"Peki ailenizin bunun gerçekte ne hakkında olduğunu anlaması ne kadar zaman aldı?"

Başını üzgün bir şekilde sallayarak menüyü ters çevirdi ve "Otuz saniye. Bunu dondurma ve bize kuşları ve arıları açıklamaya çalıştıkları bir sürü garip mırıldanma izledi."

Aidan kıkırdayarak kabine yaslandı ve rahatladığını hissetti. "Eminim iyi gitmiştir."

Melanie iç çekerek, "Gerçekten öyle olmadı," diye itiraf etti. "Aklımda bir sürü soru vardı."

"Küçük, sinsî bir şeydin, değil mi?" diye sordu, onu atkuyruklu, ailesine dehşet saçan küçük bir kız olarak hayal ederken gülümsemekten kendini alamadı.

Melanie başını sallayarak, "Gerçekten öyleydim," dedi.

Aidan sempatik bir yüz ifadesiyle, "Senin ve Rebecca'nın ailene nasıl bir cehennem yaşattığınızı ancak hayal edebilirim," dedi.

"Bu konuda konuşmaya iznim yok."

"Nedenmiş o?"

"Sözleşme."

"Ne sözleşmesi?" Aidan onu izlerken kendini sorarken buldu, soluk bebek mavisi gözlerinin onunla alay ettiğinde nasıl parladığını fark etti.

Melanie üzgün bir şekilde başını sallayarak, "Üzgünüm ama korkarım çok fazla şey söyledim," dedi.

"O kadar kötü mü?" diye sordu kıkırdayarak.

Melanie tatlı menüsüne bakarken, "Bu gerçekten kime sorduğunuza bağlı," dedi.

"Yani, muhtemelen ailene sormamalıyım?" Aidan, kızın dudaklarının kıpırdamasını izledikten sonra, "Hayır, kesinlikle onlara sormalısın," diyebilmek için dudaklarını geri çekmeyi başardı.

"Beni öldürtmeye mi çalışıyorsun?" diye sorarken gözlerini ona dikmişti.

Melanie düşünceli bir ifadeyle, "Duruma göre değişir," dedi. "Neye göre?"

"O turta hakkında yalan söyleyip söylemediğin konusunda."

"BU NE?" Aidan, kapısının önündeki koridorun zemininden beyaz zarfı alabilmek için elindeki çantaları kaydırarak sordu.

"Black Jack's tişörtü giyen ve kardeşini öldürme dürtüsüyle gözle görülür bir şekilde mücadele eden çok öfkeli bir kadın bunu daha önce kapıya bantlamıştı," diye açıkladı Melanie, parmak uçlarını kucağındaki fırın kutusunun üzerinde sevgiyle gezdirirken.

"Bu pislik şimdi ne yaptı?" Aidan zarfı açarken derin bir iç çekerek sordu ve-

Melanie'nin yeterince uzun süre beklediğine karar verdiği sırada dudakları kıpırdadı. Elinin bir hareketiyle kapağını açtı ve kendini hayatında gördüğü en güzel dört keke bakarken buldu. Hangi lezzetli lokmayla başlayacağını düşünürken dairesinin kapısını açtı ve mutfığa yöneldi. Kutuyu tezgâhın üzerine koyduğunda, seçeneklerini tereyağlı kremalı sarı kek ve çikolatalı fudge kremalı olana indirgemmişti.

Bunu, iki kekten birini seçmenin adil olmayacağına karar vermesi izledi. Bir tabak aldığı anda, Aidan oradaydı ve onun için buzdolabından çikolatalı sütü aldı.

"Rylie, o pisliği sığ bir mezara gömmesine yardım edersem ayda iki yüz dolar daha ödemeyi teklif etti," dedi Aidan kıkırdarak ve ona bir bardak uzattı.

Melanie kekinden bir ısırık alarak, "Bu iyi bir teklif," dedi ve neredeyse inliyordu.

"Gerçekten de öyle," diye mırıldandı, seçtiği hamur işi kutusunu açarken.

"Rebecca'ya ne oldu?" Melanie, onun seçtiği limonlu ve elmalı hamur işlerinin bu gece özellikle lezzetli göründüğünü fark etmekten kendini alamayarak sordu.

Aidan başını üzgün bir şekilde sallayarak, "Bana olan sonsuz aşkını itiraf etti," dedi.

"Bu yüzden mi gittiğinden beri bana mesaj atıyor ve senin hayatını cehenneme çevirmekten başka çaresi olmadığını söylüyor?" Melanie, lezzetli görünen hamur işine bakmaya devam ederken bile elindeki keki kemirerek sordu.

Aidan bir limonlu pasta alıp kızın tabağına koyarken üzgün bir şekilde başını sallayarak, "Çok zorlanıyor," dedi. Tek kelime etmeden kekinin geri kalanını bıraktı ve geceyi sonlandırmak için mükemmel bir yol olacak limonlu böreğe odaklandı.

Neredeyse mükemmel.

Son üç saat boyunca düşünebildiği tek şey o öpücük, adamın ona daha önce verdiği o tatlı, basit, inanılmaz seksi öpücük ve onun kendisini tekrar öpmesini ne kadar çok istediğiydi.

Eğer olması gerekiyorsa, olmasına izin verirdi ve eğer olmasaydı...

Zorlamayacaktı.

Orada öylece dururken Melanie bunun olmasını ne kadar çok istediğini fark ederek şaşırdı. Bir bebekleri olacaktı ve yapmaları gereken son şey aralarındaki bu şeyi olması gerekenden daha karmaşık hale getirmektir ama o öpücüğü düşünmeden edemiyordu.

Bu kadar basit bir dokunuşun bu kadar iyi hissettirebileceğini hiç düşünmemişti. Onu daha önce böyle öpüp öpmediğini merak etti ve geceyi onunla nasıl geçirdiğini hemen anladı çünkü onu öpmeden durması mümkün değildi.

"Öyle görünüyor," diye mırıldandı Melanie dalgınca, başını kaldırıp onu izlerken bulduğunda. "Sorun nedir?"

"Bir şey unuttuk."

"O da ne?" diye sordu, kaşlarını çatmaktan kendini alamadı.

"Garip bir iyi geceler öpücüğü," dedi Aidan, çoktan ona doğru uzanarak.

"Bunu atlayabilir ve kafa karıştırıcı bir el sıkışma ve bunu bir ara tekrar yapacağımıza dair söz verebiliriz?" Melanie ona doğru giderken gülümsedi.

"Bunu kesinlikle yapmalıyız," diye mırıldandı Aidan kollarını ona sararken.

Melanie uzanıp onun yüzünü ellerinin arasına alırken, "Kesinlikle yapmalıyız," dedi. Adam eğildi ve "Bana on dakika ver," diye mırıldanarak dudaklarını usulca Melanie'nin dudaklarına değdirdi ve Melanie'nin bunun olmasını ne kadar çok istediğini fark ederek orada öylece kalakaldı.

BÖLÜM 27

"W Aidan son mumu yakarken, aklından bir türlü çıkaramadığı kadın "Neler oluyor?" diye sordu.

Aidan küçük kibrit kutusunu tekrar masanın üzerine koyarken, "Benim tekrarım," dedi ve Paula Abdul'un Rush, Rush şarkısının küçük yatak odasını doldurması için uzanıp play tuşuna bastı.

"Tekrar mı?" Melanie arkasını döndüğünde onu kapı aralığında durmuş, mum ışığıyla aydınlanan odayı o güne kadar gördüğü en utangaç gülümsemeyle süzerken buldu.

"Sakın bana unuttuğunu söyleme?" Aidan ona doğru yürüdü ve elini kendi elinin içine aldı.

"Hafızamı tazele," dedi Melanie, adam onu odaya çekerken diğer eliyle etrafına sarılı büyük havluyu düzeltti.

"O gece dans ettik," dedi Aidan onu kollarının arasına çekerken.

"Anlıyorum," dedi Melanie, bir eliyle havluyu tutarken diğer kolunu onun omuzlarına doladı.

"Dans etmekten nefret ediyorum," diye itiraf ederken buldu kendini onu daha yakına çekerken.

"O zaman bunu neden yapıyoruz?" Melanie parmaklarını onun saçlarında dalgınca gezdirirken sordu.

"Çünkü," dedi Aidan eğilip dudaklarını onunkilere değdirirken, "seninle dans etmeyi seviyorum."

"Benimle dans ettiğini hatırlıyor musun?" Melanie, onu odanın içinde dolaştırırken elini karnının yan tarafına koyabilmek için kollarından birini geriye doğru çekerken sordu.

"Seni hiç bırakmak istemediğimi hatırlıyorum," dedi Aidan, küçük oğullarının elini ittiğini hissederken alnına bir öpücük kondurarak.

Melanie onu öpmek için aşağı çekerken, "Çok tatlı konuşuyorsun, Aidan Bradford," dedi.

"Evet, öyleyim," dedi Aidan ve gülümseyerek, bunu yavaştan almaları gerektiğini hatırlamakta zorlandığı bir öpücük için onunla buluştu.

Duşun açıldığını duyduğunda ve ona katılmaktan kendini alıkoyamak zorunda kaldığında kendine söylediği aynı hatırlatıcıydı, ama Tanrım, ona katılmak istiyordu. Birkaç dakika boyunca banyonun kapısının önünde durmuş, vücudunun her santimini öperken ellerini onun üzerinde gezdirebilmek için banyoya girmeyi düşünmüştü.

"İki etti," dedi Melanie, Aidan onun kravatını çözdüğünü hissederken dudaklarını alaycı bir şekilde onunkilere değdirerek.

"İki, ne?" Aidan onun küçük parmaklarının gömleğini açtığını hissedince sordu.

"Bana borçlu olduğun tamamen rastgele beş şeyden," dedi gömleğini pantolonundan çekip çıkarırken, böylece onu üzerinden itebilecekti.

"O zaman üç şey için kredi almam gerekmez mi?" Aidan, kızın elinin kemerini çözdüğünü hissettiğinde uzanıp havlusunu çözerken sordu.

"Hayır," dedi Melanie, havlusunu bırakırken gülümseyerek.

"Üç şey daha, hmm?" Aidan onu yatağa yaklaştırmak için mırıldandı.

"Kurallar kitabına göre," dedi Melanie, yatağın kenarına otururken dudaklarının seğirmesine neden oldu ve karnının büyük şişliğine bir öpücük kondurabilmek için onu kendine çekti.

"Seni istiyorum," dedi bir öpücükle daha ve parmaklarını saçlarında gezdirirken uzanıp ayakkabılarını çıkarmaya başladı.

"Bu bir," dedi Melanie, pantolonunu indirmeyi bitirebilmesi için ayağa kalktığında, yüzünü ellerinin arasına alıp onu öperken.

"Aklımı başımdan alıyorsun." "Bu iki."

"Seni düşünmekten hiç vazgeçmedim."

Aidan onun yatağa tırmanmasına yardım ederken, "SIRA SENDE," dedi.

"Ben de seni düşünüyorum," diye itiraf etti Melanie, adam onu yastıklara yaslanması için yönlendirirken.

"Bu iyi bir başlangıç," diye mırıldandı Aidan dikkatle yatağa tırmanıp onun yanına otururken.

"Ben de seni istiyorum," derken buldu kendini, adam onu öpebilmek için eğilip "Daha iyi," dediğinde.

Melanie onun dudaklarına karşı, "Bana dokunmanı gerçekten istiyorum," dedi.

"Çok daha iyi," dedi Aidan elini kalçasında gezdirdiğini hissederken ve sonra-

Yumuşak bir şekilde inledi. "Bu gerçekten hoşuma gitti."

"Başka nelerden hoşlanırsın Melanie?" Aidan parmaklarını yavaşça Melanie'nin bacaklarının arasında gezdirirken sordu.

"Sen," dedi yumuşak bir iniltiyle, uzanıp adamın yüzünü ellerinin arasına alırken.

Aidan inleyerek öpücüğü derinleştirdi ve parmaklarını kızın üzerinde gezdirerek, kız kendini bacaklarını ayırırken bulana kadar onunla alay etti. Ona dokunmak için acele etmedi, parmaklarıyla yarığının üzerinde gezindi, dudaklarını ayırıp ıslak olduğunu gördüğünde inledi. Parmakları çok iyi hissettiriyordu, diye düşündü Melanie, hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle

elini çekmeye çalıştı, ancak ona dokunmaya devam ettiğinde inledi.

Adam'la birlikteyken, Adam ona sadece ıslandığından emin olmak için dokunuyor ve ıslandıktan sonra ona dokunmayı bırakıyordu. Bu durum onu hayal kırıklığına uğrattı. Hep daha fazlasını istemişti ama nasıl isteyeceğini hiç bilememiştir. En azından, onu gerçekten dinlemesini sağlayacak bir şekilde nasıl söyleyeceğini hiç bilmiyordu.

Melanie orada yatarken, Aidan parmak uçlarını klitorisinin üzerinde gezdirirken onu öperken, nefes alışverişlerini biraz daha hızlandıran yumuşak dokunuşlarla alay ederken, Melanie onun hoşuna giden tüm bu şeyleri yapmakta asla sorun yaşamayacağını hissetti. Parmak uçlarının göbeğinin üzerinde kaydığını hissettiğinde, inlemekten kendini alamadı.

"Hoşuna gitti mi?" Aidan onun dudaklarına karşı sordu.

"Evet," dedi Melanie, parmaklarını onun saçlarında gezdirerek, orada oturup inlemekten kendini alamazken ona dokunmaya devam etmesi için onu cesaretlendirdi.

Aidan elini çevirip parmağını yavaşça kadının içine sokarken bile, "Yavaşlamamız gerek," dedi.

"Gerçekten de öyle," diye hemen kabul etti ve bir elini bacağından üzerinden geçirebilmek için onu öpmeye devam ederken-

Elini Aidan'a doladığında Aidan'dan bir inilti koptu, ancak elini üzerinde gezdirdiğinde inledi. Çok iyi hissettiriyor, diye düşündü Melanie. Aidan'ın elinin içinde, aynı anda hem pürüzsüz hem de sert hissetmesini seviyordu ama elini yavaşça ucunda gezdirirken nefesinin kesilmesine de bayılıyordu.

Bir erkeğe böyle dokunmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki. Bundan ne kadar hoşlandığını unutmuştu, diye düşündü Melanie elini tekrar onun üzerinde gezdirirken, Aidan parmağını içinde kaydırmaya devam ederken inlemekten kendini alamasa da ona dokunmanın verdiği hissin tadını çıkarıyordu.

"Bunu aceleyle getirmek istemiyorum," dedi Aidan, onlar hareket etmeye devam ederken alnını onunkine bastırarak.

ellerini birbirinin üzerinde gezdiriyor, duramıyorlardı.

"O zaman yavaşlamalıyız," dedi Melanie, dudaklarını ağılıkla yalayarak, adam ikinci bir parmağını içine sokarken inlemekten kendini alamadı.

"Gerçekten yapmalıyız," diye kabul etti Aidan, kızın ulaşamayacağı bir yere kayarak önünde diz çöktü, dizleri kızın iki yanında ve bacakları kızın bacaklarının üzerinde duruyordu.

"Oh, Tanrım," diye fısıldadı, adamın sikinin ucunun bacaklarının arasında hareket ettiğini hissettiğinde.

"Bana durmamı söyle," dedi Aidan, ikisini de kızdırmaya devam ederken yatak başlığına tutunmak için onun yanından uzanarak.

Bunu yapmak için ağzını açtı ama sorun şu ki durmak istemiyordu. Bir kez olsun, bunu fazla düşünmek ve akıllıca olanı yapıp güvenli oynamak istemiyordu. Bunu istiyordu, pervasız olmak, teslim olmak istiyordu ve kesinlikle onu istiyordu.

"Durma," dedi Melanie, onu bir öpücük için tekrar aşağı çekerek.

Aidan bir iniltiyle kendini bıraktı, böylece Melanie onun yavaşça içine girdiğini hissederken kolunu ona dolayabildi. Çok iyi hissettiriyor, diye düşündü Melanie, Aidan öpücüğü bırakıp çenesine bir öpücük kondururken, Aidan'ın kollarını ona dolamasına ve dudakları birbirine değdiği anda ağıza dönüşen bir öpücük için onu tekrar kendine çekmesine neden olan bir ifadeyle onu izliyordu.

Etrafındaki tutuşunu sıkılaştırırken, onun aşağı kaydığını hissetti ve-

"Tanrım," diye inledi Melanie, adam kalçalarını döndürdüğünde.

"Bu iyi mi?" Aidan öpüşmeyi keserek kızın boynundan aşağıya doğru öpmeye başladı.

"İyiden de öte," dedi Melanie, o kalçalarını döndürmeye devam ederken inlemekten kendini alamadı. Daha önce hiç böyle hissetmemişti, daha önce hiç bu kadar iyi olmamıştı, diye düşündü.

Aşağı uzanıp yorganı tutarken bir inilti daha duydu.

Dudaklarını ağılıkla yalayarak, Aidan'ın içine girdiğini hissettiğinde bir iniltiyle gözlerini kapattı. Tanrım, ne kadar büyük, diye düşündü Aidan onu gererken. Çok iyi hissettiriyor, diye düşündü Melanie, elleri yorganı yumruklarken, Aidan'ın son santiminin de içine kaydığını ve onu doldururken gerdiğini hissetti. Dudaklarının boynuna dokunduğunu hissettiğinde, başını geriye atarak ona daha iyi erişim sağladı, ancak hareket ettiğini hissettiğinde kollarını tekrar ona dolayabilmek için yorgandaki tutuşunu serbest bıraktı.

Çok iyi, diye düşündü Melanie bir iniltiyle, Aidan hareket etmeye devam ederken, kalçalarını sıkı itişlerle yuvarlarken, inlemelerinin ve kalçalarının her yuvarlanışında gıcırdayan yatağın sesi küçük yatak odasını doldurdu. Daha önce hiç prezervatifsiz seks yapmamıştı, doğum kontrolünderken ve Adam ona yalvardığında bile, ama Aidan içinde hareket ettikçe, dudaklarını yalamaktan kendini alamadı.

Adamın ne kadar sert olduğunu hissedebiliyordu, aleti boyunca damarlar göze çarpıyordu ve ucu...

Oh, Tanrım...

Ucu büyüktü, yumuşaktı ve hareket ettikçe çok iyi hissettiriyordu, içine doğru kayıyor, ancak kalçalarını geri döndürdüğünde içine geri kaymayı bekliyordu. İçine geri itmek çok iyi hissettirdi, diye düşündü Melanie, ancak göğüslerinin Aidan'ın göğsüne sürtündüğünü hissettiğinde inledi, yüzünü ellerinin arasına aldı ve kollarında kendini kaybederken hareketlerini yavaşlatmasına neden olan acı verici tatlı bir öpücük için onu aşağı çekti.

"Bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok, değil mi?" Aidan onun dudaklarına fısıldadı.

O daha cevap veremedi Aidan öpücüğü derinleştiriyor ve başka bir şeye odaklanmayı zorlaştırıyordu, ta ki öpücük çaresizleşene ve Aidan onun daha hızlı hareket etmesine ne kadar çok ihtiyaç duyduğunu fark edene kadar.

oldukça anlamıştı. Buna ihtiyaı vardı, ona ihtiyaı vardı ve ona yeterince yaklaşamıyor gibiydi.

Öpüşmeyi keserek adamın hareketlerini izlemeye başladı. İfadesi yumuşarken gözleri onunkilere kilitlendi ve hareket etmeye devam etti, kadın orada otururken kalçalarını döndürdü, ona aşık olmaya ne kadar yakın olduğunu fark etse bile başka tarafa bakamadı.

BÖLÜM 28

M Belki de hayal etmiştir? Aidan, Melanie'nin çıplak omzuna bir öpücük kondururken şöyle düşündü ancak saniyeler sonra tekrar hissettiğinde kendini gözlerini açarken buldu.

Aidan merakla Melanie'nin omzuna son bir öpücük kondurdu ve Melanie'den uzaklaşarak aşağıya baktı ve Melanie'nin cömert kıcının kendisine doğru kıpırdanışını izlerken dudaklarının titrediğini hissetti. Kıkırdayarak, vücudu Melanie'nin vücuduna sarılacak şekilde yaklaştı ve "Uyuyamıyor musun?" diye sorarken Melanie'nin omzuna bir öpücük kondurdu.

"Biraz yardımım olsaydı yapabilirdim," dedi küçük kız, kıcını bir kez daha kıpırdatırken, elini kalçasına ve bir yanağına doğru kaydırarak sıkmasını sağladı.

"Aklında ne tür bir yardım var?" Aidan kalçalarını yuvarlarken bile sordu, kız inledikçe kıcına sürtünen horozu öğütüyordu.

Onun kıcını seviyordu, vücudunu seviyordu, ona dokunduğunda verdiği tepkiyi, kulağına ona yapmak istediği her şeyi fısıldadığında inleyişini, göğüslerinin ellerinde hissedilişini, adını haykırırken ıslak amının onu kavrayışını seviyordu ve boşa harcadıkları onca zaman için pişmanlık duymaktan kendini alamıyordu. Yapmalıydı

Aidan onun omzunu öperken pek çok şeyi farklı yaptığını düşündü.

"Ne istediğimi biliyorsun," dedi Melanie, ona doğru geri çekilerek.

"Söyle bana," dedi Aidan, sikini onun yumuşak poposuna sürtünerek. Eliyle iri göğsünü kavrarken omzuna bir öpücük daha bastırdı, böylece birbirlerini kızdırmaya devam ederken sert meme ucu parmaklarının arasında kayıyordu.

"Sen," diye inledi, böylece bir dahaki sefere geri ittiğinde, gözlerini kapatmak zorunda kaldı ve hareket horozunu yavaşça içine iterken bir laneti ısırdı.

Çok ıslaktı, diye düşündü Aidan, göğsünü nazıkçe sıkıp inletirken boynunun arkasına bir öpücük kondurdu. Seks daha önce hiç bu kadar iyi hissettirmemişti, onu bir an tamamen tatmin edip ertesi an daha fazlası için çaresiz bırakmamıştı. Bir kadını hiç onu istediği, ona ihtiyaç duyduğu gibi istememişti ve ona dokunamazsa aklını kaçıracığını düşünmüştü.

Sadece seksle ilgili değildi.

Bunu açıklayamıyordu ama onun yanında olmak hayatında bir şeylerin eksik olduğunu fark etmesini sağladı. Bir şeylerin eksik olduğunu hiç düşünmemişti ama yine de bunu anlamak için yeterince yavaşlamamıştı. Her zaman meşgul olmayı sevmiş, her zaman yapacak bir şeylere ihtiyaç duymuş ve her zaman diğer insanlarla birlikte olmayı tercih etmişti, muhtemelen bu apartman dairesini de bu yüzden satın almıştı çünkü eve geldiğinde boş bir evle karşılaşma fikrini hazmedemiyordu. Melanie taşındığından beri eve gelmeyi dört gözle beklemeye başlamıştı. Ona yakın olmayı seviyordu, ona sarılmayı seviyordu ve doğruyu söylemek gerekirse, onu şımartmaya bayılıyordu.

SNIFFLE. "BEBEK ACIKTI," dedi Melanie, alt dudağının hafifçe titremesine izin verirken aşırıya kaçma riskini almak istemediği için ikinci bir çıtlatma ve hafif bir dudak bükme şansı vermeye karar verdi.

Aidan fıstık ezmesi ve çilekli jöleye bulanmış tostunu ısıtırken durakladı ve gözlerini ona dikti. Bakışları karnına indiğinde, onu yakaladığını biliyordu ama her ihtimale karşı...

Sniffle.

Onun için hazırladığı bir tabak spagetti ve bir yığın ızgara peynirli sandviçten sonra gerçekten çok iyi gelecek olan tostı uzatırken gözleri kısıldı. Memnun bir iç çekiş ve mırıldanarak, "Teşekkür ederim," diyerek onun ikramını kabul etti, bir ısırık aldı ve inlemekten kendini alamadı.

Orada durmuş, gerçekten lezzetli olan kızarmış ekmeği kemirirken, adamın ona daha fazlasını yapmak isteyip istemeyeceğini merak etmekten kendini alamadı. Bu düşünce, kendini birdenbire kaldırılmış ve dikkatlice mutfak tezgahına yerleştirilmiş bulduğunda ne yaptığını merak etmeye dönüştü. Kendisine bir bardak çikolatalı süt ikram ederken, Aidan'ın mutfak masasına doğru yürüdüğünü, iç çekerek bir sandalye kaptığını ve onu mutfağa geri götürüp oturduğu yerin önüne koyduğunu gördü.

Melanie merakla, gerçekten çok lezzetli olan tost dilimini bitirip diğer dilime geçmeden önce, Aidan'ın önündeki sandalyeye oturmasını izledi. Bir kez daha iç çekerek uzandı ve onu dikkatle tezgâhın kenarına sürükledi, duştan sonra ödünç aldığı büyük gömleği yukarı itti ve kalçasını öptü.

"Ne yapıyorsun?" Melanie orada oturmuş, adamın başını çevirip diğer kalçasını öpmesini izlerken merak etmekten kendini alamadı.

"Hiçbir şey," diye mırıldandı Aidan, ama orada oturup lezzetli ikramını kemirirken, bunun hiçbir şey gibi gelmediğini fark etmekten kendini alamadı, özellikle de öne doğru eğilip tekrar yapmasını gerçekten isteyeceği bir şey yaptığında.

"Tanrım," diye mırıldandı Melanie oturduğu yerde, Aidan'ın dilini bacaklarının arasında gezdirdiğini hissedince nefesi kesildi.

"Sıradaki beş şey," dedi, sadece klitorisini okşadığında adını inletmek için kaşlarını çatmasına neden oldu.

"Şimdi mi?" Melanie bunu daha sonra, dikkatinin dağılmadığı bir zamanda yapabileceklerini umarak sordu.

"Mmmhmm, hemen şimdi," dedi Aidan, başını yana kaydırarak ve-

"Teddy Ruxpin'den korkuyorum!" diye ağzından kaçırdı, gerçekten de bir yıl boyunca ailesiyle birlikte uyumasına neden olan olayı açıklamasını istememesini umuyordu çünkü o korkunç anı yeniden yaşamak istemiyordu. En azından eğitilmiş bir akıl sağlığı uzmanının rehberliği olmadan.

"Neden?" Aidan başını sallayarak sordu çünkü o anı tekrar yaşamasının hiçbir yolu yoktu ve-

"Kardeşim Teddy Ruxpin kasetini Cadılar Bayramı'ndan sonra halk merkezinden ödünç aldığı şeytani sesler kasetiyle değiştirdi, sabahın ikisinde odama gizlice girdi ve oynat tuşuna bastı!" dilini içine kaydırırken kendini bir telaş ve iniltiyle itiraf ederken buldu.

"Başka ne var?" Aidan onu yavaşça yalarken sordu.

"Belki bunu daha sonra konuşabiliriz?" Melanie sordu, Nefesini tutmaya çalışırken elini arkasındaki tezgâha vurdu ve dilini tekrar klitorisine götürdüğünde bir iniltiyle geriye yaslandı ve-

"Okulda birinin hayatını cehenneme çevirdiğini öğrendikten sonra kız kardeşimin şampuan şişesini Nair ile değiştirdim!" diye inleyerek itiraf ederken buldu kendini.

Aidan gerçekten sevmeye başladığı o şeyi yaptığında sırtını kamburlaştırdı ve kendini parmaklarını Aidan'ın saçlarının arasından geçirirken buldu.

"Başka ne var?"

"Canım sıkıldığında Fire & Brimstone'daki çeşnileri ve menüleri yeniden düzenliyorum ki Lucifer'ın bunu fark etmesinin ne kadar süreceğini görebileyim," diye itiraf etti Melanie, bunu yapanın kendisi olduğunu kardeşine söylememesini umarak.

Bu bir kıkırdama ve bir başka "Başka ne var?" sorusu kazandırdı.

"Rebecca'nın ailesine son on yıldır bulduğum bir web sitesi aracılığıyla isimsiz olarak sim bombaları ve fil kakası gönderiyorum. Ne zaman onu ağlatacak bir şey yapsalar onlara özel bir bakım paketi gönderiyorum."

"Güzel," dedi Aidan onaylayarak ve ekledi, "Başka?"

"Bilmiyorum. Şu anda doğru düzgün düşünemiyorum." Melanie dudaklarını ağızla yalarken bir yandan da odaklanmaya çalışıyordu ama sonunda dilini tekrar içine soktuğunda onun adını inledi.

"Bir tane daha," dedi Aidan dilini çıkarırken ve- "Clark Kent'in gerçekten Süpermen olduğunu bilmiyordum ta ki On beş yaşındaydım!"

Durakladı ve sonra, "Bu sadece... bu sadece üzücü."

"Biliyorum," diye itiraf etti Melanie hüzünlü bir baş sallamayla, ama sonunda Melanie'nin kesinlikle sevdiği o şeyi yaparak onu ödüllendirdiğinde Melanie onun adını inledi.

Aidan orada yatarken kendisine işkence eden güzel kadına "SEN ŞEYTANSIN," dedi, kadın kucağına yerleşmeyi bitirdiğinde inlemekten başka bir şey yapamadı, böylece kızdırdığı zavallı aleti içine doğru kaymaya başladı.

"Biliyor musun, bunu daha önce de duymuştum," dedi Melanie, ellerini destek olması için adamın kalçalarına koyabilecek şekilde arkasına yaslanırken ciddiyle başını sallayarak.

"Eminim öyledir," dedi Aidan, ellerini bir iniltiyle kadının kalçalarında gezdirirken, gözlerini kadının üzerinde gezdirdi, kadının ısırma çalıştığı sinsi gülümsemesini, bakmaya doyamadığı iri göğüslerini ve karnının büyük şişkinliğini inceledi ve hayatında daha güzel bir kadın görüp görmediğini merak etmekten kendini alamadı. "Bak," dedi sinsi kadın yumuşak bir iç çekişle ve "Bunu yapmak istemezdim ama bana başka seçenek bırakmadın."

"Gerçekten de bilmiyordum," diye mırıldandı Aidan, ancak daha rahat etmek için yer değiştirdiğinde inledi.

"Bu işimizi kolaylaştıracak," dedi Melanie, tekrar, bu kez bilerek yer değiştirirken dalgınca başını sallayarak.

"Eminim öyle olacaktır," dedi Aidan, onun üzerinde hareket etmesini izlerken ellerini kalçalarında gezdirerek.

"Bana sonraki beş şeyini söylemeni istiyorum," dedi, kalçalarını yuvarladı ve bu hareket onun horozunu tam olarak kavramasına neden olduğunda ondan bir inilti kopardı.

"Hemen şimdi mi?" Aidan, onun daha önceki taleplerine verdiği yanıtı tekrarlayarak sordu.

"Korkarım öyle," dedi Melanie başını ciddi bir şekilde sallayarak.

Yorgun bir iç çekti ve sonra...

"Bunu yapabiliriz..." Aidan, bir kolunu başının arkasında kavuşturup diğer elini yavaşça kızın kalçasına doğru kaydırırken kaşlarının çatıldığını fark edince sesinin kesilmesine izin verdi.

"Bekle, ne yapıyorsun?" Melanie kaşlarını çatarak, adamın elinin bacaklarının arasında kayboluşunu izledikten sonra, başparmağını klitorisinin üzerinde gezdirirken duyduğu en seksi iniltiyle başını geriye attı.

"Sıradaki beş şeyin," dedi Aidan, kızın devam etme dürtüsüne karşı mücadele ederken dudaklarını yalamasını izleyerek

Onu.

"Sıra sende," diye hatırlattı ona.

"Öyle mi, gerçekten mi?" diye sordu başparmağını yavaşça bacaklarının arasında gezdirerek.

Ağzını açtı ama bir inilti daha çıkınca başını salladı.

"Senin beş şeyin," dedi Aidan, kadının bacaklarındaki tutuşu sıkılaştığında ve kadın yer değiştirerek adamın sikini gıcırdatmaya başladığında kendi iniltisini bastırarak.

Melanie inleyerek, "Senden gerçekten nefret ediyorum," diye mırıldandı.

"Bu sayılmaz," diyerek onu izlerken dudaklarını yaladı.

Tanrım, o kadar iyi hissediyordu ki...

"Güzel! Birkaç yıl önce Fire & Brimstone'daki tüm garsonlar diyet havuzuna girmişlerdi ve benim de katılmama izin verdiler," diye söze başlayan Melanie, aniden doğrulup ellerini karnının üzerine koyarak bu pozisyonun ona fazla geldiğini belli ederken başını iki yana salladı.

"İyi misin?" diye sordu. Aidan ona doğru uzanarak sordu ama Aidan ellerini sallayarak onu uzaklaştırdı, Aidan'ın arkasından yastıkları çalıp yatağın üzerine koydu, iç çekerek eğildi ve kıcını oynatarak Aidan'ın dudaklarının seğirmesini sağladı.

Aidan, onu hiçbir şeyden mahrum edemeyeceğini bildiğinden, onun arkasında dizlerinin üzerine çöktü, dikkatlice kalçalarını kavradı ve-

Yumuşak bir inilti duyuldu ve ardından, "Bu daha iyi," dedi Melanie, Aidan orada diz çöküp yavaşça nefes verirken ve-

"Karbonhidratlardan vazgeçmek istemedim ama kaybetmek de istemedim. Bu yüzden, kendimi kötü hissettiğim birkaç taktiksel karar vermiş olabilirim," diyen Melanie, neden bahsettiğini anlamaya çalışırken kaşlarını çatmasına neden oldu, ancak itiraf ettiğinde kıkırdadı, "Her dinlenme odasında unlu mamuller, çikolata ve şeker bıraktım.

ve tüm sağlıklı seçeneklerin hızlı bir şekilde arkadaki çöp kutusuna gitmesini sağladı."

"Kazandın mı?" Aidan ellerini onun sırtında gezdirerek sordu.

"Hayır," diye mırıldandı üzüntüyle. "Karbonhidrat sevgim şansımı mahvetti."

"Bütün bunlar bir hiç uğruna," dedi ve kıkırdayarak kışını bir kez daha salladığında inledi.

"Biliyorum," dedi Melanie bir ıtırtı ve başka bir kıpırtı ile, onun beş şeyini daha sonra bitirebileceklerine karar vermesine neden oldu... Çok daha sonra.

BÖLÜM 29

S Melanie, gözlerini açtığında Aidan'ı masanın karşısında otururken bulduğunda, hasta olacağını düşündü.

onu izliyor ve ona unutmak istediği sabahı hatırlatıyordu. Sert bir şekilde yutkunarak yorganı sıkıca kavradı, orada yatarken onu mahvedecek bir şey söylemesini bekledi, ancak dudakları yıkıcı bir gülümsemeye dönüştüğünde kendini rahatlamış hissetti.

"Günaydın," dedi Aidan ayağa kalkıp eğilip inanılmaz tatlı bir öpücükle her şeyi daha iyi hale getirebilmek için ona doğru yürürken.

"Saat kaç?" Melanie parmak uçlarını adamın çenesinde gezdirmek için uzanırken sordu.

"On ikiyi biraz geçiyor," dedi ve çenesine bir öpücük kondurdu.

"Geç uyudum," dedi Melanie derin bir iç çekerek, tekrar uyumaktan rahatsız olmayacağını itiraf etmek zorunda kalsa da, Aidan'ın elinin yorganın altından kayarak göğsünü avuçladığını hissettiğinde uyanık olmanın kesinlikle faydaları olduğuna karar verdi.

"Geç bir gece geçirdin," dedi Aidan, boynundan aşağı inen bir yolu öperken, eli karnının üzerinden aşağı kaymadan önce göğsünü son bir kez sıktı ve-

"Olamaz," diye mırıldandı Melanie, geç saatlere kadar uyuduğunu hatırlayınca doğrulamakta zorlandı.

Aidan tek kelime etmeden, Melanie'nin oturmasına yardım etmeden önce dudaklarını son bir kez Melanie'nin dudaklarına değdirmek için hareket etti ve ayağa kalkmasına yardım ederken giymesi için gömleklerinden birini ona uzattı. Melanie ayağa kalktığı anda hızlıca bir "Teşekkür ederim" mırıldandı, yüzünü buruşturdu ve bu sabahı gerçekten unutulmaz kılmadan önce paytak paytak banyoya gidebilmek için dua etti.

Yirmi dakika ve boş bir mesaneden sonra Melanie yeni duş almış, saçlarını taramış ve dişlerini fırçalamış olarak yatak odasına geri döndüğünde Aidan'ı yatakta uzanmış, iPad'inde bir şeyler okurken buldu. Tek kelime etmeden yatağa doğru yürüdü, bir şekilde havlusunu kaybetmeden üzerine tırmanmayı başardı ve sonra hemen bacaklarının arasına geçti, arkasına yaslandı, gözlerini kapattı ve rahatladığını hissetti.

Aidan kollarını ona sararken Melanie, Tanrım, ne kadar rahat, diye düşündü.

"Daha iyi misin?" Aidan ellerini karnının üzerine koyarak sordu. "Evet," dedi Melanie, oturduğu yerde rahatlamış bir şekilde iç çekerek,
Bu bebeği doğurmaya çoktan hazırım.

Aidan onun aklından geçenleri okuyarak, "Sadece iki hafta daha," dedi.

"Patlamaya hazırmışım gibi hissediyorum," dedi Melanie ve ellerini onun ellerinin üzerine koyarken kıkırdamasına neden oldu.

Başının tepesine bir öpücük kondururken, "Sen farkına varmadan bitmiş olacak," dedi.

"Söz mü?" diye sordu çünkü iki hafta daha dayanabileceğinden gerçekten emin değildi.

"Söz veriyorum," dedi Aidan, rahat bir sessizliğe gömülmeden önce bir öpücük daha kondurarak. Bir süre öylece oturdular, Aidan onun karnını okşarken o da gözlerini kapadı ve gerçekliğe dönme vakti gelene kadar onun kollarında olmanın tadını çıkardı.

"İşe dönmem gerekiyor," dedi, sesi ondan daha mutlu çıkmıyordu.

"Biliyorum," dedi Melanie, bütün günü böyle geçirebilmeyi dileyerek. Daha önce sarılmayı hiç sevmemişti ama yine de bunun muhtemelen hiç kimsenin ona Aidan'ın sarıldığı gibi sarılmamış olmasıyla bir ilgisi vardı. Aidan ona kendini güvende ve el üstünde tutuluyormuş gibi hissettiriyordu, bu da kısa sürede bağımlısı olduğu bir şeydi.

"Senden ayrılmak istemiyorum," diye itiraf etti Aidan bir öpücükle daha ve gülümsemesine neden oldu.

Melanie hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle, "Ama işe gitmen gerekiyor," dedi.

"İşe gitmem gerekiyor," dedi Aidan ve iç çekerek ekledi: "Hastanede çift vardiyam var ve sonrasında çıkmam mümkün değil."

"Yani seni yarın sabaha kadar göremeyeceğim?" dedi, yedi ay öncesine kadar kendisi de bir işkolik olduğu için muhtemelen çoğu insanın anlayacağından daha iyi anlıyordu.

Yavaşlamak için hiç zamanı olmamıştı, hiç istememişti çünkü yaptığı işi seviyordu. Her zaman böyle olmamıştı. Lisedeyken, tiyatro ve programlama dersleri arasında bir seçim yapmak zorunda kalmıştı ki müzikallerden ne kadar nefret ettiği düşünüldüğünde bu pek de bir seçim sayılmazdı. Dersin ilk beş dakikasında kararından pişman olmuştu. Bunu, ön büroya gitmek istemesi ve başka seçenek olmadığını öğrenmesi izlemişti.

İki kat daha uzun sürmüş ve ekstra yardım için okuldan sonra kalmasını gerektirmişti, ancak ilk dönemin sonunda ilk F'sini ve bilgisayarla ilgili her şeye karşı sağlıklı bir nefreti kazanmıştı. Bunu, ön büroya yürümesi ve gelecek dönem dersi tekrar almasına izin vermelerini talep etmesi izlemişti.

Okul psikiyatristi ile zihinsel bir çöküşün eşiğinde olmadığından emin olmak için yapılan otuz dakikalık bir görüşmeden sonra, çift beden eğitimi almasına izin verme teklifiyle birlikte isteksizce derse tekrar girmesine izin verdiler.

Fikrini değiştirirse onun yerine derslere girecekti. O noktada biraz fazla kaçmış olabilecek bir bakışla kütüphaneye gitti ve bilgisayarlar ve programlama üzerine eline geçen her kitabı alıp Noel tatili boyunca okudu, o lanet dersi geçmeye kararlıydı.

Noel tatilinin sonunda, bir şekilde dersten daha da nefret etmeyi başarmıştı ve bir sonraki çeyrekte ilerleme raporları açıklandığında, Melanie cenin pozisyonuna kıvrılmak ve vazgeçmek istediği süre boyunca orada kalmak istedi. Bunu nasıl başardından hâlâ emin değildi ama bir şekilde o dersi C- ile geçmeyi başarmış ve kendini başka bir programlama dersine kaydolurken bulmuştu.

Liseden mezun olduğunda programlamaya aşık olmuş ve okulda verilmeyen becerileri kendi kendine öğrenmeye başlamıştı; bu da web siteleri, veri tabanları, uygulamalar ve on dokuz yaşına geldiğinde kendi geçimini sağlamasına olanak tanıyan birkaç düzine teknoloji becerisi tasarlamasına yol açtı. Yaptığı işi seviyordu ve her zaman kendisini zorlayacak işler aradı. Çalışmadığı zamanlarda okuyor, araştırıyor ve yeni fikirler deniyordu.

Geçtiğimiz birkaç ay boyunca bunu bile yapamayacak kadar hastaydı. Drew doğduktan sonra, son birkaç ayda değişen her şeye yetişmek için canını dişine takarak çalışması gerekecekti ki bu alanda maalesef çok şey değişecekti. Bir yolunu bulur, diye düşündü Melanie, Aidan'ın gidebilmesi için isteksizce otururken.

"Kardeşim Duncan, Arik işten çıkana kadar sana göz kulak olabilmek ve arkadaşlık edebilmek için oturma odasında. Eğer senin için de uygunsa kanepede yatacak," dedi yataktan inerken.

Melanie başını üzgün bir şekilde sallayarak, "Sanki bana güvenmiyorsun," dedi.

"Çünkü bilmiyorum," dedi Aidan kıkırdayarak ve eğilip dudaklarını dudaklarına değdirirken mırıldanarak, "Usludur," dedi.

"DR. STANFORD BİRİNCİ PERDEYE" anonsu yapılırken Aidan terk edilmiş bir tekerlekli sandalyeye çöktü ve cebinden telefonunu çıkardı, ancak birkaç saniye sonra Melanie'nin ona daha önce gönderdiği kısa mesajı görünce gülümsedi. Cevap vermeye başladı ama saatin ne kadar geç olduğunu fark etti.

Kahretsin!

Onu daha önce aramayı planlamıştı ama güvenlik onu odasına götürürken "Ben Süpermen'im, sürtükler!" diye bağırarak sarhoş on dört yaşındaki çocuk ve birkaç saat önce gelen bıçaklama olayı onu gecenin büyük bölümünde meşgul etmişti. Acil servisteki mesaisi başlamadan önce daireye uğrayıp Melanie'yi görmeyi umuyordu ama sorunları olduğu ve eski doktoru onu dinlemediği için gözyaşları içinde gelen yeni bir hastayla oyalandı.

Onunla oturup tüm ilaçlarını gözden geçirmiş, testler yapmış ve sorunu çözebilmişti. Bunun üzerine ona teşekkür etti ve yeni torunu hakkında her şeyi anlattı; Aidan da ona her yerde taşıdığı Drew'in sonogram görüntülerini gösterdi ve oğlunu anlattı.

Sadece iki hafta daha, diye düşündü Aidan, orada otururken gülümsemekten kendini alamadı, Drew'un annesinin karbonhidrat bağımlılığına sahip olup olmayacağını merak ediyordu.

"İşte buradasın! Her yerde seni arıyordum!" dedi biri, alüminyum folyo kaplı bir tabak kucağına konurken.

Aidan kaşlarını çatarak başını kaldırdı ve kendisine gülümseyen kadının kim olduğunu anlamaya çalışırken buldu kendini. Kadın kaşlarının çatıldığını fark edince şakacı bir şekilde gözlerini devirdi ve "Ben Caitlyn. Melanie'nin kız kardeşi."

"Elbette," diye mırıldandı Aidan, bir iç çekişi bastırıp gülümsemeye zorlayarak tabağı aldı ve ayağa kalktı, ama bir yandan da onun burada ne aradığını merak etmekten kendini alamıyordu.

"Bu gece burada çalışmak zorunda kaldığınızı duydum ve uğrayıp bir merhaba demenin ve bir şeye ihtiyacın olup olmadığını öğrenmenin iyi bir fikir olacağını düşündüm," dedi Caitlyn tatlı bir gülümsemeyle ve elindeki tabağı işaret etti. "Teşekkür ederim. Gerçekten çok naziksınız," dedi Aidan, telefonunu cebine geri koyuyor.

"Izgara tavuk salatası," dedi Caitlyn ve yüzünü muhtemelen sevimli bir ifadeyle buruşturarak ekledi: "Kafeterya yemeklerine biraz ara verebilirsin diye düşündüm."

"Genelde otomattan bir şeyler alırım," dedi Aidan, hâlâ gecenin on birinde neden burada olduğunu anlamaya çalışarak.

"Melanie'nin böyle bir şey yapmayı asla düşünmeyeceğini bildiğim için sana yiyecek bir şeyler getirmem gerektiğini düşündüm," diyen Caitlyn, PA sisteminden "Dr. Bradford altıncı perdeye," anonsu yapıldığında sadece somurtmak için gülümsedi.

"Melanie oğluma sekiz aylık hamile, bu yüzden onu bu saatte dışarıda yakalarsam muhtemelen güzel kıcına şaplak atarım, çünkü dinlenmeye ihtiyacı var. Yemek için teşekkürler," dedi Aidan, tabağı hemşirenin masasına bırakıp arka tarafa doğru ilerlerken, işi bittiğinde Melanie'nin gitmiş olmasını umarak, bu erteleme için şükretti.

"Ne oldu böyle?" Aidan altıncı muayene odasına girdiğinde kardeşi Reese'in sedyede yattığını ve omzuna bir torba buz bastırıldığını gördü.

"Ona bunu yapmamasını söyledik," dedi Mikey,

kardeşinin taptığı sevimli küçük kız, başını üzgün bir şekilde sallayarak

ve acıyan bir iç çekiş.

"Gerçekten de öyle," dedi Sebastian, suç ortağı, kuzeni Trevor'ın oğlu ve Mikey hayatına girene kadar onun için endişelendiği çocuk, sedyenin diğer tarafında durup kitap okuduğu yerden dalgın dalgın.

Reese üvey kızına alaycı bir bakış fırlatarak, "O küçük baş belası için bir kedi yavrusunu kurtarmaya çalışırken ağaçtan düştüm," dedi.

Mikey başını ciddi bir şekilde sallayarak, "Çok sevdiğin," diye ekledi ve Aidan yeğeninin etrafından dolaşıp kardeşini incelemeye başlarken bir gülümsemeyi ısırdı.

Aidan, Reese'in omzunu inceledikten sonra, endişelenmeleri gereken başka bir hasar olup olmadığını kontrol etmeden önce, "Çıkık gibi görünüyor," dedi.

Mikey başını üzgün bir şekilde sallayarak, "Onu geri sokmaya çalıştı," deyince Reese'in gözleri kısıldı ve "Hain," diye mırıldandı.

"Bunun sonu iyi bitmedi," dedi Sebastian.

Aidan kardeşine ters ters bakarken Mikey, "Hiç de değil," diye ekledi.

"Kasey nerede?" Aidan, Reese'in karısının neden burada olmadığını ve kocasına eziyet etmekten hoşlanıyor gibi görüldüğünü merak ederek sordu.

"Burada olduğumuzu bilmiyor. Odamda uyuduğumuzu ve onun da ofisinde çalıştığını sanıyor," dedi Mikey, Reese'in yanına oturup onun sağlam elini tutabilmek için sedyeye tırmanırken derin bir iç çekerek.

Aidan'ın sorgulayan bakışları karşısında Reese, "Onu endişelendirmek istemedim," dedi.

"Seni ağaçtan düşerken gördüğünde endişelendiğine eminim," dedi Sebastian ve bir bakış attı.

Mikey başını sallayarak, "Bu endişe vericiydi," dedi.

"Gerçekten öyleydi," dedi Sebastian, Mikey'nin yanına oturabilmek için sedyeye tırmanırken.

Mikey düşünceli bir ifadeyle, "O kadar bağırmanın da bir faydası olduğunu sanmıyorum," diye ekledi.

"Ağlayacak sandım," dedi Sebastian ve suç ortağı başıyla onayladı. "Ben de öyle."

"İkiniz de şeytansınız," dedi Reese, teslim olmuş bir iç çekişle gözlerini kapatarak.

"Bilincini mi kaybettin?" Aidan sordu.

Aidan onay için dikkatini Mikey ve Sebastian'a çevirirken Reese, "Hayır," dedi.

"Hayır, ama çok fazla küfür vardı."

"Bu gece pek çok yeni kelime öğrendim," diye hemen kabul etti Mikey.

Mikey'ye ters ters bakabilmek için tek gözünü aralayan Reese, gözlerini tekrar kapatmadan önce, "Velet," diye mırıldandı.

"O kelimeyi zaten biliyordum," dedi Mikey ve Reese'in nabzını kontrol ederek koluna hâlâ iyi kan gittiğinden emin olurken kıkırdamasına neden oldu.

"Bu doğru. Öyle," dedi Sebastian, Aidan kendisine eziyet etmekten hoşlanan küçük bir kıza sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu merak etmekten kendini alamadan öylece dururken.

BÖLÜM 30

"Look," dedi Arik, muhtemelen istediği her şeyi elde etmesini sağlayan büyüleyici bir gülümsemeyle,
"Aidan asla

Dışarı. Bu sadece ikimizin arasında kalacak. Ne dersin?"

"Kreplerden uzak dur," dedi Melanie, bütün gece kendisine eşlik eden ve şimdiden üç parti krep, bir tepsi kek, bir düzine çırpılmış yumurta ve iki kilo domuz pastırması yemeyi başaran adama gözlerini kısarak.

"Beni sevdiğini sanıyordum," dedi Arik, kreplerle dolu tabağa uzanırken suratını asarak ve-

"Çık dışarı," dedi Aidan, Arik'i iterek yolundan çekerken, Arik kendini onun kollarına atılmış buldu.

"Seni nankör piç!" Aidan bir iniltiyle dudaklarını onunkilere değdirirken, Arik kendini mutfaktan dışarı çıkarılırken bulduğunda soluk soluğa bir öfkeyle konuştu.

"Bu kadar erken ne yapıyorsun?" Aidan onu banyoya götürürken sordu.

"Uyuyamadım," dedi Melanie, kravatına uzanmaya başlamıştı bile.

"Uyumaya ihtiyacın var," dedi ve öpüşmeyi, kravatını çözerken uzanıp büyük boy flanel pijamalarını çıkarabilmesi için yeterince uzun süre keserek, sadece omuzlarına tutunmak için ona yardım etmek için eğildiğinde pantolonundan çıkabildi.

"Sana ihtiyacım var," dedi Melanie, uzanıp yüzünü kavradı ve onu öpebilmek için tekrar yukarı çekti.

"Ben varım," diye söz verdi Aidan, gömleğini yırtıp bir kenara fırlattıktan sonra aşağı uzanıp kemerini çözdü ve ayakkabılarını çıkardı. Kadın adamın pantolonunu ve boxer'ını indirdiğinde, adam kadının gömleğini çıkarmış ve onu düşün içine çekiyordu.

"Sana yemek hazırladım ama müdür sana getirmeme izin vermedi," dedi Melanie kendini dönmüş ve duvara bakarken bulduğunda.

"Güzel. Şu anda hastanenin yakınında olmanı istemiyorum," dedi Aidan ve onun yanından geçip raftan en sevdiği vücut yıkayıcısını aldı.

"Zaten fark etmez çünkü Arik arkamı döner dönmez her şeyi yedi," dedi Melanie, ellerinin sırtından aşağı kaydığını hissettiğinde nefesi kesildi.

"Amatör," dedi Aidan usulca onun omzunu öperken.

"Biliyorum," diye mırıldandı üzüntüyle çünkü bunu beklemesi gerekirdi.

"Ve bu sabah bana kahvaltı hazırladın," dedi, sabunlu ellerini sırtında gezdirirken memnun görünüyordu.

"Evet," dedi Melanie, ancak elleri vücudunun etrafında kayarak göğüslerini bulduğunda nefesi kesildi.

"Beni özledin mi?" Aidan göğüslerini tutarak onu daha da yaklaştırdı, böylece sırtı göğsüne yaslanmıştı ve onu ne kadar özlediğini hissedebiliyordu.

"Evet."

"Benimle ilgili neyi özledin?" diye sordu baştan çıkarıcı bir fısıltıyla, ellerini göğüslerinin üzerinde gezdirirken, boynunun yan tarafını öperken elleriyle hafifçe yoğurdu.

"Her şeyi," diye itiraf etti Melanie, kalçalarına tutunabilmek için arkasına uzandığında, başı göğsüne doğru düşerken inlemekten kendini alamadı.

Aidan sabunlu parmaklarını kızın meme uçlarında gezdirirken, "Bana beş şey söyle," dedi.

Melanie dudaklarını yalayarak, "Hayır," diye inlemeyi başardı ve "sıra sende," dedi.

"Benim sıram mı?" diye sordu, boynuna bir öpücük daha kondururken düşünceli bir sesle.

"Evet," dedi, ancak ellerini karnına götürüp onu bütün gece uyutmayan küçük çocuğu anında sakinleştirdiğinde rahatlayarak iç çekti.

"Sana sarılmayı özledim. Gülümsemeni görmeyi özledim. Drew'un ilgi istediğinde beni itmesini özledim. Beni dışarı koşup sana turta almam için manipüle etmeni özledim ama en çok da ben içindeyken adımı inletmeni özledim," dedi Aidan ve sözlerini sikini kızın poposuna sürtmekle noktaladı ve kıza inlemekten başka seçenek bırakmadı.

"Aynen böyle," diye onaylarcasına fısıldadı Aidan, parmak uçlarını kızın teninde gezdirip karnından kalçalarına doğru bir yol çizerek ellerini kızın ellerinin üzerine koyana kadar ona sürtünmeye devam etti. Boynuna bir öpücük daha kondurduktan sonra ellerini onunkilerin etrafına doladı ve sıcak su sırtından aşağı akarken onları duş duvarına dayadı.

"Benimle ilgili neyi özledin Melanie?" Aidan ellerini Melanie'nin sırtında gezdirebilmek için onun ellerini serbest bırakarak sordu.

"Bu," dedi adam ellerini kalçalarında gezdirdikten sonra nazikçe kavrayarak onu geri çekerken ve-

"Bunu özledin mi?" Aidan yavaşça onun içine doğru kayarken sordu.

"Tanrım, evet," dedi Melanie bir inilti halinde, bacaklarını daha da açarak ona doğru geri itebildi.

"Başka?" diye sordu yavaşça geri çekilirken boynunun arkasına bir öpücük kondurarak.

"Kollarında olmayı özledim."

"Daha iyi."

Melanie başını ciddi bir şekilde sallayarak, "Seni kandırmama izin verdiğin turtayı gerçekten özledim," diye cevap verdi.

"Eminim öyledir," dedi Aidan, kıkırdayarak, ancak onun içine geri ittiğinde inledi.

"Bana dokunma şeklini özledim," diye inleyerek itiraf etti, elleri tekrar göğüslerini bulurken omzunun arkasına bir öpücük kondurdu.

"Çok daha iyi."

"İçimde hissettiklerini özledim," dedi Melanie, adam tekrar içine girip onu tamamen doldurduğunda dudaklarını yalayarak.

"Benim hakkımda özlediğin tek şey bu mu?" Aidan hafif bir duraksamadan sonra sordu.

Melanie gülümseyerek başını salladı ve ellerini duvardan çekip ona yaslandı, böylece uzanıp boynunun arkasını kavrayabilecek ve onu bir öpücük için kendine çekebilecekti, "Seni özledim Aidan," dedi.

"Emin misin?" diye sordu, kollarını ona sararken dudaklarını onunkilere değdirdi.

Melanie onu gerçekten ne kadar özlediğini fark ettiğinde bile, "Evet," dedi.

Dün gece uyuyamamış ve kendini kanepeye kıvrılmış, Arik'le Netflix'te film izlerken bulmuş ve Aidan'ı düşünmeden edememişti. Onu çok özlemişti, gülümsemesini, dokunuşunu ve...

Onu özlemişti.

"Ne istiyorsun, Aidan?" Melanie orada öylece durmuş, kendi kendine ona aşık olmanın bir hata olmadığını söylemeye çalışıyordu ama gerçek şu ki, bu onu dehşete düşürüyordu.

Onun ne istediğini, ne beklediğini ya da bunun onun için bir anlamı olup olmadığını bilmiyordu ama ona aşık olmanın en büyük hata olabileceğini biliyordu

yaptığı en aptalca şeydi. Dürüst olmak gerekirse, ona hızlı bir sikişten başka bir şeyle ilgilenmediğini söyleyen bir adama aşık olmaktan daha aptalca bir şey düşünemiyordu.

Ama Melanie onun kollarında dururken, adamın o sabah otelde olduğu haliyle şimdiki hali arasındaki farkı fark etmekten kendini alamadı. Ayrıca, sadece görmek istediği şeyi mi gördüğünü yoksa bunu bebek yüzünden duyduğu suçluluktan mı yaptığını merak etmekten de kendini alamıyordu.

"Ribaund olmak istemiyorum."

BÖLÜM 3 1

"W Şapka mı?" diye sordu kollarındaki kadın, sesi şaşkıındı.

"Ribaund olmak istemiyorum," diye tekrarladı Aidan.

Melanie dudaklarını onunkilere değdirirken, "Değilsin," diye söz verdi ona.

"O zaman ben neyim?" Aidan kendini, daha son hece dudaklarından çıkmadan bir kadına olan ilgisini kaybetmesine neden olan o soruyu sorarken buldu. Hiçbir zaman daha fazlasıyla ilgilenmemiş, hiçbir kadına öyle olduğunu düşündürmemiş ve her zaman tam olarak ne sunması gerektiğini bildiklerinden emin olmuştu. Ama şimdi...

Her şeyi istiyordu.

"Gerçekten bilmiyorum, Aidan. Ne istiyorsun?"

Melanie elini adamın çenesinde gezdirirken sordu

"Bana vermek istediğin her şeyi istiyorum," dedi tekrar eğilirken ve-

"Oh, Tanrım," diye inledi Melanie, adam onun içinde yer değıştirdiğinde, o da tekrar yaptı, yavaşça kalçalarını döndürdü, böylece onun içine geri itebildi.

Ellerini kızın göğüslerinin üzerinde gezdirdi. "Seni ne kadar istediğim hakkında hiçbir fikrin yok, değil mi?" Aidan kalçalarını yavaşça döndürmeye devam ederken dudaklarına karşı sordu.

"Bütün gece bunu yapmayı düşündüm," diye itiraf ederken buldu kendini Aidan, Melanie öne doğru eğilerek

ellerini duvara vurabilirdi.

Bir elini Melanie'nin göğsünün yanındaki duvara koyabilmek için onun göğsünü serbest bıraktı ve kolunu ona dolayarak diğer göğsünü avuçladı. "Dün gece seni kaç kez düşündüğümü biliyor musun Melanie?" Aidan onun boynunun kenarını öperek sordu.

Melanie, "Seni daha çok düşündüm," diyerek onu gülümsetti.

"Yaptın mı?" diye sordu, yavaşça onu becermeye devam ederek. "Evet."

Aidan onun omzunu öperken "Bunun mümkün olduğunu bile sanmıyorum," diye söz verdi ama kız ondan uzaklaşınca kaşlarını çatı.

Adam ona ne olduğunu sormaya fırsat bulamadan, Melanie onu duvara doğru itmeye başladı. Melanie onu istediği yere getirdikten sonra elini tuttu ve dikkatlice düşün zeminine diz çöktü ve-

"Oh, lanet olsun!"

-Öne doğru eğilip sikinin ucuna bir öpücük kondururken fantezilerinin yarısından fazlasını gerçeğe dönüştürmesini izledi. Bunu dilini ucunda gezdirerek takip ettiğinde, kendini inlerken buldu. Kesinlikle hayal ettiğinden daha iyi, diye düşündü Aidan, kızın ucu ağzına almasını izlerken ve-

Kesinlikle daha iyi, diye düşündü Aidan, bitkin bedeninden zevk akarken başını duvara yaslayıp gözlerini kapatırken. Bu çok iyi hissettirdi, diye düşündü, dilini sikinin üzerinde gezdirip ucunu ağzına aldığı anda dudaklarını yaladı ve geri kalanını yavaşça ağzına alırken inletti.

Onu durdurmalıydı ama bununla mücadele edemeyecek kadar yorgundu.

Orada öylece durmuş, kadının ağzını sikinin üzerinde her kaydırışında inlerken, Aidan bir türlü doyamadığı bu kadınla birlikte olmanın ne kadar iyi hissettirdiğini fark etmekten kendini alamıyordu. Bu sadece seks ya da onun gibi boşalmanın bir yolu değildi.

zaman öldürdü. Her dokunuş, okşayış ve öpücük onunla daha iyi hissettiriyordu çünkü onu istiyordu.

Tanrım, onu istiyor muydu, diye düşündü Aidan gözlerini açtığında ve elini sikinin etrafına sararken onu izlerken buldu kendini ve bir iniltiyle yavaşça ağzına aldı, bunu yapmaktan ne kadar hoşlandığını bilmesini sağladı. Birkaç dakika boyunca orada durup onu izledi. O kadar güzeldi ki, diye düşündü Aidan, kız onu sıkıca kavrarken ve geri çekilirken dişlerinin sikinin alt tarafını hafifçe sıyrmasına izin verirken ve-

Yoğun zevk vücudunu yırtmadan saniyeler önce sikinin kabardığını ve taşaklarının sıkıca çekildiğini hissederken onun adını haykırmasını sağladı. Son titreme sikini yırtmadan önce, ona doğru uzanıyordu. Onu tekrar ayağa kaldırdı, arkasını döndü ve bir iniltiyle çok hassas olan sikini tekrar içine soktu, kolunu tekrar onun etrafına doladı ve diğer elini onunkinin yanındaki duvara vurdu.

"Oh, Tanrım," diye mırıldandı Melanie, adam onu becerirken, aklını kaybetmemek için elinden geleni yaparken sikini içinde gıcırdatıyordu.

O kadar ıslak ve sıkıydı ki, sikini acı çekecek kadar sertleşmeye zorluyordu ama Tanrım, ne kadar da güzeldi. Eliyle göğsünü sıktı, meme ucunun parmaklarının arasından kayarken verdiği hissi sevdi ve onu becerirken göğsüne bastırıldığını hissedeceği günü iple çekti. Onun bacaklarının arasına girip-

"Aidan!"

Aklını kaçırmış.

BÖLÜM 32

"W Ne yapıyorsun?" Melanie sordu, gözlerini açtığında karşısında gülümsemekten kendini alamadı

Aidan onu izliyor.

"Uyanmanı bekliyorum," dedi eğilip dudaklarını onunkilere değdirmek için.

"Neden uyanmak zorundayım? Uyumam gerek," diye acınası bir şekilde mırıldandı Melanie, çünkü bu yataktan kalkacak gücü bulabileceğinden gerçekten emin değildi. Dünden sonra değil... dün gecedен sonra... ve bu sabahtan sonra.

Çok meşgullerdi.

"Bu, günü benimle geçirmek istemediğın anlamına mı geliyor?" Aidan alına bir öpücük kondurarak sordu.

"Bu yataktan kalkmam gerekecek mi?" Melanie sordu çünkü giyinmesi gerekıp gerekmediğini bilmek hoşuna gidiyordu, böylece önceden zihinsel olarak kendini bu göreve hazırlamak için bolca vakti oluyordu.

Aidan kıkırdarak "Evet" dedi.

"Ne yapıyoruz biz?" Melanie, bu yataktan adım adım ayrılmak zorunda kalacağına karar vererek daha da sokulurken sordu.

"Bir randevuya çıkıyoruz," dedi kollarını ona dolayarak.

"Gerçekten mi?" diye sordu, gülümsemekten kendini alamadı.

"Mmmhmm, bebek doğmadan önce birkaç randevuya çıkmamız gerektiğini düşündüm çünkü doğduktan sonra bunu bir süre daha yapamayacağız," diye mırıldandı Aidan.

"Nereye gidiyoruz?" Melanie, uzun hazırlanma sürecine şimdi başlamasının muhtemelen en iyisi olacağına karar verdikten sonra doğrulmak için hareket ederek sordu.

"Şey, düşündüm ki-"

"Oh, ona söylemedin mi?" sorusu dikkatlerini kapı aralığına çekti ve Rebecca'nın orada durup acıyan bir iç çekişle başını salladığını gördüler.

"Bana ne söyleyeceksin?" Aidan sordu, ancak birkaç saniye sonra Rebecca memnun bir iç çekişle aralarındaki yatağa çökerek onlara katıldığında homurdandı.

"Günü bebek alışverişi yaparak geçireceğiz. Bunu aylar öncesinden planlamıştık," dedi Rebecca, Melanie isteksizce ayağa kalkarken Aidan'ın yastığını çalarak.

Günü Aidan'la geçirmeyi ne kadar istese de, bunu en iyi arkadaşına yapamazdı. Bunu aylar öncesinden planlamışlar, başaramayacağını düşündüğü zamanlarda dört gözle bekleyeceği bir hedef olarak belirlemişlerdi. Bu ona dört gözle bekleyeceği bir şey vermişti. Bir an için, sadece kısa bir an için, Rebecca'ya yeniden planlayıp planlayamayacaklarını sormayı düşündü, ama bunu yapamazdı, bu kadar bekledikten sonra olmazdı.

"Özür dilerim Aidan," dedi Melanie, alt dudağını sıkarak.

"Bunun için endişelenme. Yarın bir şeyler yaparız." Aidan yataktan kalkıp kapıya yönelirken sıcak bir gülümsemeyle ona söz verdi.

Melanie hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişi bastırarak, "Tamam," diye mırıldandı.

"Git benim için kendini güzelleştir, sürtük," dedi Rebecca, en iyi arkadaşı kıcını oynatmasını işaret ederken dudakları seğirdi.

"Evet, canım," dedi Melanie alaycı bir tavırla, birkaç parça giysi alıp banyoya giderken.

Yolda Aidan'la karşılaştı, böylece ayrılmadan önce en azından bir veda öpücüğü alabildi.

Evet, görünüşe göre o kadar zavallıydı ama umurunda değildi.

Tuvalete giderken onu göremeyince Melanie hayal kırıklığına uğramış bir iç çekiş daha geçirdi ve kendini bugün iyi vakit geçirmeye odaklanmaya zorladı. Bebek alışverişine çıkmayı dört gözle bekliyordu ve o gün bugündür. Son yedi aydır gözüne birkaç şey kestirmiş, birkaç tema arasında tartışmış ve her şeyin canı cehenneme deyip her şeyi Amazon'dan sipariş etme fikriyle oynamıştı ama bir şekilde bu dürtüsüne direnmişti.

Muhtemelen çoğunu internetten sipariş edecekti ama yine de gidip tüm o bebek şirinliğini görmek istiyordu. Bu düşünceyle Melanie hızla duş aldı, rekor bir sürede giyindi ve Rebecca'nın nerede olduğunu merak etmek için yatak odasına doğru ilerlerken Aidan'ın yatağa uzanmış onu beklediğini gördü.

"Kaltağım nerede?" diye merak etmekten kendini alamadı.

"Gitmek zorunda kaldı. Fire & Brimstone'da bir iş çıktı," dedi Aidan ve yataktan kalkarken omuz silkti.

"Oh," diye mırıldandı Melanie, hayal kırıklığını gizleyemedi çünkü bebek tulumlarına bakmayı dört gözle bekliyordu ve-

"Gitmeye hazır mısınız?" Aidan onun elini tuttu ve kapıya doğru ilerlemeden önce nazikçe sıktı.

"Nereye gidiyoruz?" Melanie kendine iyi tarafından bakmasını söylerken bile sordu, en azından günü Aidan'la geçirecekti. İyi bir gün geçirmeye kararlı bir şekilde çantasını kaptı ve-

"Bebek alışverişine gideriz diye düşünmüştüm. Tabii başka bir şey yapmak istemiyorsan?" diye sordu, ona sorgulayan bir bakış fırlatarak.

"Bunu yapabiliriz, sanırım," dedi Melanie, kapıya doğru yönelirken gülümseyerek, ağrıyan ayaklarının onu götürebildiği kadar hızlı paytak paytak yürüyor ve adama onunla gelmekten başka seçenek bırakmıyordu, yoksa sürüklenme riskini göze alacaktı.

Bebek alışverişi günüydü!

"BU ADİL DEĞİL" diye mırıldandı şimdiye kadar duyduğu en hüzünlü ses.

"Biliyorum," diye mırıldandı Aidan, gülümsememek için elinden geleni yaparken sempatik bir şekilde, çünkü pembe bir tulumu sevgiyle okşarken hüznüyle ağlayan ağır hamile kadını kızdırmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmüyordu.

Melanie üzüntüyle, "Çok şirin," diye mırıldandı.

Aidan eğilip onun yanağına bir öpücük kondururken, "Biliyorum bebeğim," diye onayladı.

Sniffle.

"Çok beğendim," dedi Melanie, kendisine almak zorunda kalacağı pembe tulumdan, yirmi dakika önce mağazaya girdiklerinde dikkatini çeken sevimli kız bebek eşyalarına bakarak.

Aidan, satış görevlisinin onlara verdiği tarayıcıyı nasıl kullanacaklarını anlamaya çalışırken, "Erkekler için olan bebek eşyaları da aynı derecede sevimli olacak," diye söz verdi.

"Neden bana yalan söylüyorsun?" Melanie, tarayıcıyı adamın elinden alıp sihrini konuşturmaya başlarken bir kez daha sordu.

"O an için en iyi seçenek bu gibi görünüyordu," dedi Aidan, sonunda kızların olduğu bölümden paytak paytak çıktığında rahatlamıştı.

"Neden bir dilek listesi yapıyoruz?" Melanie tarayıcıyı ona geri verirken sordu.

"Çünkü annem bir şekilde bebek alışverişine gittiğimizi öğrendi," dedi Aidan, bu da elbette Rebecca'nın bir şekilde onu kilitlediği bodrumdaki dolaptan kaçmayı başardığı anlamına geliyordu.

"Bugün hiçbir şey alamayacak mıyız?" Melanie üzüntüyle mırıldanırken, dikkatini zümrüt rengi bir bebek battaniyesini sevgiyle okşarken buldu.

"Ne istersen alabilirsin," diye söz verdi Aidan ona, uzanıp battaniyeyi aldı ve terk edilmiş bir arabaya yerleştirdi.

Sniffle. "Bu battaniyeye bayıldım," dedi ve arabaya tutunarak onu erkeklerin olduğu bölüme doğru itti.

"Biliyorum, bebeğim," dedi Aidan, çocuk reyonunda ilerlerken onu izlerken gülümsemekten kendini alamadı, bunu sevgiyle okşadı, oyuncak ayılı bir tulum alırken içini çekti ve kırmızı parıltılı neon yeşili tulumu gördüğünde derin bir iç çekerek başını salladı.

Sonraki yarım saat boyunca, itaatkâr bir şekilde onun peşinden gitti, seçtiklerini onun için arabaya yerleştirdi ve giysi yığınları arasında arama yaparak istediği renk ve bedenleri aradı. Yol boyunca kendi seçtiklerinden de birkaç tane eklemişti. Bir saat sonra, bebek arabası koridorunda duruyorlardı ve itiraf etmeliydi ki bu gerçekten çok bunaltıcıydı.

"Ama biri beni kovalamadıkça koşmam," diye mırıldandı Melanie üzüntüyle, atletik anneler düşünülerek tasarlanmış ilk on bebek arabasına bakarken ve ekledi, "ya da Ronald McDonald'ı görmedikçe."

"Ronald McDonald mı?" Aidan kollarını ona dolayarak sordu.

Bir süre konuştuktan sonra, "Bu konuda gerçekten konuşmak istemiyorum," dedi.

Aidan, oğullarının ellerini itebilmesi için ellerini karnına koyarken, "Bu kurallara aykırı," diye belirtti.

"Konuşmuyorum."

"O zaman korkarım seni cezalandırmak zorunda kalacağım," dedi Aidan kızın boynuna bir öpücük kondururken.

Melanie dudaklarının seğirmesine neden olan bir tavırla, "Yapman gerekeni yap," dedi.

"Peki. O zaman başka turta yok," dedi, kızın küçük öfke dolu nefesini severek.

"Beni k o r k u t u y o r !" Melanie bir saniye bile geçmeden ağzından kaçırdı.

"Bu kadar mı?"

"Bu yeterli değil mi?" diye karşı çıktı.

"Sanırım," diye mırıldandı Aidan, etrafındaki bebek arabalarına bakıp kötülüğün timsali onlara katıldığında hangisine ihtiyaçları olduğunu nasıl anlayacaklarını düşünürken düşünceli bir sesle.

Rebecca onları gördüğünde tek söylediği "Sen," oldu.

"Fire & Brimstone'da her şey yolunda mı?" Aidan, Melanie'nin boynuna son bir öpücük kondururken, boyundan büyük işlere kalkışan kadınla göz göze gelince Melanie sordu.

"Sorun değil," dedi Rebecca, sadece şeytani olarak tanımlanabilecek bir gülümseme sevimli yüzünü süslerken, omzunun üzerinden baktı ve Aidan'ın dikkatini bir nedenden ötürü gerçekten çok kızgın görünen kardeşine çekti.

"Karımı lanet bodrumdaki bir dolaba mı kilitledin?" Lucifer onun yüzüne bakarak talepte bulundu.

"Aman Tanrım, onu bir dolaba mı kilitledin?" Melanie onun kollarından kurtulurken nedense şok olmuş gibi bir sesle sordu.

"Evet!" Aidan orada durup üzgün bir şekilde başını sallarken Rebecca tısladı.

"Başka seçeneğim yoktu. Bebek için bej rengi planladığını öğrendikten sonra," dedi Aidan çaresiz bir omuz silkme ve iç çekmeyle, Melanie'nin kahkahaya benzer bir sesle başını çevirmek zorunda kalmasından memnun oldu.

"Ne?" Lucifer hemen onu unutup karısına odaklanarak sordu. "Vaftiz oğlumu bej rengine mi maruz bırakacaktın?"

"Hayır, bekle, ben-" Rebecca başladı ama ne yazık ki bu sefer boyundan büyük bir işe kalkışmıştı.

"Ve bebek için en ucuz şeyleri seçmemiz gerektiğini söyledi, çünkü nasıl olsa büyüyecekti," diye ekledi Aidan, çoğunlukla kardeşinin onlar adına devralmasını sağlamak için, çünkü bu sadece işleri kolaylaştıracaktı.

Lucifer karısına dik dik bakarak uzandı ve tarayıcıyı Aidan'ın elinden kaptı. "Çok uzun bir konuşma yapacağız, kadın," diye ısırdı Lucifer, dikkati elindeki tarayıcıya kaymadan önce gözlerini karısına dikerek ve-

"Bu benim için işe yaramayacak," dedi kardeşi, her şeyi temizlemeden, arabayı almadan ve bebek arabası seçeneklerini dikkatlice değerlendirirken koridorda ilerlemeden önce seçtikleri için ağır bir şekilde iç çekti.

"Bunun bedelini ödeyeceksin," dedi kötülüğün timsali, Rebecca'nın önünde durup ona dik dik baktığını görünce dikkatini geri çekti.

"Öyle miyim peki?" Aidan, çoğunlukla onu kızdırmak için uzanıp başını okşayarak sordu.

Rebecca başını sallarken onun elini tokatlayarak uzaklaştırdı, "Evet, yapacaksın. Geçen sefer kendimi tuttum ama şimdi," dedi yavaşça başını sallayarak, "bunu sen istedin."

"İlginç," diye mırıldandı Aidan, "Kardeşimin seni neden hiç kovamadığını hiç merak ettin mi?" diye sormadan önce düşünceli bir şekilde başını salladı.

"Denedi ama yapamadı," dedi Rebecca, kelimelerle ifade edilemeyecek kadar sevimli, kendini beğenmiş bir gülümsemeyle.

Aidan kıkırdayarak eğildi ve onun kulağına fısıldadı. "Seni istediği için kendini tuttu. Bradford'ların gerçekte neler yapabilecekleri hakkında hiçbir fikrin yok çünkü herkes kendini tuttu ama ben tutmayacağım. Tanrım, sen ve ben birlikte çok eğleneceğiz," diye fısıldadı.

Doğruldu ve ona öyle bir göz kırptı ki, omzunun üzerinden bakmaya başladı ama sonra tekrar düşündü.

Akıllıca bir karar, diye düşündü Aidan, kardeşinin başındaki küçük belayı günün geri kalanında yolundan çekmesini sağlayacak tek şeyi yapmaya karar verirken.

BÖLÜM 33

"T Şapka hayatımda gördüğüm en acımasız şeydi," dedi Melanie bir süre sonra, ciddiyetle başını sallayarak etkilendiğini, biraz korktuğunu ve kesinlikle tahrik olduğunu itiraf etmek zorunda kalsa bile.

"Neydi o?" diye sordu Lucifer'ın Rebecca'yı gecenin geri kalanında gözünün önünden ayırmamasını sağlayan adam arabayı park ederken dalgınca.

"Bir şey yok mu?" Melanie bu konudan bir daha bahsetmemenin muhtemelen kendi yararına olacağına karar vererek, "Yok bir şey," dedi.

Aidan onun dikkatini çekerek, "Umarım açsındır," dedi.

"Açık büfede miyiz?" Melanie sordu, kuşkusuz kafası karışmıştı, çünkü son duyduğuna göre elli mil içindeki tüm açık büfe restoranlar Bradford'ları, daha doğrusu ailenin erkeklerini yasaklamıştı.

"Sahibinin oğlu geçen yıl bir kaza geçirdi ve ben de onlara yardım edebildim," dedi Aidan omuz silkerek.

"Ve senin üzerindeki yasağı kaldırdı," diye tahmin etti.

Aidan arabadan inip ona yardım etmek için hızla kızın yanına giderken, "Evet, öyle yaptı," dedi.

Melanie eğilip onun çenesini öperken, "Teşekkür ederim," dedi.

"Rica ederim," dedi ve kızın elini kendi elinin içine alarak-

"Gerçekten de bunu öğrenmeyeceğimizi düşünmedin, değil mi?" Jason, inanılmaz yakışıklı bir adamdı ve eğer doğru hatırlıyorsa Aidan'ın kuzeniydi, arkalarını döndüklerinde sordu.

"Açıklaman gereken bazı şeyler var küçük kardeşim," dedi Danny, oldukça iyi bir sarılcı olduğunu kabul etmek zorundaydı, Duncan ona katılırken, yasak kalkmadan önce Fire & Brimstone'a toplam on beş kez gizlice girmiş olan Trevor orada dik dik bakıyordu.

Jason kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak, "Gerçekten de öyle," dedi.

"Bence asıl soru, öğrenmeniz gerçekten umurumda mıydı?" Aidan yanlarından geçerek sordu.

Aidan arka cebinden telefonunu çıkarıp hızlıca bir mesaj gönderirken Jason arkalarından, "Arkanı kolla, hain," diye seslendi; birkaç saniye sonra Jason'dan gelen "Kahretsin..." mesajının ardından Aidan omzunun üzerinden bakıp Jason'ı telefonuna bakarken buldu ve yutkunarak bir kez daha, "Kahretsin," dedi.

"Ne yaptın sen?" Aidan ona kapıyı açarken Melanie sordu.

"Sana bir şey yaptığımı düşündüren nedir?" Aidan onun arkasından restorana girerken masumca gözlerini kırıştırarak sordu.

"Sen şeytansın, değil mi?" Melanie yarı şaka sordu.

Kıkırdayarak eğildi ve onu öptü. "Evet, öpüyorum."

Başını sallayarak, "Bunu öğrendiğim iyi oldu," dedi, her ne kadar beş şeyden birinde bundan da bahsedilmesi gerektiğini düşünse de. En azından onu asla kızdırmaması gerektiğini biliyordu, Melanie ancak birinin "Aidan Amca!" diye bağırdığını duyduğunda kaşlarını çattı, sevimli küçük bir çocuk koşarak onlara doğru geldi ve kendini Aidan'a doğru fırlattı. Aidan küçük çocuğu yakalayıp kucağına alırken, küçük çocuk da kolunu ona doladı.

Küçük çocuk protez kolunu kaldırırken heyecanla "Bakın! Artık bir Ironman kolum var!" dedi.

Aidan, koluna daha yakından bakabilmesi için Cody'yi tezgâhın üzerine yatırırken sıcak bir gülümsemeyle, "Kolun çok havalı görünüyor, Cody," dedi.

"Süper güçleri ve her şeyi var!" Cody heyecanlı bir gülümsemeyle "Ama ışığı çalışmıyor ve biraz sıkışmaya başladı" dedi.

Aidan, "Baban için sorun değilse bu konuda yardımcı olabilecek birini tanıyorum," dedi ve tezgâhın arkasında duran, Aidan'ın kardeşlerinin ve kuzenlerinin dik dik baktığı otoparka doğru gergin bakışlar gönderen adama soru dolu bir bakış fırlattı.

Bir süre sonra isteksizce başını salladı.

Aidan telefonunu çıkarıp bir mesaj daha gönderdikten sonra telefonunu tezgâhın üzerine bıraktı, böylece Cody'ye özel kolunun sahip olduğu tüm güçleri anlatırken tüm dikkatini ona verebilecekti. Melanie gülümseyerek dikkatini plaketler ve çerçeveli gazete kupürleriyle kaplı duvara çevirdi ve-

Dikkatini duvarda çerçevelenmiş büyük gazete haberine vermeden önce duvara asılmış, üzerinde "Bradfordlar Giremez" yazan tabelayı görünce kıkırdamaktan kendini alamadı.

Başlığı okuduğunda midesinin bulandığını hissetti. "Yerel Doktor Çocuğu Ateşli Kazadan Kurtarmak İçin Hayatını Riska Atıyor."

Cody'nin babası da ona katılarak, "Onu dışarı çıkaramadılar," dedi.

"Ne oldu?" Melanie, Aidan'ın küçük çocuğa gülümsediğini görmek için ona bakarak sordu.

"Kayınpederim geçen yıl Cody'yi eve bırakıyordu ve kalp krizi geçirdi. Kaza oldukça kötüydü. Bir kamyonla otobüsün arasında sıkışmışlar. Kayınpederim anında vefat etti. Birkaç tanık onu çıkarmayı başardı ama Cody'ye ulaşamadılar. Kolu sıkışmış, onu enkazın içine hapsetmiş ve sonra da yangın çıkmış.

başladı ve Cody'ye yardım edecek kadar yaklaşamadılar," diye açıkladı.

"Ve Aidan onu kurtardı mı?" Melanie babasına dönüp bakarak sordu.

"Onu kurtarmaktan fazlasını yaptı. Araba yanarken sürünerek arabadan geriye kalanların içine girdi. Cody'nin kolunu kurtarmayı başardı ama kurtarılamayacak durumdaydı. Cody'yi dışarı çıkardığında nefes almayı bırakmıştı. Aidan bir şekilde onu geri getirdi. Cody'nin yanında kaldı, hastanede onunla uğraştı, onu ameliyathaneye soktu ve devam etti. Bütün gece yoğun bakım ünitesinde Cody'nin yanında kaldı, onunla ilgilendi ve iyileştiğinden emin oldu. Birkaç gün sonra gözlerini açana kadar Cody'nin yanından ayrılmadı."

"Bunu bilmiyordum," dedi Melanie ve Aidan'a dönüp baktığında onu, kardeşi ve kuzenleri bakabilsin diye Cody'nin protez kolunu dikkatle çıkarırken, Duncan da sağlık çantasından bir avuç gazlı bez çıkarırken buldu.

Bir kazada ona yardım etti, diye düşündü Melanie, iç çekişini bastırarak. İnanılmaz derecede tatlı, nazik, komik ve hilekâr olmasının yanı sıra alçakgönüllüydü de. O kadar iyi bir adamdı ki.

"Kim o?" Cody ona doğru eliyle işaret ederek sordu.

"Bu," dedi Aidan, gülümseyerek uzanıp onun elini tutarken, "nişanlım Melanie."

Nişanlısı olarak çağrılmasına tepki gösteremedi Cody, "Bebeğin mi olacak?" diye sordu.

"Küçük bir çocuk," dedi Aidan, kocaman gülümseyerek ama Cody alt dudağını kaşıyınca kaşlarını çattı. "Neyin var küçük adam?"

"Sözünü... tuttun mu?" Cody karnına bakarak sordu. "Söylediğin gibi ona benim adımı verdin mi? Hastanedeyken bana bir oğlun olursa ona benim adımı vereceğini söylemiştin-"

"Ona senin adını ver," diye sözlerini bitiren Aidan, teslimiyet içinde gözlerini kapattı ve yavaşça nefes vererek, "Cody, ben-" dedi.

Melanie küçük çocuğa sıcak bir gülümsemeyle, "Öyle," dedi, "Cody Drew Bradford."

"Gerçekten mi?" Cody gülümseyerek sordu.

"Gerçekten mi?" diye mırıldandı Aidan dalgın dalgın, yüzündeki ifadeyle onu ne kadar sevdiğini belli edecek bir şey yapmadan önce yutkunup gözlerini kaçırmamasına neden olan bir şeyle ona bakarken.

BÖLÜM 34

H Aidan, yine çuvalladık, diye düşündü uzun kuyrukta beklerken.

hareket ederek biletlerini almayı beklerken, o bunu nasıl düzelteceğini bulmaya çalışıyordu. Kadının neye daha çok kızdığından emin değildi, ona nişanlım demesine mi yoksa oğullarının adını değiştirmeye zorlanmasına mı, ama kızgın olduğunu biliyordu. İki saatten fazla bir süredir ona tek kelime etmemiş, yüzüne bile bakmamıştı ve bunu nasıl düzelteceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Bildiği tek şey, onu incittiğini bilmenin kendisini öldürdüğüydü.

Özür dilemek için ağzını açtı ama kız birdenbire "Beni kızdırdığı için kardeşimin losyon şişesini yapıştırıcıyla değiştirdim. Sonunda eli koluna yapışır diye düşündüm."

"Anlıyorum," diye mırıldandı Aidan sıraya girerlerken, "ve sanırım olan bu değildi."

Melanie üzgün bir şekilde başını sallayarak, "Hayır, olan şey sabahın ikisinde bir sürü çığlık atmak ve kardeşimin bilgisayarındaki ebeveyn kontrollerini nasıl aşacağını bildiğini öğrenmekti," dedi.

"Sen olduğunu hiç anladı mı?" Aidan ona bakarak sordu.

Hüzünlü bir iç çekiş ve ardından, "Nedense herkes Caitlyn'in yaptığını düşündü."

"Peki neden böyle düşünsünler ki?" diye sordu kıkırdayarak.

Gözlerini kırpıştırarak, "Onlara o olduğunu söylediğim için mi?" dedi.

"Tanrım, çok sinsiydin," dedi Aidan, elini kendi eline alıp güven verici bir şekilde sıkarken gülümsemekten kendini alamadı ve "Hâlâ öyleyim," diye itiraf etti.

"Bunu öğrendiğim iyi oldu," dedi ve tekrar durduğunu görmek için hatta baktı.

Melanie, "Neden çocuk istemedin Aidan?" diye sormadan önce, "Öyle olacağını görebiliyorum," diye mırıldandı.

Ne diyeceğini bilemediği için bir şey söylemeyince, "Rebecca ile aynı sınıfta olmamız yasaktı, bu yüzden her sabah onun sınıfına gider ve okul bizi ayırmaya çalışmaktan bıkip birlikte kalmamıza izin verene kadar onunla sırasına otururdum" dedi.

"Ailem bir süre okul gecesi yatıya kalınamayacağı kuralını uygulamaya çalıştı ama sonra Rebecca'nın ailesiyle tanıştılar ve bu kuralların bizim için geçerli olmadığına karar verdiler. Hatta benim odama fazladan bir yatak koydular ve on yaşına geldiğinde onu hemen hemen evlat edindiler. Çoğunlukla bizimle kaldı, tatilleri ve bayramları bizimle geçirdi ve ailesi gerçekten umursamadı. Eminim ki ailem onu evlat edinmek isteseydi evet derlerdi ama Rebecca bunu istemedi. Sanırım her zaman bir gün geri döneceklerini düşündü."

"Bazı insanlar anne baba olmak için yaratılmamıştır," dedi Aidan sessizce.

"Hayır, değiller," diye mırıldandı Melanie, "Bu yüzden mi?" diye sormadan önce.

"Hayır," dedi başını sallayarak.

"O zaman neden?"

"Çünkü hiçbir zaman ailem kadar iyi olamayacağımı biliyordum ve aileme bir şey verme fikrini hazmedemiyordum.

Aidan, "Sen bir aptalsın," dediğinde kaşlarını çatı.

"Ne?" Aidan ona bakarak sordu.

Melanie başını sallayarak, "Sen kesinlikle bir aptalsın," dedi ve Melanie'nin gözlerini kışmasına neden olan ağır bir iç çekti.

"Ben de en az senin kadar şaşkınım," dedi Melanie başını üzgün bir şekilde sallayarak ve ekledi, "Ama sen kesinlikle bir aptalsın."

Adam ters ters bakmaya devam edince, "İnanılmaz bir baba olacaksın," dedi, omuz silkti ve sonra üzgün bir şekilde, "Keşke pasta olsaydı," diye mırıldandı.

Bunu "Ya da pasta. Tanrım, gerçekten bir dilim pasta yiyebilirim."

Alt dudağını kaşıyarak caddenin diğer tarafındaki dükkânlara baktığında, şüphesiz pasta sattıklarını gösteren herhangi bir işaret arıyordu, kendini uzun zaman önce söylemesi gereken bir şeyi söylerken buldu.

"Özür dilerim."

"Ne için?" Melanie, gerçekten umutlu görünerek pastayı aramaya devam ederken dalgınca mırıldandı.

"Seninle asla o şekilde konuşmamalıydım. Bunu söylerken bile durup sözlerimi geri almak istedim. Beni korkuttuğun gerçeği dışında bunu neden yaptığımı dair hiçbir fikrim yok Melanie. Seninle tanıştığım ilk andan itibaren ve ne kadar kötü batırdığımı fark ettiğimde paniğe kapıldım. Bunun hiçbir mazereti yok ve eğer geri dönüp o sabah söylediğim her kelimeyi geri alabilseydim, alırdım. Çok üzgünüm-" Aidan, gömleğinden tutup nerede olduklarını hatırlamakta zorlanmasına neden olan bir öpücük için onu aşağı çektiğinde bir iniltiyle sözünü kesti.

Melanie tek kelime etmeden geri çekilirken adamın gömleğindeki tutuşunu sıkılaştırdı, onları çizginin dışına çıkardı ve adama onunla gitmekten başka seçenek bırakmadı, onu öpmeyi bırakırsa-

"Aman Tanrım! Bakın kim gelmiş!" dedi acı verici derecede tanıdık bir ses, isteksizce dikkatlerini çekerek.

Öpüşmeyi kestiklerinde Aidan gözlerini Melanie'ninkilere kilitledi ve ona bu işin henüz bitmediğini hissettirdi. Hafif bir tereddütten sonra ayrıldılar ama Aidan onun uzaklaşmasına izin vermedi. Melanie'nin elini tuttu ve kız kardeşiyle yüzleşirlerken başparmağını Melanie'nin elinin arkasında gezdirdi.

"Aman Tanrım! Bu sizsiniz! Burada ne işiniz var?" Caitlyn heyecanlı bir gülümsemeyle Adam'ın koluna yapışırken, Adam orada durmuş Melanie'ye bakıyor ve başka bir kadınla nişanlı olan bir adam için ciddi anlamda sinirli görünüyordu.

"Film izlemeye gidiyorduk," dedi Melanie, elini karnına koyarken yüzünü buruşturarak ona yaklaştı ve-

"Tanrı'ya şükür," diye mırıldandı birkaç saniye sonra elini karnına koyduğunda, görünüşe göre teyzesinden hoşlanmayan oğullarını anında sakinleştirmişti. Onu suçlayamayacağını düşünen Aidan, Adam'ın bakışlarının bu hareketi takip ettiğini fark etmekten kendini alamadı.

Caitlyn başını sallayarak, "Gerçekten yatak istirahatine dönmelisin Melanie," dedi.

"Ben iyiyim," dedi Melanie, Adam'ın çenesindeki kaslar kıpırdamaya başladığı sırada elini onun sağ elinin üzerine koydu.

"Ne arıyorsun?" Caitlyn, Melanie'nin bir kez daha onun için alması gereken pastayı aradığını görmesi için dikkatini geri çekerek sordu.

"Kek," diye mırıldandı Melanie dalgınca, ama umut verici bir şey bulamayınca suratını astı.

Tanrım, o kadar tatlı ki, diye düşündü Aidan, eğilip Melanie'nin yanağına bir öpücük kondururken gülümsemekten kendini alamadı. Melanie aniden dönüp arabasına doğru paytak paytak yürümeye başlayınca gülümseyerek, "Şimdi çıkarsak, kapanmadan önce Dixon'a varabiliriz," dedi,

"Hoşça kalın," diye mırıldanarak onu arkasından sürükledi ve-

"Dün gece seninle konuşmaktan gerçekten keyif aldım, Aidan. Umarım senin için hazırladığım akşam yemeğinin tadını çıkarabilmişsindir," dedi.

BÖLÜM 35

"W Altı yaşındayken kardeşlerim beni banyo yaparak bitlenebileceğime ikna ettiler."

Aidan ona kapıyı açıp arabadan inmesine yardım ederken Melanie'nin tek yapmak istediği eve gidip battaniyelerine sarılmak ve son bir saati unutmak olduğunu söyledi.

"Tabii ki onlara inanmadım," dedi Aidan ve onu arabanın ön tarafına, farlarının Dixon'ın pastanesinin boş arka otoparkını aydınlattığı yere götürdü. Arka cebinden telefonunu çıkardı ve Brian McKnight'ın "Anytime" şarkısı çalmaya başlarken arabasının kaputuna yerleştirdi.

"Yani," dedi onu kollarına çekip Brian McKnight'ın en sevdiği şarkılardan birini söylerken yavaşça hareket ettirmeye başlarken, "beni bir gecede sertleşen ve kızarıklık bırakan kırmızı macunla kaplamadan önce uyuyana kadar beklediler. Ondan sonra ailem ne derse desin, beni banyo yapmaya ikna edemediler. Yaklaşık bir ay boyunca suya yaklaşmayı reddettim, tabii ki kardeşlerim bunu çok komik buldu, ta ki ailem beni banyo yapana kadar tatlı yememekle tehdit edene kadar."

"Seni banyo yapmaya ikna etmeleri ne kadar sürdü?" Melanie onu daha da yaklaştırmakla kendini sorarken buldu.

"Beni yakalayıp hortumla yıkamaları için dışarı sürüklemelerinden önce yaklaşık otuz saniyem vardı," dedi Aidan ve dudaklarının seğirmesine neden oldu, ardından da "Kız kardeşinin saçmalıkları ya da oynamaya çalıştığı boktan oyunla ilgilenmiyorum. Onu istemiyorum Melanie," dedi ve Adam'ın eskiden söylediklerine ürkütücü bir şekilde benzediği için kıkırdamasına neden oldu.

Bir sürü şey söylediler, ona sadece onu sevdiğini söylediler.

Yalan söylemişti.

Melanie bunların gerçek olup olmadığını merak ediyordu. Ayrıca, Caitlyn Adam'ı gördüğünde gülümsemeye başladığında bunu neden umursamadığını ya da Adam'ın kız kardeşinden gözlerini ayıramamasının onu neden hiç rahatsız etmediğini de merak ediyordu. Ama Caitlyn'in bu gece Aidan'a nasıl baktığını görünce canı sıkıldı.

"Ve o küçük hıyar bütün bunları söylediler, değil mi?" Aidan doğru tahmin etti ve derin bir iç çekerek-

"Şuna ne dersin? Karbonhidratlara bayılan, yatağı domaltan, uykusunda beni tekmeleyen ve bakmaya doyamadığım cömert bir kıcı olan bir kadın istiyorum," dedi ve onu gülümseterek-

"Bir dakika," dedi Melanie onun kıcıyla ilgili ne dediğini anlayınca öfkeyle, ama adam daha bitirmemişti.

"Yemeğime el koymak için bana şiddetle saldırmaya istekli, battaniyeleri istifliyor, yiyecekleri paylaşmayı reddediyor, yatakta talepkarın da ötesinde ve cömert bir kıcı olduğundan bahsetmiş miydin?"

Dudakları seğirerek, "Evet, sanırım bundan bahsedildi," dedi.

Ağır bir iç çekiş ve ardından, "Bundan gerçekten bahsetmek gerekir. Şimdi, nerede kalmıştım?"

"Seni öldürmem için bana nedenler mi veriyordun?" Melanie kuru bir sesle cevap verdi, bu da ona alnına bir öpücük kazandırdı,

onu biraz yatıştırdı.

"Doğru," dedi Aidan başını sallayarak ve ekledi, "aynı zamanda söz dinlemeyecek kadar inatçı olmalı, çok sinsi olmalı ve beni çıldırtmalı."

"Ve bu cömert bir kıça sahip olmaktan daha mı önemli?" Melanie kendini sorarken buldu, eğilip onu öperken çıkardığı kıkırdama sesine bayılmıştı ama "Hayır, cömert bir kış kesinlikle anlaşmayı bozar" diye mırıldandığında ters ters baktı.

"Bebek doğduktan sonra muhtemelen kilo kaybedeceğimin farkındasın, değil mi?" Melanie bunu belirtme ihtiyacı hissetti.

"Karbonhidratları bırakmayı mı planlıyorsun?" Aidan düşünceli bir ses tonuyla sordu.

"Hayır."

"O zaman bu konuda pek endişelenmiyorum," dedi ve kollarında rahatladığını hissederken gülümsemesini sağladı.

"Önceliklerini doğru belirlediğini gördüğüme sevindim," dedi Melanie, yavaşça dans etmeye devam ederlerken elini karnına götürürken.

"Öncelikler önemlidir," dedi Aidan, başını göğsüne yaslayıp gözlerini kapatırken karnını nazikçe okşayarak.

"Gerçekten öyleler," diye mırıldandı Melanie, adam başının üstünü öpebilmek için eğildiğinde gülümsedi.

Aidan hafif bir duraksamadan sonra, "Yanıldın," dedi. "Ne hakkında?"

"O senin hayatının aşkı değildi."

BÖLÜM 36

"W Şapka yaptı Biz konuşmak hakkında, Kadın mı?" Melanie üzerinde rahat etmeye çalışırken Lucifer hareket etmemesi emredilmişti ama sırtı onu öldürüyordu.

Melanie rahatlamaya çalışmaktan vazgeçip Lucifer'in annesinin ona ters ters bakmasını izlemekle yetinirken Rebecca düşünceli bir sesle, "Bir gün onu öldürecek," dedi.

"Muhtemelen," diye onayladı Melanie, sırtına daha fazla ağrı saplanınca yüzünü buruşturdu. Belki de içeri girmesi gerekiyordur diye düşündü ama Caitlyn'in hâlâ içeride olduğunu hatırlayınca bu fikirden hemen vazgeçti.

"Her şey yolunda mı?" Rebecca ona meraklı bir bakış daha göndererek sordu, birkaç saat önce geldiklerinden beri yaptığı bir şeydi bu.

"Her şey yolunda," dedi Melanie, sırtına giren krampı görmezden gelmek için elinden geleni yaparken gülümsemeye zorlayarak.

"Çok iyi bir yalancı değilsin," diye hatırlattı Rebecca ağır bir iç çekişle, Bradford'lar, ailesi ve arkadaşlarıyla dolu geniş arka bahçeye bakıp tekrar iç geçirirken. "Nerede o?"

"Kim?" Melanie yan tarafına kıvrılma zamanının geldiğine karar vererek sordu.

Evet, kesinlikle yan yatma zamanı, diye düşündü Melanie bir sonraki kramp nefesini keserken.

"O haklı. Sen kötü bir yalancısın," dedi Joey, bir saat önce onlara katılmış ve hemen burnunu bir kitaba gömmüştü, sayfayı çevirirken kitabından başını kaldırma zahmetine katlanmadan.

Aralarında yerde oturmuş iPad'inde Minecraft oynayan ve Joey'nin en iyi arkadaşı olduğu anlaşılan Shawn, "Neden ona vuruyor?" diye sorunca, Lucifer'e dönüp baktıklarında kaşları çatıldı.

"Bu iz bırakacak," dedi Rebecca, Mary'nin Lucifer'e son bir hamburger ekmeği fırlatıp gitmesini izlerken sıkılmış gibiydi.

"Bu iş daha bitmedi, kadın!" Lucifer annesinin arkasından seslendi ama annesi aniden durup arkasını döndüğünde içinden küfrederek kaçmaya başladı ve-

"Bu kesinlikle iz bırakacak," dedi Melanie, bir sonraki kramp sırtını yırttığında nefesini içine çekerek ve Aidan'a iyi olduğunu söyleyerek yalan söyleme kararından gerçekten pişmanlık duyarak. Sıcak bir elin kendi elini sardığını hissettiğinde, Shawn'ın kucağındaki iPad'e bakarken elini tuttuğunu gördü ve kesinlikle onu çalması gerektiğine karar verdi çünkü fazladan bir en iyi arkadaş her zaman işine yarayabilirdi.

"Aidan'ı çağırıyorum," diyen Rebecca tam da bunu yapmak için harekete geçmişti ki Melanie, "Yapma," deyince derin bir iç çekip sandalyesine geri çöktü. Bu sabah biraz abartmışım. Sadece sırtım ağrıyor."

Mary ve Lucifer onlara bir bebek partisi düzenlemek için çok çalışmışlardı ve o bunu mahvetmek istemiyordu. Ayrıca Aidan'a onun üzerine titremesi için bir neden daha vermek istemiyordu. Geçtiğimiz hafta boyunca Aidan'ın üzerine titremiş, onunla ilgilenmiş ve ne zaman parmağını kıpırdatıp bir şey yapmaya kalksa ters ters bakmıştı.

Bu yüzden geçen hafta seçtikleri bebek kıyafetlerini yeniden düzenleyebilmek için gecenin bir yarısı kalkmak zorunda kalmıştı çünkü kocasının bunu yapmasına asla izin vermeyeceğini biliyordu. En azından onu yerde oturmuş, etrafı bebek kıyafetleriyle çevrili, hepsi çok sevimli olduğu için tutarsızca ağlarken bulduğunda neden sabahın ikisinde kalktığını ona böyle açıklamıştı. Aslında o anı unutabileceklerini umuyordu, diye düşündü Melanie bir kez daha yüzünü buruşturarak.

"O zaman ne yapmamız gerekiyor?" Rebecca sırtına bir kramp daha girdiğinde sordu.

Melanie yavaşça nefes vererek, "Sadece... sadece dikkatimi dağıt," dedi.

Bir iç çekiş daha ve ardından, "Peki. Dedikodu yaparız."

Melanie, "Dedikoduyu severim," diye belirtme ihtiyacı hissetti.

"Biliyorum, tatlım," diye mırıldandı Rebecca, uzanıp diğer elini kendi elinin içine alabilmesi için şezlongda ona katıldı. "Nereden başlamalıyız?" Melanie seçeneklerini değerlendirebilmek için kendini gözlerini açmaya zorlarken Rebecca düşünceli bir ses tonuyla sordu.

Bradford'larla futbol oynamayı bırakıp Melanie'nin o güne kadar gördüğü en sevimli kızla oturup çay içmeye gelen inanılmaz seksi adamı görünce -evet, Aidan ve Roger'ın toplamından daha seksiydi- başıyla ona doğru işaret etti. "Hikâyesi nedir?"

"Devin Bradford," dedi Rebecca iç çekerek, küçük bir çocuk gelip Devin'in kucağına oturduğunda. "İki çocuk babası, ikizler Dustin ve Abbi. Bradford Creations'ın sahibi. Gizli bölmeleri olan mobilyalar yapıyorlar ve gizli odalar yaratma konusunda uzmanlar. Duyduğuma göre kimseyle çıkmıyormuş ve çocuklar yetişkin olana kadar da fikrini değiştirmeyi düşünmüyormuş."

"Gerçekten mi?" Melanie bu bilgiyi sindirmeye çalışırken dikkatini Aidan'ın kardeşi Garrett'a çevirerek sordu. "Peki ya o?"

Joey başını kaldırıp bakma zahmetine katlanmadan, "İntikam almak için komşumuza sistematik olarak işkence ediyor," dedi.

"Hmm," diye mırıldandı Melanie dikkatini sağ tarafa kaydırırken, Adam'ın ona doğru yürüdüğünü görünce irkildi ve-

Kendisini rahatlatmaya çalışan elleri bırakırken nefesi kesildi, sezlongun kenarına tutundu ve dayanılmaz bir acı karnını yırtarken düşünebildiği tek şeyi haykırdı.

"Sanırım seni öldürmeyi planlıyorlar," dedi Arik, Aidan orada durmuş, onlara söyleyecek bir şeyler bulmaya çalışırken iç çekişini bastırıyor, ancak Melanie'nin kardeşi Lucas, Cody'nin doğumunda burada olabilmek için izinde olan bir denizci ve Aidan kız kardeşine zarar vermeyi aklından bile geçirirse ona neler yapacağını en ince ayrıntısına kadar anlatmış olan ciddi şekilde kızgın bir adam, gözlerini ona diktiğinde bundan vazgeçiyordu.

"Gerçekten de öyle," dedi Duncan, sandviç tabağına yardım ederken ve pek de endişeli görünmüyordu.

Aidan, Melanie'nin ailesiyle arasını düzeltmeye çalışmaktan vazgeçip dikkatini Roger'la bir kez daha göz göze gelen Kenzie'ye verdiğinde, babası keklere yardım ederken, "Onları suçlayabileceğinden değil," dedi. Son bir saattir ikisi de bir şey söylememişti, sadece... ters ters bakıyorlardı.

Kuzeni Rory'nin kocası Connor bir brownie daha yerken, "Bu tüyler ürpertici olmaya başladı," dedi.

Reed sebze tabağını alıp buzdolabına geri koyarken Trevor, "Gerçekten öyle," diye onayladı ve mırıldanarak, "Joey kereviz görünce midesi bulanmadan duramıyor," diyerek Aidan'ın kaşlarını çatmasına neden oldu çünkü-

"İşte buradasınız!" anonsu Melanie'nin ailesinin "Yüce İsa" diye mırıldanmasına ve Aidan'ın en yakın çıkışı aramasına neden oldu.

"Sana nasıl yardımcı olabilirim, Caitlyn?" Aidan sordu, ancak Caitlyn tabağı elinden alıp doldurmaya başlayınca bir küfür savurdu.

"Bunu yapmak zorunda değilsin. Bugün senin günün," dedi Caitlyn alaycı bir gülümsemeyle ve ailesinin ona meraklı bakışlar göndermesine ve bakışlarını ona çevirmesine neden oldu.

"Ben iyiyim," dedi Aidan, zoraki bir gülümsemeyle bir tabak daha aldı ve Melanie'nin en sevdikleriyle doldurmaya başladı.

"Aslında seninle konuşma fırsatı bulmayı umuyordum. I-"

"Aidan!" diye acı dolu bir çığlık attı.

Tabağı yere bıraktı ve kardeşlerini iterek yoldan çekti, böylece Melanie'nin kardeşi peşindeyken arka kapıya doğru koşabildi.

Arka kapıyı iterek açtı ve- "Aidan!"

Melanie'nin onu bıraktığı şezlonga kıvrılmış olduğunu gördü, bir çığlık daha atmamak için koltuğun kenarına tutunuyordu. Saniyeler içinde çimenlerin üzerindeydi ve-

"Uyuşturucu!" Melanie, "Şimdi gerçekten biraz uyuşturucu istiyorum!" diye devam etti.

"Yapacağını biliyorum bebeğim," dedi Aidan hüzünlü bir gülümsemeyle, elini karnına koyarken saçlarını geriye doğru itti.

"Çıkar onu, Aidan," dedi Melanie acı dolu bir nefesle, gözlerini kapatıp kör bir şekilde uzanarak onun elini tuttu ve-

Elini sertçe sıktığında acı dolu bir homurtuyu ısırmaya zorladığında kışkırtıcı hareket ettirme zamanının geldiğini anlamasını sağladı. Kızın işi bitene kadar bekledi.

Eğilip yanağına bir öpücük kondurmadan önce, "Hadi seni buradan çıkaralım," diye fısıldadı.

Bir sessizlik oldu ve sonra "Evet, lütfen" dedi.

"Şimdi seni almaya gidiyorum, tamam mı?" Aidan usulca uzanıp-

"Ona hiç dokunmadım!" diye bağırarak Kenzie, hemen arkasında Roger olduğu halde evden hışım ile çıkarken, herkes eve doğru bakıyordu.

"Bekle! Fikrimi değiştirdim," dedi Melanie, acı içinde nefesini tutarak doğrulmak için hareket ederken dudaklarını yalayarak.

"Gitme vakti," dedi Aidan, onu dikkatlice kaldırıp garaj yoluna doğru yönelirken Kenzie de "Umurumda değil!" diye bağırarak o yöne doğru fırladı.

"Bunu konuşmamız gerek," dedi Roger, onu durdurmak için kolundan tutarak ve-

"Ciddiyim. Ben iyiyim. Burada kalalım ve bu işin nereye varacağını görelim," dedi Melanie, sesi gerçekten umutlu geliyordu ve eğilip onu öperken kıkırdamasına neden oldu.

"Lütfen?" Melanie, Kenzie'nin kolunu çekip kurtarmasını izlerken şöyle dedi

"Benden uzaklaşmayı kes!" Roger tersledi ve ardından Kenzie kamyonetine doğru ilerlerken ona tek parmakla selam verdi ve-

"Lanet olsun, Kenzie, seni seviyorum!"

"Ciddiyim. Ben böyle iyiyim. Beni herhangi bir yere bırak," dedi Melanie, konuşma mesafesindeki her Bradford Roger'ın her hareketini izlerken dalgın dalgın çimenlere doğru işaret ederek.

"Bundan kaçmaya devam edemezsin, Kenzie!"

"İzle beni!"

"Sen benim karımsın, lanet olsun!" diye bağırarak anons eden Aidan, kız kardeşinin hareketsiz kalışını izlerken nefesini tuttu ve-

"Sana yalvarıyorum, Aidan. Beni yere bırak ki... Tanrım," diye mırıldandı Melanie acı dolu bir solukla ve ardından babası, "Suyu geldi," dedi,

Onlara arabanın kapısını açabilmek için önlerine geçti.

"Hayır," dedi Aidan, Roger'ın sözleri kafasına dank edince Reese'e baktı ve o da bir zamanlar en iyi arkadaşı olan Reese'e doğru yöneldi, tüm Bradfordlar da onu takip etti.

"Biri bunu kaydetsin!" Aidan onu arabaya yerleştirebilmek için dikkatlice kollarının arasına alırken Melanie, "Biri bunu kaydetsin," dedi. "Ya da not alın! Gerçekten iyi notlar!"

37. BÖLÜM

"S "Melanie'nin bacaklarının yanındaki hemşire Roger' ı bilgilendirirken, o da eğilerek bir hemşirenin

başka bir hemşire eldivenlerini giymesine yardım etmeyi bitirdiğinde, muhtemelen dikiş atılması gereken kaşının üzerine bir yara bandı yerleştirebildi.

"Nasılsın Melanie?" Aidan orada durmuş, kız kardeşini beceren piçi öldürmekle Melanie'nin durumunu düzeltmek için bir şeyler yapması için ona yalvarmak arasında gidip gelirken Roger sordu.

Acı dolu bir nefes aldı ve ardından, "Biraz daha uyuşturucu istiyorum" dedi.

"Daha fazla bekleyebileceğini sanmıyorum," diyen Roger, hemşireler oğullarının gelişi için hazırlanırken Melanie'nin ayaklarının üzengilerde kilitli olduğundan emin olmak için iki kez kontrol ederken, Melanie'nin önündeki yerini alırken ona sempatik bir gülümseme attı.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye ısırıldı Melanie, eli onun elini sıkarken bir başka kasılma onu yırtarak geçerken nefesi kesildi.

"Kenzie ne dedi?" diye sordu Roger ve şu anda korkudan aklını kaçırmış olmasına rağmen Aidan'ın dudaklarının seğirmesine neden oldu.

"Aileye kabul edilmemden önce mi sonra mı demek istiyorsun?" Roger kuru bir sesle sordu.

Melanie başını sallayarak, "İkisi de," dedi.

Roger kıkırdayarak başını salladı, "Hâlâ benimle konuşmuyor."

"Onu suçlayamam," dedi Melanie, başını arkaya yaslayıp gözlerini sımsıkı kapatırken.

"Hayır, yapamam," diye mırıldandı Roger dalgınca.

"Missy'ye açıkladın mı?" diye sorarak Aidan'ın kaşlarını çatmasına neden oldu.

"Umurunda değil," dedi Roger, pediatri ekibinin hazırlanmasını işaret ederek.

Melanie, "Reese'in onunla evlenmesine izin veremezdin," diye mırıldandı ama sonra irkildi, elini Reese'in elinin etrafında sıktı ve acı içinde nefesini tuttu.

Aidan uzanıp Melanie'nin güzel yüzünden süzülen bir damla gözyaşını daha silerken Roger, "Hayır, silemezdim," diye mırıldandı.

"Bunun artık bitmesini gerçekten istiyorum," diye mırıldandı boğuk bir hıçkırıkla.

"Neredeyse bitti bebeğim. Söz veriyorum," diye söz verdi Aidan ona, eğilip dudaklarını onunkilere değdirirken. "Birkaç dakika içinde oğlumuzu kucağımıza alacağız."

"Daha fazla ilaç alabilir miyim? Çünkü gerçekten biraz daha ilaç istiyorum," dedi Melanie acı içinde nefesini tutarak.

"Sanırım bunun için çok geç," dedi Aidan, dudaklarını son bir kez onunkilere değdirdikten sonra, "Çok güzelsin," derken buldu kendini.

"Aman Tanrım... Ölüyor muyum?" Melanie panikle sordu ve onun kıkırdamasına neden oldu.

"Hayır, ölmüyorsun," diyerek bir öpücük daha kondurdu.

"O zaman bunu bana neden böyle bir zamanda söyledin?"

Melanie, bükülmüş bacaklarını örten çarşafa dehşete düşmüş bir bakış fırlatarak talepte bulundu, çünkü onun bunu zorlaştıracığını bilmeliydi.

Aidan kıkırdayarak, "Sana hiç velet olduğunu söyledim mi?" diye sordu.

"Sana hiç senden nefret ettiğimi söylemiş miydim?" Melanie ona gözlerini kırıştırtarak sordu.

"Bunun nedeni şu sakat bırakan ağrı meselesi mi?" Aidan düşünceli bir şekilde mırıldandı.

"Bununla bir ilgisi olabilir," diye itiraf ederek onu gülümsetti.

"Peki ya şu anda doğumun zevklerini yaşamıyor olsaydın?" Aidan göz ucuyla Roger'ı izleyerek, zamanı gelene kadar onun dikkatini acıdan uzaklaştırmayı umarak sordu.

"Muhtemelen yine de senden nefret ederdim."

"Kalmana ve sonra ne olduğunu görmene izin vermediğim için mi?" Aidan, Roger'ın ona başıyla zamanın geldiğini bildiren bir işaret göndermesini izleyerek sordu.

Melanie, "Yani, bununla bir ilgisi olabilir," diye mırıldandı, ama acı içinde nefesini tuttu ve adamın elini daha sıkı kavradı.

Melanie'nin başını sallamaya başladığı sırada Roger, "Vakit geldi," diye duyurdu.

"Hayır, hayır, hayır, fikrimi değiştirdim. Olduğu yerde kalabilir," diye mırıldandı Melanie, kalbini kıran bir iniltiyle.

Hemşireler oturmasına yardım etmek için harekete geçerken Aidan ona, "Sen farkına bile varmadan bitecek," diye yalan söyledi.

Melanie, "Bunu gerçekten yapabileceğimi sanmıyorum," diye mırıldandı. "İyi olacaksın," diye söz verdi Aidan ona Roger

"Şimdi ıkmaya başlamanı istiyorum." dedi.

"Bunu şu anda yapmamayı tercih ederim," dedi Melanie, neredeyse onu mahvedecek yalvaran bir bakış göndererek.

Aidan ona, "Cody'nin ıkmama ihtiyacı var," dedi ve onu izlerken elini tuttu.

"Tamam," diye fısıldadı başını sallayarak, dudaklarını yaladı ve bir kasılma vücudunu yırtarken adamın elini sıkıca kavrayarak çığlık attı.

"Tamam, derin bir nefes al ve bir sonrakine hazırlan," dedi Roger, Aidan orada öylece dururken, bir sonraki kasılmayı atlatmaya çalışan Melanie'den gözlerini ayıramıyordu.

Aidan onu alnından öperken, "Harika gidiyorsun," dedi.

"Az kaldı," dedi Roger, Aidan orada öylece durup bunu atlatması için dua ederken, birkaç saniye sonra oğlunun ağladığını duyunca gözlerini kapatıp titrek bir nefes verdi.

Mary eğilip Cody'nin alnına bir öpücük kondururken sulu bir gülümsemeyle, "ÇOK TATLI," dedi.

"Beş dakikan doldu," dedi Lucifer, eliyle onu geri vermesini işaret ederek.

"Hayır, değil," dedi Mary, en yeni torununa gülümseyerek.

"Öyle. Saydım," dedi Lucifer ve bir kez daha bebeği teslim etmesini işaret etti.

"Ethan?" Mary'nin tek söylemesi gereken, oğlunun içinden bir şeyler mırıldanması ve annesine ters ters bakarak duvarın yanında durduğu yere geri dönmesiydi.

"Çok tatlı," dedi Melanie'nin annesi, elini Cody'nin şeftali tüylü kafasında gezdirmek için uzanırken kocaman gülümseyerek.

"Harikaydın," dedi Rebecca, Melanie'nin yanındaki yatağa tırmanırken ve-

"Bir bebek sahibi olmayı denemeye karar verdik!" Caitlyn heyecanlı bir çığlık ve kocaman bir gülümsemeyle herkesin dikkatini çekerek-

"Hamileyim," diyen Rebecca herkesin dikkatini tekrar kendisine çekerek Caitlyn'den öldürücü bir bakış, Lucifer'dan da içi boş bir "Ne?" cevabı aldı.

Rebecca başını sallayarak, "Hamileyim," dedi ve gülümsemesini bastırmak için elinden geleni yaparken Melanie'nin omzunu sıktı.

"Aman Tanrım! Bir torun daha!" Herkes Lucifer ve Rebecca'yı tebrik etmeye başlarken Mary kocaman bir gülümsemeyle "Bir torun daha!" dedi.

Hışım la odadan çıkmadan önce bir dakika daha ters ters bakmaya devam eden Caitlyn dışında herkes. Adam, Melanie'yi her şey başladığından beri yüzünde taşıdığı o okunmaz ifadeyle izlerken, duvardan uzaklaştı ve muhtemelen istediği tepkiyi alamadığı için öfke nöbetinin ortasına gelmiş olan Caitlyn'in peşinden gitti.

"Gerçekten hamile misin?" Melanie sadece en yakın arkadaşının duyabileceği kadar yüksek sesle fısıldadı.

"Yani, bana gerçekten başka bir seçenek bırakmadın, değil mi? Vaftiz oğlumun en iyi arkadaşı olmadan büyümesine izin veremem, değil mi?" Lucifer Rebecca'nın yanına doğru ilerlerken ve onu öpebilmek için eğilip "Tanrım, seni seviyorum," derken Melanie kendini yeniden Aidan'a bakarken buldu.

Cody doğduğundan beri hiçbir şey söylememişti ve dürüst olmak gerekirse bu durum onu biraz korkutmaya başlamıştı. Belki de aşırı tepki veriyordu-

Aidan ona bakarken sessizce "Herkes dışarı çıksın," dedi ama bu kadarı yeterliydi. Birkaç dakika içinde bebeği görmeye gelen herkes gitmişti ve-

"Oğlumu bırak," dedi Aidan, annesi isteksizce Cody'yi beşiğine geri koyarken derin bir iç çekti ve üzgün bir şekilde, "Çok tatlı," diye mırıldandı, babası sonunda onu odadan çıkarmayı başardı ve yalnız kaldıklarında...

"Seni ne kadar sevdiğimi biliyor musun?" Aidan duvardan uzaklaşıp Cody'nin beşiğine doğru yürürken sordu, böylece Cody orada oturmuş nefes almayı hatırlamaya çalışırken oğullarını kucağına alabilecekti.

"Hayır," dedi Melanie, çünkü daha önce onu sevdiğini hiç söylememişti.

"Sana aşığım Melanie," dedi Aidan, onun yanındaki yatağa otururken oğullarına gülümseyerek.

Kız cevap vermek için ağzını açtığında, "Bunu söylemeni istemiyorum, ne şimdi ne de seni ne kadar sevdiğimi anlayana kadar. O zaman bana söyleyebilirsin."

"Peki o zamana kadar?"

"Seni kendime aşık etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım."

BÖLÜM 38

İki Ay Sonra...

"**I** Eğer senin için bir şey ifade ediyorsam, ne olursa olsun, gece boyunca uyuyacaksın ki annen Melanie umutlu bir gülümsemeyle, "Babamla biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var," dedi ama soluk yeşil gözleri ona dik dik bakmaya devam edince iç geçirdi.

"Seni sevdiğimi söylemiş miydin?" Melanie biberonu almak için hamle yaptığında Cody küçük elleriyle biberonu tuttu, gözlerini ona dikti ve emmeye devam etti.

Melanie onun pek de hoşuna gitmeyen alaycı bir bakışla, "Çok talepkârsın," dedi.

Aidan kapı aralığından, "Bu korkunç bir bakış," dedi ve Melanie'nin dikkatini Aidan'ın orada durup Cody doğduğundan beri takındığı o gülümsemeyle onları izlediğine çekti.

Son iki aydır ona daha çok aşık olduğunu fark etmişti ve tek istediği ona kendisi için ne kadar önemli olduğunu gösterebilmektir. Hamile olduğunu öğrendiğinde, yapmak istediği tek şey

prezervatifin kırılmasına verdiği tepkiydi.

Ona bebeği söylemekten çok korkmuştu, öğrendiğinde nasıl tepki vereceğinden korkmuştu, ancak onun tüm korkularını yok etmesi ve inanılmaz bir baba, nazik bir adam ve sahip olduğu en iyi arkadaşlardan biri olduğu ortaya ıktı. Her zaman onunla ilgileniyor, elini tutuyor, ona sarılıyor ve kulağına onu ne kadar çok sevdiğini fısıldarken onu öpüyordu. Karbonhidrat bağımlılığından, uzun saatler çalışmasından şikayet etmiyor ya da onu olmadığı bir şeye dönüştürmeye çalışmıyordu. Çoğu gece Cody'yi yatırdıktan sonra iPad'ini kapıp o çalışırken kanepede ona katılıyor, sırf onunla vakit geçirebilmek için makaleler okuyor ve e-postalarını yanıtlıyordu.

"Neden gidip dinlenmiyorsun? Ben onu yatırırim," diyen Aidan, babasını görünce yüzü aydınlanan Cody'yi almak için harekete geçmişti bile.

Aidan'ın Cody ile geçireceği bu zamanı ne kadar iple çektiğini bilen Melanie, küçük haini gönülsüzce teslim etti. Bunu kişisel olarak algıladığından değil, çünkü algılamıyordu. Cody'nin babasını sevmesinden memnundu çünkü Aidan harika bir babaydı ama Cody'yi dokuz ay boyunca taşımış ve ona hayat vermek için vajinasını ikiye ayırmış mıydı? Melanie, Cody'nin babasının kollarına sokulup gülümseyerek gözlerini kapatmasını ve on beş yaşına geldiğinde onu rastgele cezalandırma kararını çok daha kolay hale getirmesini izlerken, hayır, ama sorun değil, dedi kendi kendine.

Melanie surat asmasına aldırmadan mutfağa gitti, zulasını sakladığı ekmecedden bir Hostess elmalı turta aldı, oturma odasına yürüdü, kanepeye uzandı, battaniyelerini üzerine çekti ve hemen yan yatarak bir süre televizyona baktı ve neyi yanlış yaptığını anlamaya çalıştı.

Belki de ona sadece seks yapmaya hazır olduğunu söylemeliydi? Melanie, gerçekten sahip olmak istediği adamın, gerçekten sevdiği tüm o şeyleri yeniden yapmaya başlamasını izlerken düşündü, önünde çömeldi. Aidan eğilip Melanie'nin alnına bir öpücük kondururken, "Ben yatmaya gidiyorum," dedi ve Melanie'nin bir kez daha iç çekmesine neden oldu.

"Bir dakika içinde orada olacağım," dedi ve adamın uzaklaşmasını izledi.

Belki de seks yapabilmeleri için doktorun ona izin verdiğini söylemeliydi. Sonra tekrar, Roger muhtemelen ona çoktan söylediği için...

Gecenin geri kalanını bunu düşünerek geçirecekti, Melanie iç çekerek battaniyeleri bir kenara itti, kanepeden kalktı ve yatak odasına doğru yöneldi, çoktan uyumuş olan Cody'yi kontrol etmek için durakladı ve Aidan'ı yatakta buldu. Bebek telsizini iki kez kontrol ettikten sonra Melanie yatağa tırmandı, yan tarafına kıvrıldı ve-

"Özür dilerim," diye mırıldandı Aidan, çoğu gece onu ayakta tutan ereksiyon kazara poposuna değdiğinde ondan uzaklaşmak zorunda kaldığında boynunun arkasına küçük bir öpücük kondurarak.

Melanie bir hayal kırıklığı çılgılığını bastırarak, "Hemen dönerim," diye mırıldanarak yataktan kalktı ve banyoya yöneldi, kendini kaybetmesinin daha ne kadar süreceğini ciddi ciddi merak ediyordu, ancak banyoya girdiğinde inledi.

"Vay canına, bu çok seksi," dedi Melanie, banyo aynasındaki yansımasını gördüğünde yüzünü buruşturmaktan kendini alamadı ve... gömleğindeki bebek tükürüğü müydü? Evet, evet, öyleydi, diye düşündü Melanie, iki gün önce yıkadığından emin olduğu saçlarından, erkek kaşlarına, büyük boy tişörtünden, bol eşofman altlarına kadar ruhunu parçalayan her detayı incelerken tiksintiyle gözlerini devirdi ve yapması gereken bazı işler olduğunu fark etti.

Tanrım, onu öldürüyor, diye düşündü Aidan, ne yaptığını fark edip kendini durmaya zorlamadan önce avucunu sıkışmış ereksiyonunun üzerinde gezdirmek için uzandı. Bir iniltiyle yuvarlandı ve ona dokunmak için yalvarmadan önce buna daha ne kadar dayanabileceğini merak etmekten kendini alamadı.

İki ay...

İffetli öpücükler ve dokunuşlarla geçen iki uzun ayın ardından patlamaya hazırды. İki hafta önce Roger'la konuşup Melanie'nin seks yapmasına izin verildiğini öğrendiğinde, Aidan ofisinden aceleyle çıkmış, babasını iterek yolundan çekmiş, arabasına koşmuş, hız cezası yeme riskini göze almış ve sonunda rekor bir sürede eve varmıştı ki Melanie'yi kanepede sızmış, Cody'yi de yanında beşiğinde uyurken bulmuş ve bir süre daha sıcak su parasından tasarruf etmeye devam edeceğini anlamıştı.

Son iki haftadır, onun hazır olduğuna dair herhangi bir ipucu için bekliyor ve izliyordu ama şu ana kadar hiçbir şey olmamıştı. Kesinlikle hiçbir şey. Konuyu açmayı düşünmüştü ama hazır değilse onu zorlamak istemiyordu ve o da kesinlikle hazır değildi, diye düşündü Aidan, düşün açıldığını duyduğunda hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişi bastırarak.

Kendini uzun bir geceye daha teslim eden Aidan yan yattı, kendine bir planı olduğunu hatırlattı ve bir şekilde uykuya dalmayı başardı. Bir süre sonra Melanie'nin tekrar yatağa girdiğini hissedince uyandı. Melanie yatağa yerleştiğinde ona doğru uzandı ama çıplak tenine dokunduğunu fark edince kaşlarını çattı. Bunu bir inilti izledi ve birkaç saniye sonra kendini sırt üstü yatarken, Melanie de onun üzerine tırmanırken buldu.

Göğüsleri adamın göğsüne değerken ağzı adaminkini buldu ve-

"Kahretsin," diye dudaklarını yırttı, çünkü kız onun üzerine yerleşti, böylece ona karşı geri ittiğinde iç çamaşının ne kadar ıslak olduğunu hissedebiliyordu.

"Emin misin?" Aidan, kaçırdığı cömert kıcını tutup onu kendine doğru çekerken bile sordu.

"Lütfen seni öldürmek zorunda bırakma beni," diye cevap verince, kız öpücüğü derinleştirip ona karşı hareket etmeye başlayana kadar kıkırdamaya devam etti.

Kendini çok iyi hissediyordu ama birkaç saniye içinde daha iyi hissedeceğini biliyordu, diye karar verdi Aidan elini vücutlarının arasına sokup iç çamaşının içine uzanırken, böylece sikini serbest bırakabilecekti. Saniyeler içinde amını adamın sikinin alt tarafına sürüyor ve onun adını inliyordu.

Kesinlikle hazır, diye düşündü Aidan kendine bunu yavaştan almaları gerektiğini hatırlatırken bile. Cody'yi doğuralı sadece iki ay olmuştu. Acı çekecekti ve-

Cody'nin bebek telsizinden gelen uykusunda homurdanma sesini duyduklarında ikisi de donup kaldı. Sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca ikisi de bebek telsizine bakarak Cody'nin uyanıp uyanmayacağını ya da uykuya geri dönüp dönmeyeceğini görmeyi beklediler.

Cody birkaç saniye sonra tekrar uykuya daldığında Melanie, "Çabuk," dedi.

Aidan bir küfür savurarak kollarını ona doladı ve onu sırt üstü çevirerek bacaklarının arasına yerleşti ve homurdanarak, "Ah, kahretsin..." dedi. Aidan, sikinin ucu kadının içine girdiğinde uzun uzun ve yüksek sesle inledi.

O kadar sıkı ki, diye düşündü, saniyeler sonra geri çekilip tekrar içeri itmek zorunda kaldığında bunu daha sıkı olarak değiştirmeden önce. Kesinlikle öncekinden daha sıkı, diye düşündü Aidan onu öpebilmek için geri çekerken. Bir an sonra acı dolu bir nefes verdiğinde, Aidan hareketsiz kaldı.

"İyi misin?" Aidan ona bakabilmek için yeterince geri çekilerek sordu.

"Sorun değil," dedi Melanie, onu öpmek için tekrar aşağı çekmek üzere hareketlendi, ama...

Ona inanmadı.

Kahretsin!

"Hayır, hayır, hayır, bekle! Ben iyiyim. Gerçekten, ben sadece... oh, Tanrım," Melanie, adam başını bacaklarının arasına gömebilmek için parmaklarını adamın saçlarından geçirip bacaklarını daha da ayırdığında inlemek için geri çekildiğinde paniklemeye başladı.

Tanrım, bunu özlemiştim, diye düşündü Aidan, dilini kızın yarıklarının arasında gezdirirken inleyerek. O kadar yumuşak ve tatlıydı ki, diye düşündü, tekrar yaparken onu izliyordu. Hamilelik seksini sevmişti, onun doymak bilmeyen halini ve sabah, öğlen, akşam onu sikmesini istemesini sevmişti ama bunu istiyordu.

Aminı yalarken onu izleyebilmek, onu becerirken öpebilmek, bebeğe zarar verme endişesi olmadan onunla daha önce hiç yapma fırsatı bulamadığı yüzlerce farklı şeyi yapabilmek istiyordu. Artık bebeği olduğuna göre...

Ona yapmayı hayal ettiği her şeyi ve çok daha fazlasını yapacaktı, diye karar verdi Aidan, onun dudaklarını ağızla yalamasını izlerken dilini içine kaydırды. Kız onun adını inlerken, Aidan onu becerdi, dilini kızın içinde kaydırды, ancak dilini klitorisine kadar götürmek ve daha fazlası için çaresizce kalçalarını döndürmesini sağlamak için serbest bıraktı.

Oh, Tanrım...

Aidan dilini tekrar içine kaydırдыğında bir nefes kaçtı, sırtının yataktan eğilmesine neden oldu, ancak saniyeler sonra tekrar yaptığında adını inletti. Kadın

Melanie nefesi kesilirken, bunun ne kadar iyi hissettirebileceğini unuttuğunu düşündü.

Hamileyken seks iyiydi ama aynı zamanda son derece kısıtlıydı, biraz garipti ve nefes almakta zorlanmasına neden oluyordu ama şimdi...

Tanrım, şimdi ne kaçırdığını fark etti.

Daha önce bu kadar iyi olabileceğini hiç düşünmemiştir, diye düşündü Melanie kalçalarını kıvrıp yavaşça Aidan'ın dilini sürerken, Aidan da onun ellerini tutup parmaklarını birbirine doladı. Daha önce seks konusunda hiç şikâyeti olmamıştı ama hiç bu kadar iyi olmamıştı. Bunu nasıl açıklayacağını bilmiyordu, hatta bunun mümkün olduğundan bile emin değildi ama orada uzanıp gözlerini kapatırken, Aidan dilini girdap gibi klitorisinin üzerinde gezdirirken, inlemekten kendini alamadı.

Birkaç dakika boyunca Aidan sadece onu yaladı, kalçalarını ağzına doğru döndürdüğünde inledi, ancak zevk vücuduna yayılırken ve kendini onun ellerini çekerken, ona ihtiyaç duyarken bulduğunda yarım bir yalvarışla adını mırıldandığında inledi. Aidan bir iniltiyle dilini son bir kez daha kızın üzerinde gezdirdikten sonra kızın kendisini çekmesine izin verdi.

Ellerini serbest bıraktı, böylece yavaşça vücudunda ilerleyebildi, kollarını ona sararken vücudunda bir yol öptü ve-

"Tanrım, iyi hissediyorsun bebeğim," diye inledi Aidan, yavaşça nefesini verirken, sadece iyi hissetmeyi bıraktığında dudağını ısırdı.

Gerçekten acıyor, diye düşündü Melanie, Aidan geri çekilip yavaşça içeri kayarken yüzünü boynuna gömdü ve orada yatarken gözlerini sıkarak bunun olacağını bildiğini kendine hatırlattı. Bu sadece geçici, dedi kendi kendine, bir hıçkırığı bastırarak ve-

"Bana bak," dedi Aidan usulca, yavaşça içeri kaymaya devam ederken ona bakabilmek için geri çekilirken

Sadece birkaç santim içine girdikten sonra geri çekildi. "Bunu yavaşça yapacağız, tamam mı?"

Melanie titrek bir nefes verirken başını sallayarak, "Tamam," dedi.

Aidan hareket etmeye devam ederken, "Her seferinde biraz," diye söz verdi, sadece geri çekilip tekrar yapmak için birkaç inç içine kaydırđı, yavaşça vücudunu tekrar ona alıştırdı. Vücudunun rahatladığını hissettiğinde, biraz daha içeri itiyor, sonunda tam olması gereken yere gelene kadar yavaşça içinde ilerliyordu.

"Daha iyi mi?" Aidan kalçalarını döndürürken fısıldadı, daha fazlası için bacaklarını daha da ayırmasını sağlayan bir hareketle horozunu onun içinde öğüttü.

"Evet," diye fısıldadı Melanie, onu öpmek için aşağı çekerken, adam onu kızdırmaya devam etti, daha fazla dayanamayana kadar daha fazlasını istemesini sağladı ve-

"Tanrım, seni seviyorum," diye fısıldadı Aidan, onu da sevdiğini söylemek için ağzını açtığında, sözlerinin sertçe fısıldanan "Henüz değil, emin olana kadar olmaz," cümlesiyle kesilmesi, onu bunu söylemekten alıkoyan şeyin ne olduğunu merak etmesine neden oldu.

BÖLÜM 39

"Y Henüz hazır değilsiniz."

Aidan babasına, "Ben fazlasıyla hazırım," diye güvence verdi.

Son iki aydır yanında taşıdığı küçük siyah kutuyu kapatırken, Melanie'ye evlenme teklif etmek için mükemmel anı bekliyordu.

Bu gece o geceydi ve her şey mükemmel olacaktı.

"Peki ya Bradford laneti?" diye sordu babası, elini uzatıp Aidan'ın patates kızartmasına yardım ederken ona sorgulayan bir bakış fırlatarak.

"Fark etmez. O daha iyisini hak ediyor," dedi Aidan çünkü iki yüz yıllık saçmalığın bunu mahvetmesine izin vermeyecekti.

Bu işi doğru yapacaktı ve bu da tek dizinin üzerine çöküp onsuz yaşayamayacağı kadına onunla evlenmesi için yalvarmak anlamına geliyordu. Beklemekten bıkmıştı. Şimdiye kadar onu ne kadar çok sevdiğini fark etmesini umuyordu ama bunu ona göstermesi gerektiğini fark etmişti. Bu noktaya gelene kadar her adımı berbat etmişti ve bunu da berbat etmeyi reddediyordu.

"Bradfordlar evlenme teklif etmez," dedi babası, doğrudan konuya girerek.

Ailesindeki erkekler evlenme teklifine inanmıyorlardı çünkü evlenme teklif etmek hala düşündüğünüz anlamına geliyordu.

ve sen aklını kaçıracak kadar aşık değildin. Melanie'yi seviyordu. Aklında hiçbir şüphe yoktu ve her ne kadar onu en yakın Sulh Yargıcı'nın önüne sürükleyip kendisinin yapmak istese de, bunu ona yapamazdı. O her şeyi hak ediyordu; bir evlenme teklifini, ona bir servete mal olacak rüya gibi bir düğünü ve onu ne kadar çok sevdiğini göstereceği romantik bir balayını.

"Bunun var," dedi Aidan, saatine baktı ve buradan erken çıkmak ve bunu doğru yapma şansına sahip olmak istiyorsa kışını kaldırması gerektiğini fark etti.

"Sonu iyi bitmeyecek," dedi babası, Aidan'ın patates kızartmasının geri kalanını yerken derin bir iç çekerek.

Aidan masasından stetoskopunu alarak, "Bunu da berbat edemem," dedi.

"Küçükken annene evlenme teklif etme hatasını yaptığında neler olduğunu sana anlattığım zamanı hatırlıyor musun?"

"Evet," dedi Aidan çünkü bu yakın zamanda unutacağı bir şey değildi.

Çoğu aile ateşin etrafında korkunç hikâyeler anlatmayı severken, onun ailesi Bradford'ların, büyük büyük büyük büyükbabası Robert'ın komşusunu kızdırma hatasına düştüğünden beri ailelerine musallat olan laneti görmezden geldikleri ve bunu yaptıklarında başlarına gelen tüm o berbat hikâyeleri paylaşmayı severdi. Bradfordlar aradıkları kişiyle tanıştıklarında, evlenme teklif etme hatasına düştüklerinde ve ilk yıldönümlerinden önce eşlerini balayına götürmeye çalıştıklarında başlarına gelen korkunç hikâyeleri duymuştu.

Çocukken, bu hikayeler onu geceleri uyutmazdı ve asla-

"Kendimi tuttum," dedi babası, Aidan'ın terk edilmiş hamburgerine geçerken omuz silkti ve ekledi, "Annen sana söylemenin iyi bir fikir olmadığını düşündü.

Her şeyi. Aidan'ın sorgulayan bakışları karşısında, "Sizleri ömür boyu iz bırakmaktan falan korkuyordu," dedi.

"Nasıl daha kötü olabilirdi ki?" Aidan omurgasında bir endişe kıpırtısı hissederken sordu ama her şey yoluna gireceği için bundan vazgeçti. Sadece dikkatli olduğundan emin olması gerekiyordu.

"Annenin sağ avucundaki yara izini biliyor musun?"

"Evet," dedi Aidan, ancak babası ona sert bir bakış attığında yutkunmakta zorlandı.

"Özür dilerim Dr. Bradford," dedi MaryAnne, dikkatini ofisinin kapısına çekti ve elinde bir hasta dosyası tuttuğunu gördü, "ama sizi bekleyen yeni bir hasta var ve acil olduğunu söyledi."

"Neler oluyor?" Aidan onu takip ederek koridora çıktı ve hasta dosyasını uzatarak koridorun sonundaki muayene odasını işaret etti.

"Bilmiyorum. Söylemezdi," dedi MaryAnne çaresiz bir omuz silkmeye.

"Tamam, sorun değil. Bundan sonra programım nasıl?" Aidan küçük koridorda ilerlerken omzunun üzerinden sordu.

"Saat üçteki randevunuz ertelenmek zorunda kaldı," dedi Aidan elindeki dosyaya bakarken ve klasörün üzerinde "Jane Smith" yazdığını fark ederken. Kaşlarını çatarak kapıyı açtı ve Melanie'nin kız kardeşinin muayene masasında oturduğunu, göğsünde kâğıttan bir önlük tuttuğunu görünce keşke açmasaydım diye düşündü.

"Oops!"

Arkasını döndü ve çıktı, sahte bir soluk alma ve nazlı bir gülümsemeyle kağıt elbiseyi düşürdüğünde kapıyı arkasından kapattı, bu zamanı her şeyin bu gece için hazır olduğundan emin olmak için kullanmaya karar verdi.

"AKLINDAN BİLE GEÇİRME," diye ısırđı Arik, sadece yoldan çekilirken küfretmek için ve-

"Peki, biliyor mu?" Rebecca sordu, orada oturup Arik'in sağ yerine sola eğilme hatasını yapmasını izlerken ağzına bir Hershey Kiss attı ve-

"Allah kahretsin!"

-Kendisini kızdırmak için elinden geleni yapan iri Bradford'dan gerçekten nefret ediyor gibi görünen Rylie, üzerinde Black Jack's yazan çantanın içine uzandığında çiftlik sosuna benzeyen bir şeye bulandı.

"Neyi biliyor?" Melanie, Arik'in göğsüne büyük bir Sezar salatasıyla vurulmasını izlerken esnemesini bastırarak sordu.

"Ona aşık olduğunu," dedi Rebecca, Arik'in Rylie'den çantayı almak için hareket etmesini izlerken sıkılmış gibiydi, ancak yeniden düşündü, küfretti ve-

"Oh, hadi ama!"

"Ona söylememe izin vermiyor," dedi Melanie, zıp zıp sandalyesinde oturan Cody'ye bakıp gülümsemekten kendini alamadı; Cody başını çevirerek amcasının büyük bir pizzanın önünden kaçmaya çalışmasını izledi, ancak pizza Arik'in göğsüne isabet ettiğinde şişesine sarılıp gülümsedi.

"Anlıyorum," dedi Rebecca, düşünceli bir ses tonuyla, "bu sana normal geliyor mu?" diye sormadan önce.

"Bununla ilgili hiçbir şey normal değil," diye itiraf etti Melanie, Cody'nin bebek ayak parmaklarını öpebilmek için eğilirken derin bir iç çekerek.

Gözlerini amcasından ayırmayan Cody, sessiz bir istekle diğer ayağının parmaklarını oynattı ve Melanie'nin dudaklarının kıpırdamasına neden olarak diğer ayağını öpmek için hareket etti. Çok tatlı bir bebek, diye düşündü Melanie, onun gözlerini kapatıp dudaklarında küçük bir gülümsemeyle uykuya dalmasını izlerken gülümsemekten kendini alamadı.

"Doğru," diye mırıldandı Rebecca dalgın dalgın, arkasına yaslanıp Arik'in kaçmak için kaldırıma takılmasını izlerken

Rylie'nin yemek saldırısı, sadece yere itilmekle kalmadı, muhtemelen düşmanlık etmeyi bırakması gereken küçük kadının midesine binmesini, bir avuç patates kızartmasını kapmasını ve yüzüne itmesini sağladı.

Melanie sonunda, "Korkuyorum," diye itiraf etti.

"Adam yüzünden mi?" Rebecca derin bir iç çekerek sordu.

"Evet," dedi Melanie, ancak Rebecca gözlerini kapatıp, "Lütfen bana o pisiğe hâlâ aşık olmadığını söyle," dediğinde kaşlarını çatı.

"Mesele o değil," dedi Melanie, Cody'nin biberonunu almak için hamle yaptığında oğlunun gözlerini açıp ters ters bakması, biberonunu tutması ve dikkati bir kez daha Arik'e yöneldiğinde emmeye başlaması üzerine iç çekerek başını salladı, Rylie ayağa kalkmadan önce son bir avuç patates kızartmasını Arik'in yüzüne doğru itti, Arik'in gözlerini tehlikeli bir şekilde ona dikmesine neden olan bir şeyler mırıldandı ve teslimat çantasını kaptığı gibi fırlayıp gitti.

Rebecca ayağa kalkıp dış musluğa doğru yürüdü, suyu açtı ve- "Bu benim soruma tam olarak cevap vermiyor," dedi.

"Lanet olsun, kadın!"

-Melanie'nin ona nasıl vereceğinden emin olmadığı bir cevap beklerken Arik'i hortumla yıkamaya başladı.

"Hayır, onu sevmiyorum. Dürüst olmak gerekirse ondan hoşlandığımı bile sanmıyorum," dedi Melanie, artık tamamen sıırıslıkam olmuş olan Arik'in yanından geçip içeri girebilmesi için yanından geçerek, büyük olasılıkla gecenin geri kalanını kendilerine sayısız saat eğlence sağlayan küçük kadından intikam almak için bir yol bulmaya çalışarak geçireceği yere doğru ilerledi.

"Ve sonunda Aidan'dan da nefret edeceğinden korkuyorsun," diye tahmin etti Rebecca hortumu bir kenara atıp ön basamakta ona katılırken.

Rebecca kolunu ona doladığında Melanie hüzünlü bir gülümsemeyle, "Hayır, sonunda benden nefret etmesinden korkuyorum," dedi ve-

"Lütfen seni öldürmek zorunda bırakma beni," dedi en yakın arkadaşı, omzunu rahatlatıcı bir şekilde sıkarken, o anda bunu pek de rahatlatıcı bulmamıştı.

"Beni tehdit etmenin bir nedeni var mı Paytak?" Melanie başını çevirerek en yakın arkadaşının gözlerinin tehlikeli bir şekilde kendisine dikildiğini gördü.

"Paytak paytak
yürümem." "Henüz
değil..."

Rebecca ciddiyetle başını sallayarak, "Senden gerçekten nefret ediyorum," dedi.

"Hislerimiz karşılıklı," dedi Melanie, Rebecca ters ters bakınca gülümsemekten kendini alamadı.

"Adam'ın yaptığı şey yüzünden bunu mahvetme. Aidan ona hiç benzemez ve seni asla incitmez," dedi Rebecca ve Aidan'ın omzunu kaşlarını çatmasına neden olacak şekilde bir kez daha sıktı.

"Aidan'dan hoşlanmadığını sanıyordum."

Rebecca kolunu bırakıp içkisini alırken boğazını temizledi ve "Onu hafife almış olabilirim," diye mırıldandı.

"Bunu sana söyleten ne?" Melanie, Rebecca'nın omzunun üzerinden gergin bir bakış fırlatmasını izleyerek sordu.

Rebecca içkisinden bir yudum alırken tek söylediği "Pek çok şey," oldu.

"Bana söylemeyeceksin, değil mi?"

Rebecca tekrar omzunun üzerinden bakmaya başlarken, "Senin için de uygunsa bu konuda konuşmamayı tercih ederim," diye mırıldandı, tekrar düşündü, boğazını temizledi ve "Bunu fazla düşünmeyi bırak ve adama onu sevdiğini söyle, böylece onu bu ıstıraptan kurtarabilirsin," dedi.

BÖLÜM 40

M Belki de bu kötü bir fikirdi?

Kesinlikle kötü bir fikir, diye karar verdi Melanie. boş bekleme salonuna göz gezdirdi ve Aidan'ı iş yerinde rahatsız etmenin kötü bir fikir olduğuna karar verdi. Kesinlikle kötü bir fikir, diye düşündü, arka tarafa açılan beyaz kapıya bakarken alt dudağını endişelendirdi ve yavaşça nefes verirken kendini koltuğunda gergin bir şekilde kayarken buldu.

Bunu yapabilirdi.

O olabilir kesinlikle yap Bu, Melanie söyledi başını salladı ve ardından başını sertçe sallayarak tekrar çıkışa baktığını fark etti. Bunun üzerine kendi kendine bunu fazla düşündüğünü söyledi ve Aidan kapıyı açar açmaz ona kendisini ne kadar çok sevdiğini söyleyeceğine karar verdi ve- "Dr. Bradford'a beklediğinizi söyledim," dedi.

Resepsiyon görevlisi sıcak bir gülümsemeyle gizlilik camını kapattı ve Melanie korkak olduğu için gitmesi gerektiğine karar verdi.

Kararını vermişti, Aidan'ın dikkatini dağıtmak için en sevdiği hamburgerciden aldığı paket servisle dolu kahverengi kâğıt torbayı kaptığı gibi resepsiyon görevlisinin masasına götürdü ve "Lütfen bunu Aidan'a verir misiniz?" diyerek tezgâhın üzerine bıraktı. Gitmem gerekiyor" dedikten sonra hızla koltuğuna döndü ve çantasını üzerine attı.

Cody'nin araba koltuğunu aldı, hala uyuduğunu fark etti ve kapıdan dışarı fırladı, ancak arabasını gördüğünde rahat bir nefes aldı ve-

"Burada ne yapıyorsun?" diye beklenmedik bir talep geldi ve kışını daha hızlı hareket ettirmediği için kendini azarladı.

Melanie kısa bir an için kız kardeşine burada ne aradığını sormayı düşündü ama gerçekten umurunda olmadığı için...

"Bu kadar kaltaklaştığına inanamıyorum," dedi Caitlyn, Melanie'nin yavaşça arkasını dönmesini sağlayacak tek şeyi söylemeyi bir şekilde başararak, yıllar boyunca ona yaşattığı onca şeyden sonra kız kardeşini doğru duymuş olmasının mümkün olmadığını kendi kendine söyledi.

"Özür dilerim, o da neydi?" Melanie kendini sorarken buldu.

Caitlyn tiksintiyle başını sallayarak, "Birine bunu nasıl yapabildiğini gerçekten anlamıyorum," dedi.

"Kime ne yapıyorum?" Melanie, Cody'nin hâlâ yerinde olup olmadığından emin olmak için ona bakarak sordu

"Aidan'ı seninle evlenmeye zorlamaya çalışıyorsun," diye tersledi Caitlyn, kaşlarını çatarak.

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," dedi Melanie, çünkü evlenmeyi hiç konuşmamışlardı, hamile kaldığında Aidan'ın ısrar edeceğinden korkuyordu. Aidan'ı ne kadar sevse ve hayatının geri kalanını onunla geçirmeyi ne kadar istese de, Cody yüzünden onunla evlenemezdi.

"Sen tam bir pisliksin! Benden intikam almak için bilerek hamile kaldın."

"Hayır, yapmadım," dedi Melanie başını sallayarak, çünkü asla böyle bir şey yapmazdı.

"Gerçekten bunu anlayan tek kişinin ben olduğumu mu sanıyorsun? Dokuz ay geriye gidip ne olduğunu anlamak zor değildi," diye tersledi Caitlyn başını sallayarak

inançsızlık. "Adam'la ilişkimizi öğrendiğin için mutlu olmadığını anlıyorum ama bizden intikam almak için dışarı çıkıp bilerek hamile kalman çok acınası bir durum. Üç yıl oldu Melanie, gerçekten hayatına devam etmeli ve bunu atlatmalısın. Adam seni sevmiyordu, uzun zamandır da sevmiyordu ve sana her söylemeye çalıştığında, kendini kötü hissetmesi için elinden geleni yaptın, böylece senden bıkana kadar yanında kaldı ve şimdi de aynı şeyi Aidan'a yapıyorsun."

"Neden bahsettiğini bilmiyorsun," dedi Melanie başını iki yana sallayarak ve Caitlyn onu ne kadar kızdırırsa kızdırсын asla yapmayacağına dair ailesine söz verdiği kız kardeşini tokatlama dürtüsüne sonunda boyun eğeceğinden korkarak arkasını dönüp arabasına doğru gitmeye zorladı.

Ama Tanrım, Caitlyn bunu hak etmişti.

"Oh, ama gerçekten biliyorum. Muayene olmak için muayene odasına doğru yürürken Aidan ve babasının ofisinde konuştuklarını duydum. Sana evlenme teklif edecek çünkü sen hamilesin ve o doğru olanı yapmak istiyor. Bu şekilde kullanılmayı hak etmiyor. Doğru olanı yapmalı ve onu bırakmalısın. Bu doğru değil."

Melanie kararlılıkla, "Beni seviyor," dedi ve Caitlyn'in sadece sorun çıkarmaya çalıştığını, çünkü onun işinin bu olduğunu kendine hatırlattı.

Her zaman yaptığı şey buydu.

"Gerçekten mi? Peki ya Bradford laneti? Bebek partisinde her şeyi duydum, bu da Aidan'ın neden gerçekten evlenme teklif ettiğini merak etmeme neden oluyor," dedi Caitlyn, Melanie kız kardeşinin küçük otoparktan arabasına doğru ilerleyişini izlerken, kendi kendine bunu unutması gerektiğini söylüyordu ama sonunda cebinden telefonunu çıkarıp Rebecca'ya bir mesaj göndererek gerçekte neler olduğunu anlamayı umuyordu.

"BRADFORD LANETİ NEDİR?" Melanie ofisinin kapısını açar açmaz, onu koltuğunda oturmuş, elinde büyük bir fast-food bardağı tutarken ve zaten bildiğini söyleyen üzgün bir ifadeyle onu izlerken buldu.

"Cody nerede?" Aidan kanepeye doğru yürüyüp onun yanına oturmadan önce kapıyı arkasından kapatarak sordu.

"Babanla birlikte," dedi Melanie, adam uzanıp onu kucağına çekerken, kucağına oturana kadar hareket etmesine yardım ederken elindeki büyük içkiye dikkat etti.

"Lanetin bir önemi yok," dedi ona, ellerini kalçalarına koyarken içkisinden bir yudum çalabilmek için eğildi.

"Ben öyle duymadım," dedi Melanie, alt dudağını sıkarak ve bir yudum daha içerken kendini kaybetmiş gibi bakarak, bunu ona nasıl açıklayacağını düşünmek için kendine biraz zaman kazandırmaya çalışarak... Melanie bunu öğrenmeden önce evlenene kadar beklemenin kendi yararına olacağını düşündüğü için ailesinin açıkça delirmiş olduğunu fark etmemiştir.

"Sana lanetten kim bahsetti?" Aidan, akrabası olan pisliklerden hangisinin ona kazık atmaya çalıştığını merak ederek sordu.

"Caitlyn bebek partisinde Bradford lanetinden bahsedildiğini duymuş," dedi Melanie, fincanı ondan alırken kız kardeşi hakkında ne düşündüğünü söyleme dürtüsüne karşı mücadele ederken.

"Ve sana söyleme ihtiyacı hissetti," diye tahmin etti, bir yudum daha alırken iç geçirdi, uzanıp yan masaya koymadan önce içkisini bitirdi.

Melanie üzüntüyle başını sallayarak, "Evet," diye mırıldanırken, adam uzanıp onun güzel yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Seni seviyorum Melanie ve hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istiyorum ama bunu doğru şekilde yapacağız," dedi Aidan dudaklarını Melanie'nin dudaklarına değdirebilmek için eğilirken. "Bu gece Lucifer Cody'ye göz kulak olacak, ben de seni inanılmaz romantik bir akşam yemeğine götüreceğim ve seni ne kadar çok sevdiğimi anlatırken beyaz güller, şampanya ve çikolatayla şımartacağım. Yemekten sonra seni son derece pahalı bir otele götüreceğim ve orada seninle sevişmeden önce gecenin geri kalanını seni akla gelebilecek her şekilde şımartarak geçireceğim ve gece bitmeden diz çöküp sana evlenme teklif edeceğim."

"Peki ya lanet?" Melanie eğilip onu öperken sordu.

"Önemli değil Melanie, çünkü sen ve ben bunu doğru şekilde yapıyoruz. Bunu sana borçluyum," dedi Aidan, esnememek için kendini zor tutarken kollarını Melanie'ye doladı. "Bunu doğru şekilde yapacağız ve bu da nişan partileri, bir kol ve bir bacağa mal olacak mükemmel düğünü planlamak için strese girmek, beyaz bir elbise, güzel bir kilise, bayat bir düğün pastası ve tüm zaman boyunca otel odasından çıkmadığımız, senin seçtiğin destinasyonda müstehcen derecede pahalı bir balayı anlamına geliyor."

"Bunu benim için gerçekten yapar mısın?" Melanie utangaç bir gülümsemeyle onun kucağına oturarak sordu.

"Senin için her şeyi yaparım," dedi Aidan arkasına yaslanırken ve-

"Bu benim için gerçekten işe yaramayacak," dedi Melanie, başını üzgün bir şekilde sallayarak derin bir iç çekti ve kucağından inerken onu şaşkın bıraktı. Melanie onu durdurmak için kollarını kaldırdı ama her şey aniden kararmadan saniyeler önce gözlerini açık tutmak için mücadele ederken kolları tekrar aşağıya düştü.

BÖLÜM 41

"Y Bana ilaç verdin," diye düşünmeye başladığı adam
endişe hakkında dedi, sondaj
Kızgın. anlaşılabilir bir şekilde

"Yani, içkimi çaldığın için teknik olarak bunu kendin yaptın," diye belirtme ihtiyacı duydu Melanie arabayı durdururken ve belki de şimdi onun bilincinin yerine gelmesini bekleyerek zaman öldürürken birkaç saat önce kiraladığı odaya gitmek için en iyi zaman olduğuna karar verdi.

"Neden?" Aidan bir iniltiyle ellerini yüzüne sürerken sordu.

"Gelenek," dedi Melanie, "Neredeyiz?" diye sorarken ona bakabilmek için ellerini indirdiğinde ciddiyetle başını salladı.

"New Hampshire'da bir yerde," dedi Melanie kapısını açıp dışarı çıkarken, belki de şimdi ona kaybolduklarını söylemek için iyi bir zaman olmadığına karar verdi, çünkü bunu ona karşı kullanabilirdi.

"New Hampshire'da ne işimiz var?" Aidan arabadan inerken sordu ve-

Ayakta durmakta zorlandığı için Melanie, "Cody'yi içeri taşımalıyım," dedi, bacakları tutmayıp onu kış üstü düşürdüğünde karar verdi.

Kararını vermişti, Cody'nin çantasını alıp omzuna attı, sonra da onun gece çantasını aldı ve-

Aidan onun yanından geçip Cody'nin araba koltuğunu alırken umutlu bir gülümseme verdi. Aidan seyahat oyun parkını alıp omzuna atarken ona umutlu bir gülümseme gönderdi ve bir bakış daha atarak onlar için hazırladığı gece çantasını aldı, zorlukla yutkundu ve şimdi sessizlik oyunu oynamak için iyi bir zaman olduğuna karar verdi.

Bu karar, her katta duran acı verici derecede yavaş asansöre binene kadar sürdü ve şimdi muhtemelen bir şey söylemek için iyi bir zaman olduğunu fark etti, çünkü çoğunlukla ona bakmayı bırakmamıştı.

"Sana aşık olduğumu söylemiş miydin?" Melanie umutlu bir gülümsemeyle sordu ama adam gözlerini ona dikince alt dudağını dişlerinin arasında sıkamak zorunda kaldı.

"Yardım mı aldım?" Melanie, suç ortaklarını satmanın kışını kurtarıp kurtarmayacağını görmek için suları test etmeye karar verdiğini söyledi.

Bu ona yardımcı olmamış gibi görüldüğünden, "Seni sevdiğimi söylemiş miydin?" diyerek devam etmeye karar verdi.

Bu bir hırıltı
mıydı? Evet, evet,
öyleydi.

Melanie sinirli bir şekilde yutkunarak hangi katta olduklarını görmek için omzunun üzerinden bakmaya başladı, ancak bu kararını tekrar düşündü ve B planına geçti, ancak aslında bir B planı olmadığı için saçmalamaya karar verdi.

"Evlenme teklifleri ve düğünler senin ailede işe yaramıyor. Bradford'da evlenme teklifiyle başlayan her evlilik boşanmayla sonuçlandı ve bir kilise düğününü ne kadar çok istesem de bu riski almak istemiyorum," dedi Melanie aceleyle ve nedense başını sallayarak orayı, burayı ve her yeri işaret ederken, gerçekten de bir noktada gözlerini dikip bakmayı bırakmasını umuyordu.

O yapmadı.

Hayır, yaptığı şey asansör sesi katlarına geldiklerini duyurduğunda öne doğru yürümek ve onu hareket etmeye zorlamaktı yoksa...

Bunun ne olduğunu öğrenmek gibi bir planı olmadığına göre, Melanie asansörden indi ve kendilerine asansöre yakın bir oda veren resepsiyon görevlisine sessizce teşekkür etti. Cebinden anahtar kartını çıkardı, kapıyı açtı ve-

"Babam sana kuralların geri kalanını anlattı mı?" Aidan, Cody'yi oyun parkını kurabilmesi için yatağa yatırırken sıkılmış gibi bir sesle sordu.

"Olabilir," dedi Melanie, hâlâ uyumakta olan Cody'yi araba koltuğundan alıp hızlıca bezini değiştirdikten sonra en sevdiği battaniyesiyle beşiğine yatırmadan önce oyun parkını kurmayı bitirmesini izleyerek.

Bir keresinde, o sıkışmıştı ...

"O zaman aklımı kaçırmadığım sürece bunun işe yaramayacağını biliyorsun, değil mi?" Aidan kendini banyoya doğru geri geri giderken buldu.

"Böyle bir şeyden bahsetmiş olabilir," diye mırıldandı Melanie, ancak sırtının banyo tezgahına çarptığını hissedince yüzünü buruşturdu.

"Sana başka ne söyledi?" Aidan ellerini kızın iki yanındaki tezgâha koyarak onu etkili bir şekilde hapsederken sordu ve eğilip boynunu öperken kızıdan bir inilti kopardı.

"Söz dinlemeyen inatçı bir baş belası olduğun için," dedi Melanie, onun çenesine bir öpücük kondururken çıkardığı kıkırdama sesi hoşuna gitmişti.

"Başka bir şey var mı?" Aidan elinin bacaklarının arasından kaydığını hissettiğinde sordu ve-

"Hatırlamıyorum," dedi Melanie, adam avucunu bacaklarının arasına sürterken odaklanmaya çalışarak.

Aidan elini Melanie'nin bacakları arasında gezdirmeye devam ederken düşünceli bir sesle, "Anlıyorum," diye mırıldandı. "Evleniyoruz Melanie, ama bunu benim yöntemimle yapacağız."

"Peki bu hangi yol?" diye sorarken buldu kendini, başı geriye düştü ve boynundan aşağıya doğru öpüşürken ona daha fazla yer açtı.

"Bir tarih seç," dedi Aidan elini kızın bacaklarının arasında daha sert ovuştururken.

Melanie dudaklarını yalayarak, "Yarın," dedi ve kendini onun kollarında aynaya bakacak şekilde dönmüş buldu.

"Bu benim için işe yaramayacak tatlım," dedi Aidan, ellerini karnının üzerinde gezdirirken boynunun yan tarafına bir öpücük kondurdu.

Melanie geri adım atmayı reddettiği için, "Bu senin tek seçeneğin," dedi.

Bu "lanetin" gerçek olup olmaması umurunda değildi. Aidan söz konusu olduğunda işini şansa bırakmak istemiyordu. Onu seviyordu ve hayatının geri kalanını onunla geçirmek istiyordu. Başka hiçbir şey umurunda değildi.

"Kız kardeşin sana ne dedi?" Aidan ellerini kızın karnında gezdirip göğüslerini avuçlarının arasına alırken sordu.

"Gerçekten de kafamı karıştırmasına izin vereceğimi mi düşündün? Bu çok üzücü," dedi Melanie acıyan bir iç çekişle ve başını üzgün bir şekilde sallayarak, Caitlyn göğüslerini hafifçe sıktığında inleyerek. Caitlyn son kez sınırı aşmış ve ona daha önce yapmasına asla izin vermediği bir şeyi yapmaktan başka seçenek bırakmamıştı.

Ona söyledi.

Bugün kıkına dövme yaptırmış mıydı?

Ailesine her şeyi anlatmıştı. Bu daha önce hiç yapmadığı bir şeydi çünkü Caitlyn'i kendi başına idare etmenin her zaman daha iyi olduğunu biliyordu çünkü ailesi kız kardeşini cezalandıracak ve ona bir şans verecekti.

herkesin hayatını çekilmez hale getiriyordu. Hayır, Caitlyn söz konusu olduğunda Melanie ya kız kardeşiyle tek başına ilgilenir ya da onu görmezden gelirdi. Son birkaç yıldır kız kardeşini görmezden geliyordu.

Şimdiye kadar.

Caitlyn sonunda onu çok zorlamıştı. Bu yüzden Melanie, yaşıtı olan ve kendine saygısı olan her kadının yapacağını yaptı ve ailesine Caitlyn'in bilmelerini istemediği her şeyi ve kız kardeşinin muhtemelen unuttuğunu düşündüğü birkaç şeyi anlattı.

"O zaman burada ne işimiz var?" Aidan onu kendine doğru çekmek için tutuşunu kullanarak sordu.

"Çünkü seni istiyorum," dedi Melanie, bir elini karnına doğru kaydırmadan önce göğüslerini bir kez daha sıkarken inlemekten kendini alamadı.

"Bana zaten sahipsin," diye söz verdi Aidan, elini külotunun içine sokabilmek için pantolonunu açarken.

Melanie, adamın elinin bacaklarının arasından kaydığını hissettiğinde inlememek için kendini zor tutarak, "O zaman evlendiğimizde bunun bir önemi olmamalı," dedi.

"Bu önemli."

BÖLÜM 42

"O Lanet olası kapıyı aç, Melanie!" Aidan kilitli banyo kapısına bakarken ısırdı.

"Yarın benimle evlenecek misin?" kısa bir duraksamadan sonra cevap geldi.

"Hayır," diye ısırdı, çünkü onu bir şekilde gafil avlamayı başaran ve banyodan dışarıda bırakan inatçı baş belası ne derse desin, bunu doğru şekilde yapıyorlardı.

"O zaman korkarım bunu yapamam," dedi Melanie tam düşün açıldığını duyduğu sırada.

Aidan kilitli banyo kapısına son bir kez baktıktan sonra, uyuduğundan emin olmak için Cody'yi kontrol etti ve tişörtünü çıkarıp bir kenara fırlatarak tavana bakabilmek için yatağa uzandı. Umurunda bile değildi. İstese de istemese de kilisede evleneceklerdi ve onun bu özel gününü mahvedemeyecekti!

Şimdi düşününce, bu mükemmeldi. Mükemmelden de öteydi çünkü bu işi hâlâ yürütebilirdi. Yarın yatakta kahvaltı edecekler, uzun bir düşün tadını çıkaracaklar, Cody'yi gün boyunca dışarı çıkaracaklar ve sonra onu romantik bir akşam yemeği, köpük banyosu için buraya geri getirecek ve sonra ona evlenme teklif edecek, bir tarih belirleyecek ve anlamaya çalışacaktı.

Bu rüya gibi düşünüy beş parasız kalmadan nasıl ödeyecekti?

Mükemmel olacaktı.

Kesinlikle mükemmel, diye karar verdi Aidan, telefon tekrar çalıp Cody'yi uyandırmaya fırsat bulamadan ona doğru uzanıp telefonu kaparken küfretmekle yetindi.

"Alo?" Aidan telefona cevap verirken oyun parkına baktı ve Cody'nin onu izlediğini görünce iç geçirdi. "Rahatsız ettiğim için özür dilerim ama aşağıda bir beyefendi var. Bayan Robinson'ı görmek istiyor," dedi resepsiyon görevlisi ve Aidan'ın, Melanie'ye yardım etmek için hangi pislik akrabasının burada olduğunu merak etmesine neden oldu.

Muhtemelen babasıdır, diye düşündü Aidan, dikkati oğluna kaymadan önce banyo kapısına bakarken ve-

"Ona birkaç dakika içinde aşağıda olacağımı söyle," dedi Aidan, bebek bezi çantasına uzanmaya başlamıştı bile.

"Alacağım. Teşekkür ederim," dedi resepsiyon görevlisi, Aidan telefonu kapatmadan önce, her hareketini izleyen oğluna bir şişe hazırlayabilmek için.

Kesinlikle bir Bradford, diye düşündü Aidan, Cody'yi kucağına almadan önce büyük bir şişe hazırlamayı bitirirken kıkırdadı. Piç kurusu yemeğine tekrar ilaç koymadan önce babasını şimdi halletmesinin daha iyi olacağına karar verdi ve Melanie'nin fincanına ilaç koyanın babası olduğunu biliyordu. Sinsi piç, diye düşündü Aidan aşağı inerken, Cody'nin kirli bezlerinden birini babasının arabasının arkasına atmayı düşünüyordu.

Asansörün kapıları açılırken Aidan, bu hain piçin işine yarayacaktır, diye düşündü.

"Melanie nerede?" diye sordu görmeyi beklediği son kişi, Aidan asansörden inmeye fırsat bulamadan.

"Burada ne yapıyorsun Adam?" Aidan asansörden inerken diğer adamın dağınık saçlarına, yüzündeki panik ifadesine ve elindeki küçük siyah kutuya dikkat ederek sordu.

"Melanie'yle konuşmam gerek," dedi Adam, Aidan'ın yanından geçerken umutla baktı ama Melanie'yi göremeyince küfretti.

"Hayır, benimle konuşman ve neden burada olduğunu söylemen gerekiyor," dedi Aidan, Adam asansöre binmek için hareket ettiğinde onun önüne geçerek.

"Her şeyi berbat ettim," dedi Adam, parmaklarını saçlarında gezdirirken bir adım geri çekilerek. "Onu asla terk etmemeliydim."

"Bu burada ne aradığını açıklamıyor," dedi Aidan, diğer adamın iyiliği için Caitlyn'den bahsettiğini umarak.

"Caitlyn'in ailesi geldi ve ona çıkıştı, benimle evlenmek istiyorsa tek başına olduğunu çünkü Melanie'ye yaşattıklarından sonra ona tek kuruş vermeyeceklerini söylediler, ama ben ne yaptığını bilmiyordum. Hiçbir fikrim yoktu," dedi Adam, kapalı asansör kapılarına endişeli bakışlar göndermeye devam ederken bile asansörün önünde bir ileri bir geri volta atarken başını sallayarak.

"Bunun bizimle ne ilgisi var?" Aidan, oğlu kıpırdanmaya başlayınca Cody'yi kollarının arasında kaydırırken sordu.

"Melanie'ye aşığım," dedi Adam, Aidan'ın midesini bulandıran o küçük kara kutuyu hâlâ tutan eliyle çaresizce asansöre doğru işaret ederek.

"Ve kız kardeşini becermek bunu göstermenin en iyi yolu muydu?" Aidan talep etti.

"Her şeyi berbat ettim! Caitlyn'i asla dinlememeliydim. Başıma gelen en iyi şeyden asla vazgeçmemeliydim ve asla-

"

"Buraya gel," diye bitirdi Aidan onun yerine.

"I DÜŞÜRÜLDÜ a lazımlık üzerinde benim
önce hasta," geldi Melanie banyoyu açar
açmaz

Aidan'ı yatakta oturmuş onu izlerken buldu.

"Umm, bu talihsizlik mi?" Melanie, sabahleyin onu sırtından atmadan adliyeye kadar nasıl sürükleyeceğini düşünürken dalgın dalgın konuştu.

Belki de-

"Scooby-Doo'nun tema şarkısını biliyor musun?"

"Emin misin?" Melanie, Cody'nin uyuduğunu görmek için oyun parkına bakarken etrafındaki havluyu düzeltirken kaşlarını çatmaktan kendini alamadı.

"Sınavlara girerken bunu mırıldanırdım. Profesörlerimi ürkütürdü," diye itiraf etti Aidan ayağa kalkarken.

Melanie ciddiyetle başını sallayarak, "Nedenini anlayabiliyorum," dedi.

"Justin Bieber'ın bütün şarkılarını ezbere bilirim," dedi ve kızın buna nasıl cevap vereceğini bilememesine neden oldu.

Kadın ağzını açtığı anda, adam sözünü kesti: "Her. Single. Bir."

"Sana aşığım Melanie," diye devam etti Aidan, Melanie'nin yanına gidip onu kollarına çekerken. "Hayatımın geri kalanını sabahın ikisinde beni uyandırıp sana turta getirip getirmeyeceğini merak ederek geçirmek istiyorum."

"Gerçekten yapacağım," diye itiraf etti Melanie, dudaklarının seğirmesine neden oldu çünkü kendisinden ne beklediğini önceden anlaması gerektiğini düşünüyordu.

"Biliyorum," dedi ve gülümseyerek eğilip dudaklarını onunkilere değdirdikten sonra geri çekildi ve-

"Adam elinde nişan yüzüğüyle aşağıda, senin onu geri alacağını umuyor," dedi Aidan, Melanie orada öylece durup söylediklerine bir anlam vermeye çalışırken ve bu konuşmadan kaçmalarının mümkün olmadığını fark ederken.

Melanie, "Üzgünüm ama şu Justin Bieber olayına geri dönmene gerçekten ihtiyacım olacak," diyerek adamın gözlerini ona dikmesine neden oldu.

"Akılda kalıcı melodiler," diye ısırdı.

"Ama gerçekten öyle mi?" Melanie acıyan bir bakışla sordu.

Aidan sıkılmış dişlerinin arasından, "Evet," diye ısırıldı.

"Anlıyorum," diye mırıldandı düşünceli bir şekilde onu düşünürken ve...

"Seninle evlenebileceğimi sanmıyorum," dedi Melanie, Bieber olayını ona aşık olmadan önce öğrenmiş olmayı dileyerek.

Yaşa ve öğren, diye düşündü Melanie iç çekerek ve başını üzgün bir şekilde sallayarak.

"Sabaha evleniyoruz," dedi Aidan onu kucağına alıp omzuna atarken. "Bunun benim için işe yarayacağından gerçekten emin değilim."

Melanie kendini yatakta savrulurken buldu.

"İstesen de istemesen de sabaha evleniyoruz, o yüzden benim özel günümü mahvetmeye çalışmayı bırak!" Aidan gözlerini devirerek gülümsemekten kendini alamadı.

"Ya zaten planlarım varsa?"

Aidan havlusunu çekerken, "İptal et," diye ısırıldı.

"Zorunda mıyım?" Melanie sordu, Aidan uzanıp kemerini çözerken suratını asmayı ihmal etmedi ama durdu ve...

"Peki ya Adam?" Aidan kaşlarını çatarak sordu. "Ne olmuş ona?"

"Aşağıda seni bekliyor," dedi Aidan, gözlerini kırpıştırarak.

Melanie yavaşça, "Bu çok hoş," dedi, kendisini kız kardeşiyle aldatan ve ona kendisi için yeterince iyi olmadığını söyleyerek ilişkilerini bitiren bir adamı neden önemseyeceğini düşündüğünden emin değildi.

"İyi cevap," dedi Aidan eğilip kulağına fısıldarken, "Şimdiye kadar yediğin en iyi elmalı turtayı yapan bir yer biliyorum..."

EPİLOG

Beş Harika Yıl Sonra...

"W Anneme ne yaptın?" Cody küçük şapkasını katlarken sevimli bir bakışla sordu kollarını göğsünde birleştirdi.

"Anneciğinin nesi var?" Aidan, normalde en yakın arkadaşı olan beş yaşındaki oğluna, uyuyan küçük kızını dikkatle kucağına alıp uyandırmamaya özen göstererek saate bakıp neredeyse gece yarısı olduğunu fark ettiğinde sordu.

"Seni beş saat önce yatırmamış mıydım?"

"Sen olduğunu biliyoruz," diye ısırıldı Tyler, oyuncak ayısını küçük göğsüne sıkıca sararken sorusunu duymazdan geldi ve ardından "Biliyoruz," diyerek Aidan'ın dudaklarının seğirmesine neden oldu.

"Annemin nesi olduğunu bana söyleyecek misin?" Aidan, Jayne'i beş yıl önce evi satın aldıklarından beri masasının yanında tuttuğu beşiğe dikkatle geri koyarken sordu.

"Anneme ne yaptığını bize söyleyecek misin?" Cody yeşil gözlerini ona dikerek karşılık verdi.

"Benim en iyi arkadaşım olman gerektiğini biliyorsun, değil mi?" Aidan oğluna alaycı bir bakışla hatırlattı

kendi.

"Ben bir ana kuzusuyum," dedi oğlu gururla ve küçük kardeşi de aynı şekilde başını sallayınca Aidan kıkırdadı ve dikkatini, çocuklarının da çölyak hastası olduğunu öğrendikten sonra evinde artık glütene izin vermediği için Fire & Brimstone için bir tarif denemek üzere mutfaklarını kullanmak üzere burada bulunan Lucifer'a çevirdi. "Vaftiz çocuklarına bir dakika göz kulak ol."

"Peki," dedi Lucifer, telefonunu bir kenara fırlatıp sehpanın üzerinden, Aidan'a ters ters bakmakla Harry Potter'ın bir ejderhayı yenmeyi nasıl başardığını öğrenmek arasında kalan çocuklara okumakta olduğu Harry Potter kitabını alırken sinirli görünmeye özen göstererek. Lucifer koltuğa yaslanıp kitabı açtığında çocuklar ona son bir bakış fırlatıp hızla koltuğa doğru ilerlediler ve Lucifer'ın kucağına tırmandılar.

Emin ellerde olduklarını bilen Aidan gidip karısını bulmaya karar verdi. Orada olup olmadığını görmek için mutfığı kontrol etti ama kardeşinin mutfığı yeniden düzenlediğini dalgınlıkla fark etti, ofisini, aile odasını kontrol etti ve sonunda çocuk odasını kontrol edebilmek için kendini üst kata çıkarken buldu, ancak iki yaşındaki oğlunun, Melanie'nin daha önce yaptığı çikolatalı keklerden birini küçük bir elinde sıkıca tutarak yatağında sızdığını görünce kıkırdadı. Aidan neden kardeşleriyle birlikte olmadığını merak ediyordu.

Aidan oğlunun elinden keki dikkatlice aldıktan sonra bir kutu ıslak mendil aldı ve Benjamin'in yüzündeki ve ellerindeki krema lekelerini temizledikten sonra onu tekrar yatırdı, eğilip oğlunun alnına bir öpücük kondururken gülümsemeden edemedi. Ne kadar tatlı bir çocuk, diye düşündü Aidan, parmaklarını oğlunun saçlarında gezdirip yüzüne doğru iterken ve ayağa kalkıp karısını bulmaya giderken.

Çocukların odasını, oyun odasını ve son olarak da kendi yatak odasını kontrol etti, ancak kendisini kapalı banyo kapısında buldu. Kapıyı açtığında karısını küvette oturmuş, dizlerini göğsüne çekmiş, biraz kaybolmuş bir halde bulduğunda şaşırmadı ve dürüst olmak gerekirse banyo tezgahının üzerinde hamilelik testini bulduğunda da şaşırmadı.

"Daha bakmadın mı?" Aidan lavaboya doğru yürüdü ve bir göz attı.

"Hayır," diye mırıldandı yumuşak bir sesle.

"Başka bir bebek istiyor musun?" Aidan başını kaldırdığında karısının kendisini izlediğini gördü ve "İstesem kızarmısın?" diye sordu.

Aidan kıkırdayarak küvete doğru yürüdü ve eğilip karısını öperken, "İki tane daha istiyorum," diyerek dudaklarının kıkırdamasına neden oldu.

Melanie onu çok iyi tanıdığından, "İki kız daha," dedi.

"Mmmhmm," diye mırıldandı elini karnının üzerine koyabilmek için suya uzanırken. "Görünüşe göre sadece bir tane daha var."

Melanie gülümseyerek, "Sanırım öyle," dedi ve uzanıp ıslak elleriyle adamın yüzünü kavrarken onu öptü.

"Bu sefer ne ele verdi?" Aidan uzanıp ayakkabılarını çıkarırken onun dudaklarına doğru sordu.

Melanie yüzünü buruşturarak, "Bir havuç gördüm," dedi ve ceplerini hızla boşaltırken kıkırdamasına neden oldu.

"Onları almayı bırakmalıyız," dedi Aidan, evdeki tüm çiğ sebzelerden kurtulmak için zihnine bir not düşmüştü bile; hamile olduğunu öğrenir öğrenmez sabah bulantılarıyla uğraştığı zamanı azaltmak için bunu yapmayı öğrenmişti.

"Gerçekten yapmalıyız," dedi güzel karısı kravatına uzanırken.

"Sıranın sende olduğunu biliyorsun, değil mi?" dedi gömleğini çıkarırken.

"Öyle mi?" Aidan gülümsemekten kendini alamayarak sordu. Melanie ciddiyle başını sallayarak, "Gerçekten öyle," dedi ve adamın kravatını çözüp gömleği de ona katılmadan birkaç saniye önce yere bıraktı.

"Sana bir keresinde beni aklımı başımdan alan o güzel kadına aşık olduğumu anlatmış mıydım?" Aidan, kadın kemerine uzandığında küvete tırmanırken yeterince beklediğine karar vererek sordu.

"Bilmiyorum. Sanırım bu kurallara aykırı olabilir," dedi Melanie onu kollarına çekmek için kemerini tutarken.

"Ya sana turta getireceğime söz verseydim?" Aidan, hayatını alt üst eden kadını gülümseyerek öperken ellerini küvetin arkasına koyarak sordu.

KARŞI KONULAMAZ'I OKUDUĞUNUZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM. Umarım siz de Aidan ve Melanie'nin hikâyesini okurken en az benim kadar keyif almışsınızdır. Onların hikâyesini okumak için ayırdığınız zamana gerçekten minnettarım. Eğer vaktiniz varsa ve Karşı Konulmaz ya da diğer Cehennemden Gelen Komşu romanları hakkında bilgi vermek isterseniz, gerçekten minnettar olurum. Teşekkür ederim!

Son çıkan kitaplarımdan, ücretsiz indirmelerimden veya her hafta bültenim aracılığıyla yayınladığım haftalık Günlüklerimden haberdar olmak isterseniz, bunu buradan yapabilirsiniz:

R.L. Mathewson Haber Bülteni

Bültenleri, promosyonları veya ücretsiz kitapları kaçırmamak için lütfen beni [BookBub](#)'da takip edin.

Eğlenceli paylaşımlar, memler ve duyurular için [Facebook'taki](#) yazar sayfamda bana katılmak isterseniz, bunu buradan yapabilirsiniz ve tabii ki bir parçası olmak isterseniz

R.L. Mathewson FB topluluğunun bir parçası olmak ve diğer inanılmaz harika okuyucularla tanışmak istiyorsanız, bunu buradan yapabilirsiniz.

